

Ézsaiás próféta könyve

Ézs. 1.

1 Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai.

2 Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld, mert az ÚR szól: Fiaimat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem!

3 Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem.

4 Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az URat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle!

5 Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek! Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív.

6 Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyították.

7 Országotok pusztaság, városaitokat fölperzselték, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak.

8 Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csószház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város.

9 Ha a Seregek URa nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennénk, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk.

10 Halljátok az ÚR igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljete Istenünk tanítására, Gomora népe!

11 Mit kezdjek a sok véresáldozattal? - mondja az ÚR. Elegem van az égőáldozati kosokból, a hizott marhák kövérjéből! A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.

12 Ki kívánja tőletek, hogy eljőjetek, hogy megjelenjete előttem, és tapossátok udvaromat?

13 Ne hozzátok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést!

14 Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.

15 Ha felém nyújtjátok kezeteket, eltakarom szemem előletek; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad a kezetekhez!

16 Mossátok tisztára magatokat! Vigyéte el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyete többé rosszat!

17 Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra, térítséte jó útra az erőszakoskodót! Védjéte meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!

18 Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR. Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehéreké lehettek, mint a gypjű.

19 Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival.

20 De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. Az ÚR szája szolt.

21 Milyen paráznává lett a hűséges város! Jogossággal volt tele, igazság lakott benne, most pedig gyilkosok!

22 Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel keveredett.

23 Vezéridegátalkodottak, tolvajok barátai. Mindegyik szereti a megvesztegetést, ajándékot hajhász. Az árvák igazát nem védik, az özvegy peres ügye nem kerül eléjük.

24 Azért így szolt az Úr, a Seregek URa, Izráel erős Istene: Majd elégtételt veszek ellenfeleimen, bosszút állok ellenségeimen!

25 Ellened fordítom kezemet, kiolvasztom salakodat, mint a lűg, eltávolítok belőled minden őnt.

26 Megint olyan bírakat adok, mint régen, és olyan tanácsadókat, mint kezdetben. Akkor majd így neveznek: Igaz város, hűséges város!

27 Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által.

28 De összetörnek a hűtlenek a vétkesekkel együtt, és akik elhagyják az URat, megsemmisülnek.

29 Megszégyenültök a cserfák miatt, amelyekben gyönyörködtetek, pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltetek.

30 Hasonlók lesztek a cserfához, amelynek elhervadt a lombja, és a kerthez, amelynek nincs vize.

31 Mert kenderkóccá lesz a hatalmas, és munkája szikrává: mindketten együtt égnek el, és nem oltja el senki.

Ézs. 2.

1 Ezt az ígét kapta látomásban Ézsaiás, Ámóc fia Júdáról és Jeruzsálemről:

2 Az utolsó napokban szilárdan fog állni az ÚR házának hegye a hegyek tetején.

Kimagaslik a halmok közül, és özönlik hozzá valamennyi nép.

3 Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket utaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

4 Ítéletet tart a nemzetek fölött, megfenyíti a sok népet. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

5 Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!

6 Eltaszítottad népedet, Jákób házát, mert tele vannak keleti szokásokkal, jelmagyarázókkal, mint a filiszteusok, és idegenekkel barátkoznak.

7 Tele van az ország ezüstrrel, arannyal, kincseinek se szeri, se száma. Tele van az ország lovakkal, harci kocsijainak se szeri, se száma.

8 Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmánya előtt borulnak le, amit ujjaikkal csináltak.

9 Ezért meg kell hajolnia az embernek, meg kell alázkodnia a halandónak, és te nem bocsátasz meg nekik.

10 Menj a sziklák közé, rejtőzz a porba az ÚR félelmes fensége és méltósága előtt!

11 Megalázza a kevély tekintetű embert, a halandók nagyságát porba hajtja. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

12 Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd megalázott lesz;

13 a Libánon minden cédrusa ellen, amelyek magasra emelkednek, Básán minden tölgyfája ellen;

14 minden magas hegy ellen és minden kiemelkedő halom ellen,

15 minden büszke torony ellen és minden erős vár ellen,

16 minden Tarsís-hajó ellen és minden gyönyörű gálya ellen.

17 Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

18 A bálványok pedig semmivé lesznek egészen.

19 Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az ÚR félelmes fensége és méltósága előtt, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.

20 Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük.

21 Bebújnak a sziklák szakadékaiba és a kőszálak hasadékaiba az ÚR félelmes fensége és méltósága előtt, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.

22 Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?

Ézs. 3.

- 1 Az Úr, a Seregek URa eltávolít Jeruzsálemből és Júdából mindenféle támaszt: minden támaszt, amit a kenyér, minden támaszt, amit a víz nyújt,
- 2 a hőst és a katonát, a bírót és a prófétát, a varázslót és a véneket,
- 3 a hadnagyot és a főrendűt, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt.
- 4 Ifjakat teszek vezéreiké, és sihederek uralkodnak rajtuk.
- 5 Sanyargatja a nép között ember az embertársát, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre.
- 6 Ha valaki így unszolja rokonsága egyik tagját: Neked még van ruhád, légy te a vezetőnk, légy úrrá ezen a felforduláson! -
- 7 akkor az így fog válaszolni: Nem akarok sebkötöző lenni! Nincs a házamban se kenyér, se ruha, ne tegyetek engem a nép vezetőjévé!
- 8 Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Júda, - mert nyelvükkel és tetteikkel az ÚR ellen fordulnak, és dicsőségével szemben engedetlenek.
- 9 Személyválogatásuk ellenük szól, vétkeiket Sodoma módjára hirdetik, nem titkolják. Jaj, nekik, mert maguknak okoznak bajt!
- 10 Mondjátok az igazaknak, hogy jó dolguk lesz, mert tetteiknek gyümölcsét eszik.
- 11 Jaj a gonosznak! Rossz dolga lesz, mert keze munkája szerint bánnak vele.
- 12 Ó népem! Gyermekek sanyargatnak, asszonyok uralkodnak rajtad! Ó népem! Vezetőid félrevezetnek, tévútra visznek téged!
- 13 Előlép perelni az ÚR, készen áll, hogy ítélkezzék népe fölött.
- 14 Törvényt tart az ÚR népe vénei és vezérei fölött: Letaroltátok a szőlőt, szegényektől rabolt holmi van a házatokban!
- 15 Hogy meritek összezúzni népemet, összetörni a nyomorultakat?! - Az ÚRnak, a Seregek URának szava ez.
- 16 Ezt mondta az ÚR: Mivel Sion leányai büszkélkednek, fejüket fenn hordva, szemükkel kacsingatva járnak, kényeskedve lépegetnek, és lábpereceikkel csilingelnek,
- 17 ezért kopasszá teszi az Úr Sion leányainak a fejét, és fölnyíratja halántékukat az ÚR.
- 18 Azon a napon eltávolítja ékszereiket az Úr: a lábpereceket, a napocskákat és holdacskákat, 19 a függőket, karpereceket és fátylakat,
- 20 a fejdíszeket, lábláncokat, díszes öveket, az illatszeres szelencéket és a talizmánokat,
- 21 a gyűrűket és orrpereceket, 22 a díszruhákat, köpenyeket, sálakat és tarsolyokat, 23 a tükröket, az alsóruhákat, a turbánokat és vállkendőket.
- 24 Akkor a balzsamillat helyén bűz lesz, az öv helyén kötél, a fodorított haj helyén kopaszság, a díszköpeny helyén daróc, a szépség helyén szégyenbélyeg.
- 25 Embereid fegyvertől hullnak el, vitézeid a harcban.
- 26 Szomorkodnak és gyászolnak a kapukban, és kifosztva ülnek a földön.

Ézs. 4.

1 Hét asszony ragad majd meg egy férfit azon a napon, és ezt mondják: A magunk kenyerét esszük, a magunk ruhájába öltözünk, csak viselhessük nevedet. Vedd le rólunk a gyalázatot!

2 Azon a napon ékes és dicső sarjat ad az ÚR, a föld gyümölcse pedig pompás és díszes lesz azoknak, akik Izráelből megmaradnak.

3 Akkor szentnek mondják majd azt, aki megmarad a Sionon, és életben marad Jeruzsálemben, aki csak föl van írva az élők közé a jeruzsálemiek közül. 4 Ha lemossa az Úr Sion leányainak a szenny . nyét, és leöblíti Jeruzsálem véréit ítélő lelkével, megtisztító lelkével, 5 akkor terem az ÚR a Sion-hegy egész területe és a gyülekezet fölött nappal felhőt és ködöt, éjjel pedig lángoló tűz fényét. Mindezek fölött az ÚR dicsősége lesz az oltalom. 6 Sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedék és rejtekhely a zivatar és az eső ellen.

Ézs. 5.

1 Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről! Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon.

2 Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot épített, sajtót is vágatott benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de vadszőlőt termett!

3 Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és szőlőm közt!

4 Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit meg nem tettem? Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt?

5 Most én megmondom nektek, mit teszek szőlőmmel: lerombolom a kerítését, hogy lelegeljék, kidöntöm a kőfalát, hogy összetiporják!

6 Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt!

7 A Seregek URának szőlője: Izráelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai.

Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gazság!

8 Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak, és mezőt mező mellé szereznek, míg hely sem marad másnak, és csak ti laktok ebben az országban!

9 Ezt hallottam a Seregek URától: Az a sok ház romba dől majd, a nagyok és szépek lakatlanná lesznek.

10 Tíz hold szőlő csak egy bat bort terem, tíz véka vetőmag csak egy vékát terem!

11 Jaj azoknak, akik korán reggel ital után járnak! Estig elmulatnak, bor hevíti őket.

12 Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az ÚR tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg.

13 Ezért megy fogságba népem, bár még nem tudja. Éhen halnak előkelői, a tömeg szomjan eped el.

14 Ezért tátja ki torkát a sír, fölnyitja száját mérhetetlenül. Odakerül az előkelő és a tömeg, a zajongók és a vigadozók.

15 Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, meg kell alázkodniuk a kevély tekintetűeknek.

16 De magasztos lesz a Seregek URa, mikor ítéletet tart, és a szent Isten szentnek bizonyul, mikor igazságot tesz.

17 Bárányok legelnek ott a legelőkön, és a gazdagok romjain jövevények élőködnek.

18 Jaj azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétket kötélén, mint a kocsit,

19 akik ezt mondják: Siessen, cselekedjék hamar, hadd lássuk már! Teljesedjék be mielőbb Izráel Szentjének terve, hadd ismerjük meg!

20 Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, és akik azt állítják, hogy a sötétség világosság, és a világosság sötétség; azt állítják, hogy a keserű édes, és az édes keserű!

21 Jaj azoknak, akik bölcseknek képzelik magukat, és magukat tartják okosnak.

22 Jaj azoknak, akik hősök a borivásban és vitézek az italok keverésében,

23 akik megvesztegetésért igaznak mondják a bűnöst, de az igazak igazát elvitatják.

24 Ezért ahogyan a tarlót megemésztik a lángnyelvek, és a széna összeroskad a tűzben, úgy korhad el gyökerük. Viráguk elszáll, mint a por, mert megvetik a Seregek URának tanítását, és utálják Izráel Szentjének beszédét.

25 Ezért gerjedt haragra népe ellen az ÚR, kinyújtja kezét és megveri. Megrendülnek a hegyek, és annyi lesz a hulla, mint a szemét az utcán. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

26 Jelt ad egy távoli népnek, magához szólítja a föld végéről, s az sietve, gyorsan ott terem.

27 Nem lesz közte fáradt és botladozó, nem szunnyad egy sem és nem alszik, nem oldódik meg derekán az öv, és nem szakad el saruszíja.

28 Nyilai élesek, minden íja felvonva. Lovainak patája, mintha kova volna, kerekei, mint a forgószél.

29 Ordítása, mint az orosláné, ordít, mint az oroslánkölyök, morog és zsákmányt ragad, elviszi menthetetlenül.

30 Rámordul azon a napon, mint a morajló tenger. Ha rátekint valaki az országra, sötétséget és nyomort lát, a világosság sötétséggé lesz a viharfelhőktől.

Ézs. 6.

1 Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot. 2 Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel arcát takarta el, kettővel lábát fedte be, kettővel pedig repült. 3 Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet!
4 A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel. 5 Ekkor megszólaltam:
Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim!
6 És hozzám repült az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.
7 Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétkeid meg van bocsátva.
8 Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!
9 Ő válaszolt: Menj, és mondd meg e népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete!k!
10 Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon.
11 Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak, és lakatlanok nem lesznek a városok, a házakban nem lesz ember, a föld pedig pusztává nem válik.
12 Eltávolítja az ÚR az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország.
13 Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri. De úgy, ahogyan a csernek vagy a tölgynek kivágás után is megmarad a gyökere. Ez a gyökér lesz a szent mag!

Ézs. 7.

1 Áháznak, Jótám fiának, Uzzijjá unokájának, Júda királyának az idejében történt, hogy háborút indított Recín, Arám királya és Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen; de nem tudták legyőzni. 2 Amikor hírül vitték Dávid házának, hogy összefogott Arám Efraimmal, reszketni kezdett a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái reszketnek a szélben. 3 Akkor így szólt az ÚR Ézsaiáshoz: Menj ki Seárijásúb fiaddal együtt Áházhoz a Felső-tó vízvezetékének a végéhez, a Ruhafestők mezejéhez vezető útra, 4 és mondd meg neki: Légy óvatos, maradj nyugton! Ne félj, ne lágyuljon meg a szíved e két füstölgő, üszkös fadarab miatt, az arámi Recínnek és Remaljá fiának a haragja miatt! 5 Mivel azt a gonosz tervet szőtte ellened az arámi Recín az efraimi Remaljá fiával együtt, 6 hogy vonuljunk föl Júda ellen, törjünk rá, kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királyává Tábal fiát, 7 azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Nem sikerül, nem úgy lesz, 8 még ha Arámnak Damaszkusz is a fővárosa, és Damaszkusznak Recín is a vezetője! Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép; 9 még ha Efraimnak Samária is a fővárosa, és ha Samáriának Remaljá fia is a vezetője! De ha nem hisztek, nem maradtok meg!

10 Ezután így szólt az ÚR Áházhoz: 11 Kérj jelt Istenedtől, az ÚRtól, akár lenről a mélyből, akár fentről a magasból! 12 De Áház így válaszolt: Nem kérek, nem kísérem az URat! 13 Akkor ezt mondta Ézsaiás: Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok? 14 Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy fiatal nő teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el. 15 Tejszínt és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani. 16 Mert mielőtt ez a gyermek meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani, elhagyott lesz az a föld, amelynek két királyától rettegsz. 17 Hoz majd az ÚR rád, népedre és atyád házára olyan napokat, amilyenek még nem voltak, mióta Efraim elvált Júdától: elhozza AsszírIA királyát.

18 Azon a napon idehívja az ÚR a legyeket Egyiptom folyói mellől, és a méheket AsszírIA földjéről.

19 Mind eljönnek, és letelepszeneK a mély medrekben és a sziklahasadékokban, minden tövisbokron és minden itatóhelyen.

20 Azon a napon megborotválja az Úr a Folyamon túl bérelt késsel, az asszír királlyal a fejet és a szőrös lábat, a szakállt is levágja.

21 Azon a napon mindenki csak egy üszőt és két juhot tart.

22 De annyi tejet adnak majd, hogy tejszínt esznek. Tejszínt és mézet eszik mindenki, aki megmarad az országban.

23 És azon a napon minden helyen, ahol ezer ezüstöt érő ezer szőlőtőke van, csupa tövis és gaz lesz.

24 Nyíllal és íjjal járnak majd ott, mert tövis és gaz lesz az egész ország.

25 Nem mennek föl a hegyekre sem, amelyeket meg szoktak kapálni, mert félnek a tövistől és a gasztól. Csak barmok járnak ott, és juhok legelésznek.

Ézs. 8.

1 Ezt mondta nekem az ÚR: Fogj egy nagy írotáblát és írd rá közönséges írással: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára! 2 Megbízható tanúkul magam mellé vettem Úrijá papot és Zekarjáhút, Jeberekjáhú fiát. 3 Miután a prófétaasszonynál voltam, teherbe esett, és fiút szült. Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Legyen a neve: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára! 4 Mert mielőtt a gyermek ki tudja mondani: apám és anyám, elviszik Damaszkusz gazdagságát és Samária zsákmányát AsszírIA királyának.

5 Még ezt is mondta nekem az ÚR:
6 Mivel megvetette ez a nép a Silóah csendesen folydogáló vizét, és Recínnek, meg Remaljáhú fiának örül,
7 azért rájuk zúdítja az ÚR az Eufrátesz hatalmas és nagy vizét, AsszírIA királyát teljes hatalmával. Mindenütt kilép medréből, és hömpölyög partjai fölött.

8 Betör Júdába, végigzúdul rajta, és nyakig ér. De ha kiterjesztett szárnyaival széltében ellepi az országot, velünk lesz az Isten!

9 Tomboljatok csak népek, majd meg fogtok rettenni! FigyeljeteK mind, ti messze országok! Fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni, fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni!

10 SzőjeteK csak terveket, majd meghiúsulnak, tárgyaljatok csak, úgysem sikerül, mert velünk az Isten!

11 Így szólt hozzám az ÚR, amikor keze megragadott, és arra intett, hogy ne járjak ennek a népnek az útján:

12 Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond, amitől fél, attól ne féljeteK, és ne rettegjeteK!

13 A Seregek URát tartásátok szentnek, őt féljeteK, tőle rettegjeteK,
14 akkor ő is megszentel. De Izráel két háza számára olyan kő lesz, amelybe beleütköznek, olyan szikla, amelybe belebotlanak, Jeruzsálem lakóinak pedig kelepce és csapda.

15 Sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetörnek, megfogja őket a csapda.
16 Lezárom ezt az intelmet, lepecsételem ezt a tanítást tanítványaim számára.

17 És várom az URat, aki Jákób háza előtt elrejtette orcáját, és benne reménykedem.
18 Én pedig és e gyermekek, akiket az ÚR adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Sion-hegyen lakó Seregek URának akaratából.

19 Ha majd azt mondják nekteK, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljeteK: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett? 20 A törvényre és intelemre figyeljeteK! Hiszen őK olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.

21 Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban. Ha éheznie kell, fölháborodik, gyalázza királyát és Istenét. Fölfelé néz,
22 majd a földre tekint, de csak nyomorúságot és sötétséget lát, nyomasztó borút, homályba taszítva.

23 De nem marad sötétség ott, ahol elnyomás van.
Először megalázta Zebulon és Naftáli földjét, de végül megdicsőíti a tenger felé vivő utat, a Jordánon túli részt, a pogányok területét.

Ézs. 9.

- 1 A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.
- 2 Te megszorítod a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, mint aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadnak, ha zsákmányt osztanak.
- 3 Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján.
- 4 Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.
- 5 Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!
- 6 Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!
- 7 Egy ígét küldött az ÚR Jákóbnak, eljutott Izráelhez,
- 8 hogy megtudja az egész nép: Efraim és Samária lakossága, mely gögösen és dölyfös szívvel mondja:
9 Téglák omlottak le, de mi faragott kőből építünk! Vadfügefákat vágtak ki, de mi cédrusokkal pótoljuk!
- 10 Fölbújtja ellene az ÚR Recín vezéreit, és rájuk uszítja ellenségeit:
- 11 az arámokat előlről, a filiszteusokat hátulról, és falják Izráelt tele szájjal. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.
- 12 De ez a nép nem tért meg ostorozójához, és nem kereste a Seregek URát.
- 13 Ezért kiirtotta az ÚR Izráelből a fejet és a farkat, a pálmát és a kákát egyszerre.
- 14 A vén és a főrendű a fej, a hazugságot tanító próféta pedig a fark.
- 15 Mert tévútra vezették ezt a népet vezetői, és megzavarodtak, akiket vezettek.
- 16 Ezért nem örül ifjainak az Úr, nem könyörül árváin és özvegyein, mert mindenki elvetemült gonosztevő, és minden száj bolondot beszél. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.
- 17 Mert föllángol a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gazt. Meggyújtja az erdő bozótját, gomolyogva száll föl a füstje.
- 18 A Seregek URa haragja miatt borul lángba az ország, a nép pedig tűz martaléka lesz. Senki sem könyörül embertársán.
- 19 Jobbjába is beleharap, mert olyan éhes, balját is megenné, mert nem tud jóllakni, mindenki megenné karja húsát is.
- 20 Manassé Efraimra, Efraim Manasséra, mindketten Júdára támadnak. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Ézs. 10.

1 Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleteket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki.

2 Mert elnyújtják a nincstelenek perét, megfosztják jogaiktól népem nyomorultjait. Az özvegyeket kizsákmányolják, és az árvákat kifosztják.

3 De mit tesztek majd a megtorlás napján, amikor megjön messziről az ítéletidő? Kihez futtok majd segítségért, hol hagyjátok kincseiteket?

4 Aki nem térdel a foglyok közé, a megöltek között esik el. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

5 Jaj Asszíriának, haragom botjának, melynek kezében van dühömnek vesszeje!

6 Elvetemült nemzet ellen küldöm, az ellen a nép ellen rendelem, amelyre haragszom, hogy zsákmányt zsákmányoljon, prédát prédáljon, és eltapossa, mint az utca sarát.

7 De ő nem így képzele, szíve nem így gondolja, mert szíve szerint pusztítani akar, számos nemzetet akar kiirtani.

8 Mert ezt mondja: Vezéreim nem mind királyok-e?

9 Nem az történt-e Kalnával, ami Karkemissel? Nem úgy járt-e Hamát, mint Arpad? Nem úgy járt-e Samária, mint Damaszkusz?

10 Ahogyan elérte kezem a bálványok országait, bár több bálványszobruk volt, mint Jeruzsálemnek és Samáriának,

11 ahogyan elbántam Samáriával és bálványaival, úgy fogok elbánni Jeruzsálemmel és bálványaival.

12 De ha befejezi az Úr minden tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti az asszír király dölyfös szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme dicsekvését.

13 Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket.

14 Elérte kezem a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogyan megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna.

15 Dicsekedhetik-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Fontosabb-e a fűrész, annál, aki húzza? Mintha a bot suhogtatná azt, aki fölvette, és a vessző venné föl azt, aki nem fából van!

16 Ezért az Úr, a Seregek URa sorvadást bocsát Asszíria kövéreire, és dicsősége alatt tűz lobban, lobogó tűz.

17 Izráel Világossága lesz a tűz, és Szentje a láng, amely elégeti és megemészti benne egyetlen napon a tövist és a gatz.

18 Pompás erdejét és kertjét mindenestül megsemmisíti, mintha sorvadás sorvasztaná.

19 Oly kevés fa marad erdejében, hogy egy gyermek is össze tudja írni.

20 Azon a napon nem támaszkodik többé ostorozójára Izráel maradéka, és Jákób házának megmenekült része, hanem az ÚRra, Izráel Szentjére támaszkodik hűségesen.

21 A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.

22 Mert ha annyi volna is néped, Izráel, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg. El van rendelve pusztulásod, igazságos ítélet árad rád.

23 Mert elhatározta az Úr, a Seregek URa, hogy elpusztítja az egész országot. 24 Ezért így szólt az Úr, a Seregek URa: Ne félj népem, Sion lakója, Asszíriától, ha megver bottal, és rád emeli vesszejét, mint Egyiptom tette. 25 Mert rövid idő múlva véget ér kárhoztató haragom, amely pusztította őket. 26 Ostorral csapkodja a Seregek URa, ahogyan megverte Midjánt az Órób-sziklánál. Vesszejével rácsap a tengerre, mint Egyiptomban tette.

27 Azon a napon lekerül terhe válladról, igája nyakadról, a kövérség miatt leszakad róla az iga.

28 A jba érkezik, átvonul Migrónon, Mikmászba rendeli fölszerelését.

29 Átvonulnak a hágón, Gebában térnek éjjeli szállásra. Megretten Ráma, Saul Gibeája menekül.

30 Sikolts hangosan, Gallim leánya, figyelj rá, Lais, felelj rá, Anátót!

31 Madméná elmenekült, Gébim lakói elrejtőztek.

32 Még ma odaér Nóbba, öklével fenyegeti Sion leányának hegyét, Jeruzsálem dombját.

33 De az Úr, a Seregek URa kegyetlenül levagdálja az ágakat, a sudár termetűeket kivágja, és elterülnek a magasra törők.

34 Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!

Ézs. 11.

1 Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.

2 Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.

3 Az ÚR félelme lesz a gyönyörúsége. Nem a látszat után ítél, és nem hallomás után dönt,

4 hanem igazságosan ítél a nincstelenek ügyében, és méltányosan dönt az ország szegényeinek dolgában. Megveri a földet szájának botjával, ajka leheletével megöli a bűnöst.

5 Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség.

6 Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroslán és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisfiú terelgeti őket.

7 A tehén a medvével legel, fiaik együtt heverésznek, az oroslán pedig szalmát eszik, mint a marha.

8 A kised a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek a mérgeeskígyó fajzata felé nyújtja kezét.

9 Nem árt, és nem pusztít szent hegyemen senki, mert tele lesz a föld az ÚR ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.

10 Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert zászlóként magaslik ki a népek közül, és székhelye dicsőséges lesz.

11 Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy megvegye népe maradékát, mely megmarad Asszíriában és Egyiptomban, Patrószbán, Kúsban és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tenger szigetein.

12 Jelt ad a nemzeteknek, és összegyűjti Izráel szétszórt fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.

13 Megszűnik Efraim irigysége, Júda ellenségeskedése kivész. Efraim nem irigykedik Júdára, Júda sem lesz Efraim ellensége.

14 Repülnek a tenger felé a filiszteusok lejtőjén, együtt ejtik prédául a keleti népet.

Ráteszik kezüket Edómra és Móábra, és Ammón fiai nekik engedelmeskednek.

15 Az ÚR pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét. Öklével megfenyegeti az Eufráteszt, forró szelével hét ágra vágja, és saruval is járhatóvá teszi.

16 Olyan útja lesz népe maradékának, az Asszíriában megmaradtaknak, amilyen Izráelnek volt, amikor kijött Egyiptomból.

Ézs. 12.

1 Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál.

2 Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

3 Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából.

4 Azon a napon ezt mondjátok majd: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét! Adjatok tudtára a népeknek nagy tetteit! Emlékeztessétek őket, hogy neve magasztos!

5 Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az ÚR, tudja meg ezt az egész föld!

6 Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!

Ézs. 13.

1 Fenyegető kijelentés Babilónia ellen, amelyet látomásban kapott Ézsaiás, Ámóc fia:

2 Adjatok jelt a kopár hegyről, hangosan kiáltatok nekik! Integessetek, hogy vonuljanak be a nemesek kapuin!

3 Én már parancsot adtam megszentelt harcosaimnak és elhívtam vitézeimet, akik végrehajtják haragomat, és vigadoznak fenségemnek.

4 Zúgás hallik a hegyeken, nagy nép zúgásához hasonló, országok morajlása hallik, összegyűlt nemzetek morajlása. A Seregek ÚRa megszemléli a harcra kész sereget.

5 Jönnek messze földről, az ég széléről: az ÚR, és bosszús haragjának eszközei, hogy elpusztítsák az egész földet.

6 Jajgassatok, mert közeledik az ÚR napja, a Mindenható pusztításaként jön el.

7 Ezért lehanyatlik minden kéz, megdermed minden ember szíve.

8 Megriadnak, kínos fájdalmak fogják el őket, gyötrődnek, mint a szülő nő. Riadtan néznek egymásra, és arcuk lángban ég.

9 Jön már az ÚR napja kegyetlenül, féktelen, izzó haraggal. Pusztává teszi a földet, kipusztítja róla a vétkeseket.

10 Az ég csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa.

11 Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét. Véget vetek a kevélyek gőgjének, az erőszakosok gőgösségét megalázom.

12 Ritkábbá teszem a halandót a színaranynál, és az embert Ofír aranyánál.

13 Ezért megrendítem az eget, és megindul helyéből a föld a Seregek URának féktelen haragja miatt, izzó haragja napján.

14 Akkor majd, mint az űzött gazellák, mint juhok, amelyeket nem lehet összetereelni, mindenki a maga népe felé indul, mindenki a maga országába fut.

15 Akit csak elérnek, leszúrnák, akit csak megfoghatnak, karddal ejtik el.

16 Csecsemőiket szemük előtt zúzzák szét, házaikat kifosztják, asszonyaikat meggyalázzák.

17 Íme, ellenük indítom a médeket, akik ezüsttel nem törődnek, és aranyban nem gyönyörködnek.

18 Íjokkal szétzúzzák a gyermekeket, nem irgalmaznak az újszülöttnek sem, a fiakat nem szánják meg.

19 Úgy jár majd Babilon, az országok ékessége, a káldeusok fenséges dísze, ahogyan földülta Isten Sodomát és Gomorát.

20 Nem telepszik le ott többé senki, nem lakik ott senki a jövő nemzedékek során. Nem sátoroz ott az arab, nem delettetnek ott pásztorok,

21 hanem pusztai vadak tanyáznak ott, és baglyokkal telnek meg házaik. Struccok laknak majd ott, és démonok szökdelnek ott.

22 Hiénák üvöltöznek kastélyaikban, gyönyörű palotáikban sakálok, mert hamar eljön az ideje, nem késnek napjai.

Ézs. 14.

1 Bizony, megkönyörül az ÚR Jákóbon, és továbbra is Izráelt választja. Nyugalmat ad nekik földjükön, jövevények társulnak hozzájuk, és Jákób házához csatlakoznak. 2 Fölkarolják és hazaviszik őket a népek, Izráel pedig tulajdonává teszi azokat az ÚR földjén mint szolgákat és szolgálókat. Fogságba vivőiket foglyul ejtik, és uralkodnak volt sanyargatóikon. 3 Amikor majd nyugalomra fordítja az ÚR fájdalmaidat, nyugtalanságodat és azt a kemény szolgálatot, amelyet végezned kellett, 4 ezt a gúnydalt fogod énekelni a babiloni királyról:

Vége van a sanyargatónak, vége van az erőszaknak!

5 Összetörte az ÚR a gonoszság vesszejét, a zsarnokság botját.

6 Aki népeket vert dühében szüntelen veréssel, aki nemzeteket taposott haragjában, most azt üldözik kíméletlenül.

7 Megnyugodott, csendes az egész föld, ujjongásba törtek ki az emberek.

8 Még a ciprusok is így örülnek, meg a Libánon cédrusai: Mióta elterültél, nem jön favágó ellenünk!

9 Megrendült ott lent a holtak hazája, látva jöttödet. Felkölti miattad az árnyakat, a föld összes hatalmasait, fölkelte trónjukról a nemzetek királyait.

10 Rákezdik mindnyájan, és ezt mondják neked: Te is erőtlen lettél, mint mi, hozzánk hasonlóvá lettél!

11 Sírba omlott gögöd, lantjaid zengése! Férges a derékaljad, pondrós a takaród!

12 Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője!

13 Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.

14 Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felségeshez!

15 De a sírba kell leszállnod, a gödör mélyébe.

16 Akik csak meglátnak, bámulnak, elgondolkoznak rajtad: Ettől az embertől reszketett a föld, ettől remegtek az országok?

17 Ez az, aki pusztává tette a világot, lerombolta a városokat, és nem engedte haza a foglyokat?

18 A nemzetek királyai mind tisztességben nyugszanak sírboltjukban.

19 Téged azonban temetetlenül dobnak el, mint valami hitvány gazt, mint eltaposott hullát; elborítanak a meggyilkoltak, akiket karddal öltek meg, és kőhalom alatt lesz a sírjuk.

20 Nem temetnek el úgy, mint a királyokat, mert pusztítottad országodat, gyilkoltad népedet. Nem emlegetik soha többé a gonosztevők ivadékát.

21 Állítsatok vágóhidat fiainak őseik bűne miatt, hogy talpra állva el ne foglalják az országot, s be ne töltsék városokkal a világot!

22 Rájuk támadok - így szól a Seregek URa -, és kiirtom Babilónia nevét és maradékát, még az írmagját is - így szól az ÚR. 23 Bölömbikák tanyájává teszem, vadvizes mocsárrá, és elsőpröm pusztító seprűvel - így szól a Seregek URa. 24 Megesküdött a Seregek URa: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam.

25 Országomban töröm össze Asszíriát, hegyeimen taposom el. Lekerül róluk igája, lekerül vállukról a teher.

26 Ezt a tervet határoztam el az egész föld ellen, így nyújtom ki kezemet minden nép ellen.

27 Ha így határoz a Seregek URa, ki hiúsíthatja meg? Ha kinyújtja kezét, ki fordíthatja vissza?

28 Áház király halála esztendejében hangzott el ez a fenyegető jövendölés:

29 Ne örüljetez annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz.

30 A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradékokat meggyilkolom.

31 Jajgass, kapu, kiálts, város, rettegjetek, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki sem téveszti el kijelölt helyét.

32 Mit szólnak majd ehhez a népek követői? Azt, hogy az ÚR vetette meg Sion alapját, oda menekülnek népe szegényei!

Ézs. 15.

1 Fenyegető jövendölés Móáb ellen: Éjnek idején elpusztul, elnémul Ár-Móáb! Éjnek idején elpusztul, elnémul Kír-Móáb!

2 Fölmennek a templomba, zokog Díbón a magaslatokon, Nébó és Médeba miatt jajgat Móáb. Minden fejet megnyírtak, minden szakállt levágtak.

3 Az utcákon zsákruhában járnak, a háztetőkön és a tereken mindenki jajgat, könnyeit hullatva.

4 Segítségért kiált Hesbón és Elálé, hangjuk Jahacig hallik. Ezért riadoznak Móáb fegyveresei, riadozik lelke.

5 Szívből kiáltok Móáb miatt. Cóarig, Eglat-Selisijjáig jutottak menekültjei. Sírva mennek föl a Lúhit-hágón, Hórónaim útján összetörve jajveszékkelnek.

6 Pusztasággá válnak Nimrim vizei, elszárad a fű, kipusztul a pázsit, nem marad növényzet.

7 Ezért amijük megmarad, amit meg tudnak őrizni, átviszik a puszták patakján.

8 Körös-körül jajveszékkelnek Móáb határain, Eglaimig hangzik a jajgatás, Beér-Élimig hangzik a jajgatás.

9 Bizony, megtelnek vérrel Dímón vizei! Más veszedelmet is hozok Dimónra: oroszlánokat Móáb menekültjeire és a föld maradékára.

Ézs. 16.

1 Küldjétek bárányokat az ország uralkodójának Szelából a pusztaságon át Sion leányának hegyére!
2 Bujdosó madárhoz, földült fészekhez hasonlítanak Móáb leányai az Arnón gázlójánál.
3 Tartsatok tanácsot, hozzátok döntést! Tedd árnyékodat fényes délben olyanná, mint az éjszaka! Rejtsd el az elűzötteket, ne jelentsd föl a bujdosókat!
4 Hadd lakjanak nálad az elűzött móábiak! Légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító! Mert vége lesz az erőszaknak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az ország eltiprói.
5 Kegyelem által készül egy trón. Meginyomhatatlanul ül azon Dávid sátorában a bíró, aki törődik a joggal, és szorgalmazza az igazságot.
6 Hallottunk Móáb gőgjéről, hogy milyen gőgös, fennhéjázó, dölyfös és öntelt, üres hengegő.
7 Ezért jajgatni fog egyik móábi a másikért, mindenki jajgatni fog. Nyögni fogtok összetörten Kír-Hareszet aszú szőlőjéért,
8 mert elhervadtak Hesbón szőlőhegyei, Szibmá szőlőtőkéi. A nép urai lemetszették vesszőit, pedig Jazérig értek, befutották a pusztaságot. Hajtásai szétágaztak, a tengeren túlra nyúltak.
9 Ezért elsiratom Szibmá szőlőtőkéit, ahogyan sirattam Jazért. Elárasztlak könnyeimmel, Hesbón és Elalé, mert szüretedről és aratásodról elmaradt a kurjantás.
10 Odalett az öröm és vigadozás a szőlőskertben, nem ujjonganak a szőlőkben, nem kiáltoznak. Nem tapos bort sajtókban a taposó, a kurjantást megszüntetem.
11 Ezért, mint a citera, zeng a bensőm Móábért, a keblem Kír-Hereszért.
12 És ha megjelenik Móáb az áldozóhalmon, bárhogy fáradozik, még ha szentélyébe megy is imádkozni, nem érhet el semmit.
13 Ezt az ígét mondta az ÚR Móábról már régen. 14 De most így szól az ÚR: Három esztendőn belül, a bérők éveire hasonlóan, megalázzák Móáb előkelőit és egész nagy tömegét, még a maradéka is kevés, kicsiny és erőtlen lesz.

Ézs. 17.

1 Fenygető jövendölés Damaszkusz ellen:

Damaszkusz nem lesz többé város, rom és omladék lesz.

2 Aróer városai elhagyottá válnak, nyájak lesznek ott, heverésznek háborítatlanul.

3 Nem lesz erőd Efraimban, sem királyság Damaszkuszban: egy sorsra jut Arám maradéka és Izráel fiainak dicsősége, - így szól a Seregek URa.

4 Azon a napon lehanyatlik Jákób dicsősége, kövér teste lesoványodik.

5 Úgy lesz, mint amikor gabonát markol az arató, és karjával levágja a kalászatokat. Olyan lesz, mint amikor valaki kalászt szedeget a Refáim völgyében.

6 Csak böngészni való marad benne, mint mikor az olajbogyót verik: két-három bogyó marad a fa koronája tetején, négy vagy öt a gyümölcsfa ágain - így szól az ÚR, Izráel Istene.

7 Azon a napon Alkotójára tekint majd az ember, és meglátja szemével Izráel Szentjét.

8 Nem tekint az oltárokra, keze alkotásaira, meg sem látja, amit ujjával csinált, a szent fákat és a tömjénező oltárokat.

9 Azon a napon olyanok lesznek erős városai, mint az elhagyott erdő, és mint a hegycsúcs, amelyet elhagytak az Izráel fiai elől menekülők: pusztasággá lesz.

10 Mert elfeledkeztél szabadító Istenedről, erős Kőszikládra nem gondoltál, azért ültetsz gyönyörű ültetvényt, és teletűzdeled idegen vesszőkkel.

11 Az ültetés után be is keríted, és reggelre kisarjasztatod a magvakat. De oda lesz az aratás a hervadás idején, és gyógyíthatatlan lesz a fájdalom.

12 Jaj, zúg a sok nép! Zúgásuk olyan, mint a tengerek zúgása. Morajlanak a nemzetek! Morajlásuk olyan, mint a hatalmas víz morajlása.

13 Morajlanak a nemzetek, ahogyan morajlik a nagy víz; de ha megdorgálja az ÚR, elfut messzire. Mint a polyvát kergeti a szél a hegyek között, és mint az ördögszekeret a szélvihar.

14 Ha leszáll az est, rémületbe esnek, mire megvirrad, sehol sem lesznek. Ez lesz a jutalma fosztogatóinknak, ez lesz a sorsa prédálóinknak.

Ézs. 18.

1 Jaj a szárnyasok országának Etiópia folyóin túl!

2 Követeket küld a tengeren, papíruszhajókon a víz színén. Induljatok gyorsan, követek, a szálas és sima arcú néphez, a közelben és távolban rettegett néphez, az elsőprő erejű néphez, melynek hazáját folyók szelik át.

3 Ti, a világ összes lakói, e föld lakosai! Ha jelt adnak a hegyeken, lássátok meg, ha megfújják a kürtöt, halljátok meg!

4 Mert ezt mondta nekem az ÚR: Nyugodtan nézem hajlékomból, mint izzó hőség fényes nappal, mint harmatozó felhő aratási hőségben.

5 Mert még szüret előtt, virágzás után, ha fűrtté érnek a szőlőszemek, akkor levágja a vesszőket metszőkéssel, lemetszi róla a vadhajtásokat is.

6 Ott marad mindenestül a hegyek ragadozó madarainak és a föld állatainak. Ott nyaral a ragadozó madár, és ott telel a föld minden állata.

7 Abban az időben ajándékot visz a Seregek URának a szálas és sima arcú nép, a közelben és távolban rettegett nép, az elsőprő erejű nép, amelynek hazáját folyók szelik át, a Seregek URa nevének helyére, a Sion hegyére.

Ézs. 19.

1 Fenyegető jövődölés Egyiptom ellen: Száguld az ÚR gyors felhőn: Egyiptomba megy. Meginognak előtte Egyiptom bálványai, Egyiptom szíve megdermed keblében.

2 Egyiptomit egyiptomira uszítok, hogy testvér testvér ellen, ember embertársa ellen, város város ellen, tartomány tartomány ellen harcoljon.

3 Oda lesz Egyiptom bátorsága, tanácstalanná teszem. Kérdezgetik majd a bálványokat és a szellemeket, a halottidézőket és a jövőmondókat.

4 De én kiszolgáltatom az egyiptomiakat egy keménykezű úrnak, egy erőskezű király uralkodik majd rajtuk! - így szól az Úr, a Seregek URa.

5 Kiapad a tenger vize, kiszárad, kiszikkad a folyam.

6 Búzössé válnak a folyók. Egyiptomban a Nílus ágai leapadnak, kiszáradnak. Elfonnyad a nád és a sás.

7 A Nílus menti tisztások a Nílus torkolatánál és minden vetés a Nílus mellett elszárad, eltűnik, semmivé lesz.

8 Szomorúak a halászok, gyászolnak mind, akik a Nílusban horgásznak, elalélnak, akik hálót vetnek a víz színére.

9 Szégyent vallanak a len megmunkálói, a gerebenezők és vászonszövők.

10 Leverték lesznek a kötélverők, bánkódnak mind a napszámosok.

11 Milyen ostobák Cóan vezérei, a fáraó legbölcsebb tanácsosai! Esztelen tanácsot adnak. Hogy meritek mondani a fáraónak, hogy bölcsek vagytok, régi királyok sarjai?!

12 Hol vannak bölcseid? Mondják meg neked, ha tudják, mit határozott a Seregek URa Egyiptom felől!

13 Bolondok lettek Cóan vezérei, Nóf vezérei becsapódtak. Tévútra vezették Egyiptomot a tartományok vezetői.

14 Mert beléjük öntötte az ÚR az ámítás lelkét, hogy tévútra vezessék Egyiptomot minden vállalkozásában, ahogyan a részeg beletéved okádékába.

15 Nem sikerül Egyiptomnak semmiféle vállalkozása, bármire vállalkozik a fő vagy a farok, a pálmaág vagy a káka.

16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok: borzadni és rettegni fog a Seregek URa fölemelt kezétől, mert fölemeli ellene. 17 Egyiptom rettegni fog Júdatól: ha csak említik is előtte, már retteg a Seregek URának végzésétől, amelyet ellene hozott. 18 Azon a napon öt olyan város lesz Egyiptomban, amely kánaáni nyelven beszél, és a Seregek URára esküszik. Az egyiket Nap-városnak nevezik. 19 Azon a napon oltára lesz az ÚRnak Egyiptomban, a határán pedig az ÚRnak szentelt oszlop. 20 A Seregek URáról tanúskodó jel lesz ez Egyiptomban. Ha segítségért kiáltanak az ÚRhoz sanyargatóik miatt, küld szabadításukra olyan vezetőt, aki megmenti őket. 21 Akkor megismerteti magát az ÚR Egyiptommal, és Egyiptom megismeri az URat. Tisztelni fogják az URat véresáldozattal és ételáldozattal. Fogadalmat is tesznek az ÚRnak, és teljesítik. 22 Ha csapással sújtja is az ÚR Egyiptomot, de meg is gyógyítja. Megtérnek az ÚRhoz, ő pedig meghallgatja és meggyógyítja őket. 23 Akkor majd országút vezet Egyiptomból Asszíriába, úgyhogy az asszírok Egyiptomba, az egyiptomiak pedig Asszíriába mehetnek, és Egyiptom Asszíriával együtt tiszteli az URat. 24 Azon a napon Egyiptom és Asszíria mellett Izráel, mint harmadik ország, áldás lesz a földön. 25 A Seregek URa pedig ezt az áldást mondja: Áldott Egyiptom, az én népem, és Asszíria, kezem alkotása, meg Izráel, az én tulajdonom!

Ézs. 20.

1 Abban az évben, amikor Asdód alá érkezett az a hadvezér, aki Szargón asszír király parancsára megostromolta és elfoglalta Asdódot, 2 abban az időben így szólt az ÚR Ézsaiáshoz, Ámóc fiához: Vedd le a zsákruhát a derekadról, és húzd le a sarut a lábadról! Ő így is tett, és mezítelenül, saru nélkül járt. 3 Akkor ezt mondta az ÚR: Ahogyan szolgám, Ézsaiás mezítelenül és saru nélkül jár három esztendeig, intő jelül Egyiptom és Etiópia számára, 4 úgy hajtja el az asszír király Egyiptom rabjait és Etiópia foglyait, ifjakat és véneket, mezítelenül és saru nélkül, csupasz fenékkal, Egyiptom szegyenére. 5 Akkor majd reszketni és szégyenkezni fognak, akik Etiópiában bíztak, és Egyiptommal dicsekedtek. 6 Akkor ezt mondják e partvidék lakói: Hogyan tudnánk mi megmenekülni, ha az is így járt, akiben bíztunk, és akihez segítségért folyamodtunk, hogy mentsen meg bennünket az asszír királytól?!

Ézs. 21.

1 Fenyegető jövendölés Babilónia ellen:

Ahogy a szélviharok törnek elő dél felől, úgy közeledik a síkság felől, a félelmetes földről.

2 Szörnyű látomásban ez jutott tudtomra: Csal a csaló, pusztít a pusztító! Vonulj ellene, Élám, ostromold, Média! Minden sóhajtozásnak véget vetek.

3 Ezért görcsös fájdalom fogja el derekamat, olyan kínok gyötörnek, mint a szülő nő kínjai. Megzavarodtam, nem hallok, megriadtam, nem látok.

4 Háborog a szívem, reszketés fogott el. Az eddig áhított alkonyat rettenetes lett nekem.

5 Terítik az asztalt, rendezik a szőnyeget, esznek-isznak. Rajta, vezérek, kenjétek a pajzsot!

6 Mert ezt mondta nekem az ÚR: Menj, állíts őrszemet, és amit lát, jelentse!

7 Lovasokat látott, lovasokat kettesével, meg szamarakon és tevéken nyargalókat. Erősen és feszülten figyelt,

8 majd felordított, mint az oroszlán: Uram, őrhelyemen állok mindennap, őrségen állok minden éjjel!

9 Jönnek már a lovasok, lovasok kettesével! Akkor megszólalt, és ezt mondta: Elesett, elesett Babilon! Minden istenszobra a földön hever összetörve!

10 Ó, agyoncsépett és megtiport népem! Amit a Seregek URától, Izráel Istenétől hallottam, azt jelentettem nektek.

11 Fenyegető jövendölés Dúmá ellen:

Kiáltást hallok Széirből: Órálló, meddig tart még az éjszaka, órálló, meddig tart még az éjjel?

12 Közeleg a reggel, de még éjjel van - felelt az órálló. Kérdezhettek, de inkább akkor, ha majd visszajöttek.

13 Fenyegető jövendölés Arábia ellen:

Arábia bozótjaiban töltsétek az éjszakát, Dedán karavánjai!

14 Hozzatok vizet a szomjazónak, Téma földjének lakói, és adjatok kenyeret a menekülőknak!

15 Mert fegyver elől menekültek el, kivont kard elől, kifeszített íj elől és súlyos harcból.

16 Mert ezt mondta nekem az Úr: Egy év múlva, amilyen a bérlőnek az éve, vége lesz

Kédár minden dicsőségének. 17 Kevés marad meg a kédári hősök ijaiból, Izráel Istene, az ÚR mondja ezt.

Ézs. 22.

1 Fenygető jövődölés a látomás völgye ellen:

Mi történt veled, hogy mindenki a háztetőkre ment?

2 Csupa lárma, zajongás a város, vigadozik a vár! Sebesültjeidet nem kard sebezte meg, halottaid nem harcban estek el.

3 Vezetőid mind egy szálig elmenekültek, nyíllövés nélkül kerültek fogságba. Mind fogságra jutottak, akiket csak megtaláltak, bármily messze futottak.

4 Azért ezt mondom: Ne nézzetek rám, keservesen sírok! Ne zaklassatok vigasztalásokkal, hiszen népem pusztulóban van!

5 Mert zűrzavar, eltiprás és kavarodás napja jön az Úrtól, a Seregek URától a látomás völgyére. Aláássák a falat, és kiáltás hangzik a hegy felé.

6 Élám fölveszi tegzét, jön harci kocsikkal, emberekkel, lovasokkal, Kír is pajzsot ragad.

7 Gyönyörű völgyeid megtelnek harci kocsikkal, a lovasok felsorakoznak a kapu előtt.

8 Leleplezték Júda védelmét: megszemlélik azon a napon az Erdő-házának fegyvertárát,

9 meglátjátok, mily sok rés van a Dávid városán, és összegyűjtitek az Alsó-tó vizét.

10 Összeírtátok Jeruzsálem házait, egyes házakat leromboltok a várfal megerősítésére.

11 Medencét csináltok a két várfal között a Régi-tó vizének. De aki ezt cselekszi, azzal nem törődtek, és nem látjátok meg azt, aki régóta készíti!

12 Az Úr, a Seregek URa azon a napon sírásra és gyászolásra hív, kopaszra nyírásra és zsákba öltözésre.

13 De csak vigasság és öröm van, marhákat vágnak, juhokat ölnek, húst esznek, és bort isznak: Együnk-igyünk, hisz holnap meghalunk!

14 Kijelentette nekem a Seregek URa, hogy nem engesztelődik meg irántatok emiatt a bűn miatt halálotokig sem! - mondja az Úr, a Seregek URa.

15 Így szól az Úr, a Seregek URa: Menj el Sebna udvarmesterhez, a királyi palota gondnokához, és mondd:

16 Honnan vetted a jogot, vagy ki engedte meg neked, hogy itt készíts magadnak sírboltot? Magas helyen készítetted sírodat, sziklában jelöltél ki magadnak hajlékot!

17 Pedig keményen megfog téged az ÚR, és erős hajítással messzire elhajít.

18 Egy csomóba göngyölítve becsomagol, és labdaként hajít egy igen tágas földre. Ott halsz meg, ott lesznek ragyogó szekereid, te, urad házának gyalázata!

19 Kivetlek tisztiségedből, megfosztalak állásodtól.

20 Azután Eljákimot, Hilkiájá fiát nevezem ki szolgámmá,

21 palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

22 Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki.

23 Szilárd helyre erősítem, mint valami szöveget. Ott lesz a díszhely atyja házában.

24 Őrá aggatják atyja házának minden díszét, sarjadékait és ivadékait, minden apró edényt, tálakat és mindenféle korsót.

25 De így szól a Seregek URa: Egyszer majd kilazul a szilárd helyre erősített szög, letörik és leesik. Összetörik a teher, amely rajta volt. Megmondta az ÚR.

Ézs. 23.

1 Fenyegető jövendölés Tírusz ellen: Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult Tírusz! Nincs egy ház sem, nincs hova menni! Ciprus földjéről jövet mondták meg nekik.

2 Némuljatok el, ti tengerparton lakók, szidóni kereskedők, kiknek követei átszelik a tengert,

3 a nagy vizeket! Sihór gabonája, a Nílus aratása volt a jövedelme, s a népek vásárhelye volt.

4 Szégyenkezz, Szidón, mert így szól a tenger, a tengeri erődítmény: Olyan lettem, mint aki nem vajúdott, nem szült, nem nevelt ifjakat, nem dédelgetett leányokat!

5 Úgy gyötrődnek, akik Tírusz hírére hallják, mint amikor Egyiptomról hallottak.

6 Keljete át Tarsísba, jajgassatok, ti tengerparton lakók!

7 Hát ez a ti vigadozó városotok, mely ősidők óta fennáll, amely messzire elment, hogy ott is megtelepedjék?

8 Kicsoda végzett így a koronás Tírusz felől, melynek kereskedői vezérek, és kalmárait tisztelik a földön?

9 A Seregek URa végzett így, hogy meggyalázza a kevélységet, és megalázzon minden pompát, mindenkit, akit tisztelnek a földön.

10 Hagyjátok el az országot, mint a Nílus, ti Tarsís-hajók, nincs többé kikötő!

11 Kinyújtotta kezét a tengerre az ÚR, megrendítette a királyságokat; azt parancsolta Kánaánról, hogy pusztítsák el erődítményeit.

12 Ezt mondta: Nem fogsz vigadni többé, Szidón leánya, te meggyalázott szűz! Rajta, kelj át Ciprusba, de ott sem lesz nyugtod!

13 Íme, a káldeusok országa! Még nem is volt ez a nép, amikor Asszíria kiépítette Tírusz hajói számára. De ostromműveket állított ellene, palotáit lerombolta, rommá tette!

14 Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult erődítményetek!

15 Akkor majd elfelejtik Tíruszt hetven évig, ameddig egy király él. Hetven év múlva úgy jár Tírusz, ahogy a szajhanóta mondja:

16 Fogd a citerát, járd be a várost, elfelejtett szajha! Szépen pengesd, dalolj sokat, hogy emlékezzenek rád!

17 Hetven év múlva az ÚR meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén. 18 De keresete és bére egyszer még az ÚR szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizzék, hanem az ÚR színe előtt lakóké lesz ez a kereset, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözzenek.

Ézs. 24.

- 1 Az ÚR elpusztítja, felforgatja a földet, feldúlja felszínét, szétszórja lakóit.
- 2 Olyan lesz a köznép, mint a pap; a szolga, mint ura; a szolgáló, mint úrnője; az eladó, mint a vásárló; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő, és a hitelező, mint az adós.
- 3 Teljesen elpusztul a föld, teljesen kifosztják. Az ÚR jelentette ki ezt az ígét.
- 4 Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt.
- 5 Gyalázatossá tették a földet lakói, mert megszegték a törvényeket, megmásították a rendelkezéseket, megszegték az örök szövetséget.
- 6 Ezért átok emészti a földet, megbűnhődnek lakói. Ezért elfognak a föld lakói, csak kevés ember marad meg.
- 7 Gyászol a must, búsul a szőlő, és sóhajtoznak mind, akik jókedvűek voltak.
- 8 Abbamaradt a vidám dobolás, megszűnt a zajos vigadozás, abbamaradt a vidám citeraszó.
- 9 Nem borozgatnak nótaszó mellett, keserű az ital annak, aki issza.
- 10 Romba dőlt, pusztá a város, zárva van minden ház, nem lehet bemenni.
- 11 Borért kiáltoznak az utcákon, bealkonyult minden öröme, száműzve van a földről a vidámság.
- 12 Pusztán maradt a város, romhalmaz van a kapu helyén.
- 13 Mert olyasmi történik a földön, a népek között, mint amikor szüret után olajbogyót vernek, vagy szőlőt böngésznek.
- 14 Azok hangos szóval ujjonganak az ÚR fenségének, kiáltoznak a tenger felől.
- 15 Világosság támadt, ezért dicsérjétek az URat, az ÚRnak, Izráel Istenének nevét a tenger szigetein!
- 16 A föld széléről énekszót hallunk: Dicsőség az igaznak! De én ezt mondom: Végem van, végem van, jaj nekem! Csalnak a csalók, csalárdul csalnak a csalók!
- 17 Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!
- 18 Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki kijön a veremből, kelepcébe kerül. Megnyílnak a magas ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.
- 19 Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld!
- 20 Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó! Ránehezedik vétke, és elesik, nem is kel föl többé.
- 21 Azon a napon megbünteti az ÚR a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön.
- 22 Egy csomóba gyűjtik őket, mint foglyokat a verembe. Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.
- 23 Elpirul a sápadt hold, szégyenkezik az izzó nap, mert a Seregek URa lesz a király a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt ragyog dicsősége.

Ézs. 25.

1 URam, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot.

2 Mert kőhalommá tetted a várost, a megerősített várat rommá, a bitorlók kastélya nem lesz város, soha többé föl nem épül!

3 Ezért tisztel téged az erős nép, téged fél a hatalmas nemzetek városa.

4 Mert erőssége vagy a nincstelennek, erőssége a szegénynek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben, mert a hatalmaskodók dühe olyan, mint a kőfalra zúduló zivatar.

5 Mint hőség a szikkadt földet, megalázod a zajongó bitorlókat, mint a felhő árnyéka a hőséget, elnyomod a hatalmaskodók énekét.

6 Készít majd a Seregek URa ezen a hegyen minden népnek lakomát zsíros falatokból, lakomát újborokból, zsíros, velős falatokból, letisztult újborokból.

7 Ezen a hegyen leveszi a leplet, amely ráborult minden népre, és a takarót, amely betakart minden nemzetet.

8 Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcra. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

9 Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

10 Mert az ÚR keze nyugszik ezen a hegyen. Móábot pedig eltapossák lakóhelyén, ahogyan a szalmát trágyalébe tapossák.

11 Széttárja benne kezeit, ahogyan széttárja az úszó, ha úszik. De az ÚR megalázza gőgjét, hiába erőlködik kezével.

12 Kőfalakkal megerősített fellegváradat ledönti, lerombolja, ízzé-porrá zúzza.

Ézs. 26.

1 Azon a napon ezt az éneket éneklék Júda országában: Erős városunk van: az ÚR kőfalat és bástyát állított védelmére.

2 Nyissátok ki a kapukat, hadd jöjjön be az igaz nép, mely hűséges maradt!

3 Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízunk.

4 Bízunk az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kösziklünk mindörökké!

5 Ő letaszítja a magasból az ott lakókat, lerombolja a megerősített várost, földig lerombolja, porrá zúzza.

6 Lábbal tapossák majd: a nyomorultak lábai, a nincstelenek léptei.

7 Az igaz ember ösvénye egyenes, te egyengeted az igaz ember útját.

8 Ítéleted idején is benned reménykedtünk, URam, neved dicséretére vágyott a lelkünk.

9 Lelkem hozzád vágyódik éjjel, teljes szívből kereslek téged. Mert ha ítéletet tartasz a földön, igazságot tanulnak a világ lakói.

10 Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az ÚR fenségét.

11 URam, fölemelted kezedet, de nem látják. Majd meglátják, hogy féltőn szereted népedet, és megszegyenülnek: tűz emészti meg ellenségeidet.

12 URam, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt.

13 URunk, Istenünk, más urak voltak gazdáink, nem te, de csak a te nevedet dicsérik.

14 A halottak nem élnek, az árnyak nem támadnak föl, ezért büntetted meg és irtottad ki őket, még az emlékezetüket is eltörölted.

15 Megszaporítottad e népet, URam, megszaporítottad e népet, megdicsőítetted magad, mindenfelé kiterjesztetted az ország határait.

16 URam, a nyomorúságban téged kerestek, és halkán fohászkodtak, amikor fenyegetted őket.

17 Olyanok voltunk előtted, URam, mint a terhes asszony, amikor szülni kezd: míg vajúdik, kiált fájdalmában.

18 Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk: nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra.

19 Életre kelnek hallottaid, föltámadnak a holttestek! Ébredjete, és ujjongjatok, kik a porban laktok! Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

20 Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

21 Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megbüntesse bűneikért a föld lakóit. A föld föltárja majd a kiontott vért, nem takarja be többé a meggyilkoltakat.

Ézs. 27.

1 Azon a napon megbünteti az ÚR kemény, nagy, erős kardjával Leviátánt, a gyors kígyót, Leviátánt, a tekerő kígyót, és megöli a tengerben lakó szörnyeteget.

2 Azon a napon énekeljétek a színbort adó szőlőről!

3 Én, az ÚR vagyok az őrizője, minduntalan öntözgetem. Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki ne bánthassa.

4 Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül elém, küzdeni fogok ellene, és elégetem!

5 De aki az én oltalmamra bízta magát, béküljön meg velem, béküljön meg velem!

6 A jövőben gyökeret ver Jákób, virágozni, virulni fog Izráel, termésével elárasztja a világot.

7 Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták?

8 Elűzted, elvetted, úgy pereltél vele. Erős széllel sodortad el, amikor feltámadt a keleti szél.

9 Ez által nyer engesztelést Jákób bűne, és ez lesz vétke eltávolításának a gyümölcse: Olyanná teszi az oltár minden követ, mint az összetört mészkövek: nem lesznek többé szent fák, sem tömjénező oltárok!

10 Milyen árván maradt a megerősített város! Elhagyott, lakatlan hely lesz, mint a puszta. Borjak legelnek és heverésznek ott, lerágják a bokrokat.

11 Ha leszáradnak az ágak, letördelik az arra járó asszonyok, és eltüzelik. Mert értelmetlen nép ez; azért nem irgalmaz neki Alkotója, nem kegyelmez neki Formálója.

12 Azon a napon elcsépele az ÚR a kalászokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni!

13 Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

Ézs. 28.

- 1 Jaj a büszke koszorúnak, melyet Efraim részegei viselnek, és a hervadó virágnak, amely ékesen díszíti őket, akik bortól mámorosak a termékeny völgyre néző hegycsúcson!
- 2 Küldi már az Úr az erőset, a hatalmasat. Olyan, mint a jégverés, a tomboló orkán, mint a roppant, elsöprő vizek áradata: hatalmas földre terít.
- 3 Lábbal tiporják majd Efraim részegeinek büszke koszorúját,
- 4 és úgy jár majd hervadó virága, mely ékesen díszíti a termékeny völgyre néző hegycsúcson, mint a korai füge gyümölcserés előtt: ha meglátja valaki, alig veszi kezébe, máris lenyeli.
- 5 Azon a napon a Seregek URa lesz népe maradékának díszes koszorúja, ékes koronája.
- 6 Ő lesz az igazság lelke azokban, akik igazságot szolgáltatnak, és a hősi erő azokban, akik visszaverik a városkapu ellen támadókat.
- 7 De ezek is tántorognak a bortól, támolyognak az italtól. Papok és próféták tántorognak az italtól, megzavarodtak a bortól! Támolyognak az ital miatt, tántorognak, amikor látomásuk van, ingadoznak, amikor döntést hoznak.
- 8 Minden asztal tele van undok hányással, nincs sehol tiszta hely!
- 9 Kit akar ez a tudományára tanítani? Kivel akarja a kijelentést megértetni? Akiket most választottak el az anyatejtől? Akiket most vettek le az anyamellről?
- 10 Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi!
- 11 Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az,
- 12 aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a fáradtaknak! Itt van a felüdülés! De nem akartak rá hallgatni.
- 13 Azért nekik ez lesz az ÚR igéje: Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi! Jártukban hadd essenek hanyatt, törjék össze magukat, essenek csapdába!
- 14 Ezért halljátok az ÚR igéjét, ti csúfolódó emberek, akik uralkodtok ezen a népen Jeruzsálemben!
- 15 Ti ezt mondtátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezsége léptünk a holtak hazájával. Ha jön az elsöprő áradat, nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk.
- 16 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: A Sionra egy követ teszek le alapul, szilárd követ, drága sarokkővet alapul. Aki hisz, az nem menekül el!
- 17 A törvényt zsinórmértékké teszem, és az igazságot mércévé. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet.
- 18 Felbomlik a halállal kötött szövetségetek, és nem marad meg egyezségeitek a holtak hazájával. Ha megjön az ostorozó áradat, elborít benneteket!
- 19 Valahányszor megjön, elragad benneteket. Mert megjön minden reggel, sőt nappal is, éjjel is. Akkor a folytonos rettegés majd megérteti veletek a kijelentést!
- 20 Mert rövid lesz az ágy, nem tudtok kinyújtózni, kicsi lesz a takaró, nem tudtok beburkolózni.
- 21 Mert fölindul majd az ÚR, mint a Perácim-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját.
- 22 Most azért ne csúfolódjatok, mert még szorosabbak lesznek bilincseitek! Hallottam, hogy az Úr, a Seregek URa elhatározta az egész ország pusztulását.
- 23 Figyeljete, halljátok meg szavamat, ügyeljete, halljátok meg beszédemet!
- 24 Mindig csak szánt a szántóvető, ha vetni akar? Csak barázdálja és boronálja földjét?
- 25 Nem úgy van-e, hogy ha elegyengette felszínét, kaprot hint vagy köményt szór, vagy vet sorban búzát vagy árpat a kijelölt földbe és tönkölyt a szélére?
- 26 Így szoktatta őt rendre, erre tanította Istene.

27 Mert nem cséplőszánnal csépelik a kaprot, és nem cséplőhengerrel nyomtatják a köményt, hanem bottal verik ki a kaprot, és pálcával a köményt.

28 Talán szétzúzzák a kenyérgabonát? Nem csépelik azt vég nélkül; ha ráhajt is az ember cséplőhengerével és lovaival, mégsem zúzza szét.

29 Ez is a Seregek URától származik. Csodálatos a terve, hatalmasan hajtja végre.

Ézs. 29.

- 1 Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid táborozott! Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást,
- 2 azután ostromot indítok Ariél ellen. Akkor lesz sírás-rívás, mert égő oltárrá teszem.
- 3 Táborral veszek körül, sáncot vonok köréd, felállítom az ostromműveket.
- 4 Megalázottan fogsz beszélni a földből, és megtörten hangzik szavad a porból. Olyan lesz a hangod, mint a föld alatti kísérteté, és szavad a porból suttog.
- 5 De ízzé-porrá törik ellenségeid serege, a szálló polyvához hasonló lesz az erőszakosok hada. Egy szempillantás alatt következik bel!
- 6 Mert a Seregek ÚRa meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tüzes lángok közepette.
- 7 Olyan lesz, mint az álom, mint egy éjszakai látomás valamennyi nép serege, amely Ariél ellen hadakozott, és ostromot indított egész hadereje és sziklavára ellen.
- 8 Mint az éhező, aki azt álmodja, hogy eszik, de ha fölébred, üres a gyomra, vagy mint a szomjazó, aki azt álmodja, hogy iszik, de ha fölébred, eltikkadt és szomjas, úgy jár a népek egész serege, amely Sion hegye ellen hadakozott.
- 9 Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok meg! Legyetek részegek, de ne bortól, tántorogjatok, de ne az italtól!
- 10 Mert rátok árasztotta az ÚR a kábultság lelkét. Bezárta szemeiteket: a prófétákat, befödte fejeiteket: a látnokokat.
- 11 Olyan lett számotokra minden látomás, mint a lepecsételt irat szavai. Ha odaadják íráshoz értő embernek, és ezt mondják: Olvasd el! - ő ezt fogja mondani: Nem tudom, mert le van pecsételve. 12 Ha pedig íráshoz nem értőnek adják az iratot, és ezt mondják: Olvasd el! - ő ezt fogja mondani: Nem értek az íráshoz.
- 13 Így szól az Úr: Mivel ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,
- 14 azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozni fog, igen csodálkozni: vége lesz a bölcsök bölcsességének, az értelmesek értelme homályos marad.
- 15 Jaj azoknak, akik el akarják titkolni tervüket az ÚR elől! Sötétben hajtják végre tettüket, mert azt gondolják: Ki lát minket, ki ismer bennünket?
- 16 Micsoda fonákság! Egyenlőnek tartható-e az agyag a fazekassal? Mondhatja-e az alkotás alkotójának: Nem ő alkotott engem?! Mondhatja-e a fazék a fazekasnak: Nem ért a dolgához?!
- 17 Már csak kevés idő van hátra, és a Libánon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.
- 18 Azon a napon a süketek is meghallják az írás beszédét, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és a sötétség után.
- 19 Újra örömeiket lelik az alázatosak az ÚRban, vigadnak a szegény emberek Izráel Szentje előtt,
- 20 mert vége lesz a zsarnoknak, és elpusztul a csúfolódó! Kiirtják mindazokat, akiknek gonoszságon jár az eszük,
- 21 akik vétkesnek nyilvánítják az embert a peres ügyekben, és törbe ejtik, aki feddeni meri őket a kapuban, semmit érő ürüggyel fosztják meg jogától az igazat.
- 22 Ezért így szól Jákób házához az ÚR, aki megváltotta Ábrahámot: Nem szégyenül meg többé Jákób, nem sápad el többé az arca,
- 23 mert ha gyermekei meglátják kezem munkáját, szentnek vallják nevemet. Szentnek vallják Jákób Szentjét, és rettegnek Izráel Istenétől.
- 24 A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot.

Ézs. 30.

1 Jaj a pártütő fiaknak - így szól az ÚR -, akik tervet szőnek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva!

2 Folyton Egyiptomba járnak, de engem nem kérdeznek meg. A fáraónál keresnek oltalmat, és menedéket Egyiptom árnyékában.

3 De majd szégyent vallotok a fáraó oltalmával, és pironkodni fogtok amiatt, hogy Egyiptom árnyékába menekültök!

4 Vezetői voltak már Cóban, követei eljutottak Hánészig.

5 Mind szégyent vallanak azzal a haszontalan néppel. Nem segít és nem használ, sőt szégyent és gyalázatot hoz.

6 Fenyegető jövendölés Dél Behemótja ellen: A nyomorúság és elnyomás országába, ahol a nőstény és a hím oroszlán, a vipera és a repülő sárkány él, oda viszik szamarak hátán vagyonukat, tevék púpján kincseiket a haszontalan népnek,

7 Egyiptomnak, melynek segítsége üres hiábavalóság. Ezért nevezem őt tehetetlen szörnyetegnek.

8 Most pedig menj, és írd föl jelenlétükben egy táblára, jegyezd föl egy könyvbe, hogy megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként!

9 Bizony engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, de nem akarnak hallgatni az ÚR tanítására.

10 Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! - a látnokoknak pedig: Ne a valóságot lássátok! Mondjatok inkább hízelgő dolgokat, lássatok kedvünczre valókat!

11 Hagyjátok abba ezt a módszert, változtassatok ezen az eljáráson! Hagyjátok békét nekünk Izráel Szentjével!

12 Ezért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetitek ezt az ígét, zsarolásban és csalásban bíztok, ezekre támaszkodtok,

13 azért úgy jártok bűnötökkel, mint a magas kőfal, ha megreped, és megdőlve leomlással fenyeget: bármely pillanatban összedőlhet.

14 Darabokra török, mint a fazekas korsója, melyet kíméletlenül összetörtek: nem lehet találni törmelékei között akkora cserepet sem, amivel parazsat lehet venni a tűzhelyről, vagy vizet meríteni a tócsából.

15 Mert így szól az én Uram, az ÚR, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok,

16 inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágatunk! Hát majd vágatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek!

17 Egy ember fenyegetésére ezrével elfuttok, öt ember fenyegetésére úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.

18 De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezessen, még hallgat, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.

19 Ne sírj többé, Sion népe, amely Jeruzsálemben laksz! Bizonyosan megkegyelmez az ÚR, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked. 20 És bár szűkösen adott kenyeret, és kímélte a vizet az Úr, nem állítják többé félre tanítodat, hanem saját szemeddel láthatod tanítodat. 21 Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra ne térjetelek le! 22 Tisztátalannak fogjátok tartani az ezüsttel bevont bálványszobrokat és az arannyal borított istenszobrokat. Kiszórod azokat, mint valami undokságot, és ezt mondod: Ki veletek! 23 Ő pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földet, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad tágas legelőn legel azon a napon. 24 Az ökrök és a szamarak, amelyek a szántóföldön dolgoznak, sózott abrakot esznek, amelyet lapáttal és villával raknak eléjük. 25 Minden magas hegyen és kiemelkedő halmon pedig csatornák lesznek, vízvezető árkok, a nagy öldöklés napján, amikor leomlanak a vártornyok. 26 Olyan lesz a sápadt hold fénye, mint

az izzó nap fénye, az izzó nap fénye pedig hétszeres lesz, a nappali fény hétszerese, azon a napon, amikor az ÚR bekötözi népe sérülését, és meggyógyítja a rajta ejtett sebet.
27 Maga az ÚR jön a távolból, haragja lángol, méltóságteljesen emelkedik. Ajkán bőszen harag, nyelve, mint a perzselő tűz.

28 Lehelete olyan, mint az áradó patak, amely nyakig ér, szakadozott rostában rostálja a népeket, és tévútra vezető zablát vet a népek szájába.

29 Úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, szívetek pedig úgy örül, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett megy az ÚR hegyére, Izráel Kősziklájához.

30 Fölmorajlik az ÚR fenséges szava, láthatóvá lesz sújtó karja, felbőszült haragjában, perzselő tűz lángjában, orkánban, zivatarban és jégverésben.

31 Megretten Asszíria az ÚR szavától. Bottal veri meg.

32 Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az ÚR, dob és citera szól, míg ő harcra emelt kézzel küzd ellene.

33 Mert régóta készen van a vesztőhely, készen áll a királynak is, mélyre és szélesre készítve, bőven van tűz is, fa is. Az ÚR lehelete úgy lobbantja lánggra, mint egy kénköves patakot.

Ézs. 31.

1 Jaj azoknak, akik Egyiptomba mennek segítségért! Lovakban reménykednek, a harci kocsik tömegében bíznak, és a lovasok nagy erejében; de nem tekintenek Izráel Szentjére, nem folyamodnak az ÚRhoz.

2 De ő is bölcs, és veszedelmet hoz, nem másítja meg szavait, hanem rátámad a gonoszok házára és a segítséget ígérő gonosztevőkre.

3 Hiszen Egyiptom csak ember, nem Isten! Lova is csak test, nem lélek! Ha kinyújtja kezét az ÚR, elbukik a segítő, elesik, akinek segített: együtt pusztulnak el mindnyájan.

4 Mert ezt mondta nekem az ÚR: Ahogyan morog az oroslán vagy kölyke a zsákmány fölött, amikor összegyűl ellene valamennyi pásztor, és nem retten meg kiáltásuktól, nem hunyászkodik meg zajuktól: úgy száll le a Seregek URa, hogy harcoljon Sion hegyéért és dombjáért.

5 Mint repdeső madársereg, úgy oltalmazza a Seregek URa Jeruzsálemet: oltalmazza és megmenti, megvédi és megtartja.

6 Térjete meg ahhoz, akitől oly messze eltávolodtatok, Izráel fiai!

7 Azon a napon mindenki megveti ezüstműveit és aranyműveit, amelyeket bűnös kézzel készített.

8 Elbukik Assíria, de nem férfiak kardjától, nem emberek kardja pusztítja el. Menekülnie kell a kard elől, ifjai robotosokká lesznek.

9 Kőszála ijedten menekül, vezérei megrémülve hagyják el a zászlót. Így szól az ÚR, kinek tüze a Sionon, kemencéje Jeruzsálemben van.

Ézs. 32.

- 1 Igazságosan fog uralkodni a király és törvényesen fognak vezetni a vezérek.
- 2 Mindegyik olyan lesz, mint rejtekhely a szél ellen, és fedett hely zivatar idején, mint patak a száraz tájon, mint hatalmas kőszál árnyéka a kiszikkadt földön.
- 3 Nem lesznek homályosak a szemek, ha látni kell, figyelmesek lesznek a fülek, ha hallani kell.
- 4 A meggondolatlanok értelmesen gondolkoznak, a dadogó nyelvűek folyékonyan, világosan beszélnek.
- 5 Nem nevezik többé a bolondot nemesnek, és a gazembert sem mondják tisztességesnek.
- 6 Mert a bolond csak bolondot beszél, szívében álnokságot forral, elvetemülten jár el. Tévelygést hirdet az ÚRról, éhezni hagyja az éhes embert, megfosztja italától a szomjazót.
- 7 A gazembernek gonoszak az eszközei, és galádságot tervez: hazug beszéddel megrontja az alázatosokat, még ha a szegénynek igaza van is.
- 8 De a nemes lelkű nemesen gondolkozik, és kitart a nemes dolgok mellett.
- 9 Ti könnyelmű asszonyok, halljátok meg szavam! Ti elbizakodott leányok, figyeljétek beszédemre!
- 10 Alig egy év múlva reszkettek, ti elbizakodottak, mert nem lesz többé szüret, nem lesz gyümölcsszedés!
- 11 Borzadjatok, ti könnyelműek, reszketsetek, ti elbizakodottak! Vetkőzzetek meztelenre, csak ágyékkötőt öltsetek!
- 12 Mellet verve gyászoljátok a gyönyörű mezőket, a termő szőlőtőkét,
- 13 népem termőföldjét, melyet tövis és gaz ver föl, és a vigadozó város sok vidám házát!
- 14 Mert elhagyott lesz a kastély, elnémul a város lármája, a várhegy és a bástya barlang lesz mindörökre, ahol zebrák viháncolnak és nyájak legelésznek.
- 15 Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a pusztá kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.
- 16 A pusztában is jog lakik, a kertben igazság honol.
- 17 Az igazság békét teremt, és az igazság a békét és a biztonságot szolgálja örökké.
- 18 Békés hajlékban lakik majd népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban.
- 19 De jégeső hull, és ledől az erdő, a város pedig elsüllyed a mélyben.
- 20 Boldogok vagytok, akik mindenütt víz mellett vethettek, és szabadjára engedhetitek az ökröt és a szamarat.

Ézs. 33.

1 Jaj neked, pusztító, akit még nem ért pusztulás, te rabló, akit még nem raboltak ki! Ha befejezted a pusztítást, el fogsz pusztulni, ha bevégezted a rablást, téged fognak kirabolni!

2 ÚR, kegyelmezz nekünk, benned reménykedünk! Légy segítségünk reggelenként, szabadítónk a nyomorúság idején!

3 Dörgő hangodtól elfutnak a népek, ha felemelkedsz, szétszóródnak a nemzetek.

4 Összeszedik a zsákmányt, ahogyan a sáskák szedik, úgy ugranak rá, ahogy a szöcskék ugranak.

5 Fenséges az ÚR, magasságban lakik. Betölti a Siont törvénnyel és igazsággal.

6 Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és tudomány teszi szabaddá és gazdaggá; az ÚR félelme lesz a kincse.

7 A küldöttek ott kint kiáltoznak, a békekövetek keservesen sírnak.

8 Puszták az országutak, nem járnak az ösvényeken. A pusztító megszegte a szövetséget, megvetette a városokat, semmibe vette az embereket.

9 Gyászol, elalél a föld, hervadozik, megsárgul a Libánon, olyan lett a Sárón, mint a pusztaság, lehull a Básán és a Karmel lombja.

10 De most fölkelek, mondja az ÚR, most fölmagasodom és fölemelkedem!

11 Szalmával vagytok terhesek, polyvát szültök, lihegészetek tűz, megemészt benneteket!

12 A népek égetett mésszé lesznek, és mint a kivágott gaz, tűzben égnék el.

13 Halljátok meg, távol lakók, hogy mit cselekedtem, és ti közel lévők, ismerjétek meg hatalmammat!

14 Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: Ki tartózkodhat közülünk perzselő tűz mellett, ki tartózkodhat közülünk örökös izzás mellett?

15 Aki igazságosan él, és őszintén beszél, megveti a zsarolt nyereséget, nem fogad el megvesztegetést, hanem elhárítja a kezével, bedugja a fülét, hallani sem akar vérontásról, befogja a szemét, látni sem akar gonoszsgot.

16 Az ilyen ember magas helyen lakik, sziklaerőd a fellegvára. Kenyerét megkapja, vize állandóan van.

17 Saját szemekkel nézheted a király szépségét, láthatod tágas országodat.

18 Eszedbe jutnak a rémségek: hol van már az összeíró, hol az adószedő, hol a tornyok összeírója?

19 Nem látod többé a galád népet, a homályos, érthetetlen beszédű népet, amelynek dadogó nyelvét nem lehet érteni.

20 Nézd a Siont, ünnepeink városát! Szemeid meglátják Jeruzsálemet, a nyugalom hajlékát, olyan sátrat, amelyet nem bontanak le, cövekeit nem húzzák ki soha, egy kötele sem szakad el.

21 Mert dicsőséges lesz ott az ÚR, folyók lesznek azon a helyen, messze elágazó folyamok, amelyeken nem járnak gályák, és nem kelnek át büszke hajók.

22 Mert az ÚR a mi bíránk, az ÚR a törvényadónk, az ÚR a királyunk, ő segít meg bennünket.

23 Meglazulnak a kötelek, nem tartják az árbocrudat, nem feszítik a vitorlát. Tömérdek zsákmányon osztoznak majd, még a sánták is bőséges zsákmányhoz jutnak.

24 Nem mondja többé Sion lakója, hogy beteg, az ott lakó nép bűnbocsánatot nyer.

Ézs. 34.

1 Jöjjetek ide, népek, halljátok, figyeljétek, nemzetek! Hallja meg a föld és ami rajta él, a világ és minden szülötte!

2 Megharagudott az ÚR minden népre, haragra gerjedt egész seregükre, kiirtja, vágóhídra viszi őket.

3 Az elesettek szétszórva hevernek, búzt árasztanak a hullák, hegyek olvadnak meg a vértől.

4 Széthull az ég minden serege, összecsavarodik az ég, mint egy tekercs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, ahogy lehull a fügefáról.

5 Vért akar inni mennyei kardom, ezért lesújt Edómra, a népre, amelyet kiirtásra ítélt.

6 Az ÚR kardja csupa vér, csepeg róla a zsír, bárányok és bakok vére, kosok veséjének kövérje, mert áldozatot tart az ÚR Bocrában, nagy mézarást Edóm országában.

7 Bivalyok hullanak el, és bikák tulkokkal együtt. Vértől részegedik meg a föld, kövérjéttől lesz zsíros a por.

8 Mert az ÚR bosszúállásának napja ez, a megtorlás éve Sion perében.

9 Patakjai szurokká változnak, pora kénkövé lesz, földje pedig égő szurokká.

10 Nem alszik el sem éjjel, sem nappal, folyton gomolyog a füstje. Nemzedékeken át pusztán marad, soha senki nem jár arra.

11 Pelikán és bölömbika veszi birtokba, fülesbagoly és holló tanyázik benne. Kietlenséget mér ott a mérő, pusztaságot a mérőn.

12 Nemesei senkit sem kiáltanak ki királlyá, vezetői mind semmivé lesznek.

13 Palotáit gaz veri föl, erődeit csalán és túskebozót. Sakálok hajléka lesz, struccmadarak tanyája.

14 Ott találkozik a vadmacska a hiénával, egyik pusztai démon a másikkal. Ott pihen meg a boszorkány, ott talál magának nyugvóhelyet.

15 Ott fészkel a bagoly, tojásait kikölti, és gondozza az árnyékban. Ott gyülekeznek a kányák: az anyamadár és a párja.

16 Keressétek majd meg az ÚR könyvében, és olvassátok! Egy sem fog hiányozni ezek közül, sem az egyik, sem a másik nem marad el, mert az ÚR parancsa ez, az ő lelke gyűjti össze őket.

17 Ő sorsolta ki ezt nekik, az ő keze mérte ki részüket. Birtokba veszik azt örökre, nemzedékről nemzedékre benne tanyáznak.

Ézs. 35.

- 1 Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság, és kivirágzik rajta a nárcisz.
- 2 Virágba borul és vigad, vígan örvendezik. Része lesz a Libánon pompájában, a Karmel és Sárón díszében. Meglátják az ÚR dicsőségét, Istenünk méltóságát.
- 3 Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a roskadozó térdeket!
- 4 Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket!
- 5 Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei.
- 6 Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve. Mert víz fakad a pusztaságban, és patakok erednek a pusztában.
- 7 Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomjú földön. Ahol azelőtt sakálok tanyáztak, nád és káka terem.
- 8 Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az ÚR népe járhat rajta, bolondok nem tévednek rá.
- 9 Nem lesz ott oroslán, nem megy rá ragadozó vad, ilyen nem lesz található, hanem a megváltottak járnak rajta.
- 10 Amikor visszatérnek, akiket az ÚR kiváltott, ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Ézs. 36.

1 Ezékiás király uralkodásának tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat. 2 Azután az asszír király elküldte kincstárnokát Lákisból Jeruzsálembe Ezékiás király ellen erős hadsereggel. Az megállt a Felső-tó vízvezetékénél, amely a Ruhafestők-mezejének útjánál van. 3 Kiment hozzá Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó. 4 A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíria királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol? 5 Üres beszéd az, amit gondolsz, hogy csak ész és erő kell a hadakozáshoz! Kiben bízál, hogy fellázadtál ellenem? 6 Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bízál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak. 7 Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le! 8 Fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával! Kétezer lovat adok neked, ha tudsz hozzájuk adni ugyanannyi lovast! 9 Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgálói közül? Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovasaiban bízol? 10 Talán az ÚR tudta nélkül vonultam föl ez ellen az ország ellen, hogy elpusztítsam? Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak föl ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el! 11 Akkor Eljákim, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgáliddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára! 12 De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon uradhoz és tehozád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniük saját vizeletüket! 13 Azzal odaállt a kincstárnok, nagy hangosan kiáltva beszélni kezdett júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíria királyának az üzenetét! 14 Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket! 15 És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az ÚRral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának kezébe! 16 Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőtökéjéről és fügefájáról ehetik, és mindenki a maga kútjának a vizét ihatja, 17 amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre. 18 Mert félrevezet benneteket Ezékiás, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket! Vajon más népek istenei meg tudták-e menteni országukat Asszíria királyának a kezéből? 19 Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefarvaim istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből? 20 Ezeknek az országoknak valamennyi istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet? 21 De azok némák maradtak, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki. 22 Ezután Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó elment Ezékiáshoz megszaggatott ruhában, és jelentették neki a kincstárnok beszédét.

Ézs. 37.

1 Amikor Ezékiás király meghallotta ezeket, megszaggatta ruháját, zsákruhát öltött, majd bement az ÚR házába. 2 Azután elküldte Eljákimot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához. 3 Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint amikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő a szüléshez! 4 Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok szavait, akit ide küldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott! Imádkozz a még meglevő maradékért! 5 Amikor Ezékiás király szolgálai megérkeztek Ézsaiáshoz, 6 így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel káromoltak engem az asszír király szolgálai! 7 Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva, visszatérjen országába. Saját országában pedig kard által ejtem el.

8 A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libna ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból. 9 Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Amikor ezt meghallotta, követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel: 10 Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízol, azt gondolva, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe! 11 Hiszen te is hallottad, hogy mit vittek véghez AsszírIA királyai minden országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz? 12 Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak? 13 Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvaim városának a királya, meg Héna és Ivvá? 14 Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből, és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt, 15 és így imádkozott Ezékiás az ÚRhoz: 16 Seregek URa, Izráel Istene, aki a kerúbokon ülsz! Egyedül Te vagy a föld minden országának Istene! Te alkottad az eget és a földet. 17 URam, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! URam, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib minden beszédét, aki azért küldte ide ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent! 18 Igaz, URam, hogy AsszírIA királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat. 19 Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket. 20 De most te, URunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy egyedül az ÚR!

21 Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Mivel imádkoztál hozzám Szanhérib asszír király miatt, 22 ezt az ígét jelenti ki róla az ÚR:

Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya.

23 Kit gyaláztál s káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gőgös szemmel? Izráel Szentjére!

24 Szolgáiddal gyaláztattad az URat, és ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit, eljutottam legtávolabbi csúcsára, legsűrűbb erdejébe is.

25 Kutat ástam, és ittam vizet; lépteimmel kiszáritom Egyiptomban a Nílus minden ágát.

26 Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erős városok.

27 Lakosaiknak ereje elfogyott, megrémültek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint mezőn a növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű: elszáradt, mielőtt szárba szökken.

28 Én tudom, ha leülsz, ha kimégy, vagy bejössz, és hogyan tombolsz velem szemben.

29 Mivel tombolsz velem szemben és elbizakodott beszéded fülembe jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél!
30 Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben azonban vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek a gyümölcsét! 31 Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.
32 Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete műveli ezt.
33 Azért ezt mondta az ÚR Asszíria királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá; nem fordít feléje pajzsot, töltést sem emel ellene. 34 Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be - így szól az ÚR. 35 Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom, önmagamért, meg szolgálomért, Dávidért. 36 Akkor eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggelre fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt. 37 Ekkor Szanhérib, Asszíria királya fölkerelkedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt. 38 Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fiai, Adrammelek és Szárecer, levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Arárát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Ézs. 38.

1 Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradhatsz életben! 2 Ekkor Ezékiás arcát a fal felé fordítva imádkozott az ÚRhoz, 3 és ezt mondta: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt. 4 Azután így szólt az ÚR igéje Ézsaiáshoz: 5 Menj, és mondd meg Ezékiásnak: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. 6 Asszíria királyának a kezéből pedig kiszabadítlak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak. 7 Ez lesz annak a jele, hogy teljesíti az ÚR azt az ígét, amelyet kijelentett: 8 Visszatérítem az árnyékot tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. És visszatért a napórán az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. 9 Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése, amikor beteg volt, de följógyult betegségéből: 10 Már azt gondoltam, hogy életem delén kell elmennem a holtak hazájának kapuiba, megfosztva többi évenőtől. 11 Azt gondoltam, hogy nem látom többé az URat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között. 12 Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. Összetekeri életemet, mint takács a vásznat, elvágja életem fonálát. Reggeltől estig végez velem! 13 Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az oroszlán. Reggeltől estig végez velem! 14 Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, nyögtem, mint a galamb, szemeim fönnakadtak: Uram, szenvedek, segíts rajtam! 15 Mit szóljak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Így múlnak el éveim lelkem keserűségében. 16 Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz. 17 Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé dobtad minden vétkeket. 18 Mert nem a holtak hazájában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, nem a sírba leszállók reménykedhetnek hűségemben. 19 Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy. 20 Megszabadít engem az ÚR, ezért pengessük a lantot életünk minden napján az ÚR házában. 21 Ézsaiás azután ezt mondta: Hozzatok egy csomó préselt fűgét, tegyétek rá a kelevényre, és életben fog maradni. 22 Ekkor kérdezte Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy föl tudok menni az ÚR házába?

Ézs. 39.

1 Abban az időben Meróda-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy beteg volt, de új erőre kapott. 2 Ezékiás megörült a követeknek, és megmutatta nekik kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, egész fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás. 3 Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messzi földről, Babilóniából jöttem hozzá. 4 Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotádban? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs a kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik. 5 Akkor így szólt Ézsaiás Ezékiáshoz: Halld meg a Seregek URának igéjét: 6 Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotádban van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR! 7 Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket nemzel, elvisznek egyeseket, és udvari szolgák lesznek Babilónia királyának a palotájában. 8 Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: akkor az én időmben béke és biztonság lesz!

Ézs. 40.

- 1 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! - mondja Istenetek.
- 2 Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért.
- 3 Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Istenünknek!
- 4 Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá!
- 5 Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. - Az ÚR maga mondja ezt.
- 6 Egy hang szól: Kiálts! Én kérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.
- 7 Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele. - Bizony csak fű a nép!
- 8 Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad.
- 9 Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel Sionnak, kiálts erős hangon, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek!
- 10 Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott.
- 11 Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.
- 12 Ki mérte meg markával a tenger vizét, ki mérte meg arasszal az eget? Ki mérte meg vékéval a föld porát, ki tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmokat?
- 13 Ki irányította az ÚR lelket, ki volt tanácsadója, aki oktatta?
- 14 Kivel tanácskozott, ki világosította fel őt? Ki tanította meg a helyes eljárásra, ki tanította tudományra, és ki oktatta értelmes cselekvésre?
- 15 A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak.
- 16 A Libánon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz.
- 17 A népek mind semmik előtte, pusztá semmiségnek tartja őket.
- 18 Kihez hasonlíthatnátok az Istent, és hogyan készíthetnétek el képmását?
- 19 A mesterember bálványszobrot önt, az ötvös bevonja arannyal, és ezüstláncot forraszt hozzá.
- 20 Aki szegény ilyen áldozathozatalra, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan bálványszobrot készítsen, mely nem inog.
- 21 Hát nem tudjátok, nem hallottátok, nem mondták el nektek régtől fogva, nem magyarázták meg a föld alapozását?
- 22 Az, aki ott trónol a föld pereme fölött, melynek lakói csak sáskáknak tűnnek, az eget fátyolként teríti ki, kifeszíti, mint lakósátrat.
- 23 Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld bírját megsemmisíti.
- 24 Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, ő csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a polyvát.
- 25 Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? - mondja a Szent.
- 26 Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Előhívja seregüket szám szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni.
- 27 Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé.
- 28 Hát nem tudod, vagy nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az ÚR? Ő a földkerekség teremtője, nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.
- 29 Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

30 Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

31 De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Ézs. 41.

- 1 Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással!
- 2 Ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a polyva.
- 3 Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt.
- 4 Ki tette, ki vitte véghez ezt? Ki hozta létre kezdettől fogva a nemzedékeket? Én, az ÚR, vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz vagyok.
- 5 Láttára a szigetek is megijednek, a föld szélein is reszketnek, közelednek egymáshoz, összejönnek.
- 6 Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős!
- 7 Biztatja a mester az ötvöst, aki simítókalapáccsal dolgozik az üllőn, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van, meg kell erősíteni szegekkel, hogy ne mozogjon!
- 8 De te, szolgám, Izráel, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda!
- 9 A föld végén ragadtalak meg, annak széléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek meg!
- 10 Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítek, meg is segítek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.
- 11 Megszégyenülnek és gyalázatba esnek mindazok, akik gyűlölnek téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak.
- 12 Keresed, és nem találsz azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak.
- 13 Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítlek!
- 14 Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítlek - így szól az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje -.
- 15 Új és éles fogú cséplőszánná teszek. Hegyeket csépsz és törsz össze, halmokat zúzol pozdorjává.
- 16 Feldobod őket, és a szél elhordja, a szélvihar szétszórja őket. Te pedig ujjongani fogsz az ÚRban, dicsekedni fogsz Izráel Szentjével.
- 17 A nyomorultak és a szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük kiszárad a szomjúságtól. De én, az ÚR, meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket.
- 18 A kopár hegyeken folyókat fakasztok, a völgyek mélyén forrásokat, a pusztát bővizű tóvá változtatom és a szomjú földet vizek forrásává.
- 19 A pusztában cédrust növesztetek meg akácot, mirtuszt és olajfát. A pusztaságba borókafenyőt ültetek, kőrifát meg ciprust.
- 20 Hadd lássák, és hadd tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az ÚR keze vitte ezt végbe, Izráel Szentje teremtette.
- 21 Álljatok elő peres ügyetekkel! - mondja az ÚR. Adjátok elő érveiteket! - mondja Jákób királya.
- 22 Adják elő, és mondják meg nekünk, hogy mi fog történni. Mondják meg, mi volt régen, hadd szívleljük meg; vagy tudassák velünk, mi következik, hadd tudjuk meg a jövőt!
- 23 Mondjátok meg, mi lesz ezután, hadd tudjuk meg, istenek vagytok-e? Tegyetek akár jót, akár rosszat, hadd lássuk azokat csodálkozva!
- 24 De ti semmik vagytok, semmit sem ér, amit tesztek, utálatos dolog, ha valaki titeket választ.
- 25 Elindítottam északról azt, aki eljött, napkeletről azt, aki hirdeti nevemet. Eltiporja a helytartókat, mint az agyagot, mint a sarat taposó fazekas.

26 Ki mondta meg ezt régen, hogy tudhatnánk, jó előre, hogy azt mondhatnánk: igaz!
Senki sem mondta meg, senki sem hirdette, senki sem hallotta szavaitokat.

27 Én mondtam először Sionnak: Itt vannak már! Én küldtem Jeruzsálembe azt, aki
örömhírt vitt.

28 Szétnézek, de nincs köztük senki, aki tanácsot adhatna. Ha kérdezem őket, egy szót
sem szólnak.

29 Mert semmik ők mindannyian, semmit sem érnek tetteik! A bálványok csak olyanok,
mint a puszta szél.

Ézs. 42.

1 Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm.

Lelkessel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek.

2 Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.

3 A megrepedt nádszálat nem tör össze, a füstölő mécsest nem oltja el, igazán hirdeti a törvényt.

4 Nem alszik ki, és nem tör össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek.

5 Ezt mondja az ÚRisten, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárdá tette a földet, és növényt sarjasztott, leheletet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak:

6 Én, az ÚR, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet, világosságommal a nemzeteket.

7 Nyisd meg a vakok szeméit, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket!

8 Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.

9 A régebbiek már beteljesedtek, most újakat mondok. Még mielőtt kibontakoznak, tudatom veletek.

10 Énekeljete az ÚRnak új éneket, dicséretet a föld széléig, akik tengerre szálltok, és ami a tengert betölti, a szigetek és lakóik!

11 Zengjen a puszta és városai, a falvak, amelyekben Kédár lakik! Ujjongjanak a kősziklákon lakók, a hegytetőkön is kiáltozzanak!

12 Dicsőítsék az URat, hirdessék dicséretét a szigetekeken!

13 Az ÚR elindul, mint egy hős, indulatba jön, mint egy harcos, harsányan kiált, diadalmaskodik ellenségein.

14 Sokáig hallgattam, némán türtőztettem magam. De most zihálva nyögök, és lihegek, mint egy szülő asszony.

15 Letarolom a hegyeket és halmokat, úgyhogy egész növényzetük elszárad. A folyókon gázlókat készítek, és a mocsarakat kiszárítom.

16 Vezetem majd a vakokat olyan úton, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a rögös utat simává. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el.

17 Meghátrálnak és csúful megszégyenülnek, akik bálványokban bíznak, akik szobroknak mondják ezt: Ti vagytok az isteneink!

18 Ti süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek föl, és lássatok!

19 Van-e olyan vak, mint az én szolgám, és olyan süket, mint követem, akit küldök? Van-e olyan vak, mint az én megbízottam, olyan vak, mint az ÚR szolgája?

20 Sokat láttál, de nem ügyeltél rá, nyitva volt a füled, mégsem hallottál.

21 Igazsága érdekében akart az ÚR nagy és felséges tanítást adni.

22 Ezért lett ez a nép kirabolt és kifosztott; csapdába és verembe estek mindnyájan, és börtönbe vannak zárva. Kirabolták őket, és nem volt szabadító, kifosztották őket, és nem mondta senki: add vissza!

23 Ki ügyel erre közületek, ki hallgatja figyelmesen a jövő érdekében?

24 Ki engedte meg, hogy kifosszák Jákóbot, és kirabolják Izráelt? Vajon nem az ÚR, aki ellen vétkeztünk? Nem akartak útjain járni, és nem hallgattak tanítására.

25 Ezért ontotta rá heves haragját és a háború tombolását. Lángolt körülötte, de nem értette, égette őt, de nem szívelte meg.

Ézs. 43.

1 De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!

2 Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselőd meg, a láng nem éget meg.

3 Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted.

4 Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek, azért embereket adok helyetted, életedért nemzeteket.

5 Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek.

6 Ezt mondom északnak: Add ide! - és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld végéről,

7 mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.

8 Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle!

9 Gyűljön össze minden nép, gyülekezzenek össze a nemzetek! Ki tudja közülük megmondani és tudunkra adni, hogy mi volt régen? Állítsák elő tanúikat, igazolják őket, hogy aki hallja, azt mondja rá: úgy van!

10 Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, és szolgálaim, akiket kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz.

11 Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító.

12 Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem valamelyik idegen isten. Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, hogy én Isten vagyok.

13 Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg?

14 Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilóniába, letörök minden zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnek.

15 Én, az ÚR, vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok.

16 Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át,

17 aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses:

18 Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tűnődjétek!

19 Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.

20 Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek,

21 a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.

22 De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradóztál, Izráel!

23 Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, nem engem dicsőítettél véresáldozataiddal. Nem én voltam, akinek ételáldozatoddal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradóztál.

24 Nem nekem vettél pénzért illatos nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Hanem te voltál az, akinek én szolgáltam vétkeid miatt, te voltál az, akiért fáradóztam bűneid miatt.

25 Én, én vagyok az, aki eltörlöm álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.

26 Ha emlékeztetni akarsz, akkor törvénykezzünk! Mondd el, amivel igazolhatod magad!

27 Már ősatyád is vétkezett ellenem, és szószólóid álnokul viselkedtek.

28 Ezért vettem el a szentély fejedelmeit, hagytam, hogy pusztítsák Jákóbot, és káromolják Izráelt.

Ézs. 44.

1 De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam!

2 Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam!

3 Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a szárazra. Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra.

4 Növekednek, mint fű a víz mellett, mint csatornák mentén a fűzfák.

5 Egyik ezt mondja majd: Én az ÚRé vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja: Az ÚRé vagyok, és dicsekedve említi Izráel nevét.

6 Ezt mondja az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek URa: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.

7 Kicsoda olyan, mint én? Szóljon, mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam; és mondják el a jövendőt, ami következik.

8 Ne rettegjete, és ne féljete! Hiszen régóta hirdettem, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten rajtam kívül? Nincsen kőszikla, nem tudok róla!

9 A bálványszobrok készítői mind hiábavalók, és amiket kedvelnek, nem érnek semmit.

Tanúik nem látnak és nem tudnak semmit, ezért szégyent vallanak. 10 Ki formált istent, ki öntött bálványszobrot, amely semmit sem ér? 11 Akik a bálványokhoz ragaszkodnak,

mind szégyent vallanak, mert maguk a mesterek is csak emberek. Gyűljenek össze, álljanak elő mind! Majd megrettennek és szégyent vallanak valamennyien! 12 A

kovácmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénél. Pöröllyel készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül. 13 Az ácsmester

kifeszíti a mérőzsinórt, vörös krétával rajzol, majd gyaluval dolgozik, azután körzővel rajzol, és emberalakot készít, mint egy feldíszített embert, hogy házban lakjék. 14 Cédrust

vág ki, tölgyfát vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrisfát ültet, amelyet az eső nevel. 15 Ez lesz az ember tüzelője, vesz belőle, hogy melegedjék, befűt,

és kenyeret süt. De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványszobrot készít, és imádja azt. 16 Felét eltüzeli, ennél a felénél pecsenyét süt, megeszi a húst, és jóllakik;

közben melegszik, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét! 17 A fa többi részéből istent készít: bálványszobrot. Leborulva imádja, és így könyörög hozzá:

Ments meg engem, mert te vagy az istenem! 18 Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek. 19 Nem gondolja meg az

ilyen ember, nem tudja és nem érti, hogy ezt mondaná: Felét eltüzelttem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből utálatos bálványt

csinálok, és egy fatuskót imádok! 20 Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezeti saját megcsalt szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra

támaszkodtam!

21 Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!

22 Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!

23 Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen!

24 Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR, alkottam mindent, egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet.

25 A csalók jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcseket meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság.

26 Én váltom valóra szolgálaim beszédét, és megvalósítom követeim tanácsát. Én mondom, hogy lakjanak Jeruzsálemben, és építsék föl Júda városait, mert helyreállítom romjait.

27 Én mondom, hogy száradjon ki a mély tenger, és kiszárítom folyóidat.

28 Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!

Ézs. 45.

1 Ezt mondja az ÚR fölkentjének, Círusnak, akinek megfogtam a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitérülnek előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:

2 Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszárakat leverem.

3 Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat, hogy megtudd: én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított, Izráel Istene.

4 Szolgámért, Jákóbért, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden, híres nevet adtam neked, noha nem ismertél.

5 Én vagyok az ÚR, nincs más, nincs isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél.

6 Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy nincs más rajtam kívül, én vagyok az ÚR, nincs más!

7 Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az ÚR, cselekszem mindezt.

8 Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az ÚR, teremtettem mindezt.

9 Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? És a készítmény ezt: Nem ügyes a kezed?

10 Jaj annak, aki ezt mondja apjának: Miért nemzettél? - és anyjának: Miért vajúdtál velem?!

11 Ezt mondja az ÚR, Izráel Szentje és alkotója: Kérdőre akartok vonni fiaimat illetően? Parancsolni akartok kezem munkájában?

12 Én alkottam a földet, és én teremtettem rá embert. Az én kezem feszítette ki az eget, minden serege az én parancsomra állt elő.

13 Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útját mindenütt. Ő építi föl városomat, és hazaküldi foglyaimat, nem fizetségért és nem ajándékért - mondja a Seregek URa.

14 Ezt mondja az ÚR: Egyiptom szerzeménye, Etiópia nyeresége és a szábaiak, a nagy természetű férfiak hozzád mennek, tieid lesznek, utánad mennek, megbilincselve vonulnak. Feléd fordulva leborulnak, feléd fordulva imádkoznak: Csak nálad van Isten, nincs máshol, nincs más isten!

15 Bizony, te elrejtőzködő Isten vagy, Izráel Istene, szabadító!

16 Szégyent vallanak és gyalázatba esnek, mindnyájan gyalázatra jutnak a bálványkészítők.

17 Izráelt megszabadítja az ÚR örökké tartó szabadságra. Nem ér benneteket szégyen és gyalázat soha, soha többé.

18 Ezt mondja az ÚR, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta: Én vagyok az ÚR, nincs más!

19 Nem rejtélyesen szóltam a földnek egy sötét helyén. Nem azt mondtam Jákób utódainak, hogy hiábavaló dolgokban keressenek engem. Én, az ÚR, igazat mondok, a valóságot jelentem ki!

20 Gyülekezzetek, jöjjetek ide! Lépjenek elő mindazok, akik megmenekültek a nemzetek közül! Semmit sem tudnak azok, akik fából készült bálványokat hordoznak, és olyan istenhez imádkoznak, aki nem tud segíteni.

21 Mondjátok meg, adjátok elő, tanácskozzatok csak egymással! Hirdetett-e valaki valaha, jelentett-e ki ilyent az ősidők óta? Csak én, az ÚR! Nincs más isten rajtam kívül, igaz és szabadító isten nincsen rajtam kívül.

22 Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten,
nincs más!

23 Magamra esküdtem, igazság jött ki számon, szavam megmásíthatatlan: Előttem hajol
meg minden térd, rám esküszik minden nyelv,

24 és ezt mondják rólam: Csak az ÚRnál van igazság és erő! Megszégyenülve mennek
hozzá mind, akik gyűlölték őt.

25 Az ÚR által boldogul, vele dicsekszik Izráel minden utóda.

Ézs. 46.

1 Összerogyott Bél, leroskadt Nebó, állatokra és barmokra rakták szobraikat, amelyeket nektek kellett hordoznotok; most fáradt állatokra kerülnek teherként.

2 De nem tudják megmenteni a terhet, leroskadnak, összerogynak mind, maguk is fogságba kerülnek.

3 Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveletek óta viszlek:

4 Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.

5 Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez hasonlítanék?

6 Kiöntik az aranyat az erszényből, kimérik az ezüstöt a mérlegen. Ötvöst fogadnak, hogy istent készítsen belőle, és leborulva imádják.

7 Vállra veszik, úgy hordozzák: ha helyére teszik, ott áll, el nem mozdul helyéről. Ha kiáltanak hozzá, nem válaszol, a nyomorúságból nem szabadít meg.

8 Emlékezzetek csak, és piruljatok, szívleljétek meg ezt, ti hűtlenek!

9 Emlékezzetek az ősrégi dolgokra, mert én vagyok az Isten, nincs más, Isten vagyok, nincs hozzám hasonló!

10 Előre megmondtam a jövendőt, és régen a még meg nem történteket. Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.

11 Elhívok napkeletről egy saskeselyűt, tervem végrehajtóját messze földről. Alig szóltam, máris elhozom, kigondoltam, máris megteszem.

12 Hallgassatok rám, konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól!

13 Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik. A Sionon szabadulást szerzek ékességemnek, Izráelnek.

Ézs. 47.

1 Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz lánya! Ülj a földre, nincs már trónus, káldeusok lánya! Nem neveznek többé finomnak és dédelgetettnek.

2 Fogd a kézimalmot, őrölj lisztet, vedd le fátyladat! Emeld föl ruhádat, takard ki combodat, úgy gázolj át a folyókon!

3 Ne takarja semmi meztelenségedet, hadd lássák gyalázatodat! Bosszút állok kérlelhetetlenül!

4 - mondja megváltónk, Izráel Szentje; Seregek URa az ő neve.

5 Ülj némán, menj sötét helyre, káldeusok lánya! Nem neveznek többé országok úrnőjének.

6 Megharagudtam népemre, eltaszítottam örökségemet, és kezedbe adtam őket. Te pedig irgalmatlanul bántál velük, az öregre is súlyos igát raktál.

7 Azt gondoltad, hogy úrnő maradsz örök időkre? Nem fontoltad meg ezeket, nem gondoltál a végére.

8 De most, halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más! Nem leszek özvegy, nem tudom meg, mi a gyermektelenség!

9 Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsige!

10 Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki. Bölcsességed és tudományod félrevezetett, amikor ezt gondoltad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más!

11 Pedig utolér téged is a baj, nem tudsz ellene varázsigét. Rád szakad a veszedelem, nem tudod elhárítani. Hirtelen ér utol a nem várt pusztulás.

12 Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt!

13 Agyonfárasztod magad tervezgetésekkel. Álljanak elő, és segítsenek meg, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, és újhord napján előre megmondják, mi történik veled.

14 Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mentik meg életüket a lángok hatalmából. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni szoktak.

15 Így jársz majd a varázslókkal, akikkel ifjúságod óta vesződtél. Mindenki hanyatt-homlok menekül, nem segít rajtad senki!

Ézs. 48.

- 1 Halljátok meg ezt, Jákób háza, akiket Izráelről neveztek el, és akik Júdától származtok, akik az ÚR nevére esküsztek, és Izráel Istenét emlegetitek, de nem híven és nem igazán!
- 2 A szent városról nevezik magukat, és Izráel Istenére támaszkodnak, akinek Seregek URa a neve.
- 3 A korábbiakat már régen kijelentettem, az én számból jöttek ki, én hirdettem azokat. Hirtelen véghezvittem, bekövetkeztek.
- 4 Tudom, hogy makacs vagy, vasból vannak nyakadban az inak, a homlokod pedig érc,
- 5 ezért jelentettem ki neked már régen, mielőtt bekövetkezett, már hirdettem, hogy ne mondhasd: Bálványom tette ezt, bálványszobrom parancsára történt.
- 6 Hallottad és láthattad mindezt, tanúskodhatsz is róla. Mostantól fogva új dolgokat hirdetek neked, rejtett dolgokat, melyekről még nem tudsz.
- 7 Most teremtem őket, nem pedig régen, ezelőtt nem hallottatok róluk; nem mondhatod, hogy tudtál róluk.
- 8 Nem hallottad, nem is tudtad, sohasem volt nyitva a füled. Tudtam én, hogy milyen hűtlen vagy, születésed óta hitszegőnek hívnak.
- 9 Csak nevemért tűrtem ilyen sokáig, dicsőségemért fékeztem magam, és nem pusztítottalak el.
- 10 De megolvasztottalak, mint az ezüstöt, megpróbáltalak a nyomorúság kohójában.
- 11 Önmagamért, önmagamért cselekszem, hogy engedhetném, hogy gyalázzanak? Nem adom másnak dicsőségemet!
- 12 Hallgass rám, Jákób! Izráel, akit elhívtam! Én vagyok az első, az utolsó is én vagyok!
- 13 Hiszen az én kezem vetette meg a föld alapját, az én jobbom feszítette ki az eget. Ha szólítom őket, mind előállnak.
- 14 Gyűljetek össze mind, és hallgassatok ide! Ki mondta meg közületek azt, hogy akit az ÚR szeret, az hajtja végre akaratát Babilóniában és a káldeusok ivadékai közt?!
- 15 Én, én mondtam meg, el is hívtam őt, vezettem, hogy sikerrel járjon útján.
- 16 Jöjjetek ide hozzám, halljátok meg ezt! Régen sem beszéltem rejtélyesen, amióta ez történik, jelen vagyok. Most pedig az én Uram, az ÚR elküldött engem és lelkét adta nekem.
- 17 Ezt mondja az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje: Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.
- 18 Bárcsak figyeltél volna parancsaimra! Akkor folyamként áradna rád a jólét, a tenger hullámaihoz hasonlóan az igazság.
- 19 Annyi utódod lenne, mint a tenger partján a homok, méhed gyümölcse, mint a porszem: Neve nem veszne ki, nem pusztulna el előlem.
- 20 Menjetek ki Babilóniából, fussatok ki a káldeusok közül! Ujjongó hangon mondjátok el, hirdessétek és terjesszétek a föld határáig! Mondjátok: Megváltotta az ÚR szolgáját, Jákóbot!
- 21 Nem szomjaznak, amíg a pusztán át vezeti őket. A kősziklából vizet fakaszt nekik, megnyitja a kősziklát, és víz ömlik belőle.
- 22 Nincs békességük a bűnösöknek! - mondja az ÚR.

Ézs. 49.

1 Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljetek, távoli nemzetek! Már anyám méhében elhívott engem az ÚR, születésemről fogva emlékezetben tartja nevem.

2 Éles karddá tette számat, keze ügyében tartott engem. Hegyes nyíllá tett, tegzébe dugott engem.

3 Ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Izráel, rajtad mutatom meg dicsőségemet!

4 Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet. De az ÚRnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél.

5 Most pedig ezt mondja az ÚR, aki már anyám méhében szolgájának teremtett, hogy Jákóbot hozzá térítsem, Izráelt hozzá gyűjtsem. Ilyen nagyra becsült engem az ÚR, Istenemnél van az erőm.

6 Ezt mondta: Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. A pogányok világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.

7 Ezt mondja az ÚR, Izráel megváltója, Szentje annak, akit megvetnek az emberek, akit utálnak a népek, aki a zsarnokok szolgája: Királyok kelnek föl, ha meglátnak, és fejedelmek borulnak le az ÚRért, aki hűséges hozzád, Izráel Szentjéért, aki kiválasztott téged.

8 Ezt mondja az ÚR: A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján megsegítlek. Megőrizlek és megajándékozom általad szövetségemmel népemet, hogy te állítsd helyre az országot, és oszd szét az elpusztult örökséget.

9 Mondd a foglyoknak: Jöjjetek ki! - a sötétségben levőknek: Jöjjetek a napvilágra!

Útközben lesz élelmük, még a kopár hegyeken is lesz legelőjük.

10 Nem éheznek és nem szomjaznak majd, nem bántja őket a nap heve, mert az teregeti őket, aki könyörült rajtuk, az vezeti őket forrásvizetekhez.

11 Minden hegyen utat készítek, kimagaslanak az országutak.

12 Ezek itt messze földről jönnek, azok észak és nyugat felől, amazok meg Színím földjéről!

13 Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, törjete ki ujjongásba, hegyek! Mert megszánta népét az ÚR, és könyörül a nyomorultakon.

14 De Sion ezt mondta: Elhagyott engem az ÚR, megfélekedeztem rólam az én Uram!

15 Megfélekedezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfélekednének is, én nem feledkezem meg rólad!

16 Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid.

17 Fiaid hozzád sietnek, pusztítóid és rombolóid pedig kivonulnak belőled.

18 Emeld föl a tekintetedet és nézz körül: mind összegyűltek, eljöttek hozzád. Életemre mondom - így szól az ÚR -, hogy ékszerként veszed föl valamennyit, magadra aggodod őket, mint egy menyasszony!

19 Feldúlt országod pusztán heverő romjai még szűkek lesznek az ott lakóknak, mert eltávoznak pusztítóid.

20 Majd mondják még neked gyermekeid, akiktől meg voltál fosztva: Szűk nekem ez a hely, menj odébb, hadd telepedjem le!

21 Ezt mondod majd magadban: Ki szülte ezeket? Hiszen én gyermektelen és meddő voltam, fogságban éltem, száműzötten. Ki nevelte ezeket? Hiszen én egyedül maradtam, honnan valók ezek?

22 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Intek kezemmel a nemzeteknek, jelt adok a népeknek, és ölben hozzák haza fiaidat, leányaidat pedig vállukra emelve.

23 Királyok lesznek a gondviselőid, fejedelemasszonyok a dajkáid. Földre borulnak előtted, és lábad porát nyaldossák. Akkor majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR, nem vallanak szégyent, akik bennem bíznak.

24 El lehet-e venni a zsákmányt a hőstől, megmenekülhetnek-e a foglyok az erőszakostól?

25 Igen! - ezt mondja az ÚR. A hőstől is el lehet venni a foglyokat, és az erőszakostól is megmenekülhet a zsákmánya. Perlőiddel én fogok perelni, fiaidat én szabadítom meg.

26 Elnyomóiddal megetetem saját húszakat, megrészegeknek saját vérüktől, mint a musttól. Akkor majd megtudja mindenki, hogy én vagyok az ÚR, a te szabadítód, és megváltód, Jákób erős Istene.

Ézs. 50.

1 Ezt mondja az ÚR: Hol van anyátok válólevele, amellyel elküldtem őt? Van-e hitelezőm, akinek titeket eladtalak? Csak bűneitek miatt adtalak el, vétkeitek miatt küldtem el anyátokat!

2 Miért nem volt ott senki, amikor hozzátok mentem? Miért nem válaszolt senki, amikor szólítottalak? Olyan rövid már a kezem, hogy nem tud megváltani? Nincs már annyi erőm, hogy megmentselek? Íme, dorgáló szavammal kiszárítom a tengert, pusztává teszem a folyókat! Bűzlenek a halak, mert nem lesz víz, és elpusztulnak a szomjúságtól.

3 Feketébe öltöztetem az eget, és zsákruhát húzok rá.

4 Az én Uram, az ÚR, megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólni igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.

5 Az én Uram, az ÚR, megnyitotta fületem. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg.

6 Hagytam, hogy verjék a hátamat, és tépjék a szakállamat. Arcomat nem takartam el a gyalázkodás és köpködés elől.

7 De az én Uram, az ÚR, megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatban. Olyanná tettem arcomat, mint a kovakő, mert tudom, hogy nem vallok szégyent.

8 Közel van, aki igazságot ad nekem, ki mer perbe szállni velem?! Álljunk elő együtt! Ki az én vádlóm? Lépjen ide!

9 Íme, az én Uram, az ÚR, megsegít engem, ki mer bűnösnek mondani? Mindnyájan szétmállanak, mint a ruha, moly rágja meg őket.

10 Aki köztetek féli az URat, hallgasson szolgája szavára! Aki sötétségben jár, és nem ragyog rá fény, bízson az ÚR nevében, és támaszkodjon Istenére!

11 De mindnyájan, akik tüzet szítotok, gyújtónyilakat gyártotok, saját tüzetek lángjába kerültök, nyilaitok tüzébe, melyeket gyújtottatok! Az én kezem teszi ezt veletek, kínok közé kell jutnotok!

Ézs. 51.

1 Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az URat keresitek! Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok!

2 Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megsziporítottam.

3 Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. - Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zsoltárénekek.

4 Figyeljetek rám, ti népek, hallgassatok rám, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan.

5 Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, és az én karomra várnak.

6 Emeljétek szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

7 Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljetek az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljetek meg!

8 Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

9 Ébredj, ébredj, szedd össze erődet, ó ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet!

10 Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger medrén át, hogy átkelhessenek a megváltottak!

11 Így fognak visszatérni az ÚR megváltottai is, és ujjongva érkeznek meg a Sionra. Örömmel koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

12 Én, én vagyok vigasztalótok! Miért félsz halandó embertől, olyan embertől, aki a fű sorsára jut?

13 Elfelejtetted alkotódat, az URat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?!

14 Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fogy el a kenyere.

15 Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki fölriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek URa a nevem!

16 Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy!

17 Ébredj már, ébredj már, kelj föl, Jeruzsálem! Kiittad már a harag poharát, melyet az ÚR keze tartott eléd, az öblös poharat, amelytől tántorogsz, kiittad, kiürítetted.

18 Fiai közül, akiket szült, nem állt mellé egy sem. Fiai közül, akiket fölnevelt, nem fogta kézen egy sem.

19 Két dolog történt veled - még csak nem is szánnak -: pusztulás és összeomlás, éhínség és fegyver - s még csak vigasztalód sincsen.

20 Fiaid aléltan feküdtek minden utcasarkon, mint antilop a hálóban, betelt rajtuk az ÚR haragja, Istened dorgáló szava.

21 Ezért halld meg ezt, te szegény, aki részeg vagy, de nem bortól:

22 Ezt mondja Urad, az ÚR, Istened, aki népéért perel: Kivettem már kezedből a poharat, melytől tántorogsz, nem kell tovább innod haragom öblös poharából.

23 Kínzóid kezébe adom azt, akik ezt mondták neked: Hajolj le, hadd tapossunk rajtad! Te pedig olyanná tetted hátadat, mint a föld, mint az utca, amelyen taposnak.

Ézs. 52.

1 Ébredj, ébredj, Sion, szedd össze erődet! Öltözz ékes ruhába, Jeruzsálem, te szent város, mert nem jön már ide többé körülmetéletlen és tisztátalan.

2 Rázd le magadról a port, kelj föl, fogságba vitt Jeruzsálem, oldd le nyakadról bilincsedet, Sion fogságba vitt lánya!

3 Ezt mondja az ÚR: Ingyen adtalak oda, nem pénzen váltalak meg.

4 Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Egykor Egyiptomba került népem, és jövevény volt ott, aztán Asszíria sanyargatta. 5 Most pedig mit tegyek - így szól az ÚR -, hiszen ingyen vitték el népemet?! Ujjonganak, akik uralkodnak rajta - így szól az ÚR -, és gyalázzák nevemet szüntelen, mindennap. 6 Ezért majd megismeri népem a nevemet azon a napon, hogy én vagyok az, aki így szólt: Itt vagyok!

7 Mily szép, ha feltűnik a hegyeken az örömhírt hozó lába! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!

8 Halld, órállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az ÚR a Sionra.

9 Vigan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az ÚR, megváltotta Jeruzsálemet!

10 Kinyújtotta szent karját az ÚR minden nép szeme láttára. Meglátják majd az egész föld határán Istenünk szabadítását.

11 Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalan dolgot ne érintsetek!

Vonuljatok ki belőle, tisztítsátok meg magatokat, akik az ÚR edényeit hordozzátok!

12 De nem kell sietve vonulnotok, nem kell futva mennetek, mert az ÚR jár előttetek, Izráel Istene lesz mögöttetek is.

13 Eredményes lesz szolgám munkája, magasra emelkedik, igen hatalmas lesz.

14 Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz, nem emberi volt külseje, emberhez nem méltó volt alakja.

15 De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyan dolgot tudnak meg, amiről addig nem hallottak.

Ézs. 53.

1 Ki hitte volna el, amit hallottunk, ki előtt volt nyilvánvaló az ÚR hatalma?

2 Mint vesszőszál, sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattünk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna.

3 Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője.

Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele.

4 Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza.

5 Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

6 Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

7 Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán túri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.

8 Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!

9 A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul.

10 Az ÚR akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az ÚR akarata célhoz jut vele.

11 Lelki gyötrelmeitől megszabadulva látja őket, és megelégedett lesz. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket.

12 Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

Ézs. 54.

- 1 Ujjongj, meddő, aki nem szültél, vígan ujjongj! Örvendj, aki nem vajúdtál, mert több fia lesz az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak! - mondja az ÚR.
- 2 Széles helyet keress sátradnak, feszítsd ki sátorponyváidat teljes szélességükben! Húzd meg köteleidet, erősen verd le cövekeidet!
- 3 Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid a népek örökébe lépnek, és elpusztított városokat telepítenek be.
- 4 Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat! Ifjúkorod szégyenét is elfelejted, özvegységed gyalázatára nem emlékezel többé.
- 5 Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek URa a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.
- 6 Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az ÚR, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened:
- 7 Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek.
- 8 Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked - mondja megváltó URad.
- 9 Mert úgy teszek, mint Nőé idejében: Ahogyan megesküdtem, hogy nem árasztja el Nőé özönvize többé a földet, úgy esküszöm meg most, hogy nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé.
- 10 Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könyörülő URad.
- 11 Ó, te nyomorult, vihartépte, vigasztalan! Íme, én drágakövekre építem falaidat, zafírokból rakom le alapodat.
- 12 Rubinból készítem el falad párkányát, és kapuidat briliánskövekből, összes határaidat meg gyémántokból.
- 13 Fiaid mind az ÚR tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.
- 14 Igazság által leszel erős, nem kell félned az elnyomástól: távol marad tőled, sem a rettentéstől: nem közelít hozzád.
- 15 Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.
- 16 Hiszen én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat éleszti, és fegyvert készít munkájával, én teremtettem az öldöklőt is, hogy pusztítson.
- 17 Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az ÚR szolgálóinak, így szolgálatok nekik igazságot - így szól az ÚR.

Ézs. 55.

1 Ti szomszédok mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!

2 Minek adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, keresményeteket azért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok csak rám, és jó ételt fogtok enni, élvezni fogjátok a kövér falatokat!

3 Figyeljetez rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert hűséges maradok Dávidhoz.

4 Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött.

5 Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenedért, az ÚRért, Izráel Szentjéért, aki dicsővé tesz téged.

6 Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!

7 Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.

8 Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR.

9 Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.

10 Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek,

11 ilyen lesz az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.

12 Bizony, örömmel jöttök ki, és békességben vezetnek benneteket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak.

13 A tövis helyén ciprus nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az ÚR dicsőségére lesz ez, örök jelül, amely nem pusztul el.

Ézs. 56.

1 Ezt mondja az ÚR: Tartsátok meg a törvényt, cselekedjetez igazságosan, mert hamarosan eljón szabadításom, és nyilvánvalóvá lesz igazságom.

2 Boldog az a halandó, aki így cselekszik, az az ember, aki ehhez ragaszkodik: vigyáz, hogy meg ne sértse a szombatot, és vigyáz, hogy keze semmi rosszat ne tegyen.

3 Ne mondjon ilyet az az idegen, aki az ÚRhoz csatlakozott: Bizonyára elkülönít engem népétől az ÚR. Ne mondja a herélt sem: Én már kiszáradt fa vagyok!

4 Mert ezt mondja az ÚR: Ha a heréltek megtartják szombatjaimat, azt választják, ami nekem kedves, és ragaszkodnak szövetségemhez,

5 akkor fenntartom nevük emlékét házamban és falaimon belül, különbül, mint a fiak és a leányok. Örök nevet adok nekik, amelyet nem lehet eltörölni.

6 Az idegeneket, akik csatlakoznak az ÚRhoz, és őt szolgálják, akik szeretik az ÚR nevét, és az ő szolgálái lesznek, mindazokat, akik vigyáznak, hogy meg ne sértsék a szombatot, és ragaszkodnak szövetségemhez,

7 elviszem szent hegyemre, és örömet szerzek nekik abban a házban, ahol hozzám imádkoznak. Égőáldozataik és véresáldozataik kedvesek lesznek oltáromon. Mert az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.

8 Így szól az én Uram, az ÚR, aki összegyűjti a szétszóródott Izráelt: Még gyűjtök azokhoz, akiket összegyűjtöttem!

9 Ti, mezei vadak, jöjjetek mind, és egyetek, ti, erdei vadak is mind!

10 Az örök mind vakok, nem vesznek észre semmit, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni. Álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni.

11 Nagy étvágyú ebek ezek, nem tudnak jóllakni, és ezek a pásztorok nem tudnak figyelni. Mind a maga útján jár, mindegyik a maga nyeresége után, kivétel nélkül.

12 Jöjjetek, hozok bort, igyuk részegre magunkat! Legyen a holnap is olyan, mint a ma, vagy még sokkal jobb!

Ézs. 57.

- 1 Az igaz ember elvesz, és senki sem törődik vele. A hűséges emberek kimúlnak, és senki sem ügyel rá. A gonosz miatt múlik ki ugyan az igaz,
- 2 de békességre jut; és fekvőhelyén pihen, aki egyenes úton járt.
- 3 Jöjjetek csak ide, ti boszorkányivadékok, te hűtlen, parázna fajzat!
- 4 Mit csúfolódtok, miért jártatjátok a szátokat, miért öltögetitek a nyelveteket? Hiszen ti vagytok a hűtlen népség, a hazug fajzat,
- 5 akik bujálkodtok a tölgyfáknál, minden bujázöld fa alatt, gyermekeket vágtok le a patakoknál, a sziklahasadékokban!
- 6 A patak sima köveit tetted örökségeddé, azok jutottak osztályrészedül. Itáláldozatot is mutatsz be nekik, ételáldozatot is viszel. Én ebbe belenyugodjak?
- 7 Magasba nyúló hegyen helyezted el fekvőhelyedet, oda is fölmész áldozatot bemutatni.
- 8 Az ajtó mögé és az ajtófélfához tetted bálványod jelképét. Tőlem elszakadva levetkőztél, fölmentél széles fekvőhelyedre. Megegyeztél az egyikkel, akinek a fekvőhelyét szereted, és fajtalanoktál vele.
- 9 A Molokhoz zarándokoltál olajjal és sok illatszerrel. Messzire küldted követeidet, le egészen a holtak hazájáig.
- 10 A sokféle mesterkedés elfárasztott, mégsem vallottad be, hogy hasztalan, hanem újból erőt gyűjtöttél, ezért nem betegedtél bele.
- 11 Kitől tartottál és féltél, hogy hazudoznod kell? Miért nem törődtél velem, miért nem gondoltál rám? Talán hallgatok én ősidők óta, azért nem félsz engem?!
- 12 Én tudom megmondani, hogyan boldogulsz. De amit te csinálsz, az nem használ neked.
- 13 Ha segítségért kiáltasz, tud-e rajtad segíteni bálványaid tömege? Valamennyit fölkapja a szél, a szellő is elsodorja. De aki hozzám folyamodik, az öröklí az országot, és részt kap szent hegyemen.
- 14 Ezt mondja: Töltsétek, töltsétek, egyengessétek az utat, vegyétek el népem útjából, amiben megbotolhat!
- 15 Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdütem az alázatosak lelkét, felüdütem a megtörttek szívét.
- 16 Mert nem örökké perlek, és nem vég nélkül haragszom, hiszen elalélna előttem a lélek, az emberek, akiket én alkottam.
- 17 Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő pedig elpártolt tőlem, és a maga esze után járt.
- 18 Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt. Vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak.
- 19 Megteremttem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az ÚR: Meggyógyítom őt!
- 20 De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai.
- 21 A bűnösöknek nincs békességük! - mondja Istenem.

Ézs. 58.

1 Kiálts, ne sajnáld a torkod! Harsogjon hangod, mint a kürt! Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne, Jákób házának, hogy mi a vétke!

2 Ők minden nap keresnek engem, szeretnék megismerni utaimat, mint egy olyan nép, amelynek tettei igazak, és nem hagyja el Istene törvényét; igaz döntéseket kérnek tőlem, szeretnének Istenhez közel lenni.

3 Miért böjtölünk - mondják -, ha te nem látod meg, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseiteket, mert robotosaitokat hajszojátok.

4 Hiszen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ökölrel verekedve. Nem úgy böjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban.

5 Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyötri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákba öltözik, és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnek, és az ÚR kedves napjának?

6 Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!

7 Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény bujdosókat, ha mezítelent láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!

8 Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az ÚR dicsősége lesz mögötted.

9 Ha segítségül hívod az URat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul,

10 ha kenyeret adsz az éhezőnek, és jól tartod a nyomorultat, akkor fölragyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény.

11 Az ÚR vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged. Csontjaidat megerősíti, olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.

12 Fölépítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójanak neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá.

13 Ha nem jársz kedvteléseid után a nyugalom napján, az én szent napomon, ha a nyugalom napját gyönyörűségnek hívod, az ÚR szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat, nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalasz ügyeidről.

14 akkor gyönyörködni fogsz az ÚRban, én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak ősdnek, Jákóbnak örökségében. Az ÚR maga mondja ezt.

Ézs. 59.

1 Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson,

2 hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.

3 Hiszyen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkatok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog.

4 Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnének. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek.

5 Mérges kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. Meghal, aki tojásaikból eszik, és ha rátaposnak, vipera kel ki.

6 Pókhálójukból nem lesz ruha, nem takarózhatnak készítményükbe, készítményük csak bajt okoz, erőszakos tetteket követnek el.

7 Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás van útjaikon.

8 Nem ismerik a békesség útját, eljárásuk nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, annak nincs köze a békességhez.

9 Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk.

10 Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak.

11 Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögdécselünk, mint a galambok.

Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk.

12 Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismernünk.

13 Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az URat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk hazug beszédet gondolt és szólt.

14 Háttérbe szorul a törvény, távol áll az igazság, elbukik a hűség a tereken, nem érvényesülhet a becsület.

15 Oda van már a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Láta ezt az ÚR, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.

16 Amikor látta, hogy nincs ott senki, és elámult, hogy nincs, aki közbelépjen, saját karja segítette őt, saját igazsága támogatta.

17 Felöltötte az igazságot mint páncélt, védelmező sisak van a fején. A bosszúállás ruháit öltötte magára, felindulása mint köpeny borul rá.

18 Amilyenek voltak a tettek, aszerint fog megfizetni. Haraggal fizet ellenfeleinek, tetteik szerint ellenségeinek, tetteik szerint fizet meg a szigeteknek.

19 Félni fogják az ÚR nevét napnyugaton, és dicsőségét napkeleten, amikor eljön mint egy sebes folyam, amelyet az ÚR szele korbácsolt föl.

20 De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnöseihez! - így szól az ÚR.

21 Ilyen szövetségem van nekem velük - mondja az ÚR: Lelkem, mely rajtad nyugszik, és ígéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké - mondja az ÚR.

Ézs. 60.

- 1 Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége.
- 2 Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad.
- 3 Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez.
- 4 Emeld föl tekintetedet, és nézz körül! Mindnyájan összegyűltek, és hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák.
- 5 Ha majd látod, öröme derülsz, repesve tágul a szíved. Özönlik hozzád a tengerek kincse, a népek gazdagsága hozzád kerül.
- 6 Ellep a tevék sokasága, Midján és Éfa tevéi. Mindnyájan Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az ÚR dicső tetteit hirdetik.
- 7 Kédár minden nyáját hozzád terelik, Nebájót kosai szolgálatodra állnak, hogy oltáromra kerüljenek kedves áldozatként. Így ékesítem föl ékes templomomat.
- 8 Kik ezek, akik repülnek, mint a felhő, mint a galambok szállnak dúcaikba?
- 9 Csak szavamra várnak a szigetek, legelőszőr Tarsís hajói, hogy elhozzák fiaidat messziről, ezüstjükkel és aranyukkal együtt, Istened, az ÚR nevének dicsőségére, Izráel Szentje dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.
- 10 Idegenek építik várfalaidat, és királyaik szolgálatodra állnak. Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked.
- 11 Kapuid legyenek nyitva állandóan, ne legyenek zárva se éjjel, se nappal, hogy elhozhassák a népek gazdagságát királyaik vezetésével.
- 12 De azok a népek és országok, amelyek nem szolgálnak téged, elpusztulnak, azok a népek egészen kipusztulnak.
- 13 Hozzád kerül a Libánon dicsősége: ciprus, kőris és fenyő egyaránt, hogy ékesítse szent helyemet. Így teszem lábam zsámolyát dicsőségessé.
- 14 Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: Az ÚR városa, Izráel Szentjének Sionja.
- 15 Bár elhagyott és gyűlölt voltál, feléd sem járt senki, de majd örökre fenségessé teszek, és örvendezővé nemzedékről nemzedékre.
- 16 Népek tejét szopod, királyi emlékün táplálkozol, és megtudod, hogy én, az ÚR, vagyok szabadítód és megváltód, Jákób erős Istene.
- 17 Réz helyett aranyat hozatok, vas helyett ezüstöt, fa helyett rezet hozatok, és kő helyett vasat. Békét adok, hogy az irányítson, és igazságot, hogy az parancsoljon.
- 18 Híre sem lesz többé országodban erőszaknak, határaidban pusztulásnak és romlásnak. Isten szabadítását nevezed kőfalaidnak, és dicséretét kapuidnak.
- 19 Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az ÚR lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed.
- 20 Nem megy le többé napod, és holdad nem fogy el. Az ÚR lesz örök világosságod, letelnek gyászod napjai.
- 21 Egész néped igaz lesz, örökre birtokában lesz az ország; facsemete, amelyet én ültettem, kezem alkotása, amely megmutatja dicsőségemet.
- 22 A kevés is ezerré nő, a kicsiny is hatalmas néppé. Én, az ÚR, rövid idő múlva megvalósítom ezt.

Ézs. 61.

1 Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

2 Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót.

3 Hamu helyett fejdíszet adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, a csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik.

4 Felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat, újjáépítik a lerombolt városokat, amelyek nemzedékeken át romokban heverték.

5 Jelentkeznek majd az idegenek, hogy legeltessék nyájaitokat, és más népek fiai lesznek földműveseitek és szőlőművészeitek.

6 Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Istenünk szolgálóinak mondanak. A népek gazdagságát élvezitek, kincseikkel büszkélkedhettek.

7 A kétszeres szégyen és szidalom után ujjongani fognak osztályrészüknek, mert kétszer annyi jut mindenkinek az országban, örökké tartó örömben lesz részük.

8 Mert én, az ÚR, szeretem az igazságot, gyűlölöm a rablást és az álnokságot. Megadom munkájuk megérdemelt jutalmát, és örök szövetséget kötök velük.

9 Híresek lesznek utódaik a nemzetek közt, és ivadékaik a népek között. Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az ÚR.

10 Nagy örömöm telik az ÚRban, víg örömeire indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit.

11 Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és örömeiket minden nép hallatára.

Ézs. 62.

1 Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyughatom Jeruzsálem miatt, míg nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya.

2 Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes királyok. Új nevet adnak neked, melyet az ÚR maga határoz meg.

3 Ékes korona leszel az ÚR kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén.

4 Nem mondanak többé elhagyottnak, országodat sem mondják pusztaságnak, hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem, országodat pedig úgy, hogy férjnél van. Mert gyönyörködik majd benned az ÚR, és országodnak ő lesz a férje.

5 Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont, úgy vesz el téged, aki felépít; ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.

6 Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az URat emlékeztetitek, ne legyetek némák!

7 Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Jeruzsálemet a földön.

8 Az ÚR esküre emelte jobb kezét, erős karját: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek. Nem isszák többé idegenek mustodat, amelyért te fáradoztál,

9 hanem azok élvezik, akik betakarítják, és dicsérik az URat: azok isszák meg szent udvaraimban, akik leszüretelik.

10 Vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon, készíttetek utat a népnek! Töltsétek, töltsétek föl az országutat, hányjátok le róla a köveket, állítsatok útjelzőket a népek között!

11 Hírül adta az ÚR a föld széléig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód, vele jön szerzeménye, előtte jön munkája eredménye.

12 Szent népnek nevezik őket, az ÚR megváltottainak, téged pedig sokat látogatott városnak hívnak, nem leszel elhagyatott!

Ézs. 63.

- 1 Ki jön ott Edómból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel?
- Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz!
- 2 - Miért vörös az öltözeted, miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?
- 3 - A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.
- 4 Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.
- 5 Föltekintettem, de nem volt segítőm, csodálkoztam, mert nem volt támogatóm. Saját karom segített nekem, és felindulásom támogatót.
- 6 Népeket tapostam el haragomban, szétszúrtam őket felindulásomban, és a földre öntöttem levüket.
- 7 Az ÚR hűségét magasztalom, az ÚR tetteit dicsérem: mindazt, amit az ÚR tett értünk, sok jótéteményét Izráel háza iránt, mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.
- 8 Mert ezt mondta: Mégiscsak az én népem ez, fiaim, nem tudnak meghazudtolni. Ezért szabadította ki őket
- 9 minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidőktől fogva.
- 10 Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcolt ellenük.
- 11 De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét?
- 12 Hol van, aki dicső karjával megragadta Mózes jobb kezét? Kettéhasította előttük a vizet, örök nevet szerezve magának.
- 13 Átvezette őket a mély tengeren, mint a lovat a pusztán; meg sem botlottak.
- 14 Mint mikor a jószág pihenni tér a völgybe, úgy pihentette meg őket az ÚR lelke. Így terelgetted népedet, dicső nevet szerezve magadnak.
- 15 Tekints le az égből, nézz le szent és dicső hajlékodból: Hol van féltő szereteted és hatalmad? Szíved megindulása és irgalmad miért marad távol tőlem?
- 16 Hiszen te vagy a mi atyánk, Ábrahám nem ismer bennünket, Izráel nem törődik velünk. URam, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva megváltónknak nevezünk.
- 17 Miért engeded, URam, hogy letévedjünk utaidról? Miért engeded, hogy a szívünk kemény legyen, s ne féljen téged? Fordulj szolgálidhoz, örökséged törzseihez!
- 18 Szent néped csak kis ideig birtokolta szent helyedet, azután ellenségeink taposták.
- 19 Olyanok lettünk, mintha sohasem uralkodtál volna rajtunk, mintha nem a te nevedről neveztek volna el. Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszálnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek!

Ézs. 64.

- 1 Ahogy a tűz lángra lobbantja a rőzsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismeresd meg nevedet ellenségeiddel: reszkessenek tőled a népek,
- 2 ha majd váratlanul félelmes dolgokat művelsz: ha leszállsz, meginognak tőled a hegyek.
- 3 Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bizókért.
- 4 Találkozol azzal, aki örül, mert igazak tettei, utaidon jár, és rád gondol. De te megharagudtál, mert vétkeztünk. Régóta így vagyunk, bárcsak megszabadulnánk!
- 5 Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.
- 6 Nincs aki nevedet segítségül hívná, aki buzgón ragaszkodnék hozzád. Elrejtetted orcádat előlünk, bűneink hatalmába adtál bennünket.
- 7 URam, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezéd alkotása vagyunk mindannyian.
- 8 URam, ne haragudj ennyire, ne emlékezzél örökké bűneinkre! Tekints ránk: mindnyájan a te néped vagyunk!
- 9 Szent városaid pusztává lettek, pusztává lett a Sion is, Jeruzsálem pedig lakatlanná.
- 10 Szent és ékes templomunk, ahol őseink dicsértek téged, tűz martaléka lett. Romba dőlt minden, ami drága volt nekünk.
- 11 Még ezek után is türtőzteted magad, URunk? Hallgatsz, és még tovább gyötörsz bennünket?

Ézs. 65.

1 Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! - mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet.

2 Kitártam kezemet naphosszat a lázadó nép felé, amely nem a jó úton jár, hanem saját gondolatai után.

3 Ez a nép csak bosszant engem, dacol velem szüntelen. Kertekben mutatnak be áldozatot, téglaoltárokon tömjéneznak.

4 Sírkamrákban üldögélnek, kriptákban töltik az éjszakát, disznóhúst esznek, és undok moslák van edényükben.

5 Azt mondják: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert én szent vagyok! Olyanok ezek, mintha egész nap égő tűz füstje csavarná orromat.

6 Föl van ez írva nálam. Nem hallgatok, amíg meg nem fizettem. De megfizetek nekik!

7 Ezt mondja az ÚR: A ti bűneitekért, de egyben őseitek bűneiért is, akik a hegyeken tömjénezték, és a halmokon gyaláztak engem, régi tetteik büntetését mérem ki rájuk.

8 Ezt mondja az ÚR: Ha mustot találnak a szőlőfűrtben, ezt mondják: Ne pusztítsd el, mert áldás van benne! Ugyanígy bánok majd szolgálóimmal is: nem pusztítom el valamennyit.

9 Adok még Jákóbnak utódokat, Júdának is, akik hegyeimet öröklik. Választottaim veszik birtokukba, szolgálóim laknak rajta.

10 A Sárón juhok legelője lesz, az Ákór völgye marhák delelője, népem birtoka; azoké, akik engem keresnek.

11 De nektek, akik elhagyjátok az URat, elfeledkeztek szent hegyemről, a szerencseistennek terítetek asztalt, a sorsistennőnek öntötök italáldozatot,

12 fegyver lesz a sorsotok, valamennyien a vágóhídra kerültök. Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattatok rám, hanem azt tettétek, amit rossznak látok, azt választottátok, ami nem tetszik nekem.

13 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Szolgálóim enni fognak, ti pedig éheztek! Szolgálóim inni fognak, ti pedig szomjaztok! Szolgálóim örülni fognak, ti pedig szégyent vallotok!

14 Szolgálóim ujjongani fognak örvendező szívvel, ti pedig kiáltoztok majd fájó szívvel, és jajgattok összetört lélekkel!

15 Neveteket csak átok formájában hagyjátok választottaimra: Így öljön meg az én Uram, az ÚR! Szolgálóinak pedig más nevet ad.

16 Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást, és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől.

17 Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

18 Ezért örvendjete és vigadjatok mindörökké annak, amit teremtek. Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig örömré.

19 Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajgatás hangja.

20 Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öreg ember, aki magas kort nem ér. Mert a legfiatalabb is százéves korában hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít.

21 Házakat építenek, és laknak bennük, szőlőket ültetnek, és élvezik gyümölcsüket.

22 Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne, nem úgy ültetnek, hogy más élvezze. Mert népem élete oly hosszú lesz, mint a fáké. Választottaim maguk élnek munkájuk eredményéből.

23 Nem hiába fáradoznak, nem veszedelemre szülnék, mert az ÚR áldott népe ez, ivadékaival együtt.

24 Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.

25 A farkas a báránnyal együtt legel, az oroszlán szalmát eszik, mint a marha, és a kígyónak por lesz a kenyere. Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki - mondja az ÚR.

Ézs. 66.

1 Ezt mondja az ÚR: A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya. Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom?

2 Hiszen mindent az én kezem alkotott, így keletkezett minden - így szól az ÚR. Mert én arra tekintek, aki nyomorult és megtört szívű, és aki ígéimet tiszteli.

3 Bikát vágnak le, de embert is ölnek, juhot áldoznak, de kutya nyakát is szegik.

Ételáldozatot mutatnak be, de disznóvért is, tömjéneznak emlékeztetőül, de a bálványt is áldják. Ők is maguk választották meg útjukat, és förtelmes bálványaikban gyönyörködtek.

4 Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amitől borzadnak. Mert szóltam, de nem feleltek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem.

5 Halljátok az ÚR igéjét, akik tisztelitek szavát: Honfitársaitok, akik gyűlölnék és kiteszítanak benneteket nevem miatt, ezt mondják: Mutassa meg dicsőségét az ÚR, látni akarjuk örömtöket! Ők azonban szégyent vallanak.

6 Zúgás hangzik a városból, hangzik a templomból: az ÚR hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint.

7 Mielőtt vajúdott, már szült is. Mielőtt rájött a fájdalom, fiút hozott a világra.

8 Ki hallott ilyet, ki látott ehhez foghatót? Vajon egy országért csak egy napig kell vajúdni? Születik-e nép csak úgy egyszerre? Hiszen alig vajúdott Sion, máris megszülte fiait.

9 Csak megindítsam, és ne vezessem le a szülést? - kérdezi az ÚR. Vagy én, aki a szülést vezetem, megakadályozzam? - kérdezi Istened.

10 Örüljete Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívából örüljetek vele mind, akik gyászoltátok!

11 Mert jóllakásig szophattok vigasztalást nyújtó emléjéből. Gyönyörködve szívhatjátok telt mellét.

12 Bizony, ezt mondja az ÚR: Folyamként árasztom rá a békességet, mint megáradt patakot, a népek gazdagságát. Megszoptatnak, karjukon hordoznak, és térdükön ringatnak benneteket.

13 Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket: Jeruzsálemben kaptok vigasztalást!

14 Meglátjátok, és örül szívetek, testetek is virul, mint a fű. Megtudják, hogy az ÚR támogatja szolgálait, ellenségeit pedig megbünteti.

15 Mert eljön az ÚR tűzben, harci kocsijai gyorsak, mint a forgószél. Rájuk zúdítja lángoló haragját, és fenyítését lángoló tűzben.

16 Mert tűzzel ítélt az ÚR, kardja mindenkit elér, és sokan lesznek, akiket megöl az ÚR.

17 Elpusztulnak mindazok, akik megszentelik és megtisztítják magukat, de csak azért, hogy kertekben áldozzanak egy középén álló körül, és akik disznóhúst, undok állatot és egeret esznek - így szól az ÚR.

18 Ismerem tetteiket és gondolataikat. Eljött az ideje, hogy összegyűjtsem a különböző nyelvű népeket. Jöjjenek és lássák dicsőségemet! 19 Csodát teszek majd köztük, és a megmentetteket elküldöm a népekhez: Tarsísba, Púlba és Lúdba, az íjászokhoz, Tubalhoz és Jávánhoz, a messzi szigetekre, amelyek még nem hallották híremet, és nem látták dicsőségemet. Vigyék hírül dicsőségemet a népeknek. 20 Elhozzák minden honfitársatokat az összes népek közül ajándékkul az ÚRnak: lovakon, kocsikon és gyaloghintókon, öszvéreken és tevéken, szent hegyemre, Jeruzsálembé - mondja az ÚR - , ahogyan Izráel fiai szokták elhozni ajándékukat tiszta edényben az ÚR házába. 21 Én pedig ezek közül is választok papokat és lévítákat - mondja az ÚR.

22 Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok - így szól az ÚR -, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is.

23 Azután újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem - mondja az UR.

24 Amikor eltávoznak, meglátják azoknak a holttestét, akik hűtlenül elhagytak engem. Nem pusztulnak el ott a férgek, a tűz sem alszik ki, és minden ember undorodni fog tőlük.

Jeremiás próféta könyve

Jer. 1.

1 Jeremiásnak, Hilkiájá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, Anatótban lakó papok közül való volt. 2 Őhöz szólt az ÚR igéje Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében, uralkodása tizenharmadik évében, 3 továbbá Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében, egészen Cidkijának, Jósiás fiának, Júda királyának a tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban történt.

4 Így szólt hozzám az ÚR igéje:

5 Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek.

6 De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, URam! Hiszen nem értek a beszédhez, mert fiatal vagyok! 7 Az ÚR azonban ezt mondta nekem:

Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok!

8 Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! - így szólt az ÚR.

9 Azután kinyújtotta kezét az ÚR, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az ÚR: Én most a szádba adom igéimet!

10 Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!

11 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: Mit láatsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Mandulavesszőt látok. 12 Az ÚR pedig ezt mondta nekem: Jól látod, mert gondom van rá, hogy igémet beteljesítsem. 13 Másodszor is szólt hozzám az ÚR igéje: Mit láatsz? Így feleltem: Gőzölgő üstöt látok, amely északon jelenik meg. 14 Ekkor így szólt hozzám az ÚR:

Észak felől tör rá a veszedelem az ország egész lakosságára. 15 Mert idehívom az északi országok minden népét - így szól az ÚR. Eljönnek, és fölállítja trónját mindegyik Jeruzsálem kapuival szemben, a várfalak körül mindenütt, és Júda összes városával szemben. 16 Ítéletet mondok fölöttük minden gonoszságuk miatt, mert elhagytak engem, más isteneknek tömjéneztek, és kezük alkotásai előtt borultak le.

17 Kösd azért derekadra övedet, indulj, és hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne ijedj meg tőlük, különben én ijesztelek meg általuk!

18 Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben.

19 Harcolnak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek, és megmentelek! - így szól az ÚR.

Jer. 2.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Menj és hirdesd Jeruzsálemnek: Ezt mondja az ÚR: Emlékszem rád: ifjúkorod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában, a be nem vetett földön.

3 Az ÚR szent tulajdona volt Izráel, termésének a legjava. Akik ették, mind meglakoltak, rossz végük lett - így szól az ÚR.

4 Halljátok az ÚR igéjét, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége!

5 Ezt mondja az ÚR: Mi rosszat találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem?

Hitványságok után jártak, és maguk is hitvánnyakká váltak.

6 Nem kérdezték: Hol van az ÚR, aki kihozott bennünket Egyiptom földjéről, és vezetett bennünket a pusztaságban, a sivár és szakadékos földön, a szikkadt és veszélyes földön, ahol nem járt senki, és ember nem lakott?

7 Dúsan termő országba hoztalak benneteket, hogy élveztétek gyümölcsét és javait. De amikor bejöttetek, országomat tisztátalanná, örökségemet utálatossá tettétek.

8 A papok nem kérdezték: Hol van az ÚR? A törvény magyarázói nem ismertek engem, a vezetők hűtlenül elhagytak engem, a próféták Baal nevében prófétáltak, és haszontalanságok után jártak.

9 Ezért még perbe szállok veletek - így szól az ÚR -, és perelni fogok még unokáitokkal is!

10 Keljetek csak át a kittedek szigeteire, és nézzetek szét! Küldjétek Kédárba, és jól figyeljétek! Lássátok meg: fordult-e elő ilyesmi?!

11 Cserélt-e pogány nép isteneket? - pedig azok nem is istenek! De népem fölcserélte Dicsőségét haszontalansággal.

12 Egek, ámuljatok ezen, borzadjatok, szörnyülködjétek nagyon! - így szól az ÚR.

13 Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a folyóvíz forrását, elhagytak, hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat, amelyek nem tartják a vizet.

14 Szolga-e Izráel, rabszolgának született? Miért lett mások zsákmányává?

15 Oroszlánkölykök ordítanak rá, kieresztik hangjukat. Országát sivataggá tették, városai leégtek, lakatlanok.

16 Nóf és Tahpanhész fiai is kopaszra nyírják fejedet.

17 Te magad okoztad ezt magadnak, mert elhagytad Istenedet, az URat, amikor a helyes úton akart vezetni.

18 Most is miért járkálsz Egyiptomba, hogy a Nílus vizét igyad? És miért járkálsz Asszíriába, hogy az Eufrátesz vizét igyad?

19 Saját gonoszságod ver meg, elpártolásod fenyít meg téged. Tudd meg, és lásd meg: milyen gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad Istenedet, az URat, és hogy nem félsz engem! - így szól az Úr, a Seregek URa.

20 Réges-régen összetörted igádat, széttépted köteleidet, és ezt mondtad: Nem akarok szolgálni! De minden magas dombra és minden bujázöld fa alá lefekszel, mint egy parázna.

21 Mint nemes vesszőt ültettelek el, mint igazán valódi magot. Hogyan változtál át idegen szőlőtő vad hajtásává?

22 Még ha lúgban mosakszol is, és a szappant pazarlod magadra: bűnöd akkor is szenny marad előttem - így szól az én Uram, az ÚR.

23 Hogyan mered mondani: Nem lettem tisztátalan, nem jártam a Baalok után?! Lásd meg, hogyan viselkedtél a völgyben, ismerd be, mit csináltál, te gyors lábú tevekanca, amely össze-vissza futkos útjain!

24 Olyan vagy, mint a pusztához szokott vadszamár, mely érzéki kívánságában levegő után kapkod. Ki tudná megfékezni gerjedelmét? Senki se fáradjon keresésével: megtalálja a maga hónapjában!

25 Vigyázz, lejárod a lábad, és kiszárad a torkod! De te ezt mondod: Hiába, nem lehet, mert idegeneket szeretek és utánuk járok.

26 Ahogyan megszégyenül a tolvaj, ha tetten érik, úgy szégyenül meg Izráel háza is, királyával, vezéreivel, papjaival és prófétáival együtt.

27 Mert ezt mondják a fának: Te vagy az apám! - a kőnek pedig: Te szültél engem! A hátukat fordítják felém, és nem az arcukat, de majd ha baj éri őket, így szólnak: Kelj föl, segíts rajtunk!

28 Hol vannak isteneid, amelyeket csináltál? Keljenek föl, segítsenek rajtad bajodban, ha tudnak! Hiszen annyi istened van, Júda, ahány városod!

29 Miért pereltek velem? Hiszen ti hagytatok el hűtlenül - így szól az ÚR.

30 Hiába vertem fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtuk. Fegyveretek úgy irtotta prófétáitokat, mint a pusztító oroslán.

31 Ti, mai emberek! Figyeljete az ÚR igéjére! Olyan lettem én Izráelnek, mint a puszta, vagy mint a homályba borult föld? Miért mondta az én népem: A magunk útján járunk, többé nem megyünk hozzád!

32 Elfeledkezik-e ékszereiről a lány, díszes övéről a menyasszony? Rólam elfeledkezett népem számtalanszor.

33 De nagyon érted, hogyan kell szerelmet keresni! Még a rossz nőket is megtanítottad rá.

34 Még a ruhád szárnyán is található ártatlan, szegény emberek vére, akiket nem betörésen kaptál rajta, csak ellene voltak mindezeknek.

35 Ezt mondod: Ártatlan vagyok, hiszen haragja is elfordult rólam! Pedig ítéletet tartok fölötted, hiába mondod: Nem vétkeztem!

36 Miért változtatod oly könnyelműen utadat? Még Egyiptom miatt is megszégyenülsz, ahogyan megszégyenültél Asszíria miatt.

37 Onnan is úgy jössz el, hogy kezvedbe temeted arcod, mert elveti az ÚR, akikben bizakodsz, nem érsz el náluk semmit.

Jer. 3.

1 Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatosná az ország? Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám? - így szól az ÚR.

2 Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában: gyalázatosná tetted az országot paráznasággal és gonoszsággal.

3 Ezért maradtak el az esőzések, tavaszi eső sem volt. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmet.

4 Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm!

5 Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod.

6 Ezt mondta nekem az ÚR Jósiás király idejében: Láttad, hogy mit művelt az elpártolt Izráel? Eljárt minden magas hegyre, minden bujázöld fa alá, és ott paráználkodott. 7 Így szóltam, miután mindezt elkövette: Térj vissza hozzám! - de nem tért vissza. Látta ezt hűtlen húga, Júda. 8 És bár látta, hogy a sok házasságtörés miatt elbocsátottam az elpártolt Izráelt, és kiadtam válólevelét, mégsem félt húga, a hűtlen Júda, hanem elkezdett ő is paráználkodni. 9 Így történt, hogy könnyelmű paráznaságával gyalázatosná tette az országot, hiszen kövel is, fával is paráználkodott. 10 Mindezek ellenére nem tért vissza hozzám hűtlen húga, Júda, egész szívével, hanem csak képmutató módon - így szól az ÚR. 11 Ezt mondta nekem az ÚR: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hűtlen Júda. 12 Ezért indulj, kiáltsd ezeket a szavakat észak felé! Ezt mondd:

Térj meg, elpártolt Izráel - így szól az ÚR -, akkor nem haragszom rátok! Mert én hű vagyok - így szól az ÚR -, nem tart örökké haragom.

13 Csak ismerd el bűnödöt, hogy hűtlenül elhagytad Istenedet, az URat. Futkostál utaidon az idegenek után minden bujázöld fa alá. Csak az én szavamra nem hallgattatok - így szól az ÚR.

14 Térjete meg, elpártolt fiaim! - így szól az ÚR - mert én vagyok Uratok. Kiválasztok közületek városoként egyet, nemzetségenként kettőt, és elviszlek benneteket a Sionra.

15 Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket. 16 És majd megsokasodtok és elszaporodtok az országban. Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról.

Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból. 17 Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának; minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint. 18 Abban az időben Júda háza Izráel házához fog csatlakozni, és együtt jönnek meg észak földjéről abba az országba, amelyet örökségül adtam őseiteknek.

19 Én ezt mondtam: Szeretnék veletek úgy bánni, mint fiaimmal, és nektek adni a kívánatos földet, mint legékesebb örökséget a népek között. Azt gondoltam, hogy Atyádnak hívsz engem, és nem fordulsz el tőlem!

20 De ahogyan egy asszony hűtlenül elhagyja házastársát, úgy hagytatok el hűtlenül engem, Izráel háza! - így szól az ÚR.

21 Hang hallatszik a hegytetőkön, Izráel fiainak panaszos sírása, mert rossz útra tértek, elfelejtették Istenüket, az URat.

22 Térjete meg, elpártolt fiaim! Meggyógyítlak benneteket, bár elpártoltatok. Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, URam, a mi Istenünk!

23 Bizony, csak csalás folyt a halmokon, zajongás a hegyeken. Bizony, csak Istenünk, az ÚR szabadítja meg Izráelt.

24 A gyalázatos bálvány emésztette ifjúkorunk óta őseink szerzeményét: juhaikat és marháikat, fiaikat és leányaikat.

25 Fetregünk a gyalázatban, szégyenpír a takarónk, mert vétkeztünk Istenünk, az ÚR ellen, mi is, őseink is. Ifjúkorunktól mind a mai napig nem hallgattunk Istenünknek, az ÚRnak szavára.

Jer. 4.

1 Ha meg akarsz térti Izráel - így szól az ÚR -, hozzám térj meg! Ha eltávolítod szíнем elől förtelmes bálványaidat, ne ingadozz!

2 Ha őszintén esküszöl az élő ÚRra, a törvénynek és az igazságnak megfelelően, akkor áldást kapnak tőle a népek, és vele dicsekszenek.

3 Ezt mondja az ÚR a júdaiaknak és a jeruzsálemieknek: Szántsatok fel új szántóföldet, ne vessetek a tövissek közé!

4 Az ÚRért metélkedjétek körül, szívetek előbőrét távolítsátok el, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói! Különben fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteitek miatt!

5 Adjátok hírül Júdában, hirdessétek Jeruzsálemben, és mondjátok: Fújjátok meg a kürtöt országszerte! Kiáltatok teljes erővel, és mondjátok: Gyülekezzetek, menjünk a megerősített városokba!

6 Sion felé mutassátok az irányt, fussatok megállás nélkül, mert veszedelmet hozok észak felől, és nagy pusztulást!

7 Előjött az oroszlán a bozótból, elindult a népek pusztítója, kijött a helyéről, hogy pusztává tegye országodat; városaid romba dőlnek, lakatlanná válnak.

8 Öltsetek azért zsákruhát, sírjátok és jajgassatok, mert nem fordult el rólunk az ÚR izzó haragja!

9 Azon a napon - így szól az ÚR - odalesz a király bátorsága és a vezérek bátorsága. A papok elszörnyednek, a próféták elképednek,

10 és ezt mondják: Ó, Uram, URam! De nagyon rászédted ezt a népet és Jeruzsálemet, amikor azt mondtad, hogy békességünk lesz, pedig fegyver fenyegeti életünket.

11 Abban az időben ezt mondják majd ennek a népnek és Jeruzsálemnek: Heves szél fúj a hegytetőkről a pusztában népem leányára. Nem a gabona szeleléséhez és tisztításához való.

12 Erősebb szél ez annál, rám is támad, azért most én is ítéletet hirdetek fölöttük.

13 Úgy jön, mint a fellegek, harci kocsijai mint a forgószele, lovai gyorsabbak a sasoknál. Jaj nekünk, elvesztünk!

14 Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass! Meddig maradnak még benned álnok gondolataid?

15 Hírnök szava hangzik Dánból, vészhirdetőé Efraim hegyéről.

16 Figyelmeztessétek a népeket, vigyétek hírül Jeruzsálemnek: Ostromlók jönnek messze földről, kiáltoznak Júda városai ellen.

17 Mint mezőőrök veszik körül, mert pártot ütött ellenem - így szól az ÚR.

18 A te utaid és tetteid okozták ezt. A te gonoszágod miatt történik ez. Bizony, keserves, a szívedig ér.

19 Ó, hogy gyötrődik egész bensőm, elszorul a szívem! Háborog a szívem, nem hallgathatok, mert lelkemben hallok már a kürtszót, a harci riadót!

20 Romlás romlást ér, elpusztul az egész ország. Hirtelen pusztulnak el sátraim, egy pillanat alatt sátorponyváim.

21 Meddig kell még hadijelvényt látnom és kürtszót hallanom?

22 Bizony, bolond az én népem, nem ismernek engem! Fiaim esztelenek, nem értelmesek! Csak arra bölcsek, hogy rosszat tegyenek, de jót tenni nem tudnak!

23 Látom a földet: kietlen és pusztá, és az eget: nincs világossága!

24 Látom a hegyeket: megrendülnek, és a halmok mind inognak!

25 Látom, hogy nincs ember, és az ég minden madara elmenekült.

26 Látom, hogy a dúsan termő föld pusztává lett, és minden városa összeomlott az ÚR tekintetétől, lángoló haragjától.

27 Mert ezt mondja az ÚR: Sivár lesz az egész ország, bár véget nem vetek neki.

28 Ezért gyászol a föld, és elsötétedik ott fenn az ég, mert kimondtam, amit határoztam, nem bánom meg, és nem térek el tőle.

29 A lovasok és íjászok kiáltozásától menekül az egész város. Bemennek a sűrű erdőbe, és felmásznak a sziklákra. Minden város elhagyott lesz, senki sem lakik bennük.

30 Hát te, pusztulásra ítélt, mit csinálsz? Bíborba öltözöl, aranyékszerekkel ékesíted magad, festékekkel készíted ki a szemedet? Hiába szépítgeted magad: szeretőid megvetettek, életedre törnek!

31 Mintha vajúdó asszony hangját hallanám, az először szülő nő sikoltását. Sion leánya kitarja kezét, zihálva kiáltja: Jaj nekem, összeroskadok a gyilkosok miatt!

Jer. 5.

1 Járjátok be Jeruzsálem utcáit, nézzetek szét, tudakozódjatok, kutassátok át tereit! Található-e, van-e olyan ember, aki törvény szerint él, és igazságra törekszik? Akkor megbocsátok ennek a városnak!

2 Még ha azt mondják is: Él az ÚR! - akkor is hamisan esküsznek!

3 Pedig te, URam, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. Kőkemény maradt az arcuk, nem akartak megtérni.

4 Azt gondoltam, hogy csak a nincstelenek ilyen oktalanok, mert nem ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét.

5 Elmegyek hát az előkelőkhöz, és beszélek velük, ők biztosan ismerik az ÚR útját, Istenük törvényét! De éppen ők törték össze ezt az igát, szaggatták le a köteleket!

6 Azért leteríti őket az erdőből kijövő oroszlán, elpusztítja őket a pusztai farkas; párduc ólálkodik városaiknál, széttépi, aki csak kijön onnan. Mert sokszor vétkeztek, súlyosan tévelyegnek.

7 Hogyan bocsáthatnék meg neked? Hiszen fiaid elhagytak engem, és nem Istenre esküsznek. Jól tartottam őket, mégis házasságtörők, és parázna nő házában tolongnak.

8 Viháncoló ménékké lettek, mindegyik a más feleségére nyerít.

9 Ne toroljam meg ezeket - így szól az ÚR -, és ne álljak bosszút az ilyen népen?

10 Menjetek föl szőlőhegyeire, és pusztítsátok, de ne vessetek véget neki! Távolítsátok el vadhajtasait, mert nem az ÚRéi azok!

11 Bizony, egészen hűtlen lett hozzám Izráel és Júda háza - így szól az ÚR.

12 Megtagadták az URat, és ezt mondták: Nincsen ő, nem érhet bennünket veszedelem, nem látunk fegyvert és éhínséget.

13 A próféták csak fecsegnek, és nem az ige szól belőlük. Csak ennyibe kell venni őket!

14 Azért ezt mondja az ÚR, a Seregek Istene: Mivel ti így beszéltek, most én tűzzé teszem ígémet a szádban, ezt a népet pedig fává, hogy megeméssze őket.

15 Egy messziről való népet hozok majd ellened, Izráel háza! - így szól az ÚR. Régi nép ez, ősidőből való nép, olyan nép, amelynek nyelvét sem ismered, nem érted, mit beszél.

16 Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindnyájan hősök.

17 Megemészti aratásodat és kenyeredet, megemészti fiaidat és leányaidat, megemészti juhaidat és marháidat, megemészti szőlődet és fügefádat. Erős városaidat pedig, amelyekben bízol, fegyverrel rombolja le.

18 De még akkor sem vetek véget nektek - így szól az ÚR. 19 Ha pedig azt kérdezik:

Miért tette velünk mindezt Istenünk, az ÚR? - akkor így felelj nekik: Ahogyan elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok országotokban, ugyanúgy fogtok idegeneknek szolgálni olyan országban, amely nem a tiétek.

20 Mondjátok meg Jákób házában, és hirdessétek Júdában:

21 Halljátok csak, oktalan és esztelen nép, amelynek van szeme, de nem lát, van füle, de nem hall!

22 Nem féltetek engem - így szól az ÚR -, nem remegtek tőlem? Hiszen én szabtam határt homokból a tengernek, örökké tartó gátként, melyet nem hághat át. Ostromolja ugyan, de nem bír vele, hullámai zúgnak, de nem hághatják át.

23 De ennek a népnek lázongó és dacos szíve van, állandóan lázadozik.

24 Eszükbe sem jut, hogy féljék Istenüket, az URat, aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket.

25 Bűneitek miatt elmaradnak ezek, vétkeitek miatt elestek e javaktól!

26 Mert bűnösök vannak népem között, orvul leselkednek, mint a madarászok, tört vetnek, hogy embereket fogjanak.

27 Mint a madárral teli kosár, úgy tele van házuk alattomosággal: így lettek hatalmasok és gazdagok.

28 Meghíztak, kövérek, gonosz beszédükben nem ismernek határt, nem hoznak ítéletet az árvák ügyében, hogy boldogulhassanak, a szegények igazát nem védik meg.

29 Ne toroljam meg ezeket - így szól az ÚR -, és ne álljak bosszút az ilyen népen?!

30 Szörnyű és borzasztó dolgok történnek az országban:

31 A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pedig ezt szereti! De mit tesznek majd, ha itt lesz a vég?!

Jer. 6.

1 Benjámin fiai, meneküljétek Jeruzsálemből! Fújjátok meg a kürtöt Tekóában, adjatok vészjelet Bét-Hakkeremben! Mert veszedelem fenyeget észak felől, és nagy romlás.

2 Elpusztítom Sion leányát, a szépet és gyönyörűségest.

3 Pásztorok jönnek ellene nyájaikkal együtt, sátrakat vernek körülötte, legeltet mindegyik, ahol csak éri:

4 - Készüljétek a háborúra ellene, induljatok, vonuljunk föl délben! - Jaj nekünk, mert estére fordult a nap, és nyúlnak már az esteli árnyak!

5 Rajta, vonuljunk föl még az éjjel, pusztítsuk el palotáit!

6 Mert így szól a Seregek URa: Vágjátok ki fákat, és emeljétek töltést Jeruzsálem ellen, a büntetésre ítélt város ellen, ahol csupa zsarolt javak vannak!

7 Ahogyan frissen tartja vizét a kút, úgy tartja ez frissen gonoszságát. Erőszakról és elnyomásról híres, mindenütt betegséget és sebeket látok.

8 Fogadd el a fenytést, Jeruzsálem, különben el kell szakadnom tőled, és sivár, lakatlan földdé teszek!

9 Így szól a Seregek URa: Az utolsó szemig szedd meg, mint a szőlőt, Izráel maradékát, tedd rájuk kezedet, mint a szüretelő a vesszőkre!

10 Kinek mondjam el, kit hívjak tanúnak, hogy hallják? Körülmetéletlen a fülük, nem tudnak figyelni. Gyalázzák az ÚR igéjét, nem lelik kedvüket benne.

11 Az ÚR haragja tölt el engem, nem tudom már magamban tartani. Töltsd ki az utcán a gyermekekre meg az ifjak társaságára! Foglyul esik férfi és nő, öreg és aggastyán egyaránt!

12 Házaik másoké lesznek, földjükkel és feleségükkel együtt, ha kinyújtom kezemet az ország lakóira! - így szól az ÚR.

13 Hiszen apraja-nagyja mind nyereszkedésre adta magát, prófétája, papja mind hamisságot művel.

14 Népem romlását úgy gyógyítják, hogy könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! - de nincs békesség!

15 Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején - mondta az ÚR.

16 Így szól az ÚR: Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjétek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek! De ők ezt mondták: Nem megyünk!

17 Őröket is állítottam föléljük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk!

18 Ezért halljátok, népek, és tudd meg te, gyülekezet, mi vár rájuk!

19 Halld meg, te föld! Íme, veszedelmet hozok erre a népre: saját gondolataik gyümölcsét, mert nem figyeltek beszédemre, és tanításomat megvetették.

20 Minek nekem a tömjén, mely Sebából érkezik, és a messze földről való jó illatú nád? Égőáldozataitok nem kedvesek, véresáldozataitok nem tetszenek nekem.

21 Ezért így szól az ÚR: Bukatókat állítok e nép elé, és elbuknak bennük apák és fiak egyaránt, elpusztulnak a szomszédok és a barátok.

22 Így szól az ÚR: Íme, egy nép jön észak földjéről, nagy nemzet kel föl a föld széléről.

23 Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, és lovakon nyargalnak. Mint harcosok sorakoznak ellened, Sion leánya.

24 Hallottuk a hírét: kezünk elernyed, szorongás vett erőt rajtunk, vonaglás, mint a szülő asszonyon.

25 Ne menj ki a mezőre, és ne járj az úton, mert ellenség kardja vár, és iszonyat mindenütt!

26 Népem leánya, öltözz zsákruhába, fetrengj a hamuban! Gyászolj, mintha egyszülöttedért tennéd, zokogj keservesen! Mert hirtelen eljön a pusztító ellenünk.

27 Népem megvizsgálójává, kutatójává rendelvelek, hogy megismerd és megvizsgáld életét.

28 Mindnyájan elvetemült lázadók, rágalmakat terjesztenek; közönséges réz és vas, az is mind hitvány.

29 Zihált a fűjtató, de csak ólom került ki a tűzből; hiába a folytonos olvasztás, mert a gonoszok nem tisztíthatók meg.

30 Eldobnivaló ezüstnek hívják őket, mert az ÚR elveti őket.

Jer. 7.

1 Ezt a parancsot kapta Jeremiás az ÚRtól: 2 Állj az ÚR házának kapujába, és így hirdesd ott az ígét: Halljátok az ÚR igéjét, júdaiak mind, akik bementek ezeken a kapukon, hogy leboruljatok az ÚR előtt! 3 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, akkor megengedem, hogy ezen a helyen tartózkodjatok! 4 Ne bizzatok ilyen hazug szavakban: az ÚR temploma, az ÚR temploma, az ÚR temploma van itt! 5 Mert csak ha igazán megjobbítjátok útjaitokat és tetteiteket, ha igazságosan ítélték ember és embertársa között, 6 ha a jövevényt, árvát és özvegyet nem nyomjátok el, és ártatlan vért sem ontotok ezen a helyen, nem követtétek más isteneket a magatok romlására: 7 akkor megengedem, hogy ezen a helyen tartózkodjatok, azon a földön, amelyet őseiteknek adtam, öröktől fogva mindörökké. 8 Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek. 9 Loptok, gyilkoltok, paráználkodtok, hamisan esküsztek, a Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követtétek, akiket nem ismertek. 10 Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet az én nevemről neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el. 11 Vajon rablók barlangjának nézitek ezt a házat, amelyet az én nevemről neveztek el? Majd én is annak nézem! - így szól az ÚR.

12 Menjetek csak el szent helyemre, Silóba, ahol először szereztem lakást nevemnek, és lássátok meg, hogyan bántam vele, népemnek, Izráelnek a gonoszsága miatt! 13 Most pedig, mivel ilyen dolgokat követtétek el - így szól az ÚR -, bár én intettelek benneteket, idejében intettelek, de ti nem hallgattatok rám, szóltam nektek, de nem válaszoltatok, 14 azért úgy bánok ezzel a házzal, amelyet nevemről neveztek el, amelyben bizakodtok, és ezzel a szent hellyel, amelyet nektek és őseiteknek adtam, ahogyan Silóval bántam. 15 És elvetlek benneteket színem előtt, ahogyan elvettem testvéreiteket, Efraimnak minden ivadékát.

16 Te pedig ne imádkozz ezért a népért, ne mondj értük esdeklő imádságot, ne is kérlelj engem, mert nem hallgatlak meg! 17 Nem látod, mit csinálnak Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin? 18 A fiak fát szedegetnek, az apák tüzet gyújtanak, az asszonyok pedig tésztát gyúrnak, hogy áldozati süteményeket készítsenek az ég királynőjének, és italáldozatot mutassanak be más isteneknek, és ezzel bosszantsanak. 19 Vajon nekem okoznak bosszúságot - így szól az ÚR -, nem saját maguknak? Mert majd szégyen borítja arcukat! 20 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Lángoló haragom kiárad erre a szent helyre, emberre és állatra, a mezők fájára és a föld gyümölcsére. Égni fog, nem alszik ki! 21 Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Égőáldozataitokat rakjátok véresáldozataitok mellé, és egyétek meg a húst! 22 Mert nem az égő- és véresáldozatokról beszéltem őseitekkel, és nem azokról adtam parancsot nekik, amikor kihoztam őket Egyiptomból, 23 hanem ezt parancsoltam nekik: Hallgassatok az én szavamra, akkor én Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek. Mindig azon az úton járjatok, amelyet én mutatok nektek, hogy jó dolgokat legyen! 24 De nem hallgattok és nem figyeltek rám, hanem megátalkodott gonosz szívük tanácsát követték, hátukat fordították felém, és nem arcukat. 25 Attól fogva, hogy kijöttek őseitek Egyiptomból, állandóan küldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem. 26 De nem hallgattok és nem figyeltek rám, hanem megmakacsolták magukat, és gonoszabbak lettek, mint őseik. 27 Amikor elmondod nekik mindezt, nem fognak hallgatni rád, és bár szólsz nekik, nem fognak válaszolni. 28 Azért ezt mondd nekik: Ez az a nép, amely nem hallgatott Istenének, az ÚRnak szavára, és nem fogadta el a figyelmeztetést! Odavan az igazság, kiveszett szájukból.

29 Nyírd le hajkoronád, és dobd el, kezdj gyászénekeket a hegytetőkön, mert megvetette, eltaszította az ÚR a nemzedéket, amelyre megharagudott!

30 Mert olyat követtétek el a júdaiak, amit rossznak látok - így szól az ÚR. Förtelmes bálványait abban a házban állították föl, amelyet nevemről neveztek el, és tisztátalanná

tették azt. 31 Fölépítették a Tófet áldozóhalmaikat a Ben-Hinnóm völgyében, tűzben égették el fiaikat és leányaikat, pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott. 32 Azért eljön az az idő - így szól az ÚR -, amikor nem beszélnek többé a Tófetről és Ben-Hinnóm völgyéről, hanem az öldöklés völgyéről, mert a Tófetben fognak temetkezni más hely híján. 33 E nép halottai az ég madarainak és a föld állatainak martalékává lesznek, és senki sem riasztja el őket. 34 Véget vetek Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és a menyasszony örömeinek, mert rommá lesz az ország.

Jer. 8.

1 Abban az időben - így szól az ÚR - kiszórák majd sírjukból Júda királyainak és vezéreinek csontjait, a papoknak, a prófétáknak és Jeruzsálem lakosainak csontjait. 2 Kiterítik azokat a nap, a hold és az ég egész serege elé, amelyeket szerettek, tiszteltek és követtek, amelyekhez folyamodtak, és amelyek előtt leborultak. Nem szedik össze, nem temetik el, trágyává lesznek a föld színén. 3 Akik pedig megmaradnak ebből a gonosz nemzetségből, az egész maradék, inkább választaná majd a halált, mint az életet bárhol, ahová a megmaradtakat szétszórtam - így szól a Seregek URa.

4 Mondd meg nekik, hogy így szól az ÚR: Ha elesik valaki, nem kel-e föl? Ha helytelen útra tér, nem fordul-e vissza?

5 Miért tért tévútra ez a nép, miért tévelyeg állandóan Jeruzsálem? Miért ragaszkodik a családsághoz, és miért nem akar megtérni?

6 Figyeltem, és hallottam, hogy nem őszintén beszélnek. Senki sem bánja gonoszságát, és nem mondja: Mit tettem?! Mindenki összevissza futkos, mint a harcban száguldozó lovak.

7 Még a gólya is, az égen, tudja költözése idejét, a gerlice, a fecske és a daru is vigyáz, mikor kell megjönnie, csak az én népem nem ismeri az ÚR törvényét.

8 Hogyan mondhatjátok: Bölcssek vagyunk, nálunk van az ÚR tanítása! Hiszen hazugsággá tette ezt az írástudók hazug tolla!

9 Szégyent vallottak a bölcssek, megijedtek, zavarba jöttek. Mit is ér a bölcsességük, ha megvetették az ÚR igéjét?!

10 Azért asszonyaikat másoknak adom, mezőiket a hódítóknak, mert apraja-nagyja mind nyereszkeskedésre adta magát, prófétája és papja mind hamisságot művel.

11 Népem baját úgy gyógyítják, hogy könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! - de nincs békesség!

12 Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején! - mondta az ÚR.

13 Szüretelni akartam náluk - így szól az ÚR -, de nincs szőlő a tőkén, nincs füge a fán, levele is elhervadt. Ezért sorsukra hagyom őket.

14 Miért maradunk veszteg? Gyűljetek össze, menjünk az erős városokba, hogy ott nyugton legyünk! De Istenünk, az ÚR úgy ad nyugtot, hogy mérget ad innunk, hiszen vétkeztünk az ÚR ellen.

15 Békességre várunk, de nem lesz semmi jó; a gyógyulás idejére, de jön a rettegés.

16 Dán felől hallatszík lovainak prüszkölése, méneinek nyerítésétől reng az egész föld. Megérkezve megemésztk az egész országot: a várost és lakóit.

17 Bizony, mérges kígyókat küldök rátok, amelyeken nem fog a varázslás, és megmarnak benneteket! - így szól az ÚR.

18 Gyógyíthatatlan vagyok, gond terhel, beteg a szívem.

19 Népem kiáltása hangzik messze földről: Hát nincs az ÚR a Sionon? Nincs már ott Királya? Miért bosszantottak engem bálványokkal, idegen hiábavalóságokkal?

20 Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szabadultunk meg!

21 Népem összetörése engem is összetört; gyászolok, rémület fogott el.

22 Nincs balzsamolaj Gileádban, nincs ott orvos? Miért nem tud begyógyulni népemnek a sebe?

23 Bárcsak a fejem víznek, és a szemem könnynek forrásává válnék! Éjjel-nappal siratnám népem megöltjeit.

Jer. 9.

1 Bárcsak lenne a pusztában egy kunyhóm az út mentén! Elhagynám népemet, elmennék tőle, mert mindenki házasságtörő, hűtlen társaság!

2 Nyelvük olyan, mint a kifeszített íj, hazugsággal és nem igazsággal hatalmaskodnak az országban! Egyik gonoszsgot a másik után követik el, de engem nem ismernek - így szól az ÚR.

3 Mindenki őrizkedjék felebarátjától, ne bízzatok a testvérben sem! Hiszen még a testvér is mind meg akar csalni, rágalmakat terjeszt még a felebarát is.

4 Becsapják egymást az emberek, nem mondanak igazat. Hazug beszéddel koptatják nyelvüket, belefáradnak a romlottságba.

5 Lakóhelyed álnokság tanyája; az álnokság miatt tudni sem akarnak rólam - így szól az ÚR.

6 Ezért így szól a Seregek URa: Megolvasztom, megvizsgálom őket, mi más tehetnék népemmel?

7 Gyilkos nyíl a nyelvük, szájuk álnok módon beszél, békésen beszélnek egymással, de magukban csejt szőnek.

8 Ne toroljam meg ezeket - így szól az ÚR - és ne álljak bosszút az ilyen népen?

9 Zokogva siratom a hegyeket, gyászolom a pusztá legelőit, mert kiégtek, ember sem jár arra, és nem hallik a nyájak bégetése. Az ég madarai és az állatok is elbujdostak, elköltöztek.

10 Jeruzsálemet kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, Júda városait pedig lakatlan pusztává teszem.

11 Ki az a bölcs ember, aki ezt megérti, és hirdetni tudja, amit az ÚR szája kijelentett neki: Miért vész el az ország? Miért ég ki, mint a pusztá, ahol senki sem jár?

12 Megmondta az ÚR: Mivel elhagyták tanításomat, amelyet én adtam nekik, nem hallgattak szavamra, és nem aszerint éltek, 13 hanem megátalkodott szívvel követték a Baalokat, amire elődeik tanították őket, 14 azért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Örömmel etetem meg ezt a népet, és méreggel itatom meg. 15 Szétszórom őket olyan népek közé, amelyeket nem ismertek sem ők, sem elődeik, és fegyvert küldök a nyomukba, amíg csak meg nem semmisítem őket!

16 Ezt mondja a Seregek URa: Gondoskodjatok siratóasszonyokról, hívjátok őket, hogy jöjjenek! Üzenjete a siratáshoz értőknek, jöjjenek ide!

17 Sietve kezdjenek siratni minket; a mi szemünk is lábadjon könnybe, a mi szemünkből is omoljanak a könnyek!

18 Mert siratóének hangzik a Sionról: Jaj, hogy elpusztultunk, de nagy szégyen ért bennünket! El kellett hagynunk ezt a földet, feldúlták lakóhelyünket!

19 Hallgassatok, asszonyok, az ÚR szavára, hogy felfogja fületek, amit ő mond! Tanítsátok lányaitokat siratóénekekre, egyik asszony a másikat e gyászénekekre:

20 Belépett ablakainkon a halál, bejött palotáinkba, kiirtotta a gyermekeket az utcáról, az ifjakat a terekről!

21 Beszélj! - így szól az ÚR: Úgy hever ott az emberek hullája, mint a trágya a mezőn és mint kéve az arató mögött, de nem hordja össze senki.

22 Ezt mondja az ÚR: Ne dicsekedjék bölcsességével a bölcs, ne dicsekedjék erejével az erős, ne dicsekedjék gazdagságával a gazdag!

23 Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az ÚR, aki szeretetet, jogot és igazságot teremtek a földön, mert ezekben telik kedvem - így szól az ÚR!

24 Eljön az idő - így szól az ÚR -, amikor megbüntetek minden körülmetéltet és körülmetéletlent: 25 Egyiptomot és Júdát, Edómot és az ammóniakat, Móábot és

mindazokat, akik körülnyírt hajúak és a pusztában laknak. Mert mindezek a népek körülmetéletlenek, Izráel egész háza azonban körülmetéletlen szívű.

Jer. 10.

1 Halljátok meg az igét, amelyet az ÚR mond nektek, Izráel háza!

2 Így szól az ÚR: A pogányok szokását ne tanuljátok el, és az égi jelektől ne rettegjétek, mert csak a pogányok rettegnek azoktól!

3 Bizony, a népek bálványai hiábavalók. Hiszen egy fát vágnak ki az erdőben, a mesterember keze készíti el baltával.

4 Ezüsttel és arannyal díszítik, szögekkel és kalapáccsal rögzítik, hogy ne inogjon.

5 Olyanok, mint madárijesztő az uborkaföldön: nem beszélnek, hordozni kell őket, mert menni sem tudnak. Ne féljétek tőlük, mert nem tudnak sem rosszat, sem jót tenni!

6 Nincs hozzád hasonló, URam! Nagy vagy te, s hatalmad által nagy a te neved.

7 Ki ne félne téged, népek Királya? Bizony, megillet ez téged! Mert nincs hozzád hasonló a népek bölcsei között egyetlen országban sem.

8 Egyaránt ostobák és bolondok, hiábavaló a bálványok útmutatása: fából vannak!

9 Tarsísból hozott ezüsttel és úfázi arannyal vonják be; mesterember csinálmánya, ötvös keze munkája, öltözetük kék és piros bíbor, ügyes mesterek munkája valamennyi.

10 De az ÚR az igaz Isten, élő Isten, örökkévaló Király! Háborgásától megrendül a föld, nem bírják el bosszús haragját a népek.

11 Mondjátok meg nekik, hogy az istenek kivesznek a földről és az ég alól. Nem ők alkották az eget és a földet.

12 Az ÚR ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget.

13 Mennydörgő szavára víztömeg támad az égen, felhőt hoz fel a föld széléről; villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból.

14 Megáll a tudománya minden embernek, szégyent vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek!

15 Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején.

16 De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert Ő a mindenség formálója, Izráel törzse pedig az ő tulajdona: Seregek URa a neve.

17 Szedd föl a földről batyodat, ostromolt város lakosa!

18 Mert ezt mondja az ÚR: Én most kiröpítem parittyámból az ország lakosait. Sarokba szorítom őket, rájuk fognak találni.

19 Jaj nekem, összetörtem, gyógyíthatatlan a sebem! Azt gondoltam, hogy majd csak kibírom ezt a bajomat.

20 De ledöntötték sátram, eltépték a sátorköteleket. Fiaim elhagytak, nincsenek. Nem feszíti ki senki a sátram, nem vonja föl senki a sátorlapokat.

21 Bizony, ostobák voltak a pásztorok, nem keresték az URat. Ezért nem boldogultak, egész nyájuk szétszóródott.

22 Már a hír is megérkezett, nagy zúgás hangzik észak földje felől: Júda városai sivár pusztává válnak, sakálok tanyájává.

23 Tudom, URam, hogy az ember nem ura élete útjának, és a rajta járó nem maga irányítja lépteit!

24 Fenyíts minket, URam, de mértékkel, ne haragodban, hogy semmivé ne tégy!

25 Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokra, akik nem tudnak rólad, és a népekre, amelyek nem hívják segítségül nevedet! Mert megemésztették Jákóbot, végleg megsemmisítették és elpusztították lakóhelyét!

Jer. 11.

1 Ezt az ígét mondta az ÚR Jeremiásnak: 2 Halljátok meg a szövetség ígét, és mondjátok el Júda férfainak és Jeruzsálem lakóinak! 3 Ezt mondd nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Átkozott az az ember, aki nem hallgat annak a szövetségnek az ígéire, 4 amelyet őseiteknek parancsoltam azon a napon, amikor kihoztam őket Egyiptomból, a vaskohóból, és ezt parancsoltam: Hallgassatok szavamra, és teljesítsétek mindazt, amit én parancsolok nektek! Akkor népem lesztek, én pedig Istenetek leszek. 5 És megtartom azt az esküt, amelyet őseiteknek tettem, hogy nekik adom a tejjel és mézzel folyó földet, ahogyan van ez ma is. Én pedig így válaszoltam: Bizony, így van, URam! 6 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Hirdesd mindezeket az ígéket Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin: Halljátok meg, és teljesítsétek ennek a szövetségnek az ígét! 7 Mert attól fogva, hogy felhoztam őseiteket Egyiptomból, a mai napig állandóan intettem őket. Idejében intettem, hogy hallgassanak szavamra. 8 De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem mindenki a maga megátalkodott gonosz szíve szerint élt. Ezért végrehajtottam rajtuk a szövetségnek minden ígétjét, amelyeket azért parancsoltam, hogy teljesítsék, de nem teljesítették. 9 Majd ezt mondta nekem az ÚR: Fölláztak ellenem Júda férfiai és Jeruzsálem lakói! 10 Visszatértek őseik korábbi bűneihez, akik nem voltak hajlandók hallgatni ígéimre, más isteneket követtek, és azokat tisztelték. Izráel és Júda háza megszegte a szövetséget, melyet őseikkel kötöttem. 11 Ezért így szól az ÚR: Veszedelmet hozok rájuk, amely elől nem tudnak elmenekülni. Segítségért kiáltanak majd hozzám, de nem hallgatom meg őket. 12 Akkor majd mehetnek Júda városai és Jeruzsálem lakói, és kiálthatnak segítségért azokhoz az istenekhez, akiknek tömjéneznis szoktak, de azok nem tudják megszabadítani őket a veszedelem idején. 13 Mert ahány városod van, Júda, annyi az istened, és ahány utcád van, Jeruzsálem, annyi oltárt készítettél a gyalázatos bálványnak; oltárokat, hogy azokon tömjénezzél a Baalnak! 14 Te pedig ne imádkozz ezért a népért, és ne mondj értük esdeklő imádságot! Nem hallgatom meg őket, amikor segítségül kiáltanak hozzám a veszedelem miatt! 15 Mit akarsz, kedves népem, templomomban? Sok ravasz tervedet elérni? Szent hússal elhárítani a rád váró veszedelmet, és azután nevetni? 16 Zöldellő, szép gyümölcsű és formás olajfának nevezett el téged az ÚR. Nagy vihar zúgása közben lángba borította lombját, letördelte ágait. 17 A Seregek URa, aki elültetett téged, elhatározta, hogy veszedelmet hoz Izráel és Júda házára gonoszságuk miatt, amelyet a maguk kárára követtek el, mert a Baalnak áldoztak, hogy bosszantsanak engem. 18 Az ÚR tudatta velem, ezért tudom, mit akarnak tenni velem; megmutatta nekem. 19 Én pedig olyan voltam, mint a vágóhídra hurcolt gyanútlan bárány. Nem tudtam, hogy ilyen terveket szőttek ellenem: Irtsuk ki ezt a fát gyökerestül! Vágjuk ki az élők földjéből, hogy nevét se említsék többé! 20 Ó, Seregek URa, igaz bíró, vesék és szívek vizsgálója! Hadd lássam, hogy állsz bosszút rajtuk, mert eléd tártam ügyemet! 21 Azért ezt mondta az ÚR az anatóti emberekről, akik életedre törnek, és azt mondták, hogy ne prófétálj az ÚR nevében, mert saját kezükkel ölnek meg; 22 azért ezt mondja a Seregek URa: Én megbüntetem őket: az ifjak fegyver által fognak meghalni, fiaik és leányaik pedig éhen halnak. 23 Senki sem marad meg közülük, mert veszedelmet hozok az anatóti emberekre a büntetés esztendejében.

Jer. 12.

1 Igaz vagy, URam, ha perlek is veled. Hadd beszéljek veled mégis az igazságszolgáltatásról! Miért szerencsés a bűnösök sorsa? Miért boldogulnak mind, akik csalárdul élnek?

2 Elültetted őket, gyökeret is vertek, fejlődnek, gyümölcsöt is hoznak. Közel vagy a szájukhoz, de a szívüktől távol.

3 Te ismeresz engem, URam! Látod, mert megvizsgáltad, hogy tied a szívem. Válaszd külön őket, mint levágni való juhokat, és készítsd el őket az öldöklés napjára!

4 Meddig gyászol még a föld, meddig marad száraz a mező füve? Lakóinak gonoszsága miatt elpusztul állat és madár, ők pedig ezt gondolják: Nem látja meg Isten a mi végünket!

5 Ha gyalogosokkal futva is kifáradsz, hogyan fogsz lovakkal versenyezni, ha csak nyugodt földön érzed biztonságban magad, mit csinálsz a Jordán sűrűjében?! 6

Testvéreid és rokonaid is alávaló módon bánnak veled, tele torokkal kiabálnak a hátad mögött. Ne higgy nekik, még ha szépen beszélnek is veled!

7 Elhagytam házamat, magára hagytam örökségemet, ellenség kezébe adtam azt, akit lelkem kedvel.

8 Úgy bánt velem örökségem, mint oroszlán az erdőben. Hangosan ordított rám, ezért meggyűlöltem.

9 Tarka madár az én örökségem, körülfogják a madarak. Gyűljetek össze, ti mezei vadak, jöjjetek, egyetek!

10 Sok pásztor pusztította szőlőmet, taposta osztályrészemet. Drága osztályrészemet sivár pusztává tették.

11 Sivárrá tették, gyászba borult előttem, mint a sivatag. Sivárrá vált az egész ország, de senki sem törődik velem.

12 A puszták kopár hegyein pusztítók jönnek. Mert az ÚR fegyvere pusztítja az országot egyik végétől a másikig. Nincs békessége egy embernek sem!

13 Búzát vetettek, de tövist aratnak, eredménytelenül fáradoztak. Szégyent vallanak termésükkel az ÚR lángoló haragja miatt.

14 Ezt mondja az ÚR minden rossz szomszédomról, aki hozzányúl az örökséghez, amelyet népemnek, Izráelnek adtam: Kitépem őket földjükből, Júda házát is kitépem! 15 De ha majd kitépem őket, újból megkönyörülök rajtuk: visszaviszek mindenkit a maga örökségébe, a maga földjére. 16 És ha majd jól megtanulják, hogy az én népem szokása szerint hogyan kell az én nevemre, az élő ÚRra esküdni - ahogyan egykor ők tanították népemet a Baalra esküdni -, akkor újjáépülnek majd népemmel együtt. 17 De amelyik nem hallgat rám, azt a népet gyökerestül kitépem és elpusztítom! - így szól az ÚR.

Jer. 13.

1 Ezt mondta nekem az ÚR: Menj, vegyél magadnak egy lenvászon övet, és kösd a derekadra! De vízbe ne érjen! 2 Meg is vettem az övet az ÚR parancsa szerint, és a derekamra kötöttem. 3 Másodszor így szólt hozzám az ÚR igéje: 4 Fogd az övet, amelyet vettél, és a derekadon van! Indulj, menj el az Eufráteszhez, és rejtsd el ott egy kőszikla hasadékban! 5 Elmentem tehát, és elrejtettem az Eufrátesznél, ahogyan az ÚR parancsolta nekem. 6 Hosszú idő múlva ezt mondta nekem az ÚR: Indulj, menj el az Eufráteszhez, és vedd elő az övet, amelyről azt parancsoltam, hogy rejtsd el ott! 7 Elmentem az Eufráteszhez, megkerestem és elővettem az övet arról a helyről, ahol elrejtettem. És íme, az öv tönkrement, egészen hasznavehetetlen volt. 8 Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 9 Ezt mondja az ÚR: Így teszem tönkre Júda kevélységét és a nagy Jeruzsálem kevélységét! 10 Ez a gonosz nép nem akar hallgatni az én beszédemre, megátalkodott szívük szerint élnek, és más isteneket követnek, azokat tisztelik és imádják. De olyan lesz ez a nép, mint ez az öv: egészen hasznavehetetlen. 11 Mert ahogyan az ember derekára csatolja az övet, úgy csatoltam magamhoz Izráel és Júda egész házát - így szól az ÚR -, hogy az én népem legyenek, hírnevem, dicséretem és tiszteletem növelésére. De ők nem hallgattak rám.

12 Mondd el nekik ezt az igét: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Minden korsót meg kell tölteni borral! És ha azt mondják neked: Talán mi nem tudjuk, hogy minden korsót meg kell tölteni borral? - 13 akkor ezt válaszd nekik: Így szól az ÚR: Majd én megtöltöm ennek az országnak minden lakosát, a Dávid trónján ülő királyokat, a papokat, a prófétákat és Jeruzsálem minden lakóját részegítő itallal. 14 Összetöröm őket, egyiket a másikkal, az apákat a fiakkal együtt - így szól az ÚR. Nem kímélem és nem szánom őket, nem irgalmazok, elpusztítom őket!

15 Hallgassatok, figyeljetelek, ne legyetek kevélyek, mert az ÚR szól.

16 Dicsőítsétek Isteneteket, az URat, mielőtt sötétséget támaszt, és mielőtt botladoznátok a homályba borult hegyeken. Világosságra vártok, de az ÚR a halál árnyékát hozza el, és sűrű sötétséget támaszt.

17 Ha nem hallgattok rám, titkon sírni fogok kevélységetek miatt. Áradnak könnyeim, hull szememből a könny, mert fogságba kerül az ÚR nyája.

18 Mondd meg a királynak és a király anyjának: Alázkodjatok meg a porig, mert leesik fejetekről ékes koronátok!

19 Körül vannak zárva a délen fekvő városok, nincs aki felszabadítsa azokat. Fogságba viszik egész Júdát, fogságba mindenestül.

20 Tekints föl, Jeruzsálem, és nézd: jönnek már északról! Hol van a rád bízott nyáj, pompás juhnyájad?

21 Mit szólsz majd, ha megbüntet az ÚR, és föléd kerekednek, akiket barátokká akartál tenni? Nem vesznek-e erőt rajtad a fájdalmak, mint a szülő asszonyon?

22 Ha pedig ezt mondod magadban: Miért történék ez velem? - sok bűnöd miatt rántják le ruhádat, és követnek el rajtad erőszakot.

23 Majd ha meg tudja változtatni bőrét a néger, vagy foltjait a párduc, akkor tudtok ti is jót tenni, úgy megtanultátok a rosszat!

24 Úgy szétszórom őket, ahogyan a puszta szele elsodorja a polyvát.

25 Ez lesz a sorsod, ezt mérem én rád - így szól az ÚR -, mert elfeledtél engem, és hazugságban bíztál!

26 Ezért én is arcodra borítom ruhádat, hogy kilássék gyalázatod.

27 Bujaságodat, vihogásodat, fajtalan paráznaságodat és bálványaidat ott látom a halmokon és a mezőn. Jaj neked, Jeruzsálem! Nem akarsz megtisztulni. Mikor lesz ennek vége?!

Jer. 14.

1 Ezt az ígét mondta az ÚR Jeremiásnak a szárazságról: 2 Gyászba borult Júda, kapuiból ájuldoznak, gyászolnak országszerte, Jeruzsálemben jajkiáltás hangzik.
3 Az előkelők vízért küldik szolgáikat, a tócsákhoz is elmennek, de vizet nem lelnek. Üres edényekkel térnek vissza, szégyenkeznek, pirulnak, fejüket eltakarják.
4 Rémüldöznek a termőföld miatt, mert nem volt eső az országban. Szégyent vallanak a szántóvetők, fejüket eltakarják.
5 Még a szarvas is, ha megellett a mezőn, ott hagyja a fiát, mert nincs fű.
6 A vadszamarak ott állnak a hegytetőkön, levegő után kapkodnak, mint a sakálok, szemük elhomályosodik, mert nincs fű.
7 Ha bűneink ellenünk szólnak is, a te nevedre tekintettel bánj velünk, URam! Mert számtalanszor elpártoltunk, vétkeztünk ellened!
8 Ó, Izráel reménysége, szabadítója a nyomorúság idején! Miért lennél olyan az országban, mint egy jövevény, aki vándorként csak éjjelre tér be?
9 Miért lennél olyan, mint a riadt ember, mint az olyan férfi, aki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, URam, rólad neveznek bennünket: ne hagyd el minket!
10 Ezt mondja az ÚR erről a népről: Úgy szeretnek ide-oda futkosni, nem sajnálják a lábukat, ezért nem kedveli őket az ÚR. Most emlékezetbe idézi bűnüket, és számon kéri vétkeiket. 11 Ezt mondta nekem az ÚR: Ne imádkozz ennek a népnek a javáért! 12 Ha böjtölnek, nem hallgatok esdeklésükre. Ha égőáldozatot vagy ételáldozatot mutatnak be, azok sem lesznek kedvesek előttem. Sőt fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel irtom ki őket. 13 Én így szóltam: Ó, Uram, URam! Hiszen a próféták ezt mondogatják nekik: Fegyvert nem láttok, éhínség nem tör rátok, sőt igazi békességet adok nektek ezen a helyen. 14 De az ÚR ezt felelte nekem: Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben. Nem küldtem őket, nem parancsoltam nekik, nem is szóltam hozzájuk. Hazug látomást, hiábavaló varázsigéket és maguk koholta csalárdságot prófétálnak nekik. 15 Azért így szól az ÚR ezekről a prófétákról: Az én nevemben prófétálnak, pedig én nem küldtem őket! Mégis ezt mondogatják: Nem lesz ebben az országban fegyver és éhínség! - De majd ezeknek a prófétáknak fegyver és éhínség miatt lesz végük. 16 Az a nép is, amelynek prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhínség és fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket és feleségüket, fiaikat és leányaikat. Így zúdítom rájuk gonoszságuk büntetését.
17 Mondd el nekik ezt az ígét: Szememből könnyek hullanak éjjel-nappal, és nem apadnak el. Mert súlyos sebet kapott népem szűz leánya, igen fájdalmas csapást.
18 Ha kimegyek a mezőre, látom a fegyverrel megölteket, ha bemegyek a városba, látom az éhségtől szenvedőket. A próféták és a papok pedig olyan országba vándorolnak, amelyet nem ismernek!
19 Ennyire megvetted Júdát, szívből megutáltad Siont? Miért sújtottál bennünket gyógyíthatatlan csapással? Békességre vártunk, de nem jött semmi jó, és a gyógyulás idejére, de csak rettegünk!
20 Elismerjük, URam, gonoszságunkat, atyáink bűnét is: vétkeztünk ellened.
21 A te nevedért kérünk, ne utáld meg, ne engedd, hogy meggyalázzák dicső trónodat! Gondolj ránk! Ne bontsd fel a velünk kötött szövetséget!
22 Tudnak-e esőt adni a népek bálványai? Vagy az ég adja-e a záporosókat? Nem, hanem te, URunk, Istenünk, benned reménykedünk: hiszen te alkottad mindezeket!

Jer. 15.

1 De az ÚR ezt mondta nekem: Ha maga Mózes és Sámuel állna is elém, akkor sem esne meg a szívem ezen a népen. Kergesd el, menjenek előlem! 2 Ha pedig megkérdezik tőled, hogy hová menjenek, ezt válaszd nekik: Így szól az ÚR: Aki halálra méltó, a halálba, aki fegyverre méltó, a fegyver elé, aki éhínségre méltó, az éhínségbe, és aki fogságra méltó, a fogságba! 3 Mert négyfélével büntetem meg őket - így szól az ÚR: fegyverrel, amely gyilkolja, kutyákkal, amelyek marcangolják, az ég madaraival és a föld vadállataival, amelyek fölfalják és pusztítják őket. 4 Iszonyatosá teszem őket a föld minden országa előtt amiatt, amit Ezékiás fia, Manassé, Júda királya művelt Jeruzsálemben.

5 Ugyan, ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, és ki szánakozik rajtad? Ki tér be hozzád, hogy megkérdezze, jól vagy-e?

6 Te dobtál el engem - így szól az ÚR -, hátat fordítottál nekem. Ezért kinyújtom kezemet és elpusztítalak, belefáradtam a szánakozásba.

7 Szélnek szórom őket szórólappáttal az ország városaiban, gyermektelenné teszem, elpusztítom népem, mert nem tértek meg útjaikról.

8 Özvegyei többen lesznek, mint a tengerparton a homok. Pusztítót hozok ellenük, anyára és ifjúra, fényes délben. Lázás félelmet bocsátok rájuk nagy hirtelen.

9 Elájul a hétgyermekes anya, kileheli lelkét, lemegy a napja fényes nappal, szégyen és gyalázat éri. Maradékukat kiszolgáltatom az ellenség fegyverének! - így szól az ÚR.

10 Jaj nekem, anyám, mert arra szültél, hogy perlekedjem és vitázzam az egész országgal! Nem adtam és nem kaptam kölcsönt, mégis mindenki átkoz engem.

11 Az ÚR mondta: Javadat munkáltam, közbeléptem érted a veszedelem és nyomorúság idején az ellenséggel szemben.

12 El lehet-e törni a vasat, az északi vasat és rezet?

13 Vagyonodat és kincseidet prédára vetem - nem kapsz érte semmit! sok vétked miatt, melyeket országszerte elkövettél.

14 Ellenségeid szolgáivá teszek olyan országban, amelyet nem ismersz, mert lánggra lobbant haragom, miattatok ég.

15 Te ismersz, URam! Gondolj velem, és fogd pártomat, állj bosszút üldözőimen! Ne légy tovább türelmes, mert elfognak engem! Tudd meg, hogy érted szenvedek gyalázatot!

16 Ha eljutott hozzám igéd, én élveztem, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet, hiszen rólad neveztek el engem, URam, Seregek Istene.

17 Nem ültem vigadozva a tréfálkozók körében. Magamra maradtam, mert kezéd rám nehezedett, bánattal töltöttél el.

18 Miért tart fájdalmam szüntelen, miért nincs gyógyulás súlyos sebemre? Olyan vagy hozzám, mint a csalóka patak, amelyben nincs állandóan víz.

19 Erre így szólt az ÚR: Ha megtérsz, megengedem, hogy újból szolgálatomba állj. Ha értékes dolgokat beszélsz értéktelenek helyett, akkor szószólóm lehetsz. Nekik kell hozzád térniük, nem neked hozzájuk.

20 Bevehetetlen ércfallá teszek ezzel a néppel szemben. Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek: megsegítlek és megmentelek - így szól az ÚR.

21 Megmentelek a gonoszok kezéből, megszabadítottalak hatalmukból.

Jer. 16.

1 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen! 3 Mert ezt mondja az ÚR a fiakról és a leányokról, akik ezen a helyen születnek, az anyákról, akik szülik, és az apákról, akik nemzik őket ebben az országban: 4 Halálos betegségben hálnak meg, nem gyászolják meg, és nem temetik el őket, trágyává lesznek a föld színén. Fegyver és éhínség miatt lesz végük, holttestük pedig az ég madarainak és a föld vadállatainak lesz az eledele. 5 Mert ezt mondja az ÚR: Ne menj be gyászolók házába, siratni se menj, részvétet se mutass irántuk! Mert elveszem a békességet ettől a néptől - így szól az ÚR -, a szeretetet és az irgalmat. 6 Meghal ennek az országnak apraja-nagyja. Nem temetik el, és nem gyászolják meg őket, nem vagdossák össze magukat, és hajukat sem nyírják le értük. 7 Nem törnek meg gyászoláskor szokásos kenyeret, vigasztalásul a halottért, nem itatnak senkit a vigasztalás kelyhével, még apjukért és anyjukért sem. 8 Lakodalmas házba se menj be, és ne ülj le enni-inni! 9 Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Majd meglátjátok, hogy még a ti időtökben véget vetek ezen a helyen a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és menyasszony örömeinek! 10 Ha majd elmondod ennek a népnek mindezeket, megkérdezik tőled: Miért fenyeget bennünket az ÚR ennyi nagy veszedelemmel? Milyen bűnt és vétet követtünk el Istenünk, az ÚR ellen? 11 Így válaszolj nekik: Azt, hogy őseitek elhagytak engem - így szól az ÚR -, más isteneket követtek, azokat szolgálták és imádták. Engem pedig elhagytak, és nem tartották meg törvényemet. 12 Ti meg még őseiteknél is nagyobb gonoszságot követtetek el, hiszen ti mindnyájan megátalkodott gonosz szívetek szerint éltek, és nem hallgattok rám. 13 Ezért eldoblak benneteket ebből az országból egy olyan országba, amelyet nem csak ti, de még őseitek sem ismertek. Ott majd szolgálhattok más isteneket éjjel-nappal. Nem kegyelmezek meg nektek! 14 De majd eljön az idő - így szól az ÚR -, amikor nem azt mondják többé, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről, 15 hanem azt, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráelt észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket. Mert visszaviszem őket földjükre, amelyet őseiknek adtam. 16 Íme, sok halászt hívatok - így szól az ÚR -, hogy halásszák ki őket. Azután sok vadászt hívatok, hogy hajtsák össze őket minden hegyről, minden halomról és sziklahasadékból. 17 Bizony, szemmel tartom minden útjukat. Nem rejtőzhetnek el előlem, és nem maradhat rejtve bűnük szemem előtt. 18 Előbb azonban kétszeresen megfizetek nekik bűnükért és vétükért, mert meggyalázták országomat holt bálványaikkal, és tele lett örökségem utálatos szokásaikkal. 19 Ó, URam, én erőm és mentsváram, menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld legszéléről is, és ezt mondják: Bizony, hamis isteneik voltak elődeinknek, hiábavalók, egyik sem ér semmit! 20 Hiszen nem istenek azok, akiket istenként készít magának az ember! 21 Ezért most megmutatom, ezúttal megmutatom nekik kezemnek hatalmát, és megtudják, hogy ÚR az én nevem!

Jer. 17.

1 Júda vétke föl van írva vasból készült íróvesszővel, rá van vésve gyémántheggyel szívük táblájára és oltáraik szarvára.

2 Mert fiaik is oltáraikkal és bálványaikkal törődnek a bujazöld fáknál, a magas halmokon és a síkságból kiemelkedő hegyeken. Vagyonodat, minden kincsedet zsákmányul adom másoknak áldozóhalmaid és vétkeid miatt, melyek ott vannak egész területeden.

4 Elveszítéd örökségedet, melyet neked adtam, ellenségeid szolgájává teszek abban az országban, amelyet nem ismersz, mert lángra lobbantottad haragomat, örökké égni fog!

5 Ezt mondja az ÚR: Átkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik, az ÚRtól pedig elfordul szíve!

6 Olyan lesz, mint a bokor a pusztában, nem remélheti, hogy eljön valami jó. Ott tengődik kövek közt a pusztában, a szikes, lakatlan földön.

7 De áldott az a férfi, aki az ÚRban bízik, akinek az ÚR a bizodalma.

8 Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit, és nem fél, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sincs gondja, szüntelenül termi gyümölcsét.

9 Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?!

10 Én, az ÚR vagyok a szívek vizsgálója, a lelkek megítélője, mindenkivel úgy bánok, ahogyan élete és tetteinek a gyümölcse szerint megérdemli.

11 Aki törvénytelenül gyűjt gazdagságot, olyan, mint a madár, amely idegen tojásokon ül. Élete derekán itt kell hagynia, és a végén bolondnak tartják.

12 Ó, dicső trónus, kezdettől fogva felséges a hely, hol szentélyünk van!

13 URam, te vagy Izráel reménysége, megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az URat, a folyóvíz forrását.

14 Gyógyíts meg, URam, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek.

15 Ők ugyan ezt mondják nekem: Hol van az ÚR igéje? Teljesedjék már be!

16 Én nem vonakodtam attól, hogy pásztorod legyek, és a végzetes napot nem kívántam. Te tudod, mi jött ki ajkamon, ismert volt az előttem.

17 Ne ejts rémületbe engem, légy oltalmam a veszedelem napján!

18 Szégyenüljenek meg üldözőim, ne én szégyenüljek meg! Ők rettegjenek, ne én rettegjek! Rájuk hozd el a veszedelem napját, ismételten zúzd össze őket!

19 Ezt mondta nekem az ÚR: Menj, és állj a nép kapujába, amelyen Júda királyai járnak ki és be, azután Jeruzsálem valamennyi kapujába, 20 és ezt mondd nekik: Hallgassátok meg az ÚR igéjét, Júda királyai, egész Júda, és Jeruzsálem minden lakója, akik bejöttek ezeken a kapukon! 21 Ezt mondja az ÚR: Vigyázzatok arra, hogy ne hordjatok ki, és ne vigyetek be terhet Jeruzsálem kapuin szombaton! 22 Házatokból se vigyetek ki terhet szombaton, és ne végezzetek semmiféle munkát, hanem szenteljétek meg a szombati napot, ahogyan őseiteknek megparancsoltam! 23 De ők nem hallgattak és nem figyeltek rá, nyakasak maradtak, nem engedelmeskedtek, és nem fogadták meg az intést. 24 De ha ti figyelmesen hallgattok rám - így szól az ÚR -, és nem visztek be terhet a város kapuin szombaton, és úgy szentelitek meg a szombati napot, hogy semmiféle munkát nem végezték azon, 25 akkor olyan királyok és vezérek fognak bejönni a város kapuin, akik Dávid trónján ülnek, harci kocsin és lovon járnak mind maguk, mind vezéreik, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói, és örökké ebben a városban fognak lakni. 26 Eljönnek majd Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földjéről, az alföldről, a hegyvidékről és a Délvidékről, akik égőáldozatot, véresáldozatot, ételáldozatot és tömjént hoznak, és akik hálaáldozatot hoznak az ÚR házába. 27 De ha nem hallgattok rám, és nem szentelitek meg a szombatot, ha terhet hordtok, és úgy mentek be szombaton Jeruzsálem kapuin, akkor olthatatlan tüzet gyújtok kapuibán, amely megemészti Jeruzsálem palotáit!

Jer. 18.

1 Ezt az ígét mondta az ÚR Jeremiásnak: 2 Menj el a fazekas házába, mert ott akarom közölni veled ígéimet. 3 Elmentem tehát a fazekas házába, aki éppen dolgozott a korongon. 4 De rosszul sikerült az edény, amelyet a fazekas agyagból készített a kezével. Ekkor egy másik edényt készített belőle a fazekas, ahogyan azt jónak látta. 5 Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 6 Vajon nem bánhatok-e én is úgy veled, Izráel háza, mint ez a fazekas? Így szól az ÚR: Hiszen olyanok vagytok a kezemben, Izráel háza, mint az agyag a fazekas kezében. 7 Megtörténik, hogy kimondom egy népről vagy országról, hogy kitépem, kiirtom és elpusztítom. 8 De ha megtér gonoszságából az a nép, amelyről beszéltem, akkor én is megbánom, hogy veszedelmet akartam hozni rá. 9 Megtörténik, hogy megígérem egy népnek vagy egy országnak, hogy felépítem és beültetem. 10 De ha azt műveli, amit rossznak tartok, és nem hallgat a szavamra, akkor megbánom, hogy jót akartam vele tenni. 11 Most azért mondd meg Júda férfainak és Jeruzsálem lakóinak, hogy ezt mondja az ÚR: Én most veszedelmet készítek, és tervet szövök ellenetek! Térjetek meg azért mindnyájan gonosz útjaitokról, jobbitsátok meg útjaitokat és tetteiteket! 12 De ők ezt mondták: Nem érdemes! Mi már csak a magunk gondolatai után megyünk, és megátalkodott, gonosz szívünk szerint élünk! 13 Azért ezt mondja az ÚR: Kérdezzétek csak meg a népeket: ki hallott ilyesmit? Igen borzalmas dolgot követett el Izráel szűz leánya. 14 Eltűnik-e a hó a Libánon sziklás tetejéről? Kiszáradnak-e az idegenben csörgedező hús patakok? 15 De engem elfelejtett az én népem, a hitvány bálványoknak tömjéneze. Eltántorították őket útjukról, a régi ösvényről, hogy más csapásokon járjanak, egyetlen úton. 16 Így teszik pusztává országukat, mely iszonyatos marad örökre, aki csak arra jár, megborzad, és a fejét csóválja. 17 Keleti szélként szórom szét őket az ellenség előtt. Hátamat mutatom nekik, nem arcomat, vesznek a napján. 18 Akkor ezt mondták: Jertek, tervezzünk merényletet Jeremiás ellen, mert nem igaz, hogy nincs már a papnál tanítás, a bölcsnél tanács és a prófétánál ige! Jertek, győzzük le vitában, és ne vegyük figyelembe egyetlen szavát se! 19 Figyelj rám, URam, halld meg, mit beszélnek ellenfeleim! 20 Szabad a jóért rosszal fizetni? Hiszen vermet ástak nekem! Emlékezz rá, hogy eléd álltam, és szót emeltem értük, hogy elfordítsam róluk haragodat. 21 Büntesd azért fiaikat éhséggel, és tedd őket fegyver martalékává! Asszonyaik legyenek meddők és özvegyek, férfijaikat terítse le a halál, ifjaikat háborúban fegyverrel vágják le! 22 Jajkiáltás hangozzék házaikból, ha martalócokat hozol rájuk hirtelen! Mert vermet ástak, hogy megfogjanak, és csapdákat raktak lábam elé. 23 De te, URam, ismered ellenem szőtt gyilkos terveiket. Ne bocsásd meg bűnüket, ne töröld el színed elől vétküket! Roskadjanak össze előtted, bánj el velük haragod idején!

Jer. 19.

1 Ezt mondta az ÚR: Menj el a fazekashoz, és vedd el tőle egy cserépkorsót! Azután vedd magad mellé néhány embert a nép és a papok vénei közül, 2 és menj ki a Ben-Hinnóm völgyébe, a fazekasok kapujának bejáratához, és hirdesd ott az igéket, amelyeket én mondok neked! 3 Ezt mondd: Halljátok az ÚR igéjét, Júda királyai és Jeruzsálem lakói! Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Én veszedelmet hozok erre a helyre, aki csak hallja, belecsendül a füle! 4 Mert elhagytak engem, ezt a helyet pedig idegenné tették számomra azzal, hogy más isteneknek tömjénezzek benne, akiket nem ismertek sem ők, sem őseik, sem Júda királyai. Sok ártatlan vért is ontottak ezen a helyen. 5 Áldozóhalmokat is építettek a Baalnak, és elégették fiaikat égőáldozatul a Baalnak, amit én nem parancsoltam, nem rendeltem, sőt eszembe sem jutott. 6 Ezért eljön majd az idő - így szól az ÚR -, amikor nem Tófetnek vagy Ben-Hinnóm völgyének nevezik már ezt a helyet, hanem öldöklés völgyének. 7 Meghiúsítom ezen a helyen Júda és Jeruzsálem terveit: odaadom ellenségeiknek és azoknak, akik az életükre törnek, hogy fegyverrel ejtsék el őket. Holttestüket pedig az ég madarainak és a föld állatainak adom eledelül. 8 Ezt a várost pusztává és iszonyatossá teszem, és aki csak erre jár, megborzad, és iszonyat fogja el, látva a várost ért mindenféle csapást. 9 Megetetem velük fiaik és leányaik húsát, egyik ember megeszi a másiknak a húsát az ostrom nyomorúsága idején, amikor ostromolják őket ellenségeik, akik az életükre törnek. 10 Ezután törd össze a korsót azoknak a férfiaknak szeme láttára, akik veled mentek, 11 és mondd nekik, hogy így szól a Seregek URa: Úgy összetöröm ezt a népet és ezt a várost, ahogyan összetörök a cserépedényt, úgyhogy nem lehet többé éppé tenni. A Tófetben pedig temetni fognak, mert másutt nem lesz elég hely a temetkezéshez. 12 Így cselekszem ezzel a hellyel és lakóival - így szól az ÚR. A Tófethez teszem hasonlónak ezt a várost. 13 Jeruzsálem házai és a júdai királyok palotái olyan tisztátalanok lesznek, mint az egész Tófet, mindazokkal a házakkal együtt, amelyeknek a tetején az ég egész seregének tömjénezzek, és italáldozatokat mutattak be más isteneknek. 14 Amikor megérkezett Jeremiás a Tófetből, ahová prófétálni küldte az ÚR, megállt az ÚR házának udvarán, és ezt mondta az egész népnek: 15 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: El fogom hozni erre a városra és a hozzá tartozó többi városra mindazt a veszedelmet, amit kijelentettem róla. Mert megmakacsolták magukat és nem hallgattak beszédemre.

Jer. 20.

1 De Pashúr főpap, Immér fia, aki az ÚR házának főfelügyelője volt, meghallotta, hogy miket prófétált Jeremiás. 2 Ezért megverette Pashúr Jeremiás prófétát, majd kalodába zárta, amely a felső benjámini kapuban volt az ÚR háza mellett. 3 Reggel, amikor kivétette Pashúr Jeremiást a kalodából, ezt mondta neki Jeremiás: Nem Pashúrnak nevez téged az ÚR, hanem így: Iszonyat mindenütt! 4 Mert ezt mondja az ÚR: Iszonyatot támasztok benned és minden barátodban. Elhullanak ellenségeik fegyvere által szemed láttára. Egész Júdát pedig Babilónia királyának kezébe adom, aki fogságba viszi őket Babilóniába, vagy karddal vágatja le őket. 5 Neki adom ennek a városnak minden vagyonát, szerzeményét és értékét. Júda királyainak összes kincsét is ellenségeik kezébe adom. Zsákmányul ejtik, elveszik, és Babilóniába viszik. 6 Te pedig, Pashúr, házad összes lakójával együtt fogságba esel, és Babilóniába kerülsz. Ott halsz meg, ott temetnek el téged is, meg összes barátodat is, mivel hazugságot prófétáltál nekik! 7 Rászedtél, URam, és én hagytam, hogy rászedj. Megragadtál, hatalmadba ejtettél! Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki.

8 Ahányszor csak megszólalok, kiáltanom kell és hirdetnem, hogy erőszak és elnyomás uralkodik. Az ÚR igéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem egész nap. 9 Azt gondoltam: nem törődöm veled, nem szólok többé az ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve. Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam.

10 Hallom, hogy sokan suttojják: Iszonyat mindenütt?! Jelentsétek föl! Föl is jelentjük! Akik jóakaróim voltak, mind a bukásomra várnak: Talán rá lehet szedni! Hatalmunkba ejtjük, és bosszút állunk rajta!

11 De az ÚR velem van, mint erős vitéz. Ezért elbuknak üldözőim, nem bírnak velem. Igen megszégyenülnek, kudarcot vallanak, gyalázatuk soha nem megy feledésbe!

12 Ó, Seregek URa, aki megpróbálsz az igazat, aki belelátsz a lelkekbe és a szívekbe, hadd lássam bosszúdat rajtuk, hiszen eléd tártam peremet!

13 Énekeljétek az ÚRnak, dicsérjétek az URat, mert kiragadja a szegény ember életét a gonoszok hatalmából!

14 Átkozott az a nap, amelyen születtem, ne legyen áldott az a nap, amelyen anyám szült!

15 Átkozott az az ember, aki hírül vitte apámnak, hogy fiúgyermeke született, és nagy örömet szerzett neki!

16 Úgy járjon az az ember, mint a városok, melyeket földúlt az ÚR szánalom nélkül: reggel jajkiáltást halljon, délben harci zajt!

17 Miért nem öltek meg anyám méhében, hogy anyám lett volna a sírom, méhe örökre terhes maradt volna!

18 Minek is jöttem ki anyám méhéből, ha csak gyötrelmet és szenvedést látok, és napjaim szegényben érnek véget?!

Jer. 21.

1 Ezt az ígét mondta az ÚR Jeremiásnak, amikor Cidkijjá király elküldte hozzá Pashúrt, Malkijjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéj fiát, ezzel az üzenettel: 2 Kérdezd meg ügyünkben az URat, mert Nebukadneccar, Babilónia királya háborút indított ellenünk! Vajon tesz-e velünk csodát az ÚR úgy, mint máskor, és elvonul-e ez tőlünk? 3 Jeremiás így felelt nekik: Mondjátok meg Cidkijjának, 4 hogy ezt mondta az ÚR, Izrael Istene: Én visszafordítok minden fegyvert a kezetekben, amivel a babilóniai király és a káldeusok ellen harcoltok, akik ostromolnak benneteket a várfalon kívül, és behozom őket a város közepébe. 5 Mert én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, lángoló haraggal és nagy felháborodással. 6 Megverem e város lakóit, embert és állatot egyaránt: nagy dögvészben halnak meg. 7 Azután pedig - így szól az ÚR - Cidkijját, Júda királyát, szolgálait és a népet, akik megmaradnak e városban a dögvész, a fegyver és az éhínség után, kezébe adom Nebukadneccar babilóniai királynak és ellenségeiknek, akik az életükre törnek. Kardélre hányja őket, nem szánja, nem kíméli, és nem irgalmaz nekik. 8 Ennek a népnek pedig mondd meg: Így szól az ÚR: Én most elétek adom az élet útját és a halál útját. 9 Aki itt marad a városban, az meghal fegyver, éhség és dögvész miatt. De aki kimegy, és a benneteket ostromló káldeusokhoz pártol, az életben marad, és ajándékkul kapja életét. 10 Mert e város ellen fordulok, kárára és nem javára - így szól az ÚR. Babilónia királyának a kezébe kerül, és fölperzseli. 11 Júda királyi házának pedig mondd meg: Halljátok az ÚR ígését, 12 Dávid háza! Így szól az ÚR: Törvényesen ítéltetek reggelenként, mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától - különben kitör haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosz tetteik miatt! 13 Én rátok támadok, akik a völgyben és a fennsík szikláján laktok - így szól az ÚR -, akik ezt gondoljátok: ki törhetne ránk, ki hatolhat be erődeinkbe? 14 Ezért megbüntetek titeket, ahogyan megérdemlitek - így szól az ÚR: Tüzet gyújtok erdőtökben, amely mindenestül megemészti azt!

Jer. 22.

1 Ezt mondta az ÚR: Menj Júda királyának a palotájába, és mondd el ott ezt az ígét! 2 Mondd: Júda királya, aki Dávid trónján ülsz, halld meg az ÚR ígését, szolgáliddal és népeiddel együtt, akik bejárnak e kapukon! 3 Ezt mondja az ÚR: Járjatok el törvényesen és igazságosan! Mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától! A jövevényt, árvát és özvegyet ne nyomorgassátok! Ne erőszakoskodjatok, és ne ontsatok ártatlan vért ezen a helyen! 4 Ha eszerint jártok el, akkor bemehetnek e háznak a kapuin a Dávid trónján ülő, harci kocsin és lovon járó királyok, szolgálikkal és népükkel együtt. 5 De ha nem hallgattok ezekre az ígésekre, én magamra esküszöm - így szól az ÚR -, hogy rommá lesz ez a ház! 6 Mert ezt mondja az ÚR Júda királyának palotájáról:

Ha olyan volnál is, mint a Gileád vagy a Libánon csúcса, akkor is pusztává teszek, lakatlan várossá.

7 Pusztítókat küldök ellened, fegyveres embereket. Kivágják és tűzre vetik válogatott cédrusaidat.

8 Sok nép megy majd el e város mellett, és azt kérdezik egymástól: miért bánt el így az ÚR ezzel a nagy várossal? 9 Akkor majd ezt felelik: Azért, mert elhagyták Istenüknek, az ÚRnak szövetségét, más istenek előtt borultak le, és azokat szolgálták.

10 Ne a halottat sirassátok, és ne azt sajnáljátok. Inkább azt sirassátok, aki elmegy, mert nem tér többé vissza, és nem látja szülőföldjét.

11 Mert ezt mondja az ÚR Sallumról, Jósiás fiáról, Júda királyáról, aki apja, Jósiás után lett király: Aki most elmegy erről a helyről, nem tér többé vissza. 12 Ott hal meg, ahová fogságba viszik, nem látja többé ezt az országot!

13 Jaj annak, aki nem igaz úton építi házát, és felső szobáit jogtalan módon, ingyen dolgoztatja embertársát, és a munkájáért nem fizet bért! -

14 de ezt mondja: hatalmas palotát építetek, tágas felső szobákat! Ablakokat vágat rá, cédrusfával burkolja, és vörösre festeti!

15 Attól leszel király, hogy halmozod a cédrust? Apád talán nem evett és nem ivott? De törvényesen és igazságosan járt el: ezért ment jól a dolga!

16 Jogához segítette a nyomorultat és a szegényt, ezért ment jól a dolga! Így tesz, aki ismer engem - így szól az ÚR.

17 Szemed és szíved nem törődik mással, csak a magad hasznával. Kiontod az ártatlanok vérért, elnyomó és zsaroló vagy!

18 Azért ezt mondja az ÚR Jójákimról, Jósiás fiáról, Júda királyáról: Nem fogják így elsiratni: Jaj, bátyám! Jaj, öcsém! Így sem siratják el: Jaj, uram! Jaj, felség!

19 Úgy temetik el, mint egy szamarat. Kivonszolják, kidobják Jeruzsálem kapuin.

20 Menj föl a Libánonra, és jajgass, a Bászánon is hallasd hangodat! Jajgass az Abárimon, mert tönkretették barátaidat!

21 Intettelek, mikor még békében éltél, de azt mondtad: nem hallgatok rád. Így éltél ifjúságod óta, nem hallgattál szavamra!

22 Vezetőidet elsodorja a szél, barátaid fogságba mennek, téged pedig szégyen és gyalázat ér akkor minden gonoszságodért.

23 A Libánonon trónolsz, a cédrusok közt van a fészked?! Hogy fogsz majd nyögni, ha rád jönnek a fájdalmak, mint a szülő asszonyra a vajúadás.

24 Életemre mondom neked, Konjáhu, Jójákim fia, Júda királya, ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak! - így szól az ÚR. 25 Azoknak a kezébe adlak, akik az életedre törnek, akikről iszonyodsz: Nebukadneccarnak, Babilónia királyának és a káldeusoknak a kezébe!

26 Eldoblak szülőanyáddal együtt más országba; nem ott születtetek, de ott haltok meg! 27 Nem térhetnek vissza abba az országba, ahova szeretnének visszatérni.

28 Vajon hitvány, kidobni való holmi ez a Konjáhú, aki senkinek sem kell? Miért dobták el ivadékával együtt? Miért dobták őket olyan országba, amelyet nem ismertek? 29 Ország, ország, ország! Hallgass az ÚR szavára! 30 Így szól az ÚR: Úgy tartsatok számon ezt az embert, mintha gyermektelen volna, olyan emberként, akinek sikertelen az élete. Mert egyetlen ivadékának sem sikerül Dávid trónjára ülnie, vagy valaha is uralkodnia Júdában.

Jer. 23.

1 Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és elszélesztik legelőm nyáját! - így szól az ÚR.

2 Azért ezt mondja az ÚR, Izráel Istene a pásztorokról, akik népemet pásztorolják: Ti hagyátok, hogy elszéledjen és szétszóródjon a nyájam, nem vigyáztatok rá. De én számon kérem tőletek gaztetteiteket - így szól az ÚR. 3 Összegyűjtöm nyájam maradékát minden országból, ahová szétszórtam őket, és visszaterelem legelőjűkre, ahol szaporodni és sokasodni fognak. 4 Olyan pásztorokat is adok melléjük, akik jól pásztorolják őket. Nem kell többé félniük és rettegniük, számba sem kell venni őket - így szól az ÚR.

5 Eljön majd az idő - így szól az ÚR -, amikor igaz sarjat támasztok Dávidnak, olyan királyt, aki bölcsen uralkodik, jog és igazság szerint jár el az országban.

6 Az ő idejében szabad lesz Júda, Izráel is biztonságban él, és így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk!

7 Eljön majd az idő - így szól az ÚR -, amikor nem azt mondják többé, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről, 8 hanem azt, hogy él az ÚR, aki fölhozta, hazahozta Izráel házának utódait észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket; és a maguk földjén fognak lakni.

9 A prófétákról: Összetört a szívem, reszket minden csontom. Olyan vagyok, mint a részeg és mint a bortól elázott ember, ha az ÚRra és szent igéjére gondolok.

10 Mert tele van az ország házasságtörőkkel, átkozódás miatt hervadozik az ország, szárazak a puszták legelői. Rosszra igyekeznek, hatalmukkal visszaélnak.

11 Próféta és pap egyaránt elvetemült, még házamban is megtalálom gonoszságukat - így szól az ÚR.

12 Ezért síkossá válik útjuk, a homályban elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük esztendejét! - így szól az ÚR.

13 Samária prófétáinál botrányos dolgot látok: a Baal nevében prófétálnak, és félrevezetik népemet, Izráelt.

14 Jeruzsálem prófétáinál borzasztó dolgokat látok: házasságtörők, hazugságban élnek, bátorítják a gonosztevéket, ezért senki sem tér meg gonoszságából. Olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, lakói pedig, mint Gomora.

15 Így szól tehát a Seregek URa a próféták ellen: Örömmel etetem meg őket, és méreggel itatom meg őket, mert Jeruzsálem prófétái terjesztik az elvetemültséget az egész országban.

16 Ezt mondja a Seregek URa: Ne hallgassatok a nektek prófétáló próféták beszédére; bolonddá tesznek benneteket! Saját szívük látomását hirdetik, nem azt, amit az ÚR adott.

17 Váltig mondják azoknak, akik megvetik az ÚR igéjét: Békeségetek lesz! És ezt mondják minden megátalkodott szívű embernek: Nem jön rátok veszedelem!

18 Mert ki volt oly közel az ÚRhoz, hogy látta volna őt, és hallotta volna igéjét? Ki figyelt igéjére, és ki hallgatta engedelmesen?

19 Íme, az ÚR forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavarog a bűnösök feje fölött.

20 Nem szűnik meg az ÚR haragja, amíg el nem végzi, és meg nem valósítja szíve szándékait. Az utolsó időben fogjátok fel ennek értelmét.

21 Nem küldtem ezeket a prófétákat, mégis úgy igyekeztek; nem szóltam hozzájuk, mégis prófétáltak.

22 Ha közel álltak volna hozzám, akkor az én ígéimet hirdették volna népemnek, megtérítették volna őket gonosz útjukról és gaztetteikből.

23 Nemcsak a közelben vagyok Isten - így szól az ÚR -, hanem Isten vagyok a távolban is!

24 El tud-e rejtőzni valaki olyan helyre, ahol nem látom? - így szól az ÚR. Nem én töltöm-e be az eget és a földet? - így szól az ÚR.

25 Hallottam, hogy mit mondanak a próféták, akik hazug módon így prófétálnak nevében: Álmod láttam, álmod láttam! 26 Meddig tart még ez? Van-e valami a hazugságot prófétáló próféták szívében, akik saját szívük csalárdságát prófétálják? 27 Úgy gondolják, hogy el tudják feledtetni népemmel az én nevemet álmaikkal, amelyeket elbeszélnek egymásnak, ahogyan őseik is elfelejtették nevemet a Baal kedvéért? 28 Az a próféta, aki álmod látott, mondja meg, hogy csak álom volt. De aki igét kapott, hirdesse igémet igazán! Mi köze a szalmának a tiszta búzához? - így szól az ÚR.

29 Nem olyan-e az én igém, mint a tűz - így szól az ÚR -, vagy mint a sziklazúzó pöröly? 30 Ezért rátámadok az olyan prófétákra, akik egymástól lopkodják igéimet! - így szól az ÚR. 31 Rátámadok az olyan prófétákra - így szól az ÚR -, akik csak a szájukat járatják, és azt állítják, hogy az kijelentés. 32 Rátámadok az olyan prófétákra, akik hazug álmaikat beszélik el - így szól az ÚR -, és félrevezetik népemet hazugságaikkal és kérdéseikkel. Pedig nem küldtem őket, nem adtam parancsot nekik, és használni sem tudnak ennek a népnek - így szól az ÚR. 33 Ha megkérdezi tőled ez a nép vagy egy próféta vagy egy pap, hogy mi az ÚR ígérete, akkor ezt mondd nekik: Az az ígéret, hogy elvetlek benneteket - így szól az ÚR. 34 Ha egy próféta vagy egy pap vagy a nép az ÚR ígéretéről beszél, megbüntetem azt az embert háza népével együtt. 35 Csak azt kérdezhetitek egymástól, egyik ember a másiktól, hogy mit válaszolt az ÚR, vagy hogy mit szólt az ÚR! 36 De az ÚR ígéretét ne emlegessétek többé, mert az ígéret csak emberi beszéd, amivel megváltoztatjátok az élő Istennek, a Seregek URának, Istenünknek az igéjét. 37 Csak azt lehet kérdezni a prófétától, hogy mit válaszolt neki az ÚR, vagy hogy mit szólt az ÚR! 38 Ha azonban az UR ígéretéről beszéltek, akkor így szól az ÚR: Mivel ki mertétek mondani ezt a szót: az ÚR ígérete, noha üzentem nektek, hogy ne beszéljete az ÚR ígéretéről, 39 ezért fölemeltek benneteket, és elvetlek színem előtt a várossal együtt, amelyet nektek és őseiteknek adtam. 40 Örök gyalázzattal és örök szégyennel sújtalak benneteket, amit sohasem fognak elfelejteni.

Jer. 24.

1 Ezt mutatta nekem látomásában az ÚR: Két kosár füge volt az ÚR temploma előtt. Ez azután történt, hogy Nebukadneccar, Babilónia királya fogságba vitte Konjáhút, Jójákim fiát, Júda királyát és Júda vezetőit, meg a mesterembereket és várépítőket Jeruzsálemből és elvitette őket Babilóniába. 2 Az egyik kosárban igen jó fügek voltak, amilyenek a korai fügek. A másik kosárban igen rossz fügek voltak, ehetetlenül rosszak. 3 Ezt kérdezte tőlem az ÚR: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Fügéket. A jó fügek igen jók, a rosszak pedig igen rosszak, ehetetlenül rosszak. 4 Ekkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 5 Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Ahogyan ezekre a jó fügekre nézek, ugyanúgy nézek jó szándékkal Júda foglyaira is, akiket a káldeusok országába küldtem erről a helyről. 6 Jó szándékkal tekintek rájuk, visszahozom őket ebbe az országba, felépítem és nem rombolom le, elültetem és nem gyomlálom ki őket. 7 Olyan szívet adok nekik, amellyel megismernek engem, hogy én vagyok az ÚR. Ők népemé lesznek, én pedig Istenük leszek, mert teljes szívükkel megtérnek hozzám. 8 De amilyenek a rossz fügek, amelyek ehetetlenül rosszak - mondja az ÚR -, olyanná teszem Cidkijját, Júda királyát, vezető embereit és Jeruzsálem maradékát, akik itt maradtak ebben az országban, meg azokat is, akik Egyiptomba települtek. 9 Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára. Gyalázzák, csúfolják, gúnyolják és ócsárolják őket minden helyen, ahová szétszórom őket. 10 Fegyvert, éhínséget és dögvészt bocsátok rájuk, amíg csak el nem tűnnek arról a földről, amelyet nekik és őseiknek adtam.

Jer. 25.

1 Ez az ige szólt Jeremiáshoz Júda egész népéről, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében, amely Nebukadneccarnak, Babilónia királyának első esztendeje volt. 2 Ezt hirdette Jeremiás próféta Júda egész népének és Jeruzsálem minden lakosának: 3 Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának a tizenharmadik esztendejétől fogva a mai napig, tehát huszonhárom éven át szólt hozzám az ÚR igéje, én pedig hirdettem nektek, idejében hirdettem, de ti nem hallgattátok meg. 4 Az ÚR elküldte hozzátok szolgálait, a prófétákat, idejében küldte, de ti nem hallgattatok és nem figyeltetek rájuk, meg sem hallgattátok őket. 5 A próféták ezt mondták: Térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról és gazzetteiből! Akkor mindörökké azon a földön laktok, amelyet nektek és őseiteknek adott az ÚR. 6 Ne kövessetek más isteneket, ne tiszteljétek és ne imádjátok őket! Ne bosszantsatok engem kezetek csinálmányaival, hogy rosszat ne tegyek veletek! 7 De ti nem hallgattatok rám - így szól az ÚR -, csak azért, hogy bosszantsatok kezetek csinálmányaival, saját károtokra. 8 Azért ezt mondja a Seregek URa: Mivel nem hallgattatok beszédemre, 9 elhozatom észak valamennyi népét - így szól az ÚR -, meg szolgálmat, Nebukadneccart, Babilónia királyát. Rázúdítom erre az országra, lakóira és valamennyi szomszédos népre. Kiirtom őket, megborzad és felszisszen, aki látja, mert örökre romhalmazzá teszem őket. 10 Megszüntetem náluk a vidám örvendezés zaját, a vőlegény és a menyasszony örömét, a malomzúgást és a mécsvilágot. 11 Ez az ország szörnyű romhalmazzá lesz, és ezek a népek Babilónia királyának fognak szolgálni hetven esztendeig. 12 De ha majd eltelik a hetven esztendő, megbüntettem Babilónia királyát és népét - így szól az ÚR -, meg a káldeusok országát bűnei miatt, és pusztává teszem örökre. 13 Mert beteljesítem mindazt, amit erről az országról mondtam, mindazt, ami meg van írva ebben a könyvben, amit Jeremiás a népekről prófétált. 14 Ők is szolgálni fognak hatalmas népeknek és nagy királyoknak. Így fizetek meg nekik tetteikért, amelyeket saját kezükkel követtek el.

15 Ezt mondta nekem az ÚR, Izráel Istene: Vedd el kezemből ezt a serleget, amelyben a harag bora van, és adj inni belőle minden népnek, amelyhez küldelek. 16 Igyanak és tántorogjanak eszeveszetten a fegyver miatt, amelyet én küldök ellenük! 17 Elvettem a serleget az ÚR kezéből, és inni adtam minden népnek, amelyhez küldött az ÚR: 18 Jeruzsálemnek és Júda városainak, királyainak és vezetőinek, hogy romhalmazzá tegye azokat. Megborzad és felszisszen, aki látja, és ócsárolja őket. Így van ez ma is. 19 Inni adtam a fáraónak, Egyiptom királyának, szolgálóinak, vezéreinek és egész népének; 20 minden keverék népnek és Úc földje minden királyának; a filiszteusok országa valamennyi királyának: Askelónnak, Gázának, Ekrónnak és az Asdódban megmaradtaknak, 21 továbbá Edómnak, Móábnak és az ammóniaknak, 22 Tírusz minden királyának, Szidón minden királyának és a tengeri szigetek királyainak: 23 Dedánnak, Témának, Búznak és mindazoknak, akik körülnyírt hajúak; 24 Arábia összes királyának és a keverék népek minden királyának, akik a pusztában laknak, 25 Zimri összes királyának, Élám összes királyának és Média összes királyának, 26 észak összes királyának, a közelieknek és távoliaknak egyaránt, a föld minden országának, ahány csak van a föld színén. Legvégül Sésak királyának is kell innia! 27 Mondd nekik: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Igyatok, részegedjete le, és hányjatok! Ejtsen el benneteket az ellenetek küldött fegyver, ne tudjatok fölkelni! 28 Ha pedig nem akarják elvenni kezedből a serleget, hogy igyanak belőle, ezt mondd nekik: Így szól a Seregek URa: Ki kell innotok! 29 Mert ha először arra a városra hoztam romlást, amelyet az én nevemről neveztek el, ti talán büntetlenül maradhattok? Nem maradtok büntetlenül! Mert a föld minden lakója ellen fegyvert küldök - így szól a Seregek URa.

30 Te pedig prófétálj nekik ezekkel a szavakkal:

Harsog az ÚR a magasban, mennydörög szent hajlékában, harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára; szőlőtaposók módján kiált,

31 zúgása eljut a föld végéig. Mert pere van az ÚRnak a népekkel, megítél minden embert, a bűnösöket kardélre hányja - így szól az ÚR.

32 Ezt mondja a Seregek URa: Indul a vész néptől néphez, nagy forgószél támad a föld végéről.

33 Azon a napon annyi embert öl meg az ÚR a föld egyik szélétől a föld másik széléig, hogy nem tudják elsíratni, sem összegyűjteni, sem eltemetni őket: trágyaként hevernek szerte a földön.

34 Jajgassatok, pásztorok, kiáltozzatok, fetrengjete, ti vezetői a nyájnak, mert eljött rátok a mézszárlás ideje; összetörtök, mint amikor leesik a drága edény!

35 Nincs hová futniuk a pásztoroknak, és menekülniük a nyáj vezetőinek.

36 Hangzik már a pásztorok kiáltása, a nyáj vezetőinek jajgatása, mert elpusztította legelőiket az ÚR.

37 Kihaltak a békés delelőhelyek az ÚR izzó haragja miatt.

38 Elhagyta rejtekhelyét az oroszlánkölyök is, hiszen pusztává lett a föld a nyomorgató kardja és izzó haragja miatt.

Jer. 26.

1 Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 2 Ezt mondja az ÚR: Állj az ÚR házának udvarába, és szólj mindazokhoz, akik Júda városaiból eljönnek leborulni az ÚR házába. Hirdesd nekik mindazt, amit megparancsoltam neked, egy szót se végy el belőle! 3 Talán hallgatnak rá, és megtér mindenki a rossz útról. Akkor megbánom, hogy gaztetteik miatt veszedelmet akartam hozni rájuk. 4 Ezt mondd nekik: Így szól az ÚR: Ha nem hallgattok rám, és nem éltek törvényem szerint, amit elétek tártam, 5 és nem hallgattok szolgálóimnak, a prófétáknak beszédére, akiket hozzátok küldtem - méghozzá idejében küldtem, de ti nem hallgattatok rájuk -, 6 akkor úgy bánok ezzel a házzal, mint Silóval; ezt a várost pedig gyalázni fogja a föld minden népe! 7 A papok, a próféták és az egész nép hallották azt a beszédet, amelyet Jeremiás az ÚR házában mondott. 8 Amikor Jeremiás befejezte beszédét, amelyet az ÚR parancsa szerint mondania kellett az egész népnek, megragadták a papok, a próféták és az egész nép, és ezt mondták: Meg kell halnod! 9 Miért prófétáltad az ÚR nevében, hogy úgy jár ez a templom, mint Siló, ez a város pedig rommá és lakatlanná lesz? És összesereglett az egész nép Jeremiás körül az ÚR házánál.

10 Amikor meghallották ezeket Júda vezetői, a királyi palotából az ÚR házához mentek, és leültek az ÚR háza új kapujának bejáratánál. 11 A papok és a próféták ezt mondták a vezetőknek és az egész népnek: Halálra kell ítélni ezt az embert, mert ez ellen a város ellen prófétált, ahogyan magatok is hallottátok. 12 Jeremiás viszont ezt mondta a vezetőknek és az egész népnek: Az ÚR küldött engem, hogy a templom és a város ellen elmondjam mindazokat a prófétai igéket, amelyeket hallottatok. 13 Most azért jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, és hallgassatok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára! Akkor majd megbánja az ÚR, hogy veszedelemmel fenyegetett benneteket. 14 Ami pedig engem illet: a kezetekben vagyok. Bánjatok velem, ahogyan jónak és helyesnek látjátok! 15 De tudjátok meg, hogy ha megöltök, ártatlan vér terhel benneteket, ezt a várost és lakóit, mert valóban az ÚR küldött hozzátok, hogy hirdessem nektek mindezt. 16 A vezetők és az egész nép ezt mondták a papoknak és prófétáknak: Nem kell halálra ítélni ezt az embert, hiszen Istenünknek, az ÚRnak nevében beszélt hozzánk. 17 Az ország vénei közül is felálltak egyesek, és ezt mondták az egész összegyűlt népnek: 18 Ezékiás júdai király idejében is volt egy próféta, a móreseti Mikeás, aki ezt mondta Júda egész népének: Így szól a Seregek URa: A Siont fölszántják, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat. 19 Mégsem ölte meg Ezékiás, Júda királya, és az egész Júda, mert félték az URat, és mert esedeztek az ÚRhoz. Az ÚR pedig megbánta, hogy veszedelemmel fenyegette őket. Mi pedig ilyen nagy bajt zúdítanánk magunkra?

20 Volt egy másik ember is, aki az ÚR nevében prófétált: a Kirjat-Jeárimból való Úrijjá, Semajá fia. Ő is prófétált ez ellen a város és ország ellen ugyanúgy, mint Jeremiás. 21 Amikor meghallotta Jójákim király, az előkelők és a vezérek, hogy mit beszélt, halálra kerestette a király. Úrijjá ezt meghallva megijedt, és elmenekült Egyiptomba. 22 Jójákim király azonban embereket küldött Egyiptomba: Elnátánt, Akbór fiát, és vele együtt másokat is Egyiptomba küldött. 23 Ezek visszahozták Úrijját Egyiptomból, Jójákim király elé vitték, aki levágatta karddal, holttestét pedig a köznép temetőjébe dobatta. 24 Jeremiásnak azonban pártját fogta Ahikám, Sáfán fia; ezért nem adták a nép kezébe, és nem ölték meg.

Jer. 27.

1 Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 2 Ezt mondta nekem az ÚR: Készíts magadnak kötelet meg jármot, és vedd a nyakadba! 3 Azután küldj üzenetet Edóm királyához, Móáb királyához, az ammóniak királyához, Tírusz királyához és Szidón királyához azokkal a követekkel, akik Jeruzsálembé érkeztek Cidkijjá júdai királyhoz! 4 Parancsold meg nekik, hogy mondják meg uruknak: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Mondjátok meg uratoknak: 5 Én alkottam nagy erővel és kinyújtott karral a földet meg a földön élő embereket és állatokat, és annak adom, akinek én jónak látom. 6 Most szolgálomnak, Nebukadneccar babilóniai királynak a kezébe adom mindezeket az országokat. Még a mezei állatokat is neki adom, hogy neki szolgáljanak. 7 Őt, fiát és unokáját szolgálja majd minden nép, amíg el nem érkezik az az idő, amikor az ő országa is szolgálni fog hatalmas népeknek és nagy királyoknak. 8 Ezért fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel büntetem azt a népet és országot, amely nem szolgálja Nebukadneccart, Babilónia királyát, és nem hajtja nyakát Babilónia királyának az igájába! - így szól az ÚR. Végül egészen megsemmisítem őket általa. 9 Ne hallgassatok azért prófétáitokra, a jósokra és álmodókra, a jelmagyarázókra és varázslókra, akik ezt mondják nektek: Ne szolgáljatok Babilónia királyának! 10 Mert hazugságot prófétálnak nektek, hogy eltávolítsalak benneteket földetekről, szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok. 11 Azt a népet azonban, amely a nyakát Babilónia királyának az igájába hajtja, és őt szolgálja, meghagyom földjén - így szól az ÚR -, hogy művelje azt, és lakjék rajta. 12 Cidkijjának, Júda királyának is ugyanezeket mondtam: Hajtsátok a nyakatokat Babilónia királyának az igájába, szolgáljátok őt és népét, akkor élni fogtok! 13 Miért halnál meg népeddel együtt fegyver, éhínség és dögvész miatt, ahogyan megmondta az ÚR arról a népről, amely nem akarja szolgálni Babilónia királyát? 14 Ne hallgassatok azoknak a prófétáknak a beszédére, akik azt mondják, hogy ne szolgáljatok Babilónia királyának, mert hazugságot prófétálnak nektek! 15 Nem küldtem őket - így szól az ÚR -, hazugságot prófétálnak nevemben, hogy szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok azokkal a prófétákkal együtt, akik ilyet prófétálnak nektek. 16 A papokhoz és az egész néphez pedig így beszéltem: Ezt mondja az ÚR: Ne hallgassatok prófétáitok beszédére, akik azt prófétálják nektek, hogy most már hamarosan visszahozzák Babilonból az ÚR házának edényeit. Hazugságot prófétálnak nektek. 17 Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Babilónia királyát, és élni fogtok! Miért legyen romhalmazzá ez a város? 18 Ha próféták ők, és az ÚR igéje van náluk, akkor kérleljék a Seregek URát, hogy ne kerüljenek Babilonba azok az edények, amelyek még megmaradtak az ÚR házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben. 19 Ezt mondja a Seregek URa: Az oszlopok, a nagy medence, az állványok és a többi edény még ebben a városban van. 20 Ezeket nem vitte el Nebukadneccar, Babilónia királya, amikor fogságba vitte Jekonját, Jójákim fiát, Júda királyát, meg Júda és Jeruzsálem valamennyi nemesét Jeruzsálemből Babilóniába. 21 De ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ezek az edények, amelyek még az ÚR házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben maradtak, 22 ezek is Babilonba kerülnek, és ott lesznek mindaddig, amíg számon nem kérem azokat - így szól az ÚR -, és vissza nem hozom erre a helyre.

Jer. 28.

1 Abban az esztendőben, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén, a negyedik esztendő ötödik hónapjában ezt mondta nekem a Gibeónból való Hananjá próféta, Azzúr fia, az ÚR házánál, a papok és az egész nép előtt: 2 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Összetöröm Babilónia királyának az igáját! 3 Két esztendő múlva visszahozom erre a helyre az ÚR házának minden edényét, amelyeket elvitt Nebukadneccar, Babilónia királya erről a helyről, és Babilonba vitte. 4 Visszahozom erre a helyre Jekonját, Jójákim fiát, Júda királyát, és Júda foglyait is, akik Babilóniába kerültek - így szól az ÚR -, mert összetöröm Babilónia királyának az igáját. 5 De Jeremiás próféta válaszolt Hananjá prófétának a papok és az egész nép előtt, akik ott álltak az ÚR házánál. 6 Ezt mondta Jeremiás próféta: Helyes, bár úgy tenne az ÚR, és teljesítené beszédedet az ÚR, amelyben azt profétáltad, hogy visszakerülnek Babilonból az ÚR házának az edényei és minden fogoly erre a helyre! 7 De hallgasd csak meg azt az ígét, amelyet én hirdetek most neked és az egész népnek a füle hallatára: 8 Azok a proféták, akik előttem és előtted voltak régtől fogva, háborúról, éhségről és dögvészről profétáltak hatalmas országok és nagy királyságok ellen. 9 Ha pedig egy próféta békességről profétál, a profétai ige beteljesedésekor tudódik ki, hogy valóban az ÚR küldte-e azt a profétát. 10 Ekkor Hananjá próféta levette a jármot Jeremiás próféta nyakáról, és összetörte. 11 Majd ezt mondta Hananjá az egész nép előtt: Ezt mondja az ÚR: Így töröm le Nebukadneccar babilóniai király igáját két esztendő múlva minden nép nyakáról! Jeremiás próféta ekkor elment útjára. 12 De így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, miután Hananjá próféta letörte a jármot Jeremiás próféta nyakáról: 13 Menj, és ezt mondd Hananjának: Így szól az ÚR: Fajármot törtél össze, de vasjármot csináltál helyette! 14 Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Vasigát teszek mindezeknek a népeknek a nyakára, hogy Nebukadneccart, Babilónia királyát szolgálják. Szolgálni is fogják, sőt még a mezei állatokat is neki adom. 15 Majd ezt mondta Jeremiás próféta Hananjá prófétának: Hallgass ide, Hananjá! Nem küldött téged az ÚR, te mégis biztattad ezt a népet hazug módon! 16 Azért ezt mondja az ÚR: Eltöröllek téged a föld színéről, még ebben az esztendőben meghalsz, mert beszéded lázítás volt az ÚRral szemben. 17 Meg is halt Hananjá próféta még annak az esztendőnek a hetedik hónapjában.

Jer. 29.

1 Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, prófétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccar Jeruzsálemből Babilóniába, 2 miután Jekonjá király, az anyakirálynő, az udvari emberek, Júda és Jeruzsálem vezetői, a mesteremberek és a várépítők elkerültek Jeruzsálemből. 3 Elászá, Sáfán fia és Gemarjá, Hilkiijá fia által küldte el, akiket Cidkijjá, Júda királya küldött Nebukadneccar babilóniai királyhoz Babilonba: 4 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene az egész fogoly néphez, amelyet fogságba vittek Jeruzsálemből Babilóniába: 5 Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! 6 Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! 7 Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettek benneteket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is! 8 Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a próféták és a jósök, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira! 9 Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól az ÚR. 10 Ezt mondja az ÚR: Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre. 11 Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek. 12 Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. 13 Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám. 14 Megtaláltok engem - így szól az ÚR -, jóra fordítom sorsotokat, összegyűjtlek benneteket minden nép közül és minden helyről, ahová szétszórtalak - így szól az ÚR -, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vitettek benneteket. 15 Hiába mondtátok, hogy támasztott nektek az ÚR prófétákat Babilóniában is! 16 Ezt mondja az ÚR a királynak, aki Dávid trónján ül, és az egész népnek, amely ebben a városban lakik, honfitársaitoknak, akik nem mentek veletek fogságba: 17 Így szól a Seregek URa: Fegyvert, éhséget és dögvészt bocsátok rájuk, és olyanná teszem őket, mint a rothadt fűgék, amelyek ehetetlenül rosszak. 18 Üldözni fogom őket fegyverrel, éhséggel és dögvésszel, elrettentő példává teszem őket a föld minden országának: átkozni fogják őket, és borzadnak tőlük, fölszisszennek láttukra, és gyalázzák őket mindazok a népek, amelyek közé szétszórtam őket. 19 Mert nem hallgattak beszédemre - így szól az ÚR -, pedig üzentem nekik szolgálaim, a próféták által, méghozzá idejében üzentem, de nem engedelmeskedtek - így szól az ÚR. 20 Halljátok meg az ÚR igéjét mindnyájan, ti foglyok, akiket Jeruzsálemből Babilóniába száműztem: 21 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene Ahábról, Kólájá fiáról, és Cidkijjáról, Maaszéjáj fiáról, akik hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben: Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom őket, és ő kivégezteti őket a szemetek láttára. 22 Átokba foglalják őket a Babilóniában élő júdai foglyok, és ezt mondják: Olyanná tegyen téged az ÚR, mint Cidkijját és Ahábot, akiket tűzön pörkölt meg Babilónia királya! 23 Mert olyan dolgot követtek el, ami becstelenség Izráelben: paráználkodtak honfitársaik feleségével, és hazug ígét hirdettek az én nevemben, amit nem parancsoltam nekik. Én tudom és tanúsítom ezt - így szól az ÚR. 24 A nehelámi Semajának pedig mondd meg: 25 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Te leveleket küldtél a magad nevében Jeruzsálem egész népének és Cefanjá főpapnak, Maaszéjáj fiának, meg az egész papságnak, és ezt írtad: 26 Az ÚR tett téged Jójadá főpap utódjává, hogy ügyelj az ÚR házában minden féleszű és prófétálgató emberre, és zárd kalodába, vagy verd vasra őket. 27 Akkor miért nem fenytetted meg az anatóti Jeremiást, aki nektek prófétálgat? 28 Hiszen ilyen levelet küldött hozzánk Babilóniába: Hosszú lesz a fogság! Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! 29 Cefanjá főpap azonban

felolvasta ezt a levelet Jeremiás prófétának. 30 Ekkor így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz:
31 Ezt az üzenetet küldd az egész fogoly népnek: Így szól az ÚR a nehelámi Semajáról:
Mivel Semajá prófétált nektek, pedig én nem küldtem őt, és hazugsággal biztatott
benneteket, 32 azért ezt mondja az ÚR: Megbüntetem a nehelámi Semaját és ivadékát.
Nem marad meg senki közülük e nép között, és nem fog gyönyörködni abban a jóban,
amit népemmel teszek - így szól az ÚR -, mert beszédével lázított az ÚR ellen.

Jer. 30.

1 Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 2 Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Írd le magadnak egy könyvbe mindazokat az igéket, amelyeket kijelentettem neked! 3 Eljön az idő - így szól az ÚR -, amikor jóra fordítom népemnek, Izráelnek és Júdának a sorsát - mondja az ÚR -, és visszahozom őket arra a földre, amelyet őseiknek adtam, és birtokba fogják azt venni. 4 Ezeket az igéket jelentette ki az ÚR Izráelről és Júdáról. 5 Így szól az ÚR:

Riadt lármát hallok, rettegés van, nincs békesség!

6 Kérdezzétek meg, nézzetek utána: szokott-e szülni férfiember? Miért látok ennyi férfit, ágyékára tett kézzel, mintha szülne? Miért vált minden arc fakósárgává?

7 Jaj, mert nagy nap lesz az, nincs hozzá fogható! Nyomorúság ideje lesz az Jákóbnak, de megszabadul belőle!

8 Azon a napon letöröm igáját nyakadról - így szól a Seregek URa -, köteleidet leszaggatom. Nem szolgálnak többé idegeneknek, 9 hanem Istenüket, az URat fogják szolgálni, és Dávidot, a királyukat, akit adok nekik.

10 Te azért ne félj, szolgám, Jákób - így szól az ÚR -, és ne reszkess, Izráel! Mert én hazasegítelek a távolból, gyermekeidet a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem riasztja senki.

11 Én veled leszek - így szól az ÚR -, és megszabadítalak. Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget. Megfenyítelek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül.

12 Ezt mondja az ÚR: Halálos a bajod, gyógyíthatatlan a zúzódásod!

13 Sebedet senki sem orvosolja, gyógyír és kötszer sincs számodra.

14 Szeretőid mind elfelejtettek, nem törődnek veled. Megvertelek, mintha ellenség vert volna, és kegyetlen ember fenytett volna. Mert sok a bűnöd, és súlyos a vétked.

15 Miért kiáltozol bajodban, halálos zúzódásod miatt? Mivel sok a bűnöd és súlyos a vétked, azért bántam így veled.

16 De majd elpusztulnak pusztítóid, fogságba fog menni minden ellenséged. Ki fogják fosztani fosztogatóidat, prédára vetem minden prédálódát.

17 Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat - így szól az ÚR. Mert eltaszítottnak hívnak téged, Sion, akivel senki sem törődik.

18 Ezt mondja az ÚR: Jóra fordítom Jákób sátrainak sorsát, és irgalmazok lakóhelyeinek. Felépül a város a romok helyén, és a palota a szokott helyén terül el.

19 Hálaének hangzik belőlük, örvendezők hangja. Megszaporítom őket, nem fogynak el, megbecsültekké teszem őket, nem lesznek lenézettek.

20 Fiai olyanok lesznek, mint hajdan, és gyülekezete szilárdan áll majd előttem. De megbüntetem minden sanyargatóját!

21 Közülük származik fejedelme, közülük kerül ki uralkodója. Közelemben engedem, s ő közeledik hozzám; mert ki merné kockáztatni életét, hogy közeledjék hozzám? - így szól az ÚR.

22 És népemmé lesztek, én pedig Istenetek leszek.

23 Íme, az ÚR forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavarog a bűnösök feje fölött.

24 Nem szűnik az ÚR izzó haragja, amíg el nem végzi és meg nem valósítja szíve szándékait. Az utolsó időben értitek majd meg ezt.

Jer. 31.

1 Abban az időben - így szól az ÚR - Izráel minden nemzetségének Istene leszek, ők pedig népemmé lesznek.

2 Ezt mondja az ÚR: Kegyelmet kapott a pusztában a fegyvertől megmenekült a nép, a nyugalma felé tartó Izráel.

3 A messzeségben is megjelent az ÚR: Örök szeretettel szerettek, azért vontalak magamhoz hűségese.

4 Fölepítelek még, és fölépülsz, Izráel szüze. Fölékesíted még magad, és kézi dobokkal lejtessz táncot a vigadozók közt.

5 Szőlőket ültetsz még Samária hegyein, és akik elültetik, azok fogják szüretelni is.

6 Mert eljön az a nap, amikor az örök így kiáltanak Efraim hegyén: Jöjjetek, menjünk a Sionra, Istenünkhöz, az ÚRhoz!

7 Ezt mondja az ÚR: Ujjongjatok, örüljete Jákób sorsán, vigadozzatok a népek élén, hirdessétek, és mondjatek dicséretet: az ÚR megszabadította népét, Izráel maradékát!

8 Meghozom őket észak földjéről, összegyűjtöm a föld pereméről. Lesz közöttük vak és sánta, terhes és szülő asszony egyaránt: mint nagy gyülekezet térnek vissza.

9 Sírva jönnek, és fohászknak, miközben vezetem őket; folyóvizekhez vezetem egyenes úton, nem botlanak meg rajta. Mert atyja vagyok Izráelnek: Efraim az elsőszülöttem.

10 Halljátok az ÚR igéjét, ti népek, hirdessétek a távoli szigeteken, és mondjátok: Aki szétszórta Izráelt, össze is gyűjti, és őrzi, mint pásztor a nyáját.

11 Mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megszabadította az erősebb kezéből.

12 Megjönnek majd, és ujjonganak Sion magaslatán, élvezik az ÚRtól kapott javakat: a gabonát, a mustot és az olajat, a juhokat és a marhákat. Olyan lesz a lelkük, mint az öntözött kert, és nem hervadoznak többé.

13 Akkor táncolva örül majd a szűz, örülnek az ifjak a véekkel együtt. Gyászukat örömmre fordítom, megvigasztalom őket, örömet szerzek nekik a kiállott szenvedés után.

14 A papokat bőséggel árasztom el, népem pedig jóllakik javaimmal - így szól az ÚR.

15 Ezt mondja az ÚR: Hangos jajgatás hallatszik Rámában, és keserves sírás: Ráhel siratja fiait, nem tud megvigasztalódni, hogy nincsenek többé fiai.

16 Ezt mondja az ÚR: Hagyd abba a hangos sírást, ne könnyezzenek szemeid! Mert meglesz szenvedésed jutalma - így szól az ÚR -, visszatérnek fiaid az ellenség földjéről.

17 Reménykedhetsz a jövőben - így szól az ÚR -, mert visszatérnek fiaid hazájukba.

18 Jól hallom Efraim kesergését: Megvertél, mint egy tanulatlan borjút, és én elszenvedtem a verést. Téríts meg engem, hogy megtérjek, mert te vagy, URam, az én Istenem!

19 Mikor elfordultam tőled, megbántam azt, belátva bűnömet a mellemet vertem, szégyenkeztem, pironkodtam, mert viselnem kellett ifjúságom gyalázatát.

20 - Hát nem drága fiam-e Efraim, és nem kedves gyermekem-e? Valahányszor megfenyegetem, mégis mindig törődöm vele. A bensőm remeg érte, irgalmaznom kell neki - így szól az ÚR.

21 Állíts magadnak jelzőoszlopokat, rakj le útjelzőket, ügyelj az országútra, az útra, amelyen elmentél! Térj vissza, Izráel szüze, térj vissza városaidba!

22 Meddig tétovázol még, te szófogadatlan leány? Mert valami újat teremt az ÚR a földön: a nő jár a férfi után!

23 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Fogják még mondani ezt az ígét Júda országában és városaiban, ha majd jóra fordítom sorsukat: Áldjon meg téged az ÚR, igazság hajléka, szent hegy! 24 Ott laknak majd Júdában és összes városában együtt a földművesek és az állattenyésztők. 25 Felüdítem a fáradt lelket, és megelégitem minden elcsüggedt lelket. 26 Akkor mondják majd: fölébredtem és fölnéztem; milyen jólesett az

alvás! 27 Eljön még az az idő - így szól az ÚR -, amikor bevetem Izráel házát és Júda házát embermaggal és állatmaggal. 28 És ahogy gondom volt arra, hogy kigyomláljam és kiirtsam, leromboljam és elpusztítsam őket, és veszedelmet hozzak rájuk, úgy gondom lesz arra is, hogy fölépítem és elültessem őket - így szól az ÚR. 29 Abban az időben nem mondják többé, hogy az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle, 30 hanem mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik.

31 Eljön az az idő - így szól az ÚR -, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával.

32 Nem olyan szövetséget, amilyent őseikkel kötöttem, amikor kézen fogva vezettem ki őket Egyiptom földjéről. De ezt a szövetséget megszegték, pedig én voltam az Uruk - így szól az ÚR. 33 Hanem ilyen lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje - így szól az ÚR -: Törvényemet a belsejükbe helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig népem lesznek. 34 Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az URat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok - így szól az ÚR -, mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre.

35 Ezt mondja az ÚR, aki adott napot, hogy világítson nappal, és adott szabályt a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, aki felriasztja a tengert úgy, hogy hullámai zúgnak, akinek Seregek URa a neve:

36 Ha majd eltűnik ez a rend színem előtt - így szól az ÚR -, akkor szakad magva Izráelnek is, és soha többé nem lesz az én népem.

37 Ezt mondja az ÚR: Ha majd meg lehet mérni az eget odafent, és ki lehet kutatni a föld alapjait idelent, akkor vetem meg én Izráel utódait mindazért, amit elkövetett - így szól az ÚR.

38 Eljön az az idő - így szól az ÚR -, amikor fölépül az ÚR városa, a Hananél-toronytól a Szöglet-kapuig. 39 Azután továbbmegy a mérőzsinór egyenesen a Gáréb-halomig, majd elfordul Góá felé. 40 Az egész Hulla-völgy és Hamu-völgy meg az egész Mezőség a Kidrón patakig, a Ló-kapu szögletéig napkelet felé az ÚR szent helye lesz. Nem dúlják föl, és nem rombolják le soha többé.

Jer. 32.

1 Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz Cidkijának, Júda királyának a tizedik esztendejében, amely Nebukadneccar tizennyolcadik esztendeje volt. 2 Akkor már körülzárva tartotta a babilóniai király hadserege Jeruzsálemet, Jeremiás próféta pedig fogoly volt Júda királyának palotájában, a börtön udvarában. 3 Itt tartotta fogva Cidkiját, Júda királyát, ezzel a váddal: Miért profétálod, hogy azt mondja az ÚR: Ezt a várost a babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt? 4 És Cidkiját, Júda királyát sem fog megmenekülni a káldeusok kezéből, hanem minden bizonnyal a babilóniai király kezébe kerül, személyesen beszél vele, és szemtől szembe fogja látni. 5 Babilóniába viszi Cidkiját, és ott lesz, amíg rá nem tekintek - így szól az ÚR. Hiába harcoltok a káldeusok ellen, nem boldogultok! 6 Jeremiás ezt mondta: Így szólt hozzám az ÚR igéje: 7 Sallum nagybátyádnak fia, Hanamél el fog jönni hozzád, és ezt mondja: Vedd meg szántóföldemet Anátótban, mert mint rokonnak, neked van jogod megvenni. 8 El is jött hozzám Hanamél, a nagybátyám fia az ÚR szava szerint a börtön udvarába, és ezt mondta nekem: Vedd meg szántóföldemet, amely Benjámín földjén, Anátótban van, mert tied az öröklés joga, vedd meg mint legközelebbi rokon! Mivel ráismertem, hogy ez az ÚR szava, 9 megvettem Hanaméltól, nagybátyám fiától az anatóti szántóföldet, és kimértem az érte járó pénzt, tizenhét ezüstsekelt. 10 Megírtam a szerződést, lepecsételtem, és tanúkkal hitelesíttettem, az ezüstöt pedig kimértem mérlegen. 11 Azután fogtam az adásvételi szerződést, azt is, amely annak rendje-módja szerint le volt pecsételve, meg a le nem zártat is, 12 és odaadtam az adásvételi szerződést Bárúknak, Nérijjá fiának, Mahszéjájának, nagybátyám fia, Hanamél előtt, az adásvételi szerződést aláíró tanúk előtt, meg a börtön udvarán ülő júdaiak előtt. 13 És ezt parancsoltam a jelenlétükben Bárúknak: 14 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Fogd ezeket az iratokat, ezt az adásvételi szerződést, a lepecsételtet is, meg ezt a le nem zárt szerződést is, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sokáig megmaradjanak! 15 Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Fognak még házat, szántóföldet és szőlőt venni ebben az országban! 16 Majd így imádkoztam az ÚRhoz, miután odaadtam az adásvételi szerződést Bárúknak, Nérijjá fiának: 17 Ó, Uram, URam! Te alkottad az eget és a földet nagy hatalommal és kinyújtott karral. Neked semmi sem lehetetlen. 18 Te irgalmas vagy ezerízíg, de megfizetsz az atyák bűnéért fiaiknak is, te nagy Isten, te hatalmas, akinek Seregek URa a neve! 19 Nagyszerűek a terveid, hatalmasak a tetteid. Szemedet rajta tartod az emberek minden útján, mindenkivel útjai és tetteinek gyümölcse szerint bánysz. 20 Te jeleket és csodákat tettél Egyiptomban, Izráelben és az emberek között a mai napig. Olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is nagy. 21 Kihoztad népedet, Izráelt Egyiptomból jelek és csodák között, erős kézzel, kinyújtott karral, nagy félelmet keltve. 22 Nekik adtad ezt az országot, amelyet esküvel ígértél oda őseiknek: ezt a tejjel és mézzel folyó földet. 23 Ők bementek, és birtokba vették azt. De nem hallgattak szavadra, nem éltek törvényed szerint, és nem tették meg mindazt, amit megparancsoltál nekik. Ezért zúdítottad rájuk mindezt a veszedelmet. 24 Az ostromsáncok már a városig érnek, elfoglalására készen, és ez a város fegyver, éhínség és dögvész folytán az ostromló káldeusok kezébe kerül. Amit megígértél, megtörtént, amint látod! 25 És mégis ezt mondtad nekem, Uram, ó, URam: Vedd meg ezt a szántóföldet ezüstért, és hitelesíttesd tanúkkal! - pedig ez a város a káldeusok kezébe kerül! 26 Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 27 Én vagyok az ÚR, minden élők az Istene. Van-e számomra lehetetlen? 28 Azért ezt mondja az ÚR: Én ezt a várost a káldeusok kezébe, és Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt. 29 Behatolnak az ostromló káldeusok ebbe a városba, fölgyújtják a várost, és fölperzselik a házakkal együtt, amelyeknek a tetején a Baalnak tömjéneztek, és más isteneknek mutattak be italáldozatokat, így bosszantottak engem. 30 Bizony, Izráel és Júda fiai

ifjúságuktól fogva mindig azt tették, amit rossznak látok, Izráel fiai mindig bosszantottak engem kezük csinálmányaival - így szól az ÚR. 31 Mert csak lángoló haragot okozott nekem ez a város, felépülése napjától a mai napig. Ezért elvetem magam elől. 32 Mert Izráel és Júda fiai sok gonoszságot követtek el bosszantásomra, ők maguk, királyaik, vezetőik, papjaik, prófétáik, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói. 33 Hátukat fordították felém, nem arcukat, bár tanítottam őket, idejében tanítottam, de nem fogadták meg engedelmesen az intést. 34 Förtelmes bálványait abban a házban állították föl, amelyet az én nevemről neveztek el, és tisztátalanná tették azt. 35 Áldozóhalmokat építettek a Baalnak a Ben-Hinnóm völgyében, és feláldozták fiaikat és leányaikat a Moloknak. Pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott, hogy ilyen utálatos dolgot követnek el, és ezzel viszik vétekbe Júdát. 36 Most mégis ezt mondja az ÚR, Izráel Istene, erről a városról, amelyről azt mondjátok, hogy fegyver, éhínség és dögvész folytán a babilóniai király kezébe kerül: 37 Összegyűjtöm majd népét mindazokból az országokból, ahová szétszórtam lángoló haragomban és nagy felháborodásomban. Visszahozom őket erre a helyre, letelepítem, és biztonságban lesznek. 38 Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. 39 Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek mindenkor, és jó dolguk legyen nekik is, meg utódaiknak is. 40 Örök szövetséget kötök velük, nem fordulok el tőlük, jót teszek velük, és olyanná teszem szívüket, hogy féljenek engem, és ne hajoljanak el tőlem. 41 Örömmel teszek jót velük teljes szívemmel és lelkemmel, és véglegesen elültetem őket ebbe a földbe. 42 Mert ezt mondja az ÚR: Ahogyan elhoztam erre a népre mindezt a nagy rosszat, ugyanúgy elhozom rájuk mindazt a jót is, amit most ígérek nekik. 43 Mert fognak még szántóföldet venni ebben az országban, amelyről azt mondjátok, hogy ember és állat nélkül maradt pusztaság, amely a káldeusok kezébe került. 44 Ezüstért vesznek szántóföldet, lepecsételt és tanúkkal hitelesített szerződést írnak róla Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyvidék, az alföld és a Délvidék városaiban, mert jóra fordítom sorsukat! - így szól az ÚR.

Jer. 33.

1 Másodszor is szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, amikor még fogoly volt a börtön udvarában. 2 Ezt mondta az ÚR, aki a földet megalkotta, az ÚR, aki azt megformálta és megerősítette - az ÚR az ő neve -: 3 Kiálts hozzám, és válaszolok, hatalmas és megfoghatatlan dolgokat jelentek ki neked, amelyekről nem tudhatsz! 4 Mert ezt mondja az ÚR, Izráel Istene, e város házairól és Júda királyi palotáiról, amelyeket leromboltak, hogy felhasználják az ostromsáncokkal és fegyverekkel szemben 5 azok, akik harcba bocsátkoztak a káldeusokkal, de csak a lángoló haragomban megölt emberek holttestével lett tele a város, mert elrejtettem arcomat az elől a város elől sok gonoszsága miatt: 6 Én majd bekötözöm és orvoslom sebeit, meggyógyítom őket, és megmutatom nekik: milyen kincs az igazi béke. 7 Jóra fordítom Júda és Izráel sorsát, újjáépítem őket, hogy olyanok legyenek, mint régen. 8 Megtisztítom őket minden bűnűktől, amelyeket elkövettek ellenem; megbocsátom minden bűnüket, amelyeket elkövettek ellenem, amikor elpártoltak tőlem. 9 Ez a város hírnevet, örömet, dicséretet és tisztességet szerez majd nekem a föld minden népe előtt, ha meghallják, hogy mennyi jót teszek velük. De rettegni és reszketni is fognak, ha látják, mennyi jót és milyen békességet adok nekik. 10 Ezt mondja az ÚR erről a helyről, amelyet ember és állat nélkül maradt pusztának mondtok, Júda városairól és Jeruzsálem utcáiról, amelyek lakatlan pusztasággá váltak, ember és állat nélkül: 11 Felhangzik még a vidám örvendezés hangja, a vőlegény és a menyasszony hangja, és azoké, akik így énekelnek: Adjatok hálát a Seregek URának, mert jó az ÚR, mert örökké tart szeretete! Hálaadó énekkel jönnek az ÚR házába, mert jóra fordítom az ország sorsát, és olyan lesz, amilyen régen volt - ezt mondja az ÚR.

12 Ezt mondja a Seregek URa: Ezen az ember és állat nélkül maradt pusztán helyen és ennek minden városában fognak még pásztorok tanyázni, akik nyájukat legeltetnek. 13 A hegyvidék, az alföld és a Délvidék városaiban, Benjámín földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban átmegy még a nyáj a számadó keze alatt - ezt mondja az ÚR.

14 Eljön még az idő - így szól az ÚR -, amikor valóra váltom azt a jót, amit Izráel és Júda házáról ígértem. 15 Azokban a napokban és abban az időben igazi sarjadékot sarjasztok Dávidnak, aki jog és igazság szerint jár el az országban. 16 Azokban a napokban szabad lesz Júda, Jeruzsálem is biztonságban él, és így fogják nevezni: Az ÚR a mi igazságunk! 17 Mert így szól az ÚR: Nem halnak ki Dávid utódai; lesz, aki Izráel házában trónján üljön. 18 És nem halnak ki a lévita papok utódai sem; lesznek, akik égőáldozatot mutatnak be, ételáldozatot égetnek, és véresáldozatot készítenek szímem előtt mindenkor. 19 Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 20 Ezt mondja az ÚR: Ha érvénytelenné tudjátok tenni a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségemet úgy, hogy ne legyen nappal és éjszaka a maga idejében, 21 akkor válik érvénytelenné szolgálommal, Dáviddal kötött szövetségem is úgy, hogy nem lesz fia, aki a trónján uralkodjék; meg szolgálommal, a lévita papokkal kötött szövetségem is. 22 Amilyen megszámlálhatatlan az ég serege, és megmérhetetlen a tenger fővenye, úgy megszorítom szolgálomnak, Dávidnak az utódait és a lévítákat, akik nekem szolgálnak. 23 Azután így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 24 Nem veszed észre, mit beszél ez a nép? Azt, hogy elvetette az ÚR azt a két nemzetséget, amelyet kiválasztott. Népeimet pedig azzal csúfolják, hogy az már nem is számít nemzetnek előttük. 25 Ezt mondja az ÚR: Ha már nem lesz érvényben a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségem, ha már nem én szabom meg az ég és a föld rendjét, 26 akkor vetem el Jákóbnak és szolgálomnak, Dávidnak az utódait is úgy, hogy nem választok ki utódai közül senkit, aki uralkodnék Ábrahám, Izsák és Jákób utódain. Mert én jóra fordítom sorsukat, és megkönyörülök rajtuk.

Jer. 34.

1 Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz, amikor Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével meg az uralma alatt álló országok minden királyságával és népével ostromolni kezdte Jeruzsálemet és a többi várost. 2 Ezt mondta az ÚR, Izráel Istene: Menj, szólj Cidkijának, Júda királyának, és mondd meg neki, hogy így szól az ÚR: Ezt a várost Babilónia királyának a kezébe adom, és ő fölperzseli azt. 3 Te sem menekülsz meg a kezéből, hanem minden bizonnyal elfognak, és átadnak neki. Szemtől szembe látod meg a babiloni királyt, személyesen beszél majd veled, és Babilonba kerülsz. 4 De azért halld meg az ÚR igéjét Cidkijá, Júda királya! Ezt mondja rólad az ÚR: Nem fegyvertől fogsz meghalni! 5 Békességben halsz meg, és amilyen gyásztűzet gyújtottak őseidnek, az előbbi királyoknak, elődeidnek, olyat gyújtanak neked is, és így siratnak el: Jaj, uram! Ezt határoztam! - így szól az ÚR. 6 Akkor jelentette ki mindezt Jeremiás próféta Cidkijának, Júda királyának Jeruzsálemben, 7 amikor Babilónia királyának a hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Júda megmaradt városait, Lákist és Azékát; mert Júda városai közül csak ezek a megerősített városok voltak már meg.

8 Az ÚR igéje szólt Jeremiáshoz, miután Cidkijá király egyezséget kötött Jeruzsálem egész népével, hogy hirdessék ki a rabszolgák felszabadítását, 9 és engedje szabadon mindenki héber rabszolgáját és rabnőjét, és ne tartsa szolgaságban senki júdai embertársát. 10 Engedelmeskedtek is a vezetők valamennyien meg az egész nép; belementek az egyezésbe, hogy mindenki szabadon engedi rabszolgáját és rabnőjét, és nem tartja tovább senki szolgaságban őket. Engedelmeskedtek, és elengedték őket, 11 de azután visszakényszerítették a szabadon bocsátott rabszolgákat és rabnőket, és erőszakkal újra rabszolgákká és rabnőkké tették őket. 12 Ekkor így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 13 Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Én szövetséget kötöttem őseitekkel, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és azt mondtam, 14 hogy minden hetedik esztendőben engedje el mindenki héber embertársát, aki eladta magát. Miután hat évig a rabszolgád volt, engedd szabadon! De őseitek nem hallgattak és nem figyeltek rám. 15 Ti viszont most megtértetek, és azt tettétek, amit én helyesnek látok. Kihirdettétek a rabszolgáknak a szabadulást, és egyezséget kötöttetek színem előtt abban a házban, amelyet az én nevemről neveztek el. 16 De azután újra meggyaláztátok nevemet, mert mindenki visszakényszerítette rabszolgáját és rabnőjét, akit kívánsága szerint szabadon bocsátott; és erőszakkal újra rabszolgákká és rabnőkké tettétek őket. 17 Azért ezt mondja az ÚR: Ti nem engedelmeskedtetek nekem igazán, amikor szabadulást hirdettetek: ember az embertársának és felebarátjának. Most azért én hirdetek nektek szabadulást - így szól az ÚR. Odaadlak titeket a fegyvernek, a dögvésznek és az éhínségnek, és elrettentő példává teszek benneteket a föld minden országa számára. 18 Az egyezséget megszegő embereket pedig, akik nem tartották meg az előttem kötött egyezés szavait, olyanokká teszem, mint azt a borjút, amelyet kettévágtak, és átmentek a részei között. 19 Júda és Jeruzsálem vezetőit, az udvari embereket, a papokat és az ország egész népét, akik átmentek a borjú részei között, 20 odaadom ellenségeik kezébe, az életükre török kezébe; holttestük pedig az égi madarak és a földi állatok eledelévé lesz. 21 Odaadom Cidkiját, Júda királyát és vezéreit is ellenségeik kezébe, az életükre török kezébe, a babilóniai király hadseregének hatalmába, amely most elvonult innen. 22 Mert parancsot adok - így szól az ÚR -, és visszahozom őket ehhez a városhoz: megostromolják, beveszik és fölperzselik. Júda városait pedig lakatlan pusztasággá teszem!

Jer. 35.

1 Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében: 2 Menj el a rékábiak háza népéhez, és beszélj velük; vidd be őket az ÚR házának egyik kamrájába, és adj nekik bort inni! 3 Magam mellé vettem tehát Jaazanját, aki Jirmejá fia, Habaccinjá unokája volt, továbbá a testvéreit és valamennyi fiát: a rékábiak egész háza népét. 4 Bevittem őket az ÚR házába, Hánán fiának a kamrájába, aki Jigdaljának, az Isten emberének volt a fia. Ez a kamra a vezetők kamrája mellett volt, Maaszéjának, Sallum fiának a kamrája fölött, aki ajtóőr volt. 5 Itt a rékábiak háza népének a fiai elé borral telt kelyheket és poharakat tettem, és ezt mondtam nekik: Igyatok bort! 6 De ők így feleltek: Nem iszunk bort, mert a mi ősünk, Jónádáb, Rékáb fia ezt parancsolta nekünk: Ne igyatok bort soha, se ti, se a fiaitok! 7 Házat se építsetek, gabonát se vessetek, szőlőt se ültessetek, birtokotok se legyen! Hanem sátorban lakjatok egész életetekben, hogy sokáig éljetez azon a földön, ahol jövevények vagytok! 8 És mi hallgattunk ősünknek, Jónádábnak, Rékáb fiának a szavára, mindarra, amit parancsolt nekünk, hogy ne igyunk egész életünkben bort, se mi, se feleségünk, se fiaink, se leányaink; 9 és házakat se építsünk, hogy azokban lakjunk; ne legyen szőlőnk, szántóföldünk és vetésünk sem, 10 hanem sátrakban lakjunk. Engedelmeskedtünk tehát, és mindent úgy tettünk, ahogyan ősünk, Jónádáb parancsolta. 11 Csak amikor fölvonult Nebukadneccar, Babilónia királya az ország ellen, akkor mondtuk: Jertek, menjünk Jeruzsálembe a káldeusok és az arámok hadserege elől! Ezért lakunk Jeruzsálemben. 12 Ekkor így szólt Jeremiáshoz az ÚR igéje: 13 Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Menj, és mondd meg Júda férfiainak és Jeruzsálem lakóinak: Miért nem okultok, és miért nem hallgattok beszédemre? - így szól az ÚR. 14 Jónádábnak, Rékáb fiának a szavait megtartották. Ő azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort; nem is ittak a mai napig sem, hanem engedelmeskedtek ősük parancsának. Én is szóltam hozzátok, idejében szóltam, de ti nem hallgattatok rám. 15 Elküldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem, és ezt mondtam: Térjen meg mindenki a rossz útról! Jobbítsátok meg tetteiteket, ne kövessetek más isteneket, és ne tiszteljétek őket! Akkor azon a földön lakhattok, amelyet nektek és ősseiteknek adtam. De ti nem figyeltetek és nem hallgattatok rám. 16 Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai megtartották ősük parancsát, amit az megparancsolt, de ez a nép nem hallgatott rám. 17 Azért ezt mondja az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Elhozom Júdára és Jeruzsálem minden lakójára mindazt a veszedelmet, amit megmondtam. Mert beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rám, hívtam őket, de nem válaszoltak. 18 A rékábiak háza népének pedig ezt mondta Jeremiás: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Mivel ti hallgattatok ősötöknek, Jónádábnak a parancsára, megtartottátok minden parancsát, és mindent úgy tettetek, ahogyan ő parancsolta nektek, 19 azért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Nem halnak ki Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai, szíнем előtt maradnak mindenkor!

Jer. 36.

1 Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 2 Végy elő egy irattekercset, és írd rá mindazokat az igéket, amelyeket kijelentettem neked Izráelről, Júdáról és a többi népről, attól fogva, hogy beszélni kezdtem hozzád: Jósiás idejétől egészen a mai napig. 3 Talán meghallja Júda háza, hogy mennyi veszedelmet készülök rájuk zúdítani, és ha megtérnek a rossz útról, én megbocsátom bűnüket és vétküket.

4 Ekkor Jeremiás hívta Bárúkot, Nérijjá fiát, Bárúk pedig leírta Jeremiás diktálása után az irattekercsre az ÚRnak minden igéjét, amit kijelentett neki. 5 Majd ezt parancsolta Jeremiás Bárúknak: Én akadályozva vagyok, nem mehetek az ÚR házába, 6 azért te menj, és az ÚR házában a böjt napján olvasd fel a nép előtt a tekercset, amelyre diktálásom után leírtad az ÚR igéjét. Olvasd fel azok előtt a júdaiak előtt is, akik a városaikból érkeztek! 7 Talán az ÚR elé száll könyörgésük, és megtérnek a rossz útról. Mert nagy és lángoló haraggal beszélt az ÚR ez ellen a nép ellen. 8 Bárúk, Nérijjá fia pontosan úgy járt el, ahogyan Jeremiás próféta parancsolta, és felolvasta az iratból az ÚR igéjét az ÚR házában. 9 Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilencedik hónapban ugyanis kihirdették Jeruzsálem egész népének és a Júda városaiból Jeruzsálembe érkezett egész népnek, hogy tartsanak böjtöt az ÚR előtt. 10 Ekkor olvasta fel Bárúk az iratból Jeremiás szavait az ÚR házában, Gemarjának, Sáfán kancellár fiának a kamrájában, a felső udvarban, az ÚR háza új kapujának a bejáratánál, az egész nép előtt. 11 Amikor meghallgatta Míkájehú, Gemarjá fia, Sáfán unokája ebből az iratból az ÚR minden igéjét, 12 elment a királyi palotába a kancellár szobájába, ahol éppen ott ültek a vezető emberek mindnyájan: Elisámá kancellár, Delájá, Semajának a fia, Elnátán, Akbórnak a fia, Gemarjá, Sáfánnak a fia, Cidkijjá, Hananjának a fia és a többi vezető ember. 13 Míkájehú jelentette nekik mindazt, amit hallott, amikor Bárúk felolvasta az iratot a nép előtt. 14 Ekkor elküldték a vezető emberek Bárúkhhoz Jehúdit, Netanjá fiát, Selemjá unokáját, Kúsi dédunokáját ezzel az üzenettel: Vedd a kezedbe a tekercset, amelyet felolvastál a nép előtt, és jöjj ide! Bárúk, Nérijjá fia kezébe vette a tekercset, és elment hozzájuk. 15 Ők ezt mondták neki: Ül le és olvasd fel előttünk! És Bárúk felolvasta előttük. 16 Amikor az egészet végighallgatták, megrettenve néztek egymásra, és ezt mondták Bárúknak: Nekünk jelentenünk kell mindezt a királynak. 17 Majd ezt kérdezték Bárúktól: Mondd el nekünk, hogyan írtad le mindezeket? Diktálás után? 18 Bárúk így felelt nekik: Diktálva mondja nekem mindezeket, én pedig leírom a tekercsre tintával. 19 A vezetők ezt mondták Bárúknak: Menj, és rejtőzz el te is, meg Jeremiás is; ne tudja senki, hogy hol vagytok!

20 Majd bementek a királyhoz az udvarba, miután a tekercset elhelyezték Elisámá kancellár szobájában, és jelentették mindezt a királynak. 21 A király elküldte Jehúdit, hogy hozza el a tekercset. Jehúdi el is hozta Elisámá kancellár szobájából, és felolvasta a király előtt, és a király szolgálatában álló vezető emberek előtt. 22 A király éppen a téli palotában tartózkodott, mert az év kilencedik hónapja volt. Előtte a kályhában égett a tűz. 23 Amikor Jehúdi három vagy négy hasábot elolvasott, a király levágta azt a kancellár késével, és a kályha tűzébe dobta, míg csak az egész tekercs a kályha tűzébe nem került. 24 Nem rettentek meg, ruháikat sem szaggatták meg, sem a király, sem udvari emberei, amikor hallották mindezeket. 25 Elnátán, Delájá és Gemarjá kérlelték ugyan a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk. 26 Sőt megparancsolta a király Jerahmeél királyfinak, Szerájának, Azriél fiának és Selemjának, Abdeél fiának, hogy fogják el Bárúk írnokot és Jeremiás prófétát. De az ÚR elrejtette őket.

27 Így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz azután, hogy a király elégette a tekercset azokkal az igékkel, amelyeket Bárúk Jeremiás diktálása után írt le: 28 Végy elő egy másik tekercset, és írd rá az előbbi igéket mind, amelyek az előző tekercsen voltak, de elégette Jójákim,

Júda királya! 29 Jójákimnak, Júda királyának pedig mondd meg: Így szól az ÚR: Te elégetted azt a tekercset, és ezt mondtad: Miért írtad rá, hogy el fog jönni a babilóniai király, elpusztítja ezt az országot, és véget vet benne az embernek és állatnak?! 30 Ezért így szól az ÚR Jójákimról, Júda királyáról: Nem fog az utódja Dávid trónján ülni. Holttestét pedig kidobják, és ott hever nappal a hőségben, éjszaka a fagyon. 31 Megbüntetem őt és utódját meg udvari embereit a bűneik miatt. Elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira meg a júdaiakra mindazt a veszedelmet, amit megmondtam nekik, de nem hallgattak meg. 32 Jeremiás tehát elővett egy másik tekercset, odaadta Bárúk írnoknak, Nérijá fiának, az pedig felírta rá Jeremiás diktálása után azokat a beszédeket, amelyek a Jójákim, Júda királya által elégetett iratban voltak. Sőt még sok más hasonló beszédet is csatoltak hozzájuk.

Jer. 37.

1 Konjáhu, Jójákim fia helyett Cidkijjá, Jósiás fia lett a király, akit Nebukadneccar, Babilónia királya tett Júdának a királyává. 2 Nem hallgatott sem ő, sem udvari emberei, sem az ország népe az ÚR beszédére, amelyet Jeremiás próféta által jelentett ki. 3 Egyszer elküldte Cidkijjá király Júkalt, Selemjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéj fiát Jeremiás prófétához ezzel az üzenettel: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az ÚRhoz! 4 Jeremiás szabadon járt-kelt a nép között, mert még nem vetették börtönbe. 5 Akkor vonult ki a fáraó hadserege Egyiptomból. A Jeruzsálemet ostromló káldeusok pedig, hallva ennek hírért, elvonultak Jeruzsálem alól. 6 Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához: 7 Ezt mondja az ÚR, Izrael Istene: Júda királyának, aki hozzám küldött titeket, hogy megkérdezzetek, mondjátok meg, hogy a fáraó hadserege, amely segítségetekre jött, visszatér országába, Egyiptomba. 8 A káldeusok pedig újból ostrom alá veszik ezt a várost, elfoglalják és fölperzselik. 9 Ezt mondja az ÚR: Ne áltassátok magatokat azzal, hogy majd elvonulnak innen a káldeusok, mert nem fognak elvonulni! 10 Ha megvernétek is az ellenetek harcoló káldeusok egész hadseregét, úgyhogy csak sebesültek maradnának belőle, még ezek is fölkelnének sátruktól, és fölperzselnék ezt a várost. 11 Amikor elvonult a káldeusok hadserege Jeruzsálem alól a fáraó hadserege miatt, 12 Jeremiás el akart menni Jeruzsálemből Benjámin földjére, hogy átvegye birtokát rokonai körében. 13 De a Benjámin-kapunál elfogta Jeremiás prófétát az őrség parancsnoka, név szerint Jirijjá, Selemjá fia, Hananjá unokája, és azt mondta: Te a káldeusokhoz akarsz átszökni. 14 Jeremiás azonban azt felelte: Hazugság! Nem akarok a káldeusokhoz átszökni! De Jirijjá nem hallgatott rá, hanem letartóztatta Jeremiást, és a vezetők elé vitte. 15 A vezetők felháborodtak, megverték Jeremiást, és börtönbe vetették Jónátán kancellár házában, mert azt használták fogháznak. 16 Így került Jeremiás a tömlöcbe, egy föld alatti üregbe. Ott kellett maradnia Jeremiásnak sokáig. 17 Cidkijjá király azonban érte küldött, kihozatta, és a palotájában titokban megkérdezte tőle a király: Van-e mondanivalója az ÚRnak? Jeremiás ezt felelte: Van! - és hozzátette: A babilóniai király kezébe kerülsz! 18 Majd ezt kérdezte Jeremiás Cidkijjá királytól: Mit vétettem ellened, udvari embereid és a nép ellen, hogy fogházba vetettetek engem? 19 Hol vannak prófétáitok, akik azt prófétálták nektek, hogy nem jön el Babilónia királya ellenetek és az ország ellen?! 20 Most azért, uram király, hallgass meg, és jusson eléd könyörgésem: Ne vitess vissza Jónátán kancellár házába, ne kelljen ott meghalnom! 21 Cidkijjá király ezért azt parancsolta, hogy a börtön udvarán legyen felügyelet alatt Jeremiás, és adjanak neki naponként egy kenyeret a pékek utcájából, amíg csak el nem fogy a kenyér a városban. Így maradhatott Jeremiás a börtön udvarában.

Jer. 38.

1 Hallotta Sefatjá, Mattánnak a fia, Gedaljá, Pashúrnak a fia, Júkal, Selemjának a fia és Pashúr, Malkijjának a fia is, amikor Jeremiás ezt a beszédet mondta az egész népnek: 2 Ezt mondja az ÚR: Aki ebben a városban marad, az fegyver, éhség és dögvész miatt fog meghalni. Aki azonban kimegy a káldeusokhoz, az megmarad, életét ajándékkul kapja, és élni fog. 3 Ezt mondja az ÚR: A babilóniai király hadseregének a kezébe fog kerülni ez a város, és elfoglalja. 4 Ezért a vezető emberek ezt mondták a királynak: Meg kell halnia ennek az embernek, mert elcsüggeszti a városban megmaradt harcosokat és az egész népet azzal, hogy ilyeneket hirdet nekik. Hiszen ez az ember a népnek nem a javára, hanem a vesztére törekszik! 5 Cidkijjá király így válaszolt: A kezetekben van, hiszen a király tehetetlen veletek szemben! 6 Fogták tehát Jeremiást, és beledobták Malkijjá királyfi ciszternájába, amely a börtön udvarán volt. Köteleken bocsátották le Jeremiást, és mivel a ciszternában nem volt víz, csak sár, belesüllyedt Jeremiás a sárba.

7 Meghallotta az etióp Ebed-Melek, a királyi palota egyik tisztje, hogy Jeremiást a ciszternába vetették. A király akkor a Benjámin-kapuban tartózkodott, 8 ezért kiment Ebed-Melek a királyi palotából, és így szólt a királyhoz: 9 Uram, király! Rosszul tették ezek az emberek, amikor így bántak Jeremiás prófétával, hogy a ciszternába dobták. Anélkül is meghalt volna az éhínség miatt, hiszen nincs már kenyér a városban! 10 Akkor a király ezt parancsolta az etióp Ebed-Meleknek: Vigyél innen magaddal harminc embert, és húzasd föl Jeremiás prófétát a ciszternából, mielőtt meghalna! 11 Ebed-Melek tehát magával vitte az embereket, bement a királyi palotába, a kincstár alatt levő helyiségbe, összeszedett ott régi és elnyűtt ruhadarabokat, és lebocsátotta azokat Jeremiásnak köteleken a ciszternába. 12 Majd ezt mondta az etióp Ebed-Melek Jeremiásnak: Tedd ezeket a régi és elnyűtt ruhadarabokat hónod alatt a kötelek alá! Jeremiás úgy tett, 13 és akkor kihúzták Jeremiást kötéllel, és kiemelték a ciszternából. Ezután Jeremiás a börtön udvarán tartózkodott.

14 Cidkijjá király magához hívatta Jeremiás prófétát az ÚR házában a harmadik bejáratához. A király így szólt Jeremiáshoz: Akarok valamit kérdezni tőled, de ne titkolj el semmit előlem! 15 Jeremiás így válaszolt Cidkijjának: Ha kijelentést mondom neked, biztosan megöletsz, ha pedig tanácsot adok, nem hallgatsz rám. 16 Ekkor titokban megesküdött Jeremiásnak Cidkijjá király: Az élő ÚRra mondom, aki az életet adta nekünk, hogy nem öletlek meg, és nem adlak az életedre törő emberek kezébe! 17 Jeremiás ezt mondta Cidkijjának: Így szól az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Ha van bátorságod kimenni a babilóniai király vezéreihez, akkor életben maradsz, és nem perzselik föl ezt a várost sem; életben maradsz házad népével együtt. 18 De ha nem mégy ki a babilóniai király vezéreihez, akkor ez a város a káldeusok kezébe kerül, és fölperzselik. Te sem menekülsz meg a kezükből! 19 De Cidkijjá király ezt felelte Jeremiásnak: Aggódom, hogy a káldeusokhoz átpártolt júdaiak kezébe adnak, és azok gúnyt űznek belőlem. 20 Nem adnak! - szólt Jeremiás. Hallgass az ÚR szavára, amelyet most mondom neked, akkor jól jársz, és életben maradsz! 21 De ha nem akarsz kimenni, megmutatta nekem az ÚR, hogy akkor mi történik: 22 Kivisznek minden asszonyt, aki itt maradt a júdai király palotájában, a babilóniai király vezéreihez, és akkor ezt mondják az asszonyok: Megcsaltak, hatalmukba kerítették legjobb barátaid. És amikor lábad ingoványba merült, ők cserbenhagytak! 23 Feleségeidet és fiaidat is mind kiviszik a káldeusokhoz. Te sem menekülsz meg kezükből, hanem elfognak, és a babilóniai király kezébe adnak; ezt a várost pedig fölperzselik. 24 Cidkijjá ezt mondta Jeremiásnak: Senkinek sem szabad megtudnia ezeket a dolgokat, mert különben meghalsz! 25 Ha meghallják a vezető emberek, hogy beszéltem veled, elmennek hozzád, és ezt mondják neked: Mondd el, miről beszéltél a királlyal! Ne titkolj el előttünk semmit, különben megölünk! Miről beszélt veled a király? 26 Akkor te így válaszolj nekik: A király elé terjesztettem kérésemet, hogy

ne vitessen vissza Jónátán házába, mert ott meghalnék. 27 El is mentek a vezető emberek Jeremiáshoz, és kikérdezték. De ő úgy tájékoztatta őket, ahogyan a király megparancsolta. Azok némán távoztak el tőle, mert nem hallottak meg tőle semmit. 28 Így maradt Jeremiás a börtönudvarban egészen addig, amíg el nem foglalták Jeruzsálemet. Ott volt, amikor elfoglalták Jeruzsálemet.

Jer. 39.

1 Cidkijjá, Júda királya uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban jött el Nebukadneccar, Babilónia királya egész haderejével Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette. 2 Cidkijjá uralkodásának tizenegyedik évében, a negyedik hónap kilencedik napján törtek be a városba. 3 Bevonultak a babilóniai király vezérei, és leültek a középső kapuban: Nérgal-Szárecer, Szamgar-Nebú, Szár-szekím udvarnagy, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király többi vezérei mind. 4 Amikor meglátta őket Cidkijjá, Júda királya és a harcosai, megfutamodtak. Éjjel mentek ki a városból a királyi kert felé vezető úton, a két kőfal között levő kapun át, és elvonultak a síkság felé vivő úton. 5 A káldeus hadsereg azonban üldözőbe vette őket, és utolérték Cidkijját a jerikói síkságon. Elfogták, és Nebukadneccarhoz, Babilónia királyához vitték Riblába, Hamát földjére, hogy ítéletet mondjon fölötte. 6 Babilónia királya lemészároltatta Cidkijjá fiait Riblában a szeme láttára, és lemészároltatta Babilónia királya Júda valamennyi nemesét is. 7 Cidkijját pedig megvakíttatta, bilincsbe verette, és úgy vitette Babilonba. 8 A káldeusok fölperzselték a királyi palotát, még a köznép házait is, Jeruzsálem várfalait pedig lerombolták. 9 A városban maradt népet és azokat, akik átpártoltak hozzá, a nép többi részével együtt fogságba vitte Nebuzaradán, a testőrök parancsnoka Babilóniába. 10 A nép nincstelen részét, akiknek semmijük sem volt, Júda földjén hagyta Nebuzaradán testőrparancsnok, és szőlőket és szántóföldeket adott nekik azon a napon. 11 Jeremiásra nézve pedig ezt a parancsot adta Nebukadneccar, Babilónia királya Nebuzaradán testőrparancsnoknak: 12 Vedd magad mellé, és legyen rá gondod! Ne tégy vele semmi rosszat, hanem úgy bánj vele, ahogyan kívánja. 13 Intézkedett tehát Nebuzaradán testőrparancsnok, Nebusazbán udvarnagy, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király többi vezető embere, 14 kihozatták Jeremiást a börtönudvarból, és átadták Gedaljának, Ahikám fiának, Sáfán unokájának, hogy vigye haza. Így ő a nép között maradt. 15 Jeremiáshoz pedig így szólt az ÚR igéje, amikor még a börtön udvarába volt zárva: 16 Menj, és mondd meg az etióp Ebed-Meleknek: Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Én beteljesítem, amit kijelentettem e város kárára és nem javára. Szemed láttára következik be minden a maga idejében. 17 De téged megmentelek azon a napon - így szól az ÚR -, és nem kerülsz azoknak az embereknek a kezébe, akiktől iszonyodsz. 18 Bizonyosan megszabadítalak, nem esel el fegyvertől, és életedet ajándékuul kapod, mert bíztál bennem! - így szól az ÚR.

Jer. 40.

1 Így következett be az, amit Jeremiásnak mondott az ÚR, miután Nebuzaradán testőrparancsnok szabadon bocsátotta Rámában. Mert elfogatásakor őt is láncra verték a többi jeruzsálemi és júdai fogoly között, akiket fogságba vittek Babilóniába. 2 A testőrparancsnok kivette közülük Jeremiást, és ezt mondta neki: Az ÚR, a te Istened kijelentette, hogy milyen veszedelem éri ezt a helyet. 3 Beteljesítette, véghezvitte az ÚR, amit kijelentett. Mert vétkeztetek az ÚR ellen, és nem hallgattatok a szavára, ezért történt ez veletek. 4 Én tehát még ma leveszem a kezedről a láncot. Ha úgy látod jónak, hogy Babilóniába jöjj velem, akkor jöjj, és nekem gondom lesz rád. Ha pedig nem látod jónak, hogy velem jöjj Babilóniába, akkor maradj! Nézd, előtted van az egész ország, mehatsz, ahová jónak és helyesnek látod! 5 De később már nem lehet visszatérni. Menj Gedaljához, Ahikám fiához, Sáfán unokájához, akit Babilónia királya Júda városainak a helytartójává tett. Lakj vele a nép között, vagy menj akárhová, ahova helyesnek látod! A testőrparancsnok ételmet és ajándékot adott neki, és elbocsátotta. 6 Jeremiás pedig elment Gedaljához, Ahikám fiához Micpába, és ott lakott vele az országban maradt nép között.

7 Meghallották a szétszóródott haderő vezérei embereikkel együtt, hogy Babilónia királya Gedalját, Ahikám fiát tette helytartóvá az országban, és rábízta a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, az ország nincstelenjeit, akiket nem vittek fogságba Babilóniába. 8 Elmentek Gedaljához Micpába, mégpedig Jismáél, Netanjá fia, Jóhánán és Jónátán, Káréah fiai, Szerájá, Tanhumet fia és a netófái Éfaj fiai meg Jaazanjá, Maakáti fia, embereikkel együtt. 9 Gedaljá, Ahikám fia, Sáfán unokája pedig esküvel biztatta őket és embereiket: Ne féljetez attól, hogy a káldeusokat kell szolgálni! Telepedjetez le az országban, szolgáljátok Babilónia királyát, és jó dolgotok lesz! 10 Én itt fogok lakni Micpában, hogy szolgálatukra álljak a káldeusoknak, akik eljönnek hozzánk. Ti pedig gyűjtsétez be a bort, a gyümölcsöt és az olajat, és tegyétez el edényekbe. Lakjátok a városokban, amelyeket birtokba vehettez! 11 Meghallották a móábiaknál, az ammóniaknál, az edómiaknál és a többi országban élő júdaiak is, hogy Babilónia királya otthon hagyta a júdaiak maradékát, és hogy Gedalját, Ahikám fiát, Sáfán unokáját tette helytartójukká. 12 Visszatértez tehát a júdaiak mindenholnan, ahová szétszóródtak; megjöttek Júda földjére Gedaljához Micpába. Igen sok bort és gyümölcsöt gyűjtöttek be. 13 Jóhánán, Káréah fia és a szétszóródott haderő vezérei mindnyájan elmentek Gedaljához Micpába, 14 és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Baalisz ammóni király elküldte Jismáélt, Netanjá fiát, hogy megöljön téged? De Gedaljá, Ahikám fia nem hitt nekik. 15 Jóhánán, Káréah fia pedig titokban ezt mondta Gedaljának Micpában: Majd én elmegyek, és megölöm Jismáélt, Netanjá fiát úgy, hogy senki sem fogja megtudni. Miért ölne meg ő téged? Hiszen akkor szétszóródnának mindazok a júdaiak, akik hozzád gyűlték, és Júdának még a maradéka is elpusztulna. 16 De Gedaljá, Ahikám fia így válaszolt Jóhánánnak, Káréah fiának: Ne tedd azt, hazugságot beszélsz Jismáélról!

Jer. 41.

1 A hetedik hónapban Jismáél, Netanjá fia, Elisámá unokája, aki királyi származású és a király vezető emberei közül való volt, tíz emberrel elment Gedaljához, Ahikám fiához Micpába. És amikor együtt étkeztek Micpában, 2 fölkelte Jismáél, Netanjá fia meg a vele levő tíz ember, és levágták Gedalját, Ahikám fiát, Sáfán unokáját karddal. Így ölték meg azt, akit Babilónia királya az ország helytartójává tett. 3 Levágta Jismáél azokat a júdaiakat is, akik Gedaljával voltak Micpában, sőt az ott tartózkodó káldeusokat és harcosokat is. 4 A Gedaljá megölése után következő napon, amikor még nem tudtak a dologról, 5 nyolcvan ember jött Sikemből, Silóból és Samáriából levágott szakállal, megszagattott ruhában és bevagdalt testtel. Ételdozat és tömjén volt náluk, amelyet az ÚR házába akartak vinni. 6 Jismáél, Netanjá fia azonban kiment eléjük Micpából, és amíg ment, egyre sírt. Amikor összetalálkoztak, ezt mondta nekik: Jöjjetek el Gedaljához, Ahikám fiához! 7 De amint a város közepére értek, lemészárolta és egy ciszternába dobta őket Jismáél, Netanjá fia, a vele levő emberek segítségével. 8 De volt köztük tíz ember, akik ezt mondták Jismáélnak: Ne ölj meg minket, mert elrejtett kincsünk van a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Ezért békén hagyta, és nem ölte meg őket társaikkal együtt. 9 Azoknak az embereknek a holttestét, akiket megöltek, mert Gedaljával tartottak, abba a ciszternába dobatta bele Jismáél, amelyet Ászá király készített, amikor megtámadta Baasá izraeli király. Ezt töltötte meg Jismáél, Netanjá fia a megöltekkel. 10 Azután foglyul ejtette Jismáél Micpában a nép egész maradékát, a király leányait és az egész népet, amely Micpában maradt, akiket Nebuzaradán testőrparancsnok Gedaljára, Ahikám fiára bízott. Foglyul ejtette őket Jismáél, Netanjá fia, és elindult, hogy visszamenjen az ammóniakhoz. 11 De meghallotta Jóhánán, Káréah fia és a haderő vezérei, akik vele voltak, hogy milyen gonoszsgot követett el Jismáél, Netanjá fia. 12 Ezért maguk mellé vették összes emberüket, és elindultak, hogy megtámadják Jismáélt, Netanjá fiát. Utol is érték a Gibeón mellett levő nagy víznél. 13 Amikor a Jismáéllal levő egész nép megpillantotta Jóhánánt, Káréah fiát és vele együtt a haderő vezéreit, megörültek. 14 És megfordult az egész nép, amelyet Jismáél foglyul ejtett Micpában, és visszament Jóhánánhoz, Káréah fiához. 15 Jismáél, Netanjá fia pedig nyolc emberrel elmenekült Jóhánán elől, és az ammóniakhoz ment. 16 Jóhánán, Káréah fia, a haderő vezéreivel együtt, akik vele voltak, maga mellé vette a Micpából való maradék népet, amelyet visszaszerzett Jismáéltól, Netanjá fiától, miután ez megölte Gedalját, Ahikám fiát. Visszahozta Gibeónból a vitézeket és a harcosokat, az asszonyokat és a gyermekeket meg az udvari embereket. 17 Elindultak, és Kimhám szállásainál tartózkodtak Betlehem mellett, mert Egyiptomba akartak menni. 18 Féltek ugyanis a káldeusoktól, mert Jismáél, Netanjá fia megölte Gedalját, Ahikám fiát, akit Babilónia királya az ország helytartójává tett.

Jer. 42.

1 A haderő vezérei, Jóhánán, Káréah fia, Jaazanjá, Hósajá fia és az egész nép aprajánagyja odament 2 Jeremiás prófétához, és ezt mondta neki: Jusson eléd könyörgésünk, és imádkozz Istenedhez, az ÚRhoz értünk és ezért az egész maradékért! Hiszen saját szemeddel láthatod, milyen kevesen maradtunk meg, pedig sokan voltunk. 3 Mondja meg nekünk Istened, az ÚR, hogy milyen úton kell járnunk, és mit kell tennünk. 4 Jeremiás próféta pedig ezt mondta nekik: Hallottam. Imádkozni fogok Istenetekhez, az ÚRhoz, kívánságotok szerint. Azután mindazt megmondom nektek, amit válaszol az ÚR, semmit sem hallgatok el előttetek. 5 Ők pedig ezt mondták Jeremiásnak: Az ÚR legyen ellenünk hű és igaz tanú, hogy mindent úgy teszünk, ahogyan üzeni általad Istened, az ÚR! 6 Akár jó, akár rossz, hallgatni fogunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, akihez küldünk téged. Bizony, hallgatunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára, hogy jó dolgunk legyen! 7 Tíz nap múlva szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz. 8 Akkor hívatta Jóhánánt, Káréah fiát és a haderő valamennyi vezéréit, akik vele voltak meg az egész nép apraját-nagyját. 9 Ezt mondta nekik: Így szól az ÚR, Izráel Istene, akihez küldtetek engem, hogy terjesszem eléje könyörgéseketek: 10 Ha itt maradtok ebben az országban, akkor építelek és nem rombolak le, elültetek és nem gyomlállak ki benneteket, mert megbántam, hogy veszedelmet zúdítottam rátok. 11 Ne féljetek Babilónia királyától, akitől most féltek! Ne féljetek tőle - így szól az ÚR -, mert veletek vagyok, megszabadítalak és megmentelek benneteket a kezéből! 12 Irgalmasan bánok veletek, és ő is irgalmas lesz hozzátok, és visszaenged benneteket földetekre. 13 De ha az a szándékotok, hogy nem maradtok ebben az országban, és nem hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára, 14 hanem ezt mondjátok: Egyiptomba akarunk menni, ahol nem látunk harcot, és nem hallunk kürtszót, ahol van kenyér, nem éhezünk, ezért ott akarunk lakni! - 15 akkor halljátok meg az ÚR igéjét, Júda maradéka! Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Ha ti Egyiptomba szándékoztok menni, és odamentek, hogy ott lakjatok mint jövevények, 16 akkor utolér benneteket Egyiptomban a fegyver, amelytől féltek, és nyomon követ Egyiptomba az éhínség is, ami miatt aggódtok, és ott haltok meg. 17 Mert minden ember, aki Egyiptomba szándékozik menni, hogy ott lakják mint jövevény, fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Senki sem tud közülük elfutni vagy elmenekülni a veszedelem elől, amelyet én hozok rájuk. 18 Bizony, ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: ahogyan kiáradt lángoló haragom Jeruzsálem lakóira, úgy árad ki rátok haragom, ha Egyiptomba mentek. Átok, rémület, szidalom és gyalázat ér utol, és nem látjátok meg többé ezt a helyet. 19 Így szól hozzátok az ÚR, Júda maradéka: Ne menjetek Egyiptomba! Jól értsétek meg, hogy mire figyelmeztetek ma benneteket! 20 Becsaptátok magatokat, amikor engem Istenetekhez, az ÚRhoz küldtetek, és azt mondtátok: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az ÚRhoz, és mondd meg nekünk mindazt, amit Istenünk, az ÚR üzen, mi pedig megtesszük. 21 Meg is mondtam ma nektek, de nem hallgattatok Isteneteknek, az ÚRnak szavára semmiben, amit üzent nektek. 22 Ezért tudjátok meg, hogy fegyver, éhínség és dögvész miatt haltok meg azon a helyen, ahová menni akartok, hogy ott lakjatok mint jövevények.

Jer. 43.

1 Amikor Jeremiás végig elmondta az egész népnek Istenüknek, az ÚRnak minden igéjét, amit Istenük, az ÚR üzent nekik, mindezeket a szavakat, 2 így szólt Azarjá, Hósajá fia meg Jóhánán, Káréah fia és valamennyi kevély ember Jeremiáshoz: Hazugságot beszélsz! Nem üzente tőled Istenünk, az ÚR, hogy ne menjünk Egyiptomba, hogy ott lakjunk mint jövevények. 3 Bárúk, Nérijjá fia izgat téged ellenünk, hogy a káldeusok kezébe juttasson bennünket, és halálunkat okozza, vagy pedig fogságba vitessen Babilóniába. 4 Nem is hallgatott Jóhánán, Káréah fia, sem a haderő vezérei, sem az egész nép az ÚR szavára, hogy Júda országában maradjanak. 5 És magával vitte Jóhánán, Káréah fia és a haderő vezérei Júda egész maradékát, akik visszatértek Júdába azok közül a népek közül, amelyek közé szétszóródtak mint jövevények: 6 a férfiakat, a nőket és a gyermekeket meg a király leányait és mindenkit, akit Nebuzaradán testőrparancsnok otthagyt Gedaljánál, Ahikám fiánál, Sáfán unokájánál, végül Jeremiás prófétát és Bárúkot, Nérijjá fiát is. 7 Elmentek tehát Egyiptomba, mert nem hallgattak az ÚR szavára; és eljutottak Tahpanhészig.

8 Tahpanhészban így szólt az ÚR igéje Jeremiáshoz: 9 Végy a kezedbe nagy köveket, és ásd el a júdai férfiak szeme láttára a fáraó tahpanhészi palotájának a bejárata előtt a kikövezett téren. 10 Azután ezt mondd nekik: Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Elküldök szolgámért, Nebukadneccar babilóniai királyért, idehozom, és trónját e kövek fölé helyezem, amelyeket elástam; ezek fölött feszíti ki sátrát. 11 El fog jönni, és leveri Egyiptom országát. Aki halálra méltó, meghal; aki fogságra méltó, fogságba kerül; aki pedig fegyverre méltó, azt fegyver öli meg. 12 Felgyűjtja az egyiptomi istenek templomait, fölperzseli azokat, fogságba viszi isteneiket. Átkutatja Egyiptomot, ahogyan a pásztor kivetvezi a ruháját, és bántatlanul vonul el onnan. 13 Összetöri az Egyiptomban levő Bét-Semes oszlopait, az egyiptomi istenek templomait pedig fölperzseli.

Jer. 44.

1 Ez az az ige, amely Jeremiáshoz szólt mindazokról a júdaiakról, akik Egyiptomba költöztek, és Migdólban, Tahpanhészban, Nófban és Patrósz földjén laktak: 2 Ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Láttátok, milyen sok veszedelmet hoztam Jeruzsálemre és Júda minden városára. Azok most mind romban állnak és lakatlanok. 3 Azért van ez, mert gonoszságukkal bosszantottak engem, amikor tömjénezní jártak, és más isteneket tiszteltek, akiket nem ismertek sem ők, sem ti, sem őseitek. 4 Pedig elküldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem, és megmondtam, hogy ne kövessetek el olyan utálatos dolgot, amit gyűlölök! 5 De nem hallgattak és nem figyeltek rájuk, nem tértek meg gonoszságukból, hanem más isteneknek tömjénezték. 6 Ezért áradt ki lángoló haragom, és lángolt Júda városaiban meg Jeruzsálem utcáin, úgyszólván rommá és pusztává lettek. Így van ez ma is. 7 Ezért most így szól az ÚR, a Seregek Istene, Izráel Istene: Miért követtek el ilyen nagy gonoszságot a magatok kárára, amely miatt kiirtanak Júdában férfiak és nők, gyermeket és csecsemőt, és még maradékokat sem hagyják meg?! 8 Hiszen bosszantotok engem kezetek csinálmányaival, és más isteneknek tömjénezték Egyiptomban, ahová jöttetek, hogy itt lakjatok mint jövevények. Emiatt kiirtanak benneteket, átkozottak és gyalázatosak lesztek a föld valamennyi népe között. 9 Talán elfelejtettétek őseitek gonoszságát, Júda királyainak és feleségeiknek gonoszságát, a magatok és feleségeitek gonoszságát, amelyet Júdában és Jeruzsálem utcáin követtek el? 10 Nem alázkodtak meg a mai napig sem, nem féltek, és nem éltek törvényem és rendelkezéseim szerint, amelyeket nektek és őseiteknek adtam. 11 Ezért így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Én most ellenetek fordulok, veszedelmet hozok rátok, és kiirtom egész Júdát. 12 Elragadom Júda maradékát, akik elhatározták, hogy Egyiptomba mennek, és ott laknak mint jövevények. Megsemmisülnek mindnyájan Egyiptom országában. Fegyver által esnek el, éhség miatt vesznek el, a nép apraja-nagyja fegyver és éhség miatt hal meg: átok, rémület, szidalom és gyalázat éri utól őket. 13 Megbüntetem az Egyiptomba települőket, ahogyan Jeruzsálemet is megbüntettem fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel! 14 Nem menekül és nem szabadul meg senki Júda maradékából, akik Egyiptomba mentek, hogy ott lakjanak mint jövevények. Nem térhetnek vissza Júdába, pedig sóvárognak arra, hogy újból ott lakjanak. De nem térhet vissza, csak néhány menekült! 15 Akkor mindazok a férfiak, akik tudták, hogy feleségeik más isteneknek szoktak tömjénezní, és mindazok az asszonyok, akik nagy tömegben ott álltak, meg az egész nép, amely Egyiptomban, Patrószban lakott, így válaszoltak Jeremiásnak: 16 Nem engedelmesszük neked abban, amit az ÚR nevében hirdettél nekünk, 17 hanem mindazt megteszük, amit kimondtunk: tömjénezzük az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki, ahogyan tettük mi és atyáink, királyaink és vezetőink Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin. Mert akkor jóllaktunk kenyérral, jó dolgunk volt, és nem kerültünk veszedelembe. 18 De amióta abbahagytuk a tömjéneezést az ég királynőjének, és nem mutatunk be neki italáldozatot, azóta mindenben szűkölködünk, fegyver és éhínség miatt pusztulunk. 19 És ha az ég királynőjének tömjénezzük - mondták az asszonyok -, és italáldozatot mutatunk be neki, talán férjeink tudta nélkül készítenek áldozati süteményeket, amelyek őt ábrázolják, és úgy mutatunk be neki italáldozatot? 20 Amikor a férfiak, az asszonyok és az egész nép így válaszolt Jeremiásnak, ő ezt mondta az egész népnek: 21 Éppen ezt a tömjéneezést nem tudta elfelejteni az ÚR: azt, hogy Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin tömjéneztetek ti, őseitek, királyaitok, vezetőitek és az ország népe, és ezt vette szívére! 22 Nem tűrhette tovább az ÚR gonosz tetteiteket és utálatos szokásaitokat, amelyeket követtetek. Ezért lett országotok rommá és pusztasággá, gyalázatosá és lakatlanná, amilyen az ma is! 23 Mivel tömjéneztetek, vétkeztetek az ÚR ellen, és nem hallgattatok az ÚR szavára, nem éltetek az ő törvénye, rendelkezései és intelmei szerint, azért ért utól benneteket ez a veszedelem. Így van ez

ma is! 24 Azután ezt mondta Jeremiás az egész népnek és az asszonyoknak: Halljátok meg az ÚR igéjét ti júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban vagytok! 25 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Ti és feleségeitek megtettétek, amit kimondtatok: Teljesítjük fogadalmainkat, amelyeket megfogadtunk, hogy tömjénezünk az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki. Jól van, tartsátok meg fogadalmaitokat, és teljesítsétek fogadalmaitokat! 26 De halljátok meg az ÚR igéjét ti júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban laktok: Megesküdtem az én nagy nevemre - mondotta az ÚR -, hogy egyetlen júdai ember sem ejti ki többé a nevemet egész Egyiptomban így: Az én URamra, az élő ÚRra mondom! 27 Gondom lesz rájuk, de kárakra és nem javukra. Mert elpusztulnak, végük lesz fegyver és éhség miatt azoknak a júdaiaknak, akik Egyiptomban vannak. 28 De akik megmenekülnek a fegyvertől, vissza fognak térni Egyiptomból Júdába, szám szerint kevesen. Majd megtudja Júda maradéka, mindazok, akik Egyiptomba mentek, hogy ott lakjanak mint jövevények, hogy kinek a szava valósul meg, az enyém, vagy az övék?! 29 Ez lesz annak a jele - így szól az ÚR -, hogy megbüntetlek benneteket ezen a helyen, és akkor megtudjátok, hogy valóra válik az, amit romlásotokról mondtam. 30 Így szól az ÚR: Én Hofra fáraót, Egyiptom királyát, ellenségeinek a kezébe adom, azoknak a kezébe, akik életére törnek, ahogyan Cidkijját, Júda királyát is Nebukadneccar babilóniai király kezébe adtam, aki ellensége volt, és életére tört.

Jer. 45.

1 Ezt az ígét mondta Jeremiás próféta Bárúknak, Nérijjá fiának, amikor leírta egy könyvbe Jeremiás beszédeit az ő diktálása nyomán, Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében: 2 Az ÚR, Izráel Istene, ezt mondja rólad, Bárúk: 3 Te így beszélsz: Jaj nekem, mert az ÚR kínnal tetézi fájdalmamat! Belefáradtam a sóhajtozásba, nem találok nyugalmat! 4 Ezt feleld neki: Így szól az ÚR: Nézd csak, amit építettem, azt most lerombolom, és amit ültettem, most kigyomlálom az egész országban. 5 És neked nagy kívánságaid vannak? Ne legyenek! Mert most veszedelmet hozok minden emberre - így szól az ÚR -, de te életedet ajándékkul kapod, bárhová mégy.

Jer. 46.

1 Az ÚR igéje, amely Jeremiás prófétához szólt a népekről:

2 Egyiptomról; Nékó fáraónak, Egyiptom királyának a hadseregéről, melyet megvert Nebukadneccar, Babilónia királya az Eufrátesz folyó mellett Karkemisnél Jójákimnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében:

3 Készítsétek a pajzsot és a vértet: induljatok a harcba!

4 Fogjátok be a lovakat, üljetek föl, lovasok! Álljatok sorba sisakban, fenjétek a lándzsákat, öltsetek páncélt!

5 De mit látok? Megrettennek, meghátrálnak, vitézeiket leverik, hanyatt-homlok menekülnek, vissza se néznek! Iszonyat mindenütt - így szól az ÚR.

6 Nem futhat el a gyors, a vitéz sem menekülhet meg. Megbotlanak és elesnek északon az Eufrátesz folyó mellett.

7 Ki az, aki árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok?

8 Egyiptom árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok. Ezt mondta: Elárasztom, elborítom a földet, városokat pusztítok el lakosaikkal együtt!

9 Vágtassatok, lovak, robogjatok, harci kocsik, vonuljanak ki a vitézek, pajzzsal fölszerelt kúsiak és pútiak és íjjal fölszerelt lúdiak!

10 De az a nap az Úré, a Seregek URÁé; bosszúállás napja, bosszút áll ellenségein. Pusztít a fegyver, amíg csak bírja, csurog róla a vér. Az ÚRnak, a Seregek URának véresáldozata ez észak földjén, az Eufrátesz folyónál.

11 Menj Gileádba, és végy balzsamot, Egyiptom szűz leánya! Hiába a sok orvosság, mégsem gyógyulsz meg!

12 Hallják gyalázatodat a népek, jajgatásoddal tele van a föld, mert egyik vitéz a másikba botlik, és elesnek együtt mindketten.

13 Ezt az ígét jelentette ki az ÚR Jeremiás prófétának arról, hogy eljön Nebukadneccar, Babilónia királya, és leveri Egyiptomot:

14 Mondjátok el Egyiptomban, hirdessétek Migdólban, hirdessétek Nófban és Tahpanhészban! Ezt mondjátok: Állj elő, légy erős, mert fegyver pusztít körülötted!

15 Miért menekül Ápisz, a te hatalmas istened? Nem tudott ellenállni, mert elkergette az ÚR!

16 Sokan megtántorodtak, egymásra hullottak. Akkor ezt mondták: Jöjjetek, térjünk vissza népünkhöz, szülőföldünkre a gyilkos fegyver elől!

17 A fáraót, Egyiptom királyát szájhősnek nevezik, aki elmulasztotta az alkalmat.

18 Életemre mondom - így szól a Király, Seregek URa a neve -, hogy oly bizonyosan bekövetkezik ez, ahogyan a Tábór ott áll a hegyek közt, és a Karmel a tengerben.

19 Készítsd holmidat a fogságbamenetelre, Egyiptom lakossága! Mert pusztává lesz Nóf, felgyújtják, és nem lesz lakója.

20 Szépséges üszőborjú Egyiptom, de bögöly száll rá északról.

21 Zsoldosai is olyanok benne, mint a hizlalt bikaborjúk, mégis megfordulva valamennyien elfutnak, nem állnak helyt, ha eljön rájuk a veszedelem napja, a büntetés ideje.

22 Kígyó sziszegése hangzik, mert haderővel jönnek, és fejszéssel mennek neki, mint a favágók.

23 Kivágják erdejét - így szól az ÚR -, noha áthatolhatatlan. Mert többen vannak, mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok.

24 Megszégyenül Egyiptom leánya, északi nép kezébe kerül.

25 Így szól a Seregek URa, Izráel Istene: Csapással sújtom Ámón istent Nó városában, a fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, a fáraót és azokat, akik benne bíznak. 26

Azoknak a kezébe adom őket, akik az életükre törnek, Nebukadneccar babilóniai királynak és szolgálóinak a kezébe. De azután megint úgy laknak ott, mint hajdan - így szól az ÚR.

27 De te ne félj, szolgám, Jákób, és ne rettegj, Izráel! Mert én hazasegítek a messzeségből, ivadékaidat a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem riasztja senki.

28 Ne félj, szolgám, Jákób - így szól az ÚR -, mert én veled leszek! Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget. Megfenyítelek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül.

Jer. 47.

1 Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához a filiszteusokról, mielőtt a fáraó leverte Gázát.

2 Ezt mondja az ÚR:

Víz indul el északról, áradó folyóvá lesz; elárasztja az országot és a benne élőket, a városokat és a bennük lakókat. Az emberek segítségért kiáltanak, jajgat az ország minden lakója.

3 Mert hangosan csattog a mének patája, dübörögnek a harci kocsik robogó kerekei. Az apák még fiaikkal sem törődnek, mert erejük odalett,

4 mert jön az a nap, amely elpusztít minden filiszteust, kiirtja Tírusz és Szidón utolsó segítőit is. Elpusztítja az ÚR a filiszteusokat, a Kaftór szigetéről valók utódait.

5 Kopaszra nyiratkoznak Gázában, elnémulnak Askelónban. Völgyüknek maradék népe, meddig vagdalod magadat?

6 Jaj, ÚRnak kardja, meddig nem nyugszol meg? Húzódj vissza hüvelyedbe, csillapodj, maradj veszteg!

7 Hogyan maradhatna nyugton, hiszen az ÚR parancsolt neki?! Odarendelte azt Askelón és a tengerpart ellen.

Jer. 48.

1 Móábról ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Jaj Nebónak, mert elpusztul! Kirjátaim megszégyenül, elfoglalják, Miszgáb megszégyenül, összezúzzák.
2 Odavan már Móáb dicsősége, Hesbónban gonosz tervet szőnek ellene: Jertek, irtsuk ki a népek közül! Te is elnémulsz, Madmén, utolér a fegyver!
3 Kiáltás hangzik Hórónaimból a pusztulás és nagy romlás miatt.
4 Összeomlott Móáb, kiáltásuk Cóárig hangzik.
5 Keservesen sírva mennek föl a Luhít-hágón, Hórónaim lejtőjén jajkiáltás hangzik az ellenség pusztítása miatt.
6 Meneküljetek, mentsétek meg életeteket, és legyetek olyanok, mint bokor a pusztában!
7 Mivel alkotásaidban és kincseidben bízál, téged is elfoglalnak. Kemós fogságba megy papjaival és a vezetőikkel együtt.
8 Eljön a pusztító minden város ellen, egy város sem menekül meg. Odalesz a völgy, elpusztul a fennsík, ahogyan megmondta az ÚR.
9 Adjatok szárnyat Móábnak, hogy elszállhasson, mert városai pusztává lesznek, senki sem lakik bennük.
10 Átkozott, aki az ÚR dolgát hanyagul végzi, átkozott, aki kíméli kardját a vértől!
11 Gondtalanul élt Móáb ifjúsága óta, és pihent, mint seprőn a bor. Nem öntötték át egyik edényből a másikba, nem kellett fogságba mennie. Ezért maradt meg zamata, illata sem változott meg.
12 De jön már az az idő - így szól az ÚR -, amikor csaposokat küldök hozzá, akik megcsapolják, edényeit kiürítik, korsóit összetörik. 13 Megszégyenül Móáb Kemós miatt, ahogyan megszégyenült Izráel háza Bétel miatt, amelyben bízott.
14 Hogyan mondhatjátok: Vitézek vagyunk, és harcra termett erős férfiak?
15 Elpusztul Móáb, városait megszállják, válogatott ifjai vágóhídra kerülnek! - így szól a Király, Seregek URa a neve.
16 Közeledik Móáb veszedelme, nagyon gyorsan eléri romlása.
17 Szánakozzatok rajta, kik körülötte laktok, mindenki, aki ismeri nevét! Mondjátok: Jaj, de összetört az erős bot, az ékes pálca!
18 Szállj le dicsőségedből, ülj a porba, Díbón lakossága, mert Móáb pusztítója fölvonult ellened, lerombolja erődeidet!
19 Állj ki az útra, nézz körül, Aróér lakossága! Kérdezd a futva menekülőt: Mondd, mi történt?
20 Megszégyenült Móáb, összezúzták! Jajgassatok és kiáltatok, hirdessétek az Arnón mellett, hogy elpusztult Móáb!
21 Eljött az ítélet a sík földre: Hólónra, Jahcára és Mefáatra, 22 Díbónra, Nebóra és Bét-Diblátaimra, 23 Kirjátaimra, Bét-Gámúlra és Bét-Meónra, 24 Kerijjóttra, Bocrára és Móáb országának összes városára közel és távol.
25 Letörték Móáb szarvát, és karját összezúzták! - így szól az ÚR.
26 Itassátok le Móábot, mert felfuvalkodott az ÚRral szemben! Tenyereljen bele a maga okádásába, és legyen nevetségessé ő is! 27 Teelőtted is nevetségés volt Izráel, és mintha a tolvajok közé tartozott volna, valahányszor beszéltél róla, gúnyosan csóváltad a fejed!
28 Hagyjátok el a városokat, és lakjatok a kősziklán, Móáb lakosai! Legyetek olyanok, mint a galamb, amely a barlangok nyílásában fészkel!
29 Hallottunk Móáb gőgjéről, hogy milyen gőgös, büszke és dölyfös, fennhéjázó és kevély szívű.
30 Tudom, hogy milyen féktelen - így szól az ÚR -, hazug a fecsegése, hamisak tettei.
31 Ezért jajgatok Móáb miatt, sóhajtozom egész Móábért, sóhajtozom Kír-Heresz lakóiért.
32 Jobban siratlak, mint Jazért, Szibmá szőlője! Hajtásaid a tengeren túlra nyúltak, Jazérig elértek, de gyümölcszedésre és szüretedre rátört a pusztító!

33 Odalett az öröm és a vigadozás Móáb földjéről és kertjeiből. A sajtóból kifogyott a bor, nem taposnak kurjongatva, nem is hallatszik kurjantás.

34 Hesbón és Elálé kiáltása Jahacig ér, hangjuk Cóártól Hórónaimig és Eglat-Selisijjáig hallatszik, mert Nimrím vizei is elapadnak. 35 Elpusztítom Móábban - így szól az ÚR -, aki az áldozóhalmon áldozik, és isteneinek tömjénez. 36 Ezért sír a szívem Móábért, mint a fuvola; sír a szívem Kír-Heresz lakóiért, mint a fuvola. Mert elveszett mindene, amit szerzett. 37 Minden fej kopaszra van nyírva, minden szakáll le van vágva, minden kéz össze van vagdosva, minden derékon zsákruha. 38 Móábban minden háztetőn és minden téren gyászolnak, mert összetörtem Móábot, mint egy edényt, amely nem kell senkinek - így szól az ÚR. 39 Jaj, de összetört Móáb! Jajgassatok! Jaj, de szégyenletesen megfutamodott! Nevetségés lett Móáb, elrettennek tőle szomszédai. 40 Ezt mondja az ÚR:

Lecsap Móábra, mint a sas, kiterjesztett szárnyal.

41 Elfoglalja a városokat, beveszi a várakat. Olyan lesz azon a napon Móáb vitézeinek a szíve, mint a vajúzó asszony szíve.

42 Elpusztul Móáb, nem lesz többé, mert felfuvalkodott az ÚRral szemben.

43 Rettegés, verem és csapda fenyeget téged, Móáb lakossága - így szól az ÚR.

44 Aki a rettegés miatt menekül, verembe esik, és aki feljön a veremből, kelepce fogja meg, mert elhozom Móábra a büntetés esztendejét! - így szól az ÚR.

45 Hesbón árnyékában állnak meg erőtllenül a menekülők. De tűz csap ki Hesbónból, és láng Szíhón palotájából, megégeti Móáb halántékát és a lármázók koponyáját.

46 Jaj neked, Móáb! Elpusztul Kemós népe, mert fiaidat fogságba viszik, és leányaidat rabságba.

47 De majd jóra fordítom Móáb sorsát az utolsó időben - így szól az ÚR. Eddig tart Móáb ítélete.

Jer. 49.

1 Ammón fiairól ezt mondja az ÚR: Talán nincsenek Izraelnek fiai, nincs neki örököse? Miért vette birtokba Gádot Milkóm, és népe miért lakik annak városaiban?

2 Ezért még eljön az idő - így szól az ÚR -, amikor harci riadó hallatszik az ammóni Rabbá körül. Romhalmazzá lesz, falvait felégetik, Izrael pedig birtokba veszi örökségét - mondja az ÚR.

3 Jajgassatok Hesbón miatt, mert romba dől, kiáltozzatok, Rabbá leányai! Öltsetek gyászruhát, gyászoljatok, tántorogjatok a kőfalak között! Mert Milkóm fogságba megy papjaival és a vezetőkkel együtt.

4 Mit dicsekszel a völgyeiddel, termékeny völgyeiddel, te elbizakodott leány, aki kincseidben bízol, és azt mondod: Ki törhetne rám?

5 Majd bocsátok én rád rettegést mindenfelől - így szól az Úr, a Seregek URa. Szétszóródtok, ki merre lát, senki sem gyűjti össze a bujdosókat.

6 De végül jóra fordítom Ammón fiainak sorsát - így szól az ÚR.

7 Edómról ezt mondja a Seregek URa: Nincs már bölcsesség Témánban? Semmivé lett az értelmesek terve, megzavarodott bölcsességük?

8 Fussatok, távozzatok innen, völgyek mélyén bujkáljatok, Dedán lakosai! Mert veszedelmet hozok Ézsaura, a büntetés idejét.

9 Ha szüretelők jönnek ellened, böngészni valót sem hagynak; ha rablók jönnek éjjel, rombolnak, míg megelégednek.

10 Átkutatom Ézsaut, rejtekhelyeit fölfedem, nem tud elbújni. Elpusztul ivadéka, rokonsága és szomszédai. Senki sem mondja:

11 Hagyd rám árváidat, én eltartom őket, és özvegyeid bízzanak bennem!

12 Mert ezt mondja az ÚR: Akikre nem vonatkozott az ítélet, hogy kiigyák a serleget, kénytelenek kiinni, és te büntetlenül maradnál?! Nem maradsz büntetlenül, hanem ki kell innod! 13 Mert magamra esküszöm - így szól az ÚR -, hogy Bocrá borzalmas, gyalázatos és átkozott romhalmaz lesz; a többi város is örökre romhalmaz marad.

14 Hírt hallottam az ÚRtól, követ küldetett a népekhez: Gyűljetek össze, támadjatok rá, keljetek harcra ellene!

15 Kicsinnyé teszek a népek között, megvetetté az emberek között.

16 Az szedett rá téged, hogy rettegtek tőled; kevély volt a szíved. Sziklahasadékokban laksz, elfoglaltad a magas halmokat. De ha oly magasan fészkelsz is, mint a sas, onnan is ledöntelek! - így szól az ÚR.

17 Edóm pusztává lesz: aki csak arra jár, megborzad és fölszisszen az őt ért mindenféle csapás miatt. 18 Nem lakik ott többé senki, és nem tartózkodik benne egy ember sem - mondja az ÚR -, akárcsak az elpusztított Sodomában, Gomorában és szomszédságában.

19 Mint a Jordán bozótjából a zöldellő legelőre feljövő oroszlán, úgy űzöm el őket egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat engem felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem? 20 Így hát halljátok meg az ÚR tervét, amelyet eltervezett Edóm ellen, és gondolatait, amelyeket kigondolt Témán lakói ellen:

Még a kis bárányokat is elhurcolják, a legelőjüket is pusztává teszik.

21 Bukásuk hangjától megrendül a föld, hangos jajkiáltásuk elhallatszik a Vörös-tengerig.

22 Fölszáll, mint a sas, majd lecsap Bocrára kiterjesztett szárnyal. Olyan lesz azon a napon Edóm vitézeinek a szíve, mint a vajúdó asszony szíve.

23 Damaszkuszról. Megdöbönt Hamát és Arpád, remegnek, mert rossz hírt hallottak. A tenger mellett aggodalom uralkodik, amely nem tud csillapodni.

24 Erőtlen lett Damaszkusz, menekülésre készül, rémület fogta el, szorongás és fájdalom jön rá, mint a szülő asszonyra.

25 Miért nem hagyták el a dicső várost, az örvendező várost?

26 Ezért elesnek ifjai a tereken, és a harcosok mind elvesznek azon a napon - így szól a Seregek URa.

27 Tüzet vetek Damaszkusz várfalára, és megemésztí Ben-Hadad palotáit.

28 Így szól az ÚR Kédárról és Hácór királyságairól, amelyeket megvert Nebukadneccar, Babilónia királya: Rajta, vonuljatok Kédár ellen, és pusztítsátok a keleti népet!

29 Elveszik sátraikat és nyájukat, sátorlapjaikat, minden értéküket, elviszik tevéiket is, és így kiáltoznak feléjük: Iszonyat mindenütt!

30 Fussatok, bujdoszatok el messzire, völgyek mélyén bujkáljatok, Hácór lakói! - így szól az ÚR. Mert tervet szőtt ellenetek Nebukadneccar, Babilónia királya, és gondolatokat gondolt ki ellenetek.

31 Rajta, vonuljatok föl a nép ellen, mely békében és biztonságban lakik! - így szól az ÚR. Nincsen kapuja, nincsen zára, egyedül lakik.

32 Tevéik prédára jutnak, tömérdek jószágukat elzsákmányolják. Szétszórom a lenyírt hajúakat minden égtáj felé, veszedelmet hozok rájuk mindenfelől - így szól az ÚR.

33 Hácór sakálok tanyája lesz, pusztta marad örökre. Nem lakik ott senki, nem tartózkodik ott ember.

34 Így szólt az ÚR igéje Jeremiás prófétához Élámról, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén: 35 Ezt mondja a Seregek URa:

Összetöröm Élám íját, legfőbb erősségét.

36 Négy szelet támasztok Élám ellen az ég négy tája felől, szélnek szórom őket mindenfelé, és nem lesz olyan nép, amelyhez ne kerülnének az Élámból szétszóródottak.

37 Réműletbe ejtem Élámot ellenségei előtt, akik életére törnek. Veszedelmet hozok rájuk izzó haragomban - így szól az ÚR. Fegyvert küldök a nyomukba, míg csak meg nem semmisítem őket.

38 Felállítom trónomat Élámban, elpusztítom királyát és vezetőit! - így szól az ÚR.

39 De az utolsó időben jóra fordítom Élám sorsát! - így szól az ÚR.

Jer. 50.

1 Ezt az igét jelentette ki az ÚR Jeremiás próféta által Babilóniáról, a káldeusok országáról:

2 Mondjátok el a népeknek, hirdessétek, adjatok jelt, hirdessétek, ne titkoljátok!

Mondjátok: Elfoglalták Babilont! Megszégyenült Bél, összetört Marduk; megszégyenültek szobrai, összetörték bálványai.

3 Mert észak felől egy nép vonul ellene, országát pusztává teszi, nem lesz annak lakója. Ember és állat elbujdosik, elmegy!

4 Azokban a napokban, abban az időben - így szól az ÚR - megjönnek majd Izráel fiai Júda fiaival együtt. Sírva mennek, és keresik Istenüket, az URat. 5 Sion felől kérdezősködnék, arrafelé igyekeznek: Jertek, csatlakozzunk az ÚRhoz örök szövetséggel, amely nem megy feledésbe! 6 Pusztuló nyáj volt népem: pásztoraik félrevezették, a hegyeken tévútra terelték. Hegyeken-halmokon jártak, elfeledték legelőjüket. 7 Aki csak érte, pusztította őket. Ellenségeik azt gondolták, hogy nem fognak bűnhődni, hiszen ezek vétkeztek az ÚR ellen. Pedig az ÚR volt az ő igazi hajlékuk, atyáik reménysége.

8 Bujdoszatok el Babilonból, távozzatok a káldeusok országából! Legyetek olyanok, mint a kosok a nyáj előtt!

9 Mert én nagy népek tömegét indítom és hozom Babilon ellen észak földjéről.

Felsorakoznak ellene, és úgy foglalják el. Nyilaik olyanok, mint a győztes vitéz, aki nem tér vissza eredménytelenül.

10 A káldeusok országa zsákmánnyá lesz, annyit zsákmányolnak, amennyit csak bírnak! - így szól az ÚR.

11 Örüljétek és vigadjatok, akik kifosztottátok örökségemet! Ugrándozzatok csak, mint a nyomtató üsző, és nyerítsetek, mint a mének!

12 Nagyon megszégyenül anyátok, pironkodni fog szülőtök, hiszen utolsó lesz a népek között, pusztaság, kiszikkadt föld és sivatag.

13 Az ÚR haragja miatt lakatlan lesz, és merő pusztaság. Aki csak elmegy Babilon mellett, megborzad és fölszisszen az őt ért mindenféle csapás miatt.

14 Sorakozzatok föl Babilon ellen mindenfelől, ti íjászok! Lőjétek, ne sajnáljátok a nyilat, mert vétkezett az ÚR ellen!

15 Harsanjon fel körülötte a diadalkiáltás: Megadta magát, ledőltek oszlopai, leomlottak várfalai! Az ÚR bosszúállása ez, álljatok bosszút rajta! Úgy bánjatok el vele, ahogyan ő bánt el másokkal!

16 Irtsátok ki Babilonból a magvetőt és azt, aki sarlót fog aratás idején! A gyilkos fegyver elől mindenki népéhez igyekszik, hazájába menekül.

17 Meghajszolt bárány Izráel, oroszlánok kergették. Először AsszírIA kirÁlyA marcangolta, utoljára pedig Nebukadneccar, Babilónia kirÁlyA rágta le csontjait. 18 Azért ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Megbüntetem Babilónia kirÁlyát és országát, ahogyan megbüntettem AsszírIA kirÁlyát is. 19 Izráelt pedig visszaviszem legelőjére, és a Karmelen meg BAsÁnban legel, Efraim hegyvidékén és GileÁdban kedvére jóllakhat. 20 Azokban a napokban, abban az időben - így szól az ÚR - keresni fogják Izráel bűnét, de nem lesz, és Júda vétkeit, de nem fogják találni, mert megbocsátok azoknak, akiket meghagyok.

21 Vonulj MerÁtAIM földje ellen és PekÓd lakói ellen! Kaszabold le, irtsd ki őket egészen! - így szól az ÚR. Mindent úgy tégy, ahogyan parancsoltam!

22 Harci zaj hangzik országszerte, és nagy összeomlás!

23 Hogy levágták, hogy összetörték az egész föld pörölyét! Milyen borzasztó lett Babilon a népek között!

24 Csapdába ejtettelek, meg is vagy már fogva, Babilon, észre sem vetted! Rád találtak, és megragadtak, mert az ÚR ellen mertél harcolni!

25 Kinyitotta fegyvertárát az ÚR, előhozta haragja fegyvereit. Mert munkája van az Úrnak, a Seregek URának a káldeusok országában.

26 Törjete rá mindenfelől, nyissátok ki raktárait, hányjátok halomra, és semmisítsétek meg, ne maradjon belőle semmi!

27 Mészároljátok le minden bikáját, menjenek a vágóhídra! Jaj nekik, mert eljött a napjuk, büntetésük ideje!

28 Hallatszik már a Babilóniából futva menekülők hangja, akik hírül viszik Sionnak, hogy bosszút állt Istenünk, az ÚR, bosszút állt templomáért!

29 Hívjátok össze Babilon ellen a lövészeket, minden íjászt! Verjete tábort körülötte, ne menekülhessen el senki! Fizessetek meg neki tettei szerint, bánjatok el vele egészen úgy, ahogyan ő bánt el másokkal! Mert kevélyen viselkedett az ÚRral, Izráel Szentjével szemben.

30 Ezért elesnek ifjai a tereken, és harcosai mind elvesznek azon a napon - így szól az ÚR.

31 Rád támadok, te kevély - így szól az ÚR, a Seregek URa -, mert eljött a napod, büntetésed ideje!

32 Elbukik a kevély, elesik, nincs, aki talpra állítsa. Tüzet gyújtok városaiban, megemészti egész környékét.

33 Ezt mondja a Seregek URa: Nyomorgatták Izráel fiait Júda fiaival együtt. Akik fogságba hurcolták, ott tartják őket, nem akarják elbocsátani. 34 De megváltójuk erős, Seregek URa a neve. Győzelemre viszi ügyüket, nyugalmat hoz a földre; Babilon lakóira azonban retteget.

35 Fegyvert küldök a káldeusok ellen - így szól az ÚR -, Babilónia lakói ellen, vezetői és bölcsei ellen;

36 fegyvert a hazugok ellen, derüljön ki, hogy bolondok! Fegyvert vitézei ellen: rémüljenek meg!

37 Fegyvert lovai és harci kocsijai ellen, az ott levő keverék nép ellen: legyenek olyanok, mint az asszonyok! Fegyvert raktárai ellen: fosszák ki azokat!

38 Fegyvert vizei ellen: száradjanak ki! Mert a bálványszobrok országa ez, és szörnyalakkal dicsekszenek.

39 Azért vadmacskák meg hiénák fognak ott lakni, és struccmadarak laknak majd benne. Soha többé nem lakják, lakatlan lesz nemzedékről nemzedékre. 40 Ahogyan elpusztította Isten Sodomát és Gomorát meg a szomszédságát - így szól az ÚR -, úgy itt sem lakik senki, nem tartózkodik benne egy ember sem.

41 Egy nép jön északról, nagy nemzet, és nagy királyok indulnak el a föld széleiről. 42 Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, lovakon nyargalnak. Mint harcosok sorakoznak ellened, Babilon leánya! 43 Ha meghallja hírüket Babilónia királya, kezei elernyednek, szorongás vesz erőt rajta, és vonaglik, mint a szülő asszony. 44 Mint a Jordán bozótjából a zöldellő legelőre feljövő oroslán, úgy úzom el őket egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem? 45 Így hát halljátok meg az ÚR tervét, amelyet eltervezett Babilónia ellen, és gondolatait, amelyeket kigondolt a káldeusok országa ellen: Még a kis bárányokat is elhurcolják, legelőjüket is pusztává teszik. 46 Babilon elfoglalásának zajától megrendül a föld, jajkiáltása hangzik a népek között.

Jer. 51.

- 1 Így szól az ÚR: Pusztító szelet támasztok én Babilónia ellen, Káldea lakói ellen.
2 Idegeneket küldök Babilónia ellen, akik szétszórják, pusztává teszik országát.
Rátámadnak mindenfelől a veszedelem napján.
3 Az íjász feszítse íját, és öltse föl páncélját! Ne kíméljétek ifjait, irtsátok ki egész seregét!
4 Hulljanak a halálra sebettek a káldeusok országában, és a ledöföttek az utcákon!
5 Mert nem hagyta magára Izráelt és Júdát Istenük, a Seregek URa, bár megtelt országuk vétekekkel Izráel Szentjével szemben.
6 Meneküljétek Babilonból, mentse mindenki az életét, ne vesszete el az ő bűne miatt!
Mert az ÚR bosszúállásának ideje ez, megfizet neki tetteiért.
7 Aranyszerleg volt Babilon az ÚR kezében, megrészegítette az egész földet. Borából ittak a népek, ezért vesztették eszüket a népek.
8 Hirtelen esett el Babilon, összeomlott, jajgassatok miatta! Szerezsetek balzsamot sebére, hátha meggyógyul!
9 Gyógyígtattuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok hát, menjen mindenki a hazájába! - mert az égig ért ítélete, a fellegekig emelkedett.
10 Kiderítette igazunkat az ÚR. Jöjjetek, beszéljük el a Sionon, hogy mit tett Istenünk, az ÚR!
11 Hegyezzétek a nyilakat, készítsétek elő a pajzsokat! Fölindította az ÚR a méd királyok lelkét, mert azt akarja, hogy feldúlják Babilont. Bizony, az ÚR bosszúállása ez, bosszút áll templomáért.
12 Tűzzétek ki a hadi jelvényeket Babilon falaival szemben, erősítsétek meg az őrséget!
Helyeztetek el őrszemeket, állítsatok lesbe csapatokat! Mert az ÚR elhatározta és végre is hajtja, amit megmondott Babilon lakosairól.
13 Te nagy vizek mellett lakó, kincsekben gazdag nép, eljött a véged, rablásod véget ért!
14 Megesküdött önmagára a Seregek URa: Ha tele vagy is annyi emberrel, mint a sáska, akkor is fölhangzik majd fölötted a diadalének!
15 Az ÚR ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget.
16 Mennydörgő szavára víztömeg támad az égben, felhőt hoz fel a föld széléről, villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból.
17 Megáll a tudománya minden embernek, szégyent vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek.
18 Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején.
19 De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert Ő a mindenség formálója, Izráel törzse pedig az ő tulajdona: Seregek URa a neve!
20 Kalapácsom voltál, fegyverem. Népeket zúztam veled össze, országokat pusztítottam el.
21 Összezúztam veled lovat és lovasát, összezúztam veled harci kocsit és kocsisát.
22 Összezúztam veled férfit és nőt, összezúztam veled öreget és fiatal, összezúztam veled ifjat és szüzet.
23 Összezúztam veled pásztort és nyáját, összezúztam veled földművest és igás állatait, összezúztam veled helytartókat és előljárókat.
24 Megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakójának azért a sok gonoszságért, amelyet a Sionon elkövettek szemetek láttára - így szól az ÚR.
25 Én most ellened fordulok, te rombolás hegye, aki az egész földet rombolod! - így szól az ÚR. Kinyújtom a kezem ellened, lehengerítlek a sziklákról, és égő hegygé teszek!
26 Nem vesznek belőled sarokkövet és alapkövet, mert elpusztulsz örökre! - így szól az ÚR.

27 Tűzzetek ki hadi jelvényeket az országban, fújjátok meg a kürtöt a népek között!
Indítsátok ellene a népeket, hívjátok ellene Ararát, Minní és Askenáz országait!
Nevezetek ki összeírókat, vonultassátok fel a lovasságot, mint roppant sáskahadat!

28 Indítsátok ellene a népeket, a médek királyait, helytartóit, minden előljáróját és az uralmuk alatt álló egész földet!

29 Megrendül a föld és megvonaglik, mert beteljesednek Babilonon az ÚR szándékai, amikor Babilon földjét lakatlan pusztasággá teszi.

30 Abbahagyták a harcot Babilon vitézei, az erődökbe húzódtak. Odalett a bátorságuk, olyanok lettek, mint az asszonyok. Fölgyújtották Babilon házait, letörték zárait.

31 Futár futár után fut, és hírnök hírnök után, hírül viszik Babilónia királyának, hogy betörték városába mindenfelől;

32 birtokba vették a gázlókat, fölgyújtották a nádasokat, a harcosokat rémület fogta el.

33 Mert így szól a Seregek URa, Izrael Istene: Olyan lett Babilon leánya, mint a szérű, amikor ledöngölik. Még egy kis idő, és eljön az aratás ideje!

34 Megevett, tönkretett engem Nebukadneccar, Babilónia királya, üres edénnyé tett. Elnyelt, mint egy sárkány, megtöltötte hasát csemegéimmal, és elűzött engem.

35 A rajtam elkövetett erőszak szálljon Babilonra - mondja ezt Sion lakója! Vérem Káldea lakóira - mondja ezt Jeruzsálem!

36 Ezért így szól az ÚR: Íme, én perlem peredet, én állok bosszút érted! Kiszárítom tengerét, kiapasztom forrását.

37 Kőhalommá lesz Babilon, sakálok tanyájává. Pusztává és iszonyatossá lesz, lakatlanná válik.

38 Együtt ordítanak, mint a fiatal oroszlánok, morognak, mint az oroszlánkölykök.

39 Mikor fölhevülnek, lakomát készítek nekik, lerészegítem őket, hogy vigadjanak, aludjanak örök álmot, és ne ébredjenek föl! - így szól az ÚR.

40 Vágóhídra viszem őket, mint a bárányokat, mint a kosokat és a bakokat.

41 Hogy elfoglalták Sésakot! Meghódították az egész föld büszkeségét! Milyen pusztává lett Babilon a népek között!

42 Rázúdult Babilonra a tenger, hullámainak özöne elborította.

43 Városai pusztává lettek, kiszikkadt földdé és pusztasággá, olyan országgá, ahol senki sem lakik, és nem jár arra egy ember sem.

44 Megbüntetem Bélt Babilonban, és kiveszem szájából, amit elnyelt. Nem özönlenek hozzá többé a népek, Babilon várfala is leomlik.

45 Jöjj ki onnan, népem! Mentse mindenki az életét, hogy el ne érje az ÚR haragja!

46 Ne lágyuljon meg a szívetek, és ne féljete, ha hírek hallatszanak a földön, ha egyik esztendőben ez a hír járja, a másik esztendőben az a hír, és ha erőszak lesz is a földön, és uralkodó tör uralkodó ellen!

47 Mert eljön az az idő, amikor megbüntettem Babilont bálványai miatt. Egész országa megszégyenül, és hullanak benne a halálra sebzettek. 48 Ujjongani fog Babilon bukásán az ég, a föld és minden, ami bennük van. Mert pusztítók törnek rá északról - így szól az ÚR. 49 Babilonnak is el kell esnie Izrael halálra sebzettjeiért, ahogyan Babilon miatt hullottak az egész földön a halálra sebzettek. 50 Menjetek, akik a fegyvertől megmenekültetek, meg ne álljatok! Gondoljatok a távolból is az ÚRra, jusson eszetekbe Jeruzsálem! 51 Szégyenkeztünk, mert gyalázkodást kellett hallanunk, arcunkat szégyenpír borította, mert idegenek törtek az ÚR házána a szentélyére. 52 Azért eljön az az idő - így szól az ÚR -, amikor megbüntettem Babilont bálványai miatt, és egész országában halálra sebzettek hörögnek. 53 Ha az égig emelkedik is Babilon, és ha hozzáférhetetlenné teszi is magas erődítményét, akkor is rátörnek a pusztítók, akiket én küldök - így szól az ÚR. 54 Jajkiáltás hallatszik Babilonból, és nagy összeomlás zaja Káldeából. 55 Mert elpusztítja az ÚR Babilont, elnémítja benne a nagy hangot, ha úgy zúgnának is hullámai, mint a nagy vizek, és visszhangzanék

harsogásuk. 56 Mert pusztító tör Babilonra, elfogják vitézeit, összetörik íjukat, mert a megtorlás Istene, az ÚR, bizonyosan megfizet. 57 Lerészegítem vezetőit, bölcseit, helytartóit, előjáróit és vitézeit. Örök álmot alusznak, és nem ébrednek föl - így szól a Király, akinek Seregek URa a neve.

58 Így szól a Seregek URa: Babilon széles várfalát teljesen lerombolják, és magas kapui tűzben égnek el. Így dolgoznak a népek semmiért; a nemzetek a tűznek fáradoznak.

59 Ezt parancsolta Jeremiás próféta Szerájának, Nérijjá fiának, Mahszéjá unokájának, amikor Babilonba ment Cidkijjával, Júda királyával, uralkodása negyedik esztendejében.

Ez a Szerájá szállásmester volt. 60 Jeremiás ugyanis leírta egy tekerésre azt a sok veszedelmet, amely Babilont fogja érni; mindazokat az igéket, amelyek megírtak

Babilonról. 61 Ezt mondta Jeremiás Szerájának: Mihelyt Babilonba érkezel, láss hozzá, és olvasd fel ezeket az igéket, 62 és ezt mondd: URam, te kijelentetted, hogy elpusztítod ezt

a helyet, és nem lakik benne sem ember, sem állat, hanem pusztaság marad örökké! 63 Amikor befejezed ennek a tekercsnek a felolvasását, köss rá egy követ, dobd bele az

Eufráteszbe, 64 és ezt mondd: Így süllyed el Babilon, és nem kel fel többé, bárhogyan fáradozik is, olyan nagy veszedelmet hozok rá! Eddig tartanak Jeremiás beszédei.

Jer. 52.

1 Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejá leánya, Libnából. 2 Azt művelte, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan Jójákim tette. 3 Bizony, az ÚR haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Júdával! Végül is elvetette őket maga elől. Cidkijjá azután föllázadt Babilónia királya ellen. 4 Uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónap tizedikén megérkezett Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével Jeruzsálem alá. Tábort ütöttek vele szemben, és ostromműveket építettek körülötte. 5 Ostrom alatt állt a város Cidkijjá király uralkodásának tizenegyedik évéig. 6 A negyedik hónap kilencedikén már úgy elhatalmasodott a városban az éhínség, hogy nem volt ennivalója az ország népének. 7 Akkor betörték a városba. A harcosok azonban éjszaka mind kimenekültek a városból a két várfal közt levő kapun át, amely a király kertje mellett van, és bár a káldeusok ott voltak körös-körül a város alatt, eljutottak a síkság felé vezető útra. 8 A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette a királyt, és utolérték Cidkijját a jerikói síkságon, mivel egész csapata szétszóródott mellőle. 9 El is fogták a királyt, és elvitték Babilónia királyához Riblába, Hamát földjére, aki ítéletet tartott fölötte. 10 Babilónia királya Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg, és Júda összes vezéreit is megölette Riblában. 11 Ezután Cidkijját megvakították, majd bilincsbe verték, és elvitte a babilóniai király Babilonba; és börtönben tartotta halála napjáig.

12 Az ötödik hónap tizedikén, Nebukadneccar királynak, Babilónia királyának tizenkilencedik évében, eljött Jeruzsálembé Nebuzaradán testőrparancsnok, aki Babilónia királyának a szolgálatában állt. 13 Felgyújtotta az ÚR házát és a királyi palotát, és fölperzselt Jeruzsálem minden házát és valamennyi nagy palotáját. 14 A testőrparancsnokkal levő egész káldeus haderő pedig lerombolta Jeruzsálem várfalait körös-körül. 15 A nép nincstelenjeinek egy részét és a városban megmaradt többi népet, meg az átpártolókat, akik Babilónia királyához pártoltak, a maradék népséggel együtt fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok. 16 Az ország nincstelenjeinek másik részét otthon hagyta Nebuzaradán testőrparancsnok szőlőműveseknek és mezei munkásoknak. 17 Összetörték a káldeusok az ÚR házánál levő rézoszlopokat, továbbá az ÚR házához tartozó mosdóállványokat meg a réztengert, és az összes rezet elvitték Babilóniába. 18 Elvitték a fazekakat, a lapátokat, a késeket és a hintőedényeket, a serpenyőket és minden rézeszközt, amelyekkel a szent szolgálatot szokták végezni. 19 Elvitte a testőrparancsnok a tálakat, a szenesserpenyőket, a hintőedényeket, a fazekakat, a mécstartókat, a serpenyőket, az áldozati kelyheket: mindent, ami csak aranyból és ezüstből volt. 20 A két oszlopban, az egyetlen réztengerben meg a talapzatként alatta levő tizenkét rézbikában, amelyeket Salamon király készíttetett az ÚR házához, mindezekben a tárgyakban megmérhetetlen súlyú réz volt. 21 Az oszlopok magassága tizennyolc könyök volt, és tizenkét könyöknyi zsinór érte körül őket, vastagságuk négyujjnyi volt, és belül üres volt mindegyik oszlop. 22 Réz oszlopfő volt rajtuk. Egyik oszlopfő öt könyök magas volt, és az oszlopfőn körös-körül recézet és gránátalma volt, mind rézből. Ugyanilyen gránátalmák voltak a másik oszlopon is. 23 Kilencvenhat gránátalma volt a külső oldalon, összesen száz gránátalma volt a recézetén körös-körül. 24 Elvitte a testőrparancsnok Szerájá főpapot, meg Cefanjá papot, a helyettesét és három ajtóórt. 25 Elvitt egy főembert is a városból, aki a harcosok parancsnoka volt, hét embert a király személyes környezetéből, akiket a városban találtak, továbbá a hadseregparancsnok írnokát, aki fegyverbe szokta hívni az ország hadinépét, végül hatvan férfit az ország népéből, akiket ott találtak a városban. 26 Fogta, és elvitte őket Nebuzaradán testőrparancsnok Babilónia királyához Riblába. 27 Babilónia királya pedig levágatta, megölette őket Riblában, Hamát földjén. Így kellett fogságba mennie Júdának a saját földjéről. 28 Ennyien voltak azok, akiket fogságba vitt Nebukadneccar: uralkodása

hetedik évében háromezer-huszonhárom júdait, 29 Nebukadneccar uralkodásának tizennyolcadik esztendejében nyolcszázharminckét lelket Jeruzsálemből. 30 Nebukadneccar uralkodásának huszonharmadik esztendejében hétszáznegyvenöt lelket vitt fogságba Júdából Nebuzaradán testőrparancsnok. Összesen négyezer-hatszáz lelket. 31 Jójákin júdai király fogságának harminchetedik évében, a tizenkettedik hónap huszonötödikén történt, hogy Evil-Meróda, Babilónia királya abban az évben, amikor uralkodni kezdett, megkegyelmezett Jójákin júdai királynak, és kiengedte a fogházból. 32 Jóindulattal beszélt vele, és székét följebb tétette a többi király székénél, akik nála voltak Babilonban. 33 Kicseréltette rabruháit, és Jójákin állandóan vele étkezett egész életében. 34 Ellátását állandó ellátásként Babilónia királyától kapta, napi szükséglete szerint, egész életében, halála napjáig.

Jeremiás siralmai

JSir. 1.

1 Jaj, de magára maradt az egykor oly népes város! Olyanná lett, mint az özvegy. Nagy volt a népek között, úrnő a tartományok között, de kényszermunkássá lett!

2 Sírva sír az éjszakában, könny áztatja arcát. Senki sem vigasztalja azok közül, akik szerették, barátai mind hűtlenné lettek, ellenségeivé váltak.

3 A nyomorúság és terhes szolgálat után fogságba került Júda. Ott lakik a pogányok között, de nem talál nyugodt helyet. Üldözői mind utolérlik nyomorúságában.

4 Gyászolnak a Sion útjai, nincs, aki ünnepekre járjon. Kapui mind elpusztultak, papjai sóhajtoznak. Szüzei szomorkodnak, neki csak keserősége van!

5 Elnyomói fölülkerekedtek, ellenségei jólétben élnek. Az ÚR szomorította meg sok vétke miatt. Gyermekei fogságba mentek elnyomóik előtt.

6 Odalett Sion leányának minden ékessége. Vezérei olyanok lettek, mint a szarvasok, amelyek nem találnak legelőt: erőtllenül mentek üldözőik előtt.

7 Visszagondol Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága idején arra, hogy milyen jó dolga volt az elmúlt időkben. De népe ellenség kezébe esett, és nem volt segítőtje, csak nézték ellenségei, és nevettek romlásán.

8 Sokat vétkezett Jeruzsálem, beszennyezte magát. Volt tisztelői mind lenéznek, mert látták gyalázatát. Ő maga is sóhajtozott, és elfordult.

9 Ruhája szegélye piszkos; nem gondolt a jövőre. Szörnyű mélyre süllyedt, nincs vigasztalója. Nézd, URam, milyen nyomorult vagyok, milyen fölfuvalkodott az ellenség!

10 Kinyújtotta kezét az ellenség Sion minden drága kincsére. Látnia kellett, amint bementek szentélyébe azok a népek, akikről azt parancsoltad: Nem mehetnek be gyülekezetedbe!

11 Az egész nép sóhajtozik, kenyeret keresgélnek, odaadják értékeiket enivalóért, hogy föléledjenek. Nézd, URam, és lásd meg, mennyire lenéznek minket!

12 Mindnyájan, akik erre jártok, nézzetek ide, és lássátok: Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalmam, amelyet nekem okoztak, amellyel megszorított az ÚR izzó haragja napján?!

13 A magasból tüzet bocsátott csontjaimba, és eltiport engem. Hálót feszített ki lábaim elé, és hanyatt ejtett engem. Elhagyottá tett, betegé naphosszat.

14 Számon tartotta vétkeimet, összefonódtak kezében, és nyakamra csavarodva megrendítették erőmet. Olyanok kezébe adott az Úr, akiknek nem tudok ellenállni.

15 Félredobta hőseimet mind mellőlem az Úr. Kítűzte azt a napot, melyen összetörte ifjaimat; sajtóba taposta az Úr Júda szűz leányát.

16 Ezek miatt sírok én, szemem könnybe lábadt, mert messze van vigasztalóm, aki engem föléleszthetne. Fiaim odalettek, oly erős az ellenség.

17 Sion kinyújtja a kezét, de nincs vigasztalója. Az ÚR rendelt elnyomókat mindenünnen Jákób ellen. Jeruzsálemre úgy tekintettek, mint egy tisztátalanra.

18 Igazságos az ÚR, mert szembeszálltam parancsával. Halljátok meg mind, ti népek, és lássátok fájdalmamat: szüzeim és ifjaim fogságba mentek.

19 Hívtam azokat, akik szerettek, de ők cserbenhagytak. Papjaim és véneim elpusztultak a városban, amikor enivalót keresgéltek, hogy föléledjenek.

20 Nézd, URam, milyen nyomorult vagyok, belsőm háborog, vergődik bennem a szívem, mert nagyon engedetlen voltam. Ott kint a fegyver öli gyermekeimet, otthon a halál.

21 Hallották, hogy sóhajtozom, de nincs vigasztalóm. Minden ellenségem hallotta bajomat, és örvendezett, hogy így tettél, és elhoztad a napot, melyet kítűztél. Járjanak ők is úgy, mint én!

22 Jusson eléd minden gonoszságuk, és bánj velük úgy, ahogyan velem bántál sok vétkem miatt! Bizony, sokat sóhajtozom, és beteg a szívem!

JSir. 2.

- 1 Jaj, de sötét felhőt borított az Úr haragja Sion leányára! Az égből a földre dobta Izráel ékességét, nem gondolt lábai zsámolyával haragja napján.
- 2 Elpusztította az Úr kíméletlenül Jákób összes hajlékát. Ledöntötte féktelen haragjában Júda leányának erődítményeit. Földre terítette, meggyalázta az országot és vezéreit.
- 3 Haragja hevében egészen összetörte Izráel hatalmát, visszavonta segítő jobbát, amikor jött az ellenség. Perzselte Jákóbot, mint lángoló tűz, emésztette körös-körül.
- 4 Fölvonta iját mint ellenség, előállott mint támadó, és jobbjával megölt mindent, ami a szemnek kívánatos Sion leányának a sátrában; tűzként öntötte ki haragját.
- 5 Olyan volt az Úr, mint az ellenség: pusztította Izráelt, elpusztította minden palotáját, lerombolta erődítményeit, megsokasította Júda leányának búját-baját.
- 6 Földülta hajlékát, mint egy kertet, lerombolta ünneplése helyét. Feledésbe juttatott az ÚR a Sionon ünnepet és szombatot, bosszús haragjában megutált királyt és papot.
- 7 Elvetette oltárát az Úr, elhagyta szentélyét. Ellenség kezére juttatta falakkal körülvett palotáit. Hangoskodtak az ÚR házában, mint ünneppon.
- 8 Az ÚR akarta, hogy lerombolják Sion leánya várfalát: mérőzsinórt feszített, nem hagyta abba keze a pusztítást. Gyászol az erőd és a várfal, együtt omladoznak.
- 9 Földbe sülyedtek kapui, elpusztították, összetörték zárait. Királya és vezérei a pogányok közt vannak, ahol nincsen kijelentés, prófétái sem kapnak látomást az ÚRtól.
- 10 Némán ülnek a földön Sion lányának vénei, port hintettek a fejükre, zsákruhába öltöztek. Földre hajtják fejüket Jeruzsálem szüzei.
- 11 Szemem könnybe borult, bensőm háborog, a földre roskadtam népem leányának romlása miatt, mert elalélt csecsemő és kisdéd a város terein.
- 12 Azt mondják anyjuknak: Hol van kenyér és bor? Elalélnak, mint a sebesültek a város terein, kiadják lelküket anyjuk kebelén.
- 13 Kihez mérjelek, kihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya? Milyen példával vigasztaljalak meg, Sion szűz leánya? Romlásod nagy, mint a tenger, ki gyógyíthat meg?
- 14 Prófétáid hiábavaló látomásokkal ámítottak téged! Nem leplezték le bűnödöt, hogy fordítsanak sorsodon. Hanem hiábavaló látomásokkal vezettek félre téged.
- 15 Összecsapják kezüket miattad, akik arra járnak. Fölszisszennek, és fejüket csóválják Jeruzsálem leánya miatt. Erről a városról mondták, hogy szépsége tökéletes, az egész föld öröme!
- 16 Föltátotta rád a száját minden ellenséged. Fölszisszentek, fogukat csikorgatták, és ezt mondták: Elpusztítottuk! Erre a napra vártunk, megértük, megláttuk!
- 17 Véghezvitte az ÚR, amit eltervezett, valóra váltotta, amit megmondott, amit régóta elrendelt: rombolt, és nem kímélt, örömet szerzett az ellenségnek, fölemelte támadóid szarvát.
- 18 Szívük az Úrhoz kiáltott Sion leányának várfala miatt. Patakként áradjon könnyed éjjel-nappal! Ne csillapodj le, ne nyugodjon meg a szemed!
- 19 Kelj föl, jajgass az éjszakában, az örökös kezdetén! Öntsd ki szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt! Emeld föl hozzá kezeidet gyermekeid életéért, akik elaléltak az éhségtől minden utcasarkon.
- 20 Nézd, URam, és lásd meg azt, akivel így bántál! Miért kell az asszonyoknak megenniük gyermekeiket, dédelgetett csecsemőiket? Miért gyilkolják az Úr szentélyében a papot és a prófétát?
- 21 Az utcákon a földön fekszenek a gyermekek és a vének. Szüzeim és ifjaim fegyvertől estek el. Gyilkoltál haragod napján, mészároltál kíméletlenül.
- 22 Mintha ünnepnap lett volna, összehívtad mindenünnen azokat, akiktől iszonyodtam. Nem tudott az ÚR haragja napján megmenekülni, megszökni senki! Akiket dédelgettem és fölneveltem, azokkal ellenségem végzett.

JSir. 3.

- 1 Én vagyok az a férfi, aki nyomorúságot látott az Úr haragjának botja miatt.
- 2 Sötétben űzött, hajtott, ahol nincs világosság.
- 3 Bizony, ellenem fordítja kezét folytonosan, egész nap.
- 4 Elsorvasztotta húsom és bőröm, összetörte csontjaimat.
- 5 Körülbástyázott engem méreggel és fáradsággal.
- 6 Vaksötétbe helyezett engem, mint a régen meghaltakat.
- 7 Falat emelt körém, nem juthatok ki, súlyos bilincsbe vert.
- 8 Ha segítségért kiáltok is, elzárkózik imádságom elől.
- 9 Faragott kőből emelt falat utaimra, ösvényeimet járhatatlanná tette.
- 10 Olyan hozzám, mint a leselkedő medve, mint rejtekhelyen az oroszlán.
- 11 Lekergetett utamról, összetépett, elpusztított engem.
- 12 Felvonta íját, és kitett engem nyilai céltáblájául.
- 13 Veséimbe eresztette tegzének nyilait.
- 14 Nevetséges lettem minden nép előtt, és gúnydalt énekelnek rólam egész nap.
- 15 Keserűséggel lakatott jól, bánattal itatott meg.
- 16 Kavicsot rágatott velem, hamuba kényszerített engem.
- 17 Elvette békességemet, elfeledtem, mi a jólét.
- 18 Már azt gondoltam: Nem lehet reménykednem és bizakodnom az ÚRban!
- 19 Gondolj nyomorúságomra és hontalanságomra, az ürmre és a méregre!
- 20 Mindig erre gondol, és elcsügged a lelkem.
- 21 De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek:
- 22 Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma:
- 23 minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!
- 24 Az ÚR az én osztályrészem - mondom magamban -, ezért benne bízom.
- 25 Jó az ÚR a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhoz.
- 26 Jó csendben várni az ÚR szabadítására.
- 27 Jó, ha a férfi már ifjúkorában igát hordoz.
- 28 Üljön hát magányosan és maradjon néma, amikor ráteszik.
- 29 Hajtsa porba fejét, talán van reménysége.
- 30 Tartsa oda arcát, ha ütik, tűrje el, ha gyalázzák.
- 31 Mert nem vet el örökre az Úr.
- 32 Még ha megszorít is, irgalmaz, mert nagyon szeret.
- 33 Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.
- 34 Amikor lábbal tiporják egy ország foglyait,
- 35 amikor az embert kiforgatják jogából a Felséggel szembeszállva,
- 36 amikor megcsalják az embert perében, azt nem nézi el az Úr!
- 37 Ha bekövetkezik, amit valaki megmond, nem az Úr parancsából van-e az?
- 38 Nem a Felséges szavától függ-e a rossz is, meg a jó is?
- 39 Miért siránkozik az élő ember, a férfi, ha vétkezett?
- 40 Inkább kutassuk, vizsgáljuk meg útjainkat, és térjünk meg az ÚRhoz!
- 41 Emeljük föl szívünket és kezünket Istenhez, aki a mennyekben van:
- 42 Mi voltunk a vétkesek és engedetlenek, ezért nem bocsátottál meg.
- 43 Elzárkóztál haragodban, és üldöztél, kíméletlenül gyilkoltál bennünket.
- 44 Elzárkóztál felhőd mögé, nem jutott hozzád imádság.
- 45 Megvetett söpredékké tettél bennünket a népek között.
- 46 Ránk tátotta száját minden ellenségünk.
- 47 Rettetés és csapda lett a részünk, pusztulás és összeomlás.
- 48 Könny patakozott a szememből népem összeomlása miatt.
- 49 Szemem szüntelen könnyezik, megállás nélkül,

50 míg le nem tekint, és meg nem látja a mennyekből az ÚR.
51 Fáj a lelkem, ha látom városom lakóinak sorsát.
52 Vadásztak rám, mint a madárra, ellenségeim ok nélkül.
53 Verembe taszítottak engem, és köveket dobtak rám.
54 Összecsapott a víz a fejem fölött, már azt mondtam: elvesztem!
55 Segítségül hívtam nevedet, URam, a verem mélyéről.
56 Meghallottad szavamat: Ne fogd be a füled sóhajtásom és kiáltásom előtt!
57 Közeledtél, mikor kiáltottam hozzád, így szóltál: Ne félj!
58 Te perelted, Uram, peremet, és megváltottad életemet.
59 Láttad, URam, hogy megcsaltak: ítélj meg igazságomat!
60 Láttad, milyen bosszúvágyók, mi mindent terveztek ellenem.
61 Hallottad, URam, hogyan gyalázkodtak, mi mindent terveztek ellenem.
62 Támadóim szája egész nap engem rágalmaz.
63 Lásd meg, hogy akár ülnek, akár állnak, csak engem gúnyolnak.
64 Fizess meg nekik, URam, azért, amit kezükkel tettek!
65 Adj nekik elborult elmét, ez legyen átkod rajtuk!
66 Üldözze haragod őket, pusztítsd ki őket az ÚR ege alól!

JSir. 4.

1 Jaj, de megfeketedett az arany, elváltozott a színarany! Szétszórták a drágaköveket minden utcáson!

2 Sionnak színaranyat érő drága fiait jaj, csak cserépedénynek tekintették, fazekas keze munkájának!

3 Még a sakálók is odatartják emlőiket kölykeiknek, és szoptatják őket, de népem leányai oly kegyetlenek lettek, mint a struccok a pusztában.

4 A csecsemő nyelve ínyéhez tapadt a szomjúság miatt, a gyermekek kenyeret kértek, de senki sem tört nekik.

5 Akik csemegéket szoktak enni, éhen pusztultak az utcákon, akiket bíborban neveltek, a szemétdombon turkáltak.

6 Nagyobb volt népem bűne, mint Sodoma vétke, amely egy pillanat alatt elpusztult, kezét sem mozdíthatta benne senki.

7 Előkelői tisztábbak voltak, mint a hó, fehérebbek, mint a tej, testük pirosabb volt, mint a korall, mintha zafírból metszették volna őket.

8 Testük feketébb lett, mint a korom, nem ismerni rájuk az utcákon, bőrük a csontjukhoz tapadt, elszáradtak, mint a fa.

9 Jobban jártak azok, akiket fegyver ölt meg, mint akik éhen haltak; azok átdöfve múltak ki, ezek pedig, mivel elfogyott a föld termése.

10 A gyengéd szívű asszonyok saját kezükkel főzték meg gyermekeiket, hogy legyen táplálékuk népem összeomlása idején.

11 Szabad folyást engedett haragjának az ÚR, kiöntötte izzó haragját. Lángba borította a Siont, megemésztette még az alapját is.

12 Nem hitték a föld királyai, sem az egész világ lakói, hogy be tud hatolni az ostromló ellenség Jeruzsálem kapuin.

13 Prófétáinak vétkei miatt, papjainak bűnei miatt történt ez, akik igazak vérént ontották benne.

14 Vakon botorkáltak az utcákon, vértől beszennyezve. Érinteni sem lehetett az öltözetüket.

15 Félre az útból, tisztátalan - kiáltoztak feléjük -, félre, félre az útból, ne érintsetek! Ha botladozva eljutottak is a pogányok közé, azok azt mondták: Nem maradhattok tovább itt!

16 Maga az ÚR szolgáltatta ki őket, nem tekint rájuk többé. A papok személyét nem tisztelték, a véneknek sem kegyelmeztek.

17 Már a szemünk is belefáradt, vártuk a segítséget, de hiába; őrhelyünkről lestük a népet, amely nem hozott szabadulást.

18 Még a lépteinket is figyelték, a szabadba sem mehettünk ki. Elközeledett a vég, letelt az időnk, eljött a vég!

19 Gyorsabbak voltak üldözőink, mint a sasok az égen. A hegyeken hajszoltak bennünket, a pusztában ólálkodtak utánunk.

20 Az ÚR fölkentje, éltető leheletünk, foglyul esett vermükben, pedig azt gondoltuk, hogy oltalma alatt élhetünk a népek között.

21 Örülj, örvendezz, Edóm népe, aki Úc földjén laksz! Hozzád is odakerül még a pohár, te is lerészegedsz, és pőrére vetközöl.

22 Véget ért büntetésed, Sion leánya, nem visznek többé fogságba. De a te bűnödet, Edóm, számon kéri az ÚR, és leleplezi vétkeidet.

JSir. 5.

- 1 Emlékezz, URam, mi történt velünk! Tekints ránk, és lásd meg gyalázatunkat!
- 2 Örökségünk bitorlókra szállt, házunk idegenekre.
- 3 Apátlan árvák lettünk, anyáink özvegyek.
- 4 Vizünket pénzért isszuk, fánkért fizetnünk kell.
- 5 Nyakunkon vannak hajszolók, fáradozunk pihenés nélkül.
- 6 Egyiptomnak adtuk kezét, meg Asszíriának, hogy legyen elég kenyérünk.
- 7 Atyáink, akik vétkeztek, már nem élnek: nekünk kell hordanunk bűneik terhét.
- 8 Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs, aki kiragadjon kezükből.
- 9 Életünk kockáztatásával hordjuk be élelmünket, a pusztalakók fegyverétől veszélyeztetve.
- 10 Bőrünk tüzel, mint a kemence, a kízó éhségtől.
- 11 Meggyalázták az asszonyokat a Sionon, a szüzeket Júda városaiban.
- 12 A vezéreket felakasztották, a vének személyét sem becsülték.
- 13 Az ifjaknak kell a malomkövet forgatniuk, a gyermekek a fahordásban botladoznak.
- 14 Nincsenek már vének a kapuban, nem muzsikálnak az ifjak.
- 15 Odavan szívünk öröme, tánc helyett gyászolunk.
- 16 Leesett fejünkről a koszorú, jaj nekünk, mert vétkeztünk!
- 17 Ezért lett beteg a szívünk, emiatt homályosodott el szemünk,
- 18 mert pusztává vált a Sion hegye, rókák szaladgálnak rajta.
- 19 De te, URam, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre.
- 20 Miért feledkezel meg rólunk ilyen sokáig, miért hagysz el minket oly hosszú időn át?
- 21 Téríts magadhoz, URam, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak!
- 22 Bizonyára nem vetted el minket végképp, nem haragszol ránk annyira!

Ezékiel próféta könyve

Ez. 1.

1 A harmincadik évben, a negyedik hónap ötödikén, amikor én a fogságban élő nép között voltam a Kebár folyó mellett, megnyílt az ég, és isteni látomásokat láttam. 2 A hónap ötödikén, Jójákin király fogságba vitelének ötödik évében, 3 szólt az ÚR igéje Ezékiel paphoz, Búzi fiához, a káldeusok országában, a Kebár folyó mellett, és megragadta őt ott az ÚR. 4 Láttam, hogy forgószél jött észak felől, nagy felhővel és egymást érő villámlással, körülötte fényözönnel. A közepéből, a villámok közül mintha ezüstös csillogás tündöklött volna. 5 Négy élőlény alakja volt ott. Ilyennek látszottak: emberhez hasonló alakjuk volt, 6 de mindegyiknek négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt. 7 Lábaik egyenes lábak voltak, de lábfejük olyan volt, mint a borjúláb. Ragyogóak voltak, mint a fénylő réz. 8 Szárnyuk alatt négyfelől emberi kezek voltak. Mind a négynek voltak arcai és szárnyai. 9 Szárnyaik összeértek, egyiké a másikéhoz. Nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, mindegyik előre nézve tudott menni. 10 Ilyen volt az arcuk: volt emberarcuk, de volt oroszlánarca is mind a négynek jobbról, bikaarca is volt mind a négynek balról, és volt sasarca is mind a négynek. 11 Ilyen volt az arcuk. Felső szárnyaik ki voltak terjesztve, ez a két szárny összeért, egyiké a másikéval, kettő pedig eltakarta a testüket. 12 Mindegyik előre nézve tudott menni. Ahova a lélek akart menni, oda mentek, nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 13 Ilyenek voltak az élőlények: külsejük olyan volt, mint az izzó parázs, és az élőlények közt, mintha égő fáklyák lobogtak volna. Tűz ragyogott, és a tűzből villámok cikáztak. 14 Az élőlények járása-kelése olyannak látszott, mint a villámlás. 15 Amikor néztem az élőlényeket, megpillantottam egy-egy kereket a földön az élőlények mellett, mind a négy előtt. 16 A kerekék úgy voltak elkészítve, hogy ragyogó drágaköveknek látszottak, és mind a négy egyforma volt. Úgy készültek, hogy mindegyik kerék közepében egy másik kerék látszott. 17 Amikor jártak, négy irányban tudtak menni; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 18 A kerék abroncsai magasak és félelmetesek voltak, és mind a négy abroncs körös-körül tele volt szemekkel. 19 Amikor az élőlények jártak, a kerekék is jártak mellettük; és amikor az élőlények fölemelkedtek a földről, a kerekék is fölemelkedtek. 20 Ahová a lélek akart menni, oda mentek; ahová a lélek akarta. És a kerekék is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította a kerekéket. 21 Ha azok jártak, ezek is jártak, ha azok megálltak, ezek is megálltak; és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkedtek a kerekék is, mert az élőlények lelke irányította a kerekéket. 22 Az élőlények feje fölött valami boltozat volt, amely félelmesen csillogott, mint a jég, és ki volt feszítve a fejük fölött. 23 A boltozat alatt ki voltak terjesztve szárnyaik, egyiké a másiké felé. Mindegyiknek volt másik két szárnya is. Ezekkel eltakarták a testüket elöl is, hátul is. 24 Amikor jártak, olyannak hallottam szárnyaik zúgását, amilyen a nagy vizek zúgása, mint a Mindenható hangja. Hangjuk zúgása olyan volt, mint egy tábor morajlása. Amikor megálltak, leeresztették szárnyaikat. 25 És egy hang hallatszott a fejük fölött levő boltozatról amikor megálltak, és leeresztették szárnyaikat. 26 A fejük fölött levő boltozaton fölül egy zafírfényű trónus alakja látszott, a trónus alakja fölött pedig emberhez hasonló alak látszott. 27 Ezüstösen csillogónak láttam: derekától fölfelé úgy látszott, mintha tűz fogná körül, derekától lefelé pedig úgy láttam, mintha fényözön venné körül. 28 A körülötte levő fényözön olyannak látszott, mint a szivárvány, amely a felhőkön szokott lenni esős napon. Ilyen volt az ÚR dicsőségének a látványa. Amikor megláttam, arcra borultam, és hallottam, hogy valaki megszólal.

Ez. 2.

1 Ezt mondta nekem: Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled! 2 Miközben beszélt, lélek áradt belém, talpra állított, én pedig hallottam, hogy beszél hozzám. 3 Ezt mondta nekem: Emberfia, elküldelek téged Izráel fiaihoz, a lázadó néphez, amely fellázadt ellenem. Hűtlenek voltak hozzám ők is, őseik is egészen a mai napig. 4 A makacs és konok szívű fiakhoz küldelek. Mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... 5 Akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele, hiszen engedetlen nép ez, de majd megtudják, hogy próféta volt közöttük. 6 Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez. 7 Hirdesd nekik az én ígéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele; hiszen engedetlen nép ez! 8 Te pedig, emberfia, hallgasd meg, amit mondom neked! Ne légy engedetlen, mint ez az engedetlen nép! Nyisd ki a szád, és add meg, amit adok neked! 9 Láttam, hogy egy kéz nyúlt felém, és egy irattekercs volt benne. 10 Kiterítette előttem, és az tele volt írva mindkét oldalán. Siratóéneket, sóhaj meg jajszó volt ráírva.

Ez. 3.

1 Ezt mondta nekem: Emberfia, edd meg, amit itt találsz! Edd meg ezt a tekerccset, azután menj, és szólj Izráel házához! 2 Kinyitottam a számat, ő pedig megetette velem azt a tekerccset. 3 Ezt mondta nekem: Emberfia, rakd tele a hasadat, töltsd meg a gyomrodat ezzel a tekerccsel, amelyet adok neked! Meg is ettem, és olyan édes volt a számban, mint a méz.

4 Azután ezt mondta nekem: Emberfia, menj el Izráel házához, és hirdesd nekik igéimet! 5 Nem érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez szól a küldetésed, hanem Izráel házához. 6 Nem ahhoz a sok érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez, akiknek a beszédét nem érted. Bizony, ha azokhoz küldtelek volna, ők hallgatnának rád. 7 De Izráel háza nem akar majd rád hallgatni, mert énrám nem akarnak hallgatni. Bizony, Izráel egész háza kemény fejű és konok szívű! 8 De én ugyanolyan keménnyé teszem arcodat, mint az ő arcuk, és ugyanolyan keménnyé a fejedet, mint az ő fejük. 9 Olyan keménnyé teszem a fejedet, mint a gyémánt, amely a tűzkőnél is keményebb. Ne félj, és ne reszkess tőlük! Bizony, engedetlen nép ez! 10 Azután ezt mondta nekem: Emberfia, minden szavamat, amelyet elmondok neked, fogadd szívedbe, és hallgasd figyelmesen! 11 Menj oda fogságban élő néped fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... - akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele. 12 Ekkor fölemelt engem a lélek, hátam mögött pedig nagy, dörgő hangot hallottam: Áldott az ÚR dicsősége az ő szent helyén! 13 Az élőlények szárnyainak zúgása, amint egymáshoz csapódtak, meg a kerekek robaja volt a nagy, dörgő hang. 14 A lélek fölemelt, és elragadott engem. Én pedig mentem keserűen, felindult lélekkel, de az ÚR kemény kézzel tartott engem. 15 Így kerültem Tél-Ábába, a fogságban élőkhez, akik a Kebár folyó mellett laktak. Letelepédtem ott, ahol ők laktak, és ott ültem közöttük hét napig összetörve.

16 Hét nap múlva ez történt: Így szólt hozzám az ÚR igéje: 17 Emberfia! Őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha igét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! 18 Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon: akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon. 19 De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő nem tér meg bűnéből, és bűnös útvjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet. 20 Ha az igaz letér az igaz útról, és gonoszságot követ el, akkor én bukását okozom, és ő meg fog halni. Ha nem figyelmezteted őt, akkor meghal ugyan vétke miatt, és emléke sem marad meg igaz tetteinek, amelyeket véghezvitt, de a vérét tőled kérem számon. 21 Ha viszont figyelmezteted az igazat, hogy ne vétkezzék többé az igaz, és ő nem vétkezik, akkor életben marad, mert engedett a figyelmeztetésnek, és te is megmented a lelkedet.

22 Az ÚR ott megragadott engem, és ezt mondta nekem: Indulj, menj ki a völgybe, mert ott akarok veled beszélni! 23 El is indultam, kimentem a völgybe, és íme, ott állt az ÚR dicsősége. Ugyanolyan volt, amilyent a Kebár folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam. 24 De lélek áradt belém, talpra állított, szólt hozzám, és ezt mondta nekem: Menj, és zárkózz be házádba! 25 Emberfia, köteleket fognak hozni, megkötöznek velük, és nem mehetsz közéjük. 26 Nyelvedet az ínyedhez ragasztom, néma leszel, és nem tudod dorgálni őket, noha engedetlen nép ez. 27 Csak ha én szólok hozzád, és megnyitom a szádat, akkor mondhatod nekik: Így szól az én Uram, az ÚR!... Aki hallgat rá, az hallgat rá, aki nem törődik vele, az nem törődik vele. Hiszen engedetlen nép ez!

Ez. 4.

1 Te pedig, emberfia, fogj egy téglát, tedd magad elé, és vésd rá egy várost: Jeruzsálemet! 2 Vedd ostrom alá, építs vele szemben ostromgépeket, emelj sáncot, állíts fel táborokat, helyezz el körülötte faltörő kosokat! 3 Azután fogj egy vas sütőlapot, tedd oda mint egy vasfalat magad és a város közé, szegezd rá a tekintetedet: így legyen ostrom alatt, így ostromold! Intő jel ez Izráel házának. 4 Azután feküdj a bal oldaladra, és vedd magadra Izráel házának a büntetését! Addig kell elszenedned büntetésüket, ahány napig így fekszel. 5 Napokban kifejezve adtam meg büntetésük éveit: háromszázkilencven nap. Így szenvedd el Izráel házának büntetését! 6 Ha ezt kitöltötted, másodszor feküdj a jobb oldaladra, és szenvedd el Júda házának a büntetését negyven napig. Egy-egy évet egy-egy napban adtam meg. 7 Szegezd tekintetedet Jeruzsálem ostromára, tórd fel ruhád ujját, és prófétálj ellene! 8 Megkötözlek, és nem fordulhatsz egyik oldaladról a másikra, míg le nem telnek ostromod napjai. 9 Azután végy búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt; tedd azokat egy edénybe, és készíts magadnak belőlük kenyeret! Ahány napig fekszel az oldaladon, azt edd: háromszázkilencven napig! 10 Húsz sekel súlyú enivalót ehetsz naponként, mindig ugyanabban az időben egyed. 11 Vizet is mérték szerint igyál: egyhatod hínt, mindig ugyanabban az időben igyad! 12 Mint az árpakenyeret, úgy egyed, de emberi ganéjon süsd meg a szemük láttára! 13 Ezt mondja az ÚR: Így eszik majd Izráel fiai tisztátalan kenyerüket a népek között, amelyek közé elűzöm őket. 14 De én ezt mondtam: Jaj, Uram, URam! Én még nem tettem magamat tisztátalanná ifjúkoromtól fogva mostanáig sohasem azzal, hogy elhullott vagy széttépett állatot ettem volna, és nem vettem a számba tisztátalan húst. 15 Ő így válaszolt nekem: Nézd, megengedem neked, hogy emberi ganéj helyett marhaganéjon süsd meg a kenyeredet. 16 Azután ezt mondta nekem: Emberfia, én összetöröm a kenyér botját Jeruzsálemben. Kenyeret mértékkal és aggóva esznek, vizet is kimérve és borzadva isznak, 17 mivel szűkösen lesz kenyerük és vizük; borzadva néznek egymásra, és elsorvadnak bűnük miatt.

Ez. 5.

1 Emberfia, fogj egy éles kardot, használd borotvának, vágd le a hajadat és a szakálladat! Azután végy egy serpenyős mérleget, és oszd részekre, amit levágtál. 2 Harmadrészét égesd el a város közepén, amikor letelnek az ostrom napjai; azután fogd a harmadrészét, vágd össze karddal a városon kívül; harmadrészét pedig szórd széjjel, én meg kivont karddal üldözöm. 3 De végy ki belőle egy keveset, és kösd be a ruhád szegélyébe! 4 Még ebből is végy ki, dobd bele a tűzbe, és égesd el a tűzben: ebből árad tűz Izráel egész házára. 5 Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Ez itt Jeruzsálem. A pogány népek között helyeztem el, országokkal vettem körül. 6 De engedetlen volt törvényeimmel szemben, bűnösebb, mint a pogányok, és rendelkezéseimmel szemben engedetlenebb volt, mint a körülötte levő országok. Megvetették törvényeimet, és nem éltek rendelkezéseim szerint. 7 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel megátalkodottabbak voltak a körülöttetek levő pogányoknál, nem éltetek rendelkezéseim szerint, és nem teljesítettétek törvényeimet, sőt még olyanok sem voltak, mint a körülöttetek levő pogányok, akik a maguk törvényeit teljesítik, 8 azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én is ellened fordulok, és ítéletet tartok köztetek a pogányok szeme láttára. 9 Olyat tesztek veletek sok utálatos bűnök miatt, amelyet még nem tettem, és amihez foghatót nem is fogok tenni többé. 10 Ezért apák fogják megenni fiaikat közöttetek, és fiak fogják megenni apáikat. Ítéletet tartok rajtad, és szétszórom egész maradékodat mindenfelé. 11 Ezért, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR - mivel te tisztátalanná tetted szentélyemet minden förtelmes és utálatos bálványoddal, azért én elveszem tőled; nem szánakozom, és nem leszek könyörületes! 12 A nép harmadrésze dögvészben hal meg, és éhen pusztul a városban, egyharmada fegyvertől hull el körülötte, egyharmadát pedig széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. 13 Kitöltöm haragomat, és lecsillapszik lángoló haragom velük szemben, amikor elégtételt veszek. Akkor tudják meg, hogy én, az ÚR, szóltam bosszúságomban, amikor majd kitöltöm rajtuk lángoló haragomat. 14 Lerombollak, és gyalázatosá teszek a körülötted élő népek között, látni fogja minden arra járó. 15 Gyalázni és csúfolni fognak, elrettentő példa leszel a körülötted élő népek számára, mert ítéletet tartok rajtad haraggal, felindulással és súlyos büntetéssel. Én, az ÚR, megmondtam! 16 Beléjük lövöm az éhség veszedelmes nyilait, amelyek romlást okoznak, mert romlásotokra lövöm ki azokat; egyre súlyosabbá teszem köztetek az éhséget, és eltöröm nálatok a kenyér botját. 17 Éhséget és vadállatokat bocsátok rád, amelyek megfosztanak gyermekeidtől; dögvész és vérontás gázol át rajtad, és fegyvert bocsátok rád. Én, az ÚR, megmondtam!

Ez. 6.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia, vedd a tekintetedet Izráel hegyeire, és prófétálj ellenük! 3 Ezt mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az én Uramnak, az ÚRnak az igéjét! Ezt mondja az én Uram, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Én most fegyvert bocsátok rátok, és elpusztítom áldozóhalmaitokat. 4 Elpusztulnak oltáraitok, összetörnek tömjénező oltáraitok, és odadobom a halálra sebetteket bálványaitok elé. 5 Odavetem Izráel fiainak holttesteit bálványaik elé, és odaszórom csontjaitokat oltáraitok köré. 6 Minden lakóhelyeteken rommá lesznek a városok, és elpusztulnak az áldozóhalmok, hogy oltáraitok is rommá legyenek, és elpusztuljanak. Összetörik és megsemmisítik bálványaitokat, szétzúzzák tömjénező oltáraitokat, és tönkreteszik csinálmányaitokat. 7 Hullanak köztetek a sebesültek. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! 8 De hagyok maradékot. Lesznek, akik megmenekülnek a fegyvertől, a népek közé szétszóródva az országokban. 9 Akkor majd megértik megmenekültjeitek a népek közt, ahová fogságba vitték őket, hogy én törtem össze tőlem elfordult parázna szívüket és bálványaikkal paráználkodó szemüket. Megundorodnak önmaguktól gonoszságuk miatt, mert mindenféle utálatosságot követtek el. 10 Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR. Nem hiába mondtam meg, hogy ilyen veszedelmet hozok rájuk. 11 Így szól az én Uram, az ÚR: Csapd össze a kezed, dobbants a lábaddal, és mondd: Jaj Izráel házának a sok gonosz, utálatos dolog miatt! Fegyver, éhínség és dögvész miatt fognak elhullani! 12 Aki messze van, dögvészben hal meg, aki közel van, fegyvertől esik el, és aki az ostromlottak között marad, az éhen hal. Így töltöm ki rajtuk haragomat. 13 Majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor ott hevernek a halálra sebettek a bálványok között, az oltárok körül, minden magas halmon, minden hegycsúcson, minden bujazöld fa és minden lombos cserfa alatt; mindenütt, ahol engesztelő illatáldozatot szoktak bemutatni bálványaiknak. 14 Kinyújtom a kezemet ellenük, sivárrá és kietlenné teszem az országot, minden lakóhelyüket a pusztától Dibláig. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

Ez. 7.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Te, emberfia - mondta az én Uram, az ÚR -, vége van Izráél földjének! Jön a vég az ország négy oldalán 3 Most véged lesz! Rád zúdítom haragomat, elítéllek úgy, ahogy megérdemled, megbüntetlek minden utálatos tetedért. 4 Nem szánakozom rajtad, és nem leszek könyörületes, hanem megbüntetlek, ahogy érdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 5 Így szól az én Uram, az ÚR: Egyik veszedelem jön a másik után! 6 Jön a vég, jön a vég! Rád virradt, jön már! 7 Jön rátok a felfordulás, ország lakói! Jön már az az idő, közel van az a nap, amelyen rémület lesz a hegyeken víg ének helyett! 8 Most már hamarosan kitöltöm rajtad lángoló haragomat, elbánok veled haragomban; elítéllek úgy, ahogy megérdemled, és megbüntetlek minden utálatos tetedért. 9 Nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, vagyok az, aki ver! 10 Itt van az a nap, eljött már! Eljött a felfordulás, virágozik a törvénysértés, virít a kevélység. 11 Az erőszak bűnös uralommá lett. Nem marad belőlük semmi, sem gazdagságukból, sem tömegükből, sem előkelőikből. 12 Eljött az idő, elérkezett a nap! A vevő ne örüljön, az eladó ne búsuljon, mert minden gazdagságot utolér a harag. 13 Az eladó nem veheti vissza, amit eladott, még ha életben maradna is, mert a látomás minden gazdagságra vonatkozik, és visszavonhatatlan, hiszen még az életét sem tarthatja meg senki a bűne miatt. 14 Fújjátok csak a kürtöt, készítsetek elő mindent! Nem fog senki harcba menni, mert izzó haragom elért minden gazdagságot. 15 Kint fegyver pusztít, bent dögvész és éhínség. Aki a mezőn van, fegyvertől hal meg, aki a városban van, azt éhínség és dögvész emészti meg. 16 És ha lesznek is, akik megmenekülnek, olyanok lesznek, mint a bűgő galambok a hegyeken, mindnyájan nyögnek bűneik miatt. 17 Minden kéz elerőtlenedik, minden térd vizes lesz. 18 Zsákruhát öltenek, rettegés lepi meg őket, minden arcon szégyenpír lesz, mindenki fején kopaszság. 19 Ezüstjüket az utcára dobják, és aranyuk szemébe kerül. Ezüstjük és aranyuk nem tudja megmenteni őket az ÚR féktelen haragjának a napján. Éhségüket nem elégíthetik ki, gyomruk nem tölthetik meg vele. Ez csak bűnbe vitte őket. 20 Díszes ékességével büszkélkedtek, sőt utálatos és förtelmes bálványokat csináltak belőle. Ezért tettem azt szemétté. 21 Prédául adtam az idegeneknek, és zsákmányul a föld bűnöseinek, akik gyalázatra használják. 22 Elfordítom tőlük arcomat, és meggyalázzák szent helyemet. Rablók hatolnak be oda, és meggyalázzák. 23 Készítsd a láncot, mert tele van az ország törvényesített vérontással, és tele van a város erőszakkal. 24 De én idehozom a leggonoszabb népeket, és birtokba veszik a házakat. Véget vetek az erőszak kevélységének, és meggyalázzák a szentélyeket. 25 Rettegés jön; békét keresnek, de hiába. 26 Egyik baj a másik után jön, egyik hír a másik után érkezik. Látomást keresnek a prófétánál, de hiába; nem tud útbaigazítást adni a pap, sem tanácsot a vén. 27 A király gyászolni fog, a fejedelmet borzadás környékezi, és az ország népének megbénul az ereje. Úgy bánok velük, ahogy megérdemlik. Ahogyan ők ítélték, úgy ítélem meg őket. Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 8.

1 A hatodik esztendőben, a hatodik hónap ötödik napján, amikor a házamban ültem, Júda vénei pedig előttem ültek, az én Uramnak, az ÚRnak a keze ott megérintett. 2 Egy alakot láttam, amely tűzhöz volt hasonló. Derekától lefelé tűznek látszott, derekától fölfelé pedig ragyogónak látszott, ezüstösen csillogónak. 3 Mintha egy kéz nyúlt volna ki, megragadott engem a hajamnál fogva. Fölemelt engem a lélek az ég és a föld közé, és elvitt Jeruzsálembe isteni látomásban, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent bosszúságra ingerlő bálvány foglalt helyet. 4 De megjelent ott Izráel Istenének a dicsősége. Ugyanolyan volt, mint amilyent a völgyben láttam. 5 Ezt mondta nekem: Emberfia! Tekints észak felé! Föl is tekintettem észak felé, és megláttam a kaputól északra egy oltárt, ahol az Istent ingerlő bálvány volt a bejáratnál. 6 Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Látod-e, mit művelnek? Olyan nagy utálatosságot művel itt Izráel háza, hogy miattuk el kell távoznom szentélyemből. De még más nagy utálatosságokat is fogsz látni. 7 Azután bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, hogy egy rés van a falban. 8 Ezt mondta nekem: Emberfia! Törj át a falon! Áttörtem a falon, és láttam ott egy ajtót. 9 Majd ezt mondta nekem: Menj be, és nézd meg, hogy milyen gonosz, utálatos dolgokat művelnek ott! 10 Be is mentem, és láttam, hogy mindenféle csúszómászónak és förtelmes állatnak a képe, és Izráel házának valamennyi bálványa be volt vésve köröskörül a falba. 11 Ott állt előttük Izráel háza vénei közül hetven férfi, közöttük Jaazanjáhu, Sáfán fia. Mindegyiknek tömjénező volt a kezében, és illatos füstfelhő szállt fölfelé. 12 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, hogy mit művelnek Izráel házának a vénei a sötétben, mindegyik a maga bálványának fülkéjénél?! Mert ezt mondják: Nem lát bennünket az ÚR! Elhagyta az ÚR ezt az országot! 13 Majd ezt mondta nekem: Még más nagy utálatosságokat is fogsz látni, amiket művelnek. 14 És bevitt engem az ÚR háza kapujának a bejáratához, amely északra van. Asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták. 15 Ezt mondta nekem: Láttad-e, emberfia? Még ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni. 16 És bevitt engem az ÚR háza belső udvarába. Az ÚR temploma bejáratánál, a csarnok és az oltár között mintegy huszonöt férfi volt, háttal az ÚR temploma felé, arccal kelet felé fordulva, és kelet felé leborulva imádták a napot. 17 Akkor ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Nem volt elég az, hogy Júda háza olyan utálatos dolgokat művelt, amilyeneket itt elkövettek! Még az országot is elárasztották erőszakkal, és engem újra meg újra bosszantottak! Nézd, hogy tartják a szőlőhajtásokat az orruk előtt! 18 De én majd elbánok velük haragomban, nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Kiálthatnak hozzám bármilyen nagy hangon, nem hallgatom meg őket.

Ez. 9.

1 Ezután így kiáltott nagy hangon a fülem hallatára: Eljött a város büntetésének ideje. Mindenkinek a kezében ott van már a pusztító eszköz. 2 Íme, hat férfi jött a Felső-kapu felől, amely északra néz, fegyver volt mindegyiknek a kezében. De volt közöttük egy gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán. Bejöttek, és odaálltak a rézoltár mellé. 3 Ekkor Izráel Istenének a dicsősége fölemelkedett a kerúbról, amely fölött volt, a templom küszöbéhez vonult, és szólította a gyolcsba öltözött férfit, akinek az oldalán íróeszközök voltak. 4 Ezt mondta neki az ÚR: Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak az embereknek a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek amiatt a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne. 5 A többieknek pedig ezt mondta a fülem hallatára: Menjetek utána végig a városon, és öldököljetek, ne szánakozzatok, és ne legyetek könyörületesek! 6 Gyilkoljátok az öreget, az ifjat és a szüzet, a gyermekeket és az asszonyokat, hadd pusztuljanak! De azokhoz az emberekhez ne nyúljatok, akiken jel van! Az én szentélyemnél kezdjétek el! Elkezdtek tehát az öregeken, akik a templom előtt voltak. 7 Majd ezt mondta nekik: Tegyétek tisztátalanná a templomot, és töltsétek meg az udvarokat halálra sebzettekkel! Menjetek! Ők tehát mentek, és öldököltek a városban. 8 Amíg öldököltek, én ott maradtam, arcra borultam, és így kiáltottam: Ó, Uram, URam! El akarod pusztítani Izráel egész maradékát, amikor kitöltöd haragodat Jeruzsálemen? 9 De ő így felelt nekem: Izráel és Júda házának a bűne igen-igen nagy, hiszen tele van az ország vérontással, és tele van a város törvénysértéssel, mert azt mondják, hogy elhagyta az ÚR az országot, és nem lát az ÚR. 10 Azért én sem szánakozom, és nem leszek könyörületes: fejükre olvasom tetteiket. 11 Ekkor a gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, ilyen jelentést tett: Megtettem, amit parancsoltál.

Ez. 10.

1 Azután láttam, hogy a boltozaton a kerúbok feje fölött egy zafírfényű trónushoz hasonló látvány tűnt fel. 2 Az ÚR pedig ezt mondta a gyoicsba öltözött férfinak: Menj be a kerúbok alatt levő kerekék közé, rakd tele mind a két markodat a kerúbok között levő parázzsal, és szórd azt a városra! Be is ment a szemem láttára. 3 A kerúbok a templomtól jobbra álltak, amikor a férfi bement, és felhő töltötte be a belső udvart. 4 Akkor az ÚR dicsősége fölemelkedett a kerúbról, a templom küszöbénél. A templom megtelt a felhővel, az udvar pedig megtelt az ÚR dicsőségének a fényével. 5 A kerúbok szárnyainak zúgása elhallatszott a legszélső udvarig, mintha a mindenható Isten hangja szólt volna. 6 Amikor azt parancsolta a gyoicsba öltözött férfinak, hogy vegyen tüzet a kerúbok között levő kerekék közül, akkor az bement, és megállt a kerék mellett. 7 Az egyik kerúb pedig kinyújtotta kezét a kerúbok közül a kerúbok között levő tűz felé, vett belőle, és odatette a gyoicsba öltözött férfi markába, az elvette, és eltávozott. 8 A kerúbok szárnyai alatt emberi kéz alakja látszott.

9 Láttam, hogy négy kerék volt a kerúbok mellett, egyik kerék az egyik kerúb mellett, másik kerék a másik kerúb mellett, és olyanok voltak a kerekék, mint a ragyogó drágakövek. 10 Mind a négynek az alakja egyformának látszott: mintha egyik kerék a másik kerékben lenne. 11 Amikor jártak, négy irányban tudtak menni, és nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, hanem amerre az első akart menni, arra ment a többi is; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 12 Egész testük és hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekék körös-körül tele voltak szemekkel, mind a négynek a kereke. 13 A kerekéket pedig valaki a fülem hallatára forgóknak nevezte. 14 Négy arca volt mindegyiknek: az első kerúbarc volt, a második emberarc, a harmadik oroszlánarc, a negyedik pedig sasarc. 15 És fölemelkedtek a kerúbok. Ez az az élőlény, amelyet a Kebár folyó mellett láttam. 16 Amikor a kerúbok jártak, a kerekék is jártak mellettük, amikor pedig a kerúbok fölemelték szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, a kerekék sem maradtak el mellőlük. 17 Ha azok álltak, ezek is álltak, ha azok fölemelkedtek, ezek is fölemelkedtek velük, mert az élőlény lelke irányította őket. 18 Akkor elvonult az ÚR dicsősége a templom küszöbétől, és helyet foglalt a kerúbok fölött. 19 A kerúbok pedig fölemelték szárnyaikat, szemem láttára fölemelkedtek a földről, és elindultak a kerekékekkel együtt. Az ÚR háza keleti kapujának a bejáratánál megálltak, és Izráel Istenének dicsősége ott volt fölöttük. 20 Ez az az élőlény, amelyet a Kebár folyó mellett láttam, Izráel Istene alatt, és fölismertem, hogy ezek kerúbok. 21 Négy arca volt mindegyiknek, és négy szárnya volt mindegyiknek; a szárnyaik alatt olyanforma kezük volt, mint az embernek. 22 Arcuk hasonló volt azokhoz az arcokhoz, amelyeket a Kebár folyó mellett láttam, meg az alakjuk és ők maguk is. Mindegyik előre nézve tudott menni.

Ez. 11.

1 Azután fölemelt engem a lélek, és az ÚR házának keleti kapujához vitt, amely keletre néz. Ott, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt. Közöttük láttam Jaazanját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép vezetőit. 2 Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Ezek azok a férfiak, akik álnok terveket szőnek, és rossz tanácsokat adnak ebben a városban. 3 Ezt mondják: Nem lesz itt hamarosan házépítés! Fazék ez a város, mi vagyunk a hús! 4 Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, emberfia! 5 Ekkor rám szállt az ÚR lelke, és ezt mondta nekem: Mondd meg, hogy így szól az ÚR: Jól mondtátok, Izráel háza! Tudom én, hogy mit gondoltok magatokban. 6 Sokakat öltetek meg ebben a városban, megtöltöttétek utcáit megöltekkel. 7 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Akiket városszerte megöltetek, azok a hús, a város pedig a fazék. De titeket kiviszlek belőle. 8 Fegyvertől féltetek, ezért fegyvert hozok rátok! - így szól az én Uram, az ÚR. 9 Kiviszlek innen titeket, idegenek kezébe adlak, és ítétetet tartok fölöttetek. 10 Fegyvertől fogtok elesni, Izráel határán ítélkezem fölöttetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 11 Nem lesz fazék ez a város, és nem lesztek ti benne a hús. Izráel határán ítélkezem fölöttetek. 12 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, mert nem az én rendelkezéseim szerint éltetek, és nem az én törvényeimet teljesítettétek, hanem a körülöttetek levő népek törvényeit teljesítettétek. 13 Miközben prófétáltam, Pelatjáhú, Benájá fia meghalt. Én pedig arcra borultam, és hangosan így kiáltottam: Ó, jaj, Uram, URam, véget akarsz vetni Izráel maradékának?!

14 Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 15 Emberfia! A te testvéreidről, a veled fogságba jutottakról, Izráel egész házáról így beszélnek Jeruzsálem lakói: Messzire vetődtek az ÚRtól, a mi birtokunkba került az ország! 16 Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Elvettem őket messzire a pogányok közé, szétszórtam őket az országokba, de én vagyok a szentélyük egy kis időre azokban az országokban, amelyekbe jutottak. 17 Ezért mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Összegyűjtelek benneteket a népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és nektek adom Izráel földjét. 18 És ha hazaérkeznek, eltávolítanak onnan minden förtelmes és utálatos bálványt. 19 Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet, és hússzívet adok nekik, 20 hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. 21 A szívről így szól az én Uram, az ÚR: Akiknek a szíve a förtelmes és utálatos bálványokat követte, azoknak a tetteit a fejükre olvasom! 22 Ekkor a kerúbok fölemelték szárnyaikat a kerekkel együtt, Izráel Istenének a dicsősége pedig ott volt fölöttük. 23 Fölszállt az ÚR dicsősége a városból, és megállt a hegyen, amely a várostól keletre van. 24 Engem pedig fölemelt a lélek, és elvitt a káldeusok földjére a fogságban élő néphez, látomásban, Isten lelke által. Azután eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam. 25 Én pedig elmondtam a fogságban élő népnek az ÚR igéjét, amelyet látomásban adott nekem.

Ez. 12.

1 Azután így szólt az ÚR igéje: 2 Emberfia! Engedetlen nép között laksz, akiknek van szemük, hogy lássanak, mégsem látnak, van fülük, hogy halljanak, mégsem hallanak; mert engedetlen nép ez. 3 Te pedig, emberfia, készíts el egy fogolynak való batyut, és készülj fogságba nappal, hogy lássák; mert el kell menned lakóhelyedről más helyre, a szemük láttára. Talán látni fognak, bár engedetlen nép ez! 4 A batyut, amely olyan, mint a foglyoké, nappal vidd ki a szemük láttára, de te este menj ki a szemük láttára, ahogy fogságba szoktak menni! 5 Szemük láttára törd át a falat, és azon át menj ki! 6 Szemük láttára vedd a válladra, sötétben vidd el, arcodat takard el, hogy ne lásd a földet, mert intő jellé teszek téged Izráel háza számára. 7 Úgy tettem azért, ahogy megparancsolta nekem: nappal kivittem a batyut, amely olyan volt, mint a foglyoké, este pedig áttörtem kezemmel a falat, a sötétben kimentem, és vállamra vettem a szemük láttára. 8 Másnap reggel így szólt hozzám az ÚR igéje: 9 Emberfia! Ugye megkérdezte tőled Izráel háza, ez az engedetlen nép, hogy mit csinálsz? 10 Mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ez a fenyegető jövendölés a Jeruzsálemben levő fejedelemnek és Izráel egész házának szól, akik ott élnek. 11 Mondd: Én intő jel vagyok számotokra! Ahogyan én tettem, úgy kell majd nekik is tenniük: mint rabok mennek a fogságba. 12 A fejedelem, aki közöttük van, terhet visz a vállán, sötétben megy el. Áttöri a falat, azon vezeti ki, arcát eltakarja, hogy ne is lássa szeme a földet. 13 Hálómát kifeszítem ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, a káldeusok országába, de azt már nem fogja látni, és ott fog meghalni. 14 Segítőit pedig és egész csapatát, akik csak körülötte vannak, széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. 15 Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor elszélesztem őket a népek között, és szétszórom őket az országokba. 16 De megtartok közülük néhány embert a fegyver, éhínség és dögvész után, hogy elbeszélhessék utálatos dolgaikat a népek között, amelyek közé kerülnek. Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR. 17 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 18 Emberfia! Remegve egyél kenyeret, reszketve és aggódva igyál vizet! 19 Az ország népéhez pedig így szólj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: Aggódva eszik majd kenyerüket, és borzadva isszák vizüket, mert pusztasággá válik az ország mindenestül, lakóinak erőszakos volta miatt. 20 A lakott városok romba dőlnek, és az ország pusztává lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! 21 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 22 Emberfia! Miféle szóbeszéd az, amelyet mondogattok Izráel földjéről: Múlnak a napok, és nem teljesül a sok látomás?! 23 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Megszüntetem ezt a szóbeszédet, nem példálózna így többé Izráelben. Ezt hirdesd nekik: Közeledik az az idő, amikor valóra válik minden látomás. 24 Akkor nem lesz többé hiábavaló látomás és hízelgő jósolgatás Izráel házában. 25 Mert ha én, az ÚR, szólok, akkor az az ige, amelyet én mondok, valóra válik késelem nélkül. Ha a ti napjaitokban mondok valamit, ti engedetlen nép, azt meg is teszem! - így szól az én Uram, az ÚR. 26 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 27 Emberfia! Izráel háza ezt mondja: Sokára teljesedik be a látomás, amelyet ez az ember lát; a távoli jövőről prófétál ő. 28 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem késik tovább egyetlen ígém sem, valóra válik az az ige, amelyet mondok - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 13.

1 Így szól hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Prófétálj Izráel prófétái ellen, akik prófétálgatnak; mondd meg azoknak, akik a maguk gondolatait prófétálják: Halljátok meg az ÚR igéjét! 3 Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk esze után járnak, de semmit sem láttak! 4 Olyanokká lettek prófétáid, Izráel, mint a rókák a romok közt! 5 Nem álltatok oda a résekhez, nem építtetek falat Izráel háza körül, hogy megállhasson a harcban az ÚR napján. 6 Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot, amikor azt mondogatták, hogy "így szól az ÚR", pedig az ÚR nem is küldte őket; és még várják, hogy beteljesítse szavukat! 7 Hiszen hiábavaló látomást láttatok, és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt mondogattátok, hogy "így szól az ÚR", pedig én nem is beszéltem! 8 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hiábavalóság a beszédek és hazugság a látomásotok, azért én ellenetek fordulok! - így szól az én Uram, az ÚR. 9 Kezem ránehezedik azokra a prófétákra, akik hiábavalóságot látnak, és hazugságot jósolgatnak. Nem maradnak népem körében, nem írják be őket Izráel házána a könyvébe, és nem jutnak el Izráel földjére. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, Úr vagyok. 10 Mivel félrevezették népemet, amikor azt mondták, hogy békesség, pedig nincs békesség; és ha a nép falat épít, ők bevakolják habarccsal, 11 ezért mondd meg a habarccsal vakolóknak, hogy ledől az. Ha majd ömlik a záporosó, parancsomra jégeső esik, és szélvihar tör ki, 12 akkor ledől a fal. Tőletek pedig ezt kérdezik: Hova lett a vakolat, amellyel bevakoltátok? 13 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Izzó haragom miatt szélvihar tör ki, haragom miatt záporosó ömlik, és jégesővel vetek véget neki izzó haragomban. 14 Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, úgyhogy föltárul az alapja. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 15 Véget vetek haragomban a falnak, és azoknak, akik azt habarccsal vakolták be, és azt mondom majd nektek: Oda van a fal, és oda vannak a vakolói: 16 Izráel prófétái, akik Jeruzsálemnek prófétálgattak, és a békességről láttak látomásokat, pedig nincs békesség! - így szól az én Uram, az ÚR. 17 Te pedig, emberfia, szegezd tekintetedet néped leányaira, akik a maguk gondolatait prófétálják, és prófétálj ellenük! 18 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: jaj azoknak, akik bűvös szalagokat varrogatnak minden kéz csuklójára, és varázskendőket készítenek az emberek fejére minden méretben, lelkekre vadászva! Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok étellel a magatok érdekében. 19 Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy halállal fenyegettek olyan lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és étellel biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra. 20 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel lelkekre vadásztok, mint a madarakra. Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra. 21 Letépek varázskendőiteket, és kiszabadítom kezetekből népemet; nem lesz az többé vadászszákmány a kezetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 22 Mivel hazug módon fájdalmat okoztok az igaz embernek, pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyhogy nem tér meg a rossz útról, és nem marad életben, 23 ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgattok tovább, mert kiszabadítom kezetekből népemet. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 14.

1 Egyszer eljöttek hozzám Izráel vénei közül néhányan, és leültek előttem. 2 Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 3 Emberfia! Ezek az emberek szívükbe fogadták bálványaikat, és azon jár az eszük, ami bűnbe viszi őket. Engedjem, hogy ezek kérdezzessenek engem? 4 Ezért beszélj velük, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Ha valaki Izráel házából úgy megy a prófétához, hogy a szívébe fogadja bálványait, és azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, annak én, az ÚR, fogok válaszolni a sok bálványm miatt. 5 Mert megragadom Izráel házának a szívét, mindazokét, akik elidegenedtek tőlem bálványaik kedvéért. 6 Ezért mondd Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Térjete meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra! 7 Mert ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül elidegenedik tőlem, szívébe fogadja a bálványokat, azon jár az esze, ami őt bűnbe viszi, és úgy megy a prófétához azért, hogy megkérdezzen engem, annak én, az ÚR, fogok válaszolni. 8 Szembefordulok az ilyen emberrel, intő példává teszem, és kiirtom népem közül. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 9 Ha azt a prófétát rászedik, és kijelentést ad, én, az ÚR, hagyom, hogy rászedjék azt a prófétát, de majd kinyújtom a kezem ellene, és kipusztítom népemből, Izráelből. 10 A próféta éppen olyan bűnös, mint aki megkérdezte. Bűnhődni fognak bűnükért, 11 hogy többé ne tévelyedjék el tőlem Izráel háza, és ne tegyék magukat tisztátalanná semmiféle vétkükkel. Akkor majd az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek - így szól az én Uram, az ÚR.

12 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 13 Emberfia! Ha egy ország vétkezik ellenem, hűtlenséget követ el, én pedig kinyújtom a kezemet ellene, eltöröm a kenyér botját, és éhínséget bocsátok rá, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 14 akkor még ha ott volna is ez a három férfi, Noé, Dániel és Jób, ők is csak magukat menthetnék meg igazságukkal - így szól az én Uram, az ÚR. 15 Ha állatokat bocsátok az országra, hogy néptelenné tegyék, és az pusztává legyen, ahol senki sem jár a vadállatok miatt, 16 és ott volna az a három férfi, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, csak magukat menthetnék meg, az ország pedig pusztává lenne 17 Vagy ha fegyvert hozok arra az országra, és azt mondom, hogy fegyver járja végig az országot, mert ki akarok belőle irtani embert és állatot, 18 és az a három férfi ott volna, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, hanem csak magukat menthetnék meg! 19 Vagy ha dögvészt bocsátok arra az országra, és vérbe borítom haragomban, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 20 és ott volna Noé, Dániel és Jób: életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, sem a fiukat, sem a lányukat nem menthetnék meg, csak magukat menthetnék meg igazságukkal 21 De így szól az én Uram, az ÚR: Ha rábocsátom is Jeruzsálemre ezt a négy veszedelmes ítéletet, a fegyvert, az éhínséget, a vadállatokat és a dögvészt, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 22 mégis marad ott, aki megmenekül: fiúk és lányok, akik kijutnak onnan. Ők majd eljönnek hozzátok, és ti meglátjátok életüket és tetteiket, és vigasztalást találtok a veszedelem ellenére, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindazok ellenére, amiket ráhozta 23 Megvigasztalnak benneteket, amikor látjátok életüket és tetteiket. Akkor majd megtudjátok, hogy nem hiába tettem mindazt, amit tettem vele - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 15.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje:

2 Emberfia! Mennyivel különb a szőlőtőke fája a többi fánál, és a szőlővessző, ha az erdő fái közé kerül?

3 Fölhasználják-e a fáját, hogy valamit készítsenek belőle? Használják-e cöveknek, hogy mindenfélét akasszanak rá?

4 Inkább tűzbe dobják, hogy az megeméssze. És ha a két végét megemésztette a tűz, ha már a közepe is parázslík, alkalmas-e még valamire?

5 Hiszen, amíg ép volt, addig sem készült belőle semmi. Hát ha a tűz emészti és parázslík, készülhet-e belőle valami?

6 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Ahogy az erdő fái közé került szőlőtőke fáját tűzbe dobom, hogy az megeméssze, úgy dobom oda Jeruzsálem lakosait.

7 Ellenük fordítom arcomat. Tűzből kerültek ki, tűz emészti meg őket. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor ellenük fordítom arcomat.

8 Pusztává teszem az országot, mivel hűtlenné váltak így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 16.

1 Így szól hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Ismertesd meg Jeruzsálemmel, hogy milyen utálatosak a dolgai! 3 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR Jeruzsálemhez: Kánaán földjéről származol, ott születél; apád emóri, anyád pedig hettita. 4 Ilyen volt a születésed: Amikor megszülettél, nem kötötték el a köldökszinórodat, nem mostak tisztára vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólyába sem tettek. 5 Senki sem szánakozott rajtad, semmit sem tettek meg veled ezekből, nem könyörültek rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszülettél. 6 De én elmentem melletted, és megláttam, hogy véredben fetrengsz. Azt mondtam neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! Igen, azt mondtam neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! 7 Nagyra növeltelek, mint a mező fűvét. Nagyra nőttél, fölserdültél, melled kitélt, szőröd kinőtt, de teljesen meztelen voltál. 8 Elmentem melletted, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled - így szól az én Uram, az ÚR -, és az enyém lettél. 9 Megfürdettelek vízben, lemostam rólad a vért, és bekentelek olajjal. 10 Tarka ruhába öltöztettelek, és delfinbőr sarut húztam a lábadra; gyolcsba takartalak, selymet terítettem rád. 11 Földíszítettelek ékszerekkel, karpereceket tettem a kezeidre és a nyakadra láncot. 12 Orrodba orrperecet tettem, füleidbe fülbevalót, a fejedre pedig ékes koronát. 13 Földíszítetted magad arannyal, ezüsttel; gyolcsba, selyembe és tarka ruhába öltöztél; ételed finomliszt, méz és olaj volt. Igen-igen megszépültél, sőt még a királyságot is elérted. 14 Szépségednek híre ment a népek között, mert tökéletessé tették azok az ékszerek, amelyeket rád raktam - így szól az én Uram, az ÚR. 15 De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznaságoddal, aki csak elment melletted, és az övé lettél. 16 Fogtad a ruháidat, csináltál tarka sátrakat a halmokon, és ott paráználkodtál. Ilyen még nem volt, és nem is lesz! 17 Fogtad arany és ezüst ékszereidet, amelyeket én adtam neked, férfiszobrokat készítettél, és azokkal paráználkodtál. 18 Fogtad tarka ruháidat, és rájuk terítetted, a nekem járó olajat és illatszert pedig eléjük tetted. 19 Az ételt, amelyet neked adtam, a finomlisztet, az olajat és a mézet, amellyel tápláltalak, eléjük raktad jó illatú áldozatul. Ez történt - így szól az én Uram, az ÚR. 20 Fogtad fiaidat és leányaidat, akiket nekem szültél, és őket is feláldoztad nekik eledelül. Hát nem volt elegendő a paráznaságból, 21 hogy még fiaimat is levágtad, és odaadtad, feláldozva őket?! 22 Sok utálatosságodban és paráznaságodban nem emlékeztél vissza ifjúkorodra, amikor teljesen meztelen voltál, és véredben fetrengtél. 23 Sok gonoszságod után - jaj, jaj neked! így szól az én Uram, az ÚR - 24 dombot emeltél, és magaslatot készítettél minden téren. 25 Magaslatot építettél minden keresztúton, és szépségedet utálatosságra használtad: szétterpesztetted lábaidat minden arra járó előtt, és rengeteget paráználkodtál. 26 Paráználkodtál a szomszédos egyiptomiakkal, a nagy testűekkel, rengeteget paráználkodtál: így bosszantottál engem. 27 Ezért kinyújtottam kezemet ellened, elvettem a részedből, és kiszolgáltattalak a téged gyűlölő filiszteusok indulatának, akik szégyenkeznek fajtalankodásod miatt. 28 Az asszírokkal is paráználkodtál telhetetlenül; paráználkodtál, de nem érted be vele. 29 Rengeteget paráználkodtál a kalmár káldeusok országával, de ezzel sem érted be. 30 Mennyire epekedett a szíved! - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy mindezt meg tu tad tenni, egy nagy parázna tetteit, 31 amikor dombot emeltél minden keresztúton, és magaslatot készítettél minden téren! Csak abban nem voltál olyan, mint a parázna, hogy nem törődte a bérrel. 32 Te házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának! 33 Minden paráznának fizetséget adnak, de te magad adtál fizetséget minden szeretődnek: megfizetted őket, hogy jöjjenek hozzád mindenünnen paráználkodni. 34 Paráznaságod fordítva történt, mint más asszonyoké: nem te utánad jártak paráználkodni; te adtál bért, és nem neked adtak bért; veled tehát fordítva történt. 35 Ezért halld meg az ÚR igéjét, te parázna!

36 Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel meztelenre vetköztél, és mutogattad szemérmedet, amikor paráználkodtál szeretőiddel és minden utálatos bálványoddal, sőt fiaid vérét is nekik adtad, 37 ezért majd összegyűjtöm minden szeretődöt, akiknek kelletted magad: azokat is, akiket szerettél, meg azokat is, akiket gyűlöltél. Köréd gyűjtöm őket mindenfelől, és leleplezem előttük szemérmedet, hadd lássák egészen szemérmedet. 38 Azután elítéllek a házasságtörő és vérontó asszonyok törvénye szerint, és kiszolgáltatlak a haragnak és a vérbosszúnak. 39 Kezükbe adlak: szédüljék dombjaidat, lerombolják magaslataidat, lehúzzák rólad a ruhát, elveszik ékszereidet, és otthagynak teljesen meztelenül. 40 Gyűlést hívnak össze ellened, megköveznek, és kardjukkal felkoncolnak. 41 Házaidat fölperzselik, és végrehajtják rajtad az ítéletet a többi asszony szeme láttára. Véget vetek paráznaságodnak, paráznabért sem fogsz többé fizetni. 42 Akkor lecsillapodik haragom, és elmúlik indulatom; megnyugszom, és nem bosszankodom többé. 43 Te nem emlékeztél vissza ifjúkorodra, sőt ingereltél engem ezekkel, én meg fejedre olvasom tetteidet - így szól az én Uram, az ÚR -, többé nem folytathatod fajtalankodásodat, sem utálatos dolgaidat 44 Aki példálózik, ezt a példabeszédet mondja rólad: Amilyen az anya, olyan a lánya! 45 Anyád lánya vagy te, aki megunt a férjét és a fiait. Ugyanolyan vagy, mint a nővérid, akik megunták férjüket és fiaikat. Anyátok hettita volt, apátok pedig emóri. 46 A nénéd Samária, aki lányaival együtt tőled északra lakik. Húgod pedig a lányaival együtt tőled délre lakó Sodoma. 47 Egy kis ideig nem úgy éltél, mint ők, és nem követtél el olyan utálatos dolgokat. De azután minden tetteidben romlottabb lettél náluk. 48 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy még húgod, Sodoma sem tette azt lányaival együtt, amit te tettél lányaiddal együtt 49 Az volt a bűne a húgodnak, Sodomának, hogy bár fenségben, kenyérbőségben és zavartalan békességben volt része neki és lányainak, de a nyomorultat és a szegényt mégsem támogatta. 50 Felfuvalkodtak, utálatos dolgokat műveltek előttem, azért elvettem őket, amikor ezt láttam. 51 Samária hozzád képest feleannyit sem vétkezett, hiszen te több utálatos dolgot követtél el, mint ő; nővérid igazabbak nálad, mert sok utálatos dolgot követtél el. 52 Viseld azért te is gyalázatodat, mert nővérid oldalára álltál vétkeiddel, amikor még náluk is utálatosabb dolgokat követtél el; még ők is igazabbak nálad. Szégyelld magad, és viseld gyalázatodat te is, hiszen még nővérid is igazabbak nálad! 53 De majd fordítok a sorsukon, Sodomának és leányainak sorsán, Samáriának és leányainak sorsán; és akkor a te sorsodon is fordítok velük együtt. 54 Viseld gyalázatodat, és érjen gyalázat mindenért, amit elkövettél, vigasztalódásukra. 55 Nővérid, Sodoma és leányai, visszatérnek hajdani állapotukba, Samária és leányai is visszatérnek hajdani állapotukba; azután te és leányaid is visszatérnek majd hajdani állapotukba. 56 Milyen rossz hírért terjesztetted húgodnak, Sodomának, amikor még gögös voltál, 57 míg le nem lepleződött gonoszságod! Ugyanígy gyaláznak most téged a körülötted lakó arámok és filiszteusok, akik mindnyájan utálnak téged. 58 Neked is viselned kell fajtalan és utálatos tetteid következményeit! - így szól az ÚR. 59 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Úgy bántam veled, ahogy viselkedtél, mert semmibe vetted az esküt, és megszegted a szövetséget. 60 De én emlékszem szövetségemre, amelyet ifjúkorodban kötöttem veled, és örök szövetségre lépek veled. 61 Akkor eszedbe jutnak tetteid, és szégyenkezni fogsz. Magadhoz fogadod néneidet és húgaidat, én pedig lányaiddá teszem őket, bár nem tartoznak a veled kötött szövetséghez. 62 Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az ÚR. 63 Gondolj erre, szégyenkezz, és gyalázatod miatt ne nyisd ki többé a szádát, ha megbocsátom mindazt, amit elkövettél - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 17.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje:

2 Emberfia! Adj elő egy jelképes történetet, mondj el egy példázatot Izráel házának, 3 és ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: A nagy saskeselyű, a nagy szárnyú és hosszú tollú, amelynek sűrű tollazata a tarka ruhája, eljött a Libánonra, és lecsípte a cédrusfa hegyét.

4 Hajtásai végét letépte, kalmárok földjére vitte, kereskedők városába tette le.

5 Majd vett egy magot az országból, termékeny mezőbe ültette, sok víz mellé vitte, fűzfák mellé tette.

6 Kihajtott, és lett belőle terebélyes, de alacsony növésű szőlőtöke, amely leveleit feléje fordítja, gyökerei is őalatta vannak. Így lett szőlőtökévé, vesszőket hajtott, és indákat eresztett.

7 De volt egy másik nagy saskeselyű, nagy szárnyú és soktollú, és az a töke őfelé eresztette gyökereit, és felé hajtotta leveleit, hogy az táplálja őt, ne a talaj, amelybe ültették.

8 Pedig jó mezőbe, sok víz mellé ültették, hogy vesszőket hajtson, gyümölcsöt hozzon, és pompás szőlőtöke legyen.

9 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Jó vége lesz ennek? Nem fogja kiszaggatni gyökereit, és letépni gyümölcsseit, úgyszólván elszárad, minden friss hajtása elszárad? Nem kell hozzá nagy hatalom és sok nép, hogy gyökerestül kiszakítsák.

10 Elültették ugyan, de jó vége lesz-e? Ha a keleti szél éri, elszárad egészen, elszárad azon a talajon, amelyből kihajtott.

11 Majd így szólt hozzám az ÚR igéje:

12 Kérdezd meg az engedetlen népet: Tudjátok, mint jelent ez? És mondd: Azt, hogy eljött Babilónia királya Jeruzsálembe, fogta annak királyát és vezéreit, és magával vitte őket Babilóniába.

13 De vett egy királyi sarjat, szövetséget kötött vele, és hűségesküt tétetett vele. Az ország előkelőit azonban elvitte,

14 hogy alacsonyrendű királyság legyen, és föl ne emelkedjék, hanem ragaszkodjék a szövetséghez állhatatosan.

15 Mégis föllázadt ellene: elküldte követeit Egyiptomba, hogy az lovakat és sok hadinépet adjon neki. De jó vége lesz-e? Megmenekül-e, aki ilyet csinál? Megszegte a szövetséget: megmenekül-e?

16 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy ott fog meghalni Babilonban, annak a királynak a székhelyén, aki őt királlyá tette, akinek a hűségesküjét semmibe vette, és akinek a szövetségét megszegte

17 Mert nem fog elég nagy haderővel és elég nagy számú sereggel mellé állni a fáraó a háborúban, amikor sáncot emelnek és ostromgépeket építenek sok ember vesztére.

18 Nem fog megmenekülni, mert semmibe vette a hűségesküt, és megszegte a szövetséget. Bár kezet adott rá, mégis elkövette ezt!

19 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom: Fejére olvasom, hogy semmibe vette, és megszegte az előttem tett hűségesküt, az előttem kötött szövetséget.

20 Kifeszítem hálómat ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, és ott ítélekem fölötte az ellenem elkövetett hűtlenségéért.

21 Aki csak megfutamodott csapataiból, fegyvertől hull el, a megmaradtak pedig széjjelszóródnak mindenfelé. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR, megmondtam.

22 Így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam török le a magas cédrus hegyéről egy ágat, és elplántálom; tetejéről letépek egy gyenge hajtást, és elültetem egy magasba emelkedő hegyen.

23 Izráel magas hegyén ültetem el, hogy ágat növeljen, és gyümölcsöt hozzon. Pompás cédrus lesz majd, amelyen lakik mindenféle madár, mindenféle szárnyas lakik lombja árnyékában.

24 Akkor majd megtudja a mező minden fája, hogy én, az ÚR, teszem alacsonnyá a magas fát, és magassá az alacsony fát. Én szárítom ki a zöldellő fát, és én teszem virulóvá a kiszáradt fát. Amit én, az ÚR, megmondok, azt meg is teszem!

Ez. 18.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről: Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle?! 3 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben 4 Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik. 5 Ha valaki igaz, ha törvény és igazság szerint él: 6 nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét, és nem közeledik asszonyhoz tisztulása idején, 7 senkivel sem kegyetlenkedik, visszaadja adósának a zálogot, nem rabol el semmit, kenyereből ad az éhezőnek, és a mezítelent felruházza, 8 uzsorát nem szed, kamatot nem vesz, tartózkodik az álnokságtól, igazságosan ítélik a peres felek között, 9 rendelkezéseim szerint él, törvényeimet megtartja, és hűségesen teljesíti: az ilyen ember igaz, ő élni fog! - így szól az én Uram, az ÚR. 10 Ha olyan fia születik, aki rabló és vérontó lesz, és csak egyet is elkövet ezekből, 11 bár apja mindezt nem követte el: eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, tisztátalanná teszi felebarátja feleségét, 12 a nyomorulttal és a szegénnyel kegyetlenkedik, mindenfélét rabol, a zálogot nem adja vissza, föltekint a bálványokra, és utálatos dolgokat követ el, 13 uzsorát szed, és kamatot vesz: az ilyen éljen? Nem fog élni! Mivel elkövette mindezeket az utálatos dolgokat, meg kell halnia, vére őt terheli. 14 Ha valakinek olyan fia születik, aki látja apja vétkeit, amelyeket az elkövet, látja ugyan, de ő maga nem követ el olyanokat: 15 nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét, 16 nem kegyetlenkedik senkivel, nem tartja vissza a zálogot, nem rabol el semmit, kenyereből ad az éhezőnek, és felruházza a mezítelent, 17 tartózkodik az álnokságtól, uzsorát és kamatot nem vesz, törvényeimet teljesíti, és rendelkezéseim szerint él: az ilyen nem hal meg apja bűne miatt, hanem élni fog! 18 Apja azonban, mivel megszarolta és kirabolta embertársát, és csak rosszat tett népe között, meg fog halni bűne miatt! 19 Ti ezt mondjátok: Miért nem bűnhődik a fiú is az apa bűne miatt? Ez a fiú törvény és igazság szerint él, minden rendelkezésemet megtartja és teljesíti, ezért élni fog. 20 Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik fia bűne miatt. Az igaz azt kapja, amit igazságáért érdemel, a bűnös pedig azt kapja, amit bűnéért érdemel. 21 De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem hal meg. 22 Azok a vétkek, amelyeket elkövetett, nem maradnak emlékezetben. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog! 23 Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát - így szól az én Uram, az ÚR -, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen 24 Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és álnokul él, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tettei, amelyeket azelőtt véghezvitt, nem maradnak emlékezetben. Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni! 25 Ti azt mondjátok: Nem következetes az Úr. Figyeljete ide, Izráel háza! Én nem vagyok következetes? Inkább ti nem vagytok következetesek! 26 Ha az igaz eltér az igazságtól, álnokul él, és meghal: azért hal meg, mert álnokul élt. 27 Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé bűnét, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét. 28 Ha belátásra jut, és megtér, és nem követi el vétkeit, élni fog, nem hal meg. 29 De Izráel háza azt mondja: Nem következetes az Úr. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek! 30 Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! - így szól az én Uram, az ÚR. Térjete meg, hagyjátok el vétkeiteket, akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt. 31 Hagyjatek fel vétkeitekkel, amelyeket elkövertetek, és újuljatek meg szívetekben és lelketekben! Miért

halnátok meg, Izráel háza? 32 Hiszen nem kívánom a halandó halálát - így szól az én
Uram, az ÚR -, térjetez hát meg és éljetez

Ez. 19.

1 Te pedig kezdj siratóéneket Izráel fejedelmeiről, 2 és mondd:

Mi volt anyád? Nőstény oroszlán, oroszlánok között hevert, ifjú oroszlánok között nevelte föl a kölykeit.

3 Nagyra nevelte egyik kölykét, ifjú oroszlán lett az, és megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett.

4 De népeket hívtak össze ellene, foglyul ejtették vermükben, és megláncolva vitték el Egyiptom földjére.

5 Amikor anyja látta, hogy hiába várja, oda lett a reménysége, fogta egy másik kölykét, és azt tette ifjú oroszlánná.

6 Ez járt-kelt az oroszlánok között, ifjú oroszlánná lett, és megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett.

7 Lerontotta palotáikat, rommá tette városaikat, rettegett az egész ország hangos ordításától.

8 De összefogtak ellene a környező tartományok népei, és kivetették rá hálójukat, foglyul ejtették vermükben.

9 Láncra verve ketrecbe zárták, és elvitték Babilónia királyához, elvitték a börtönbe, hogy ne hallják többé a hangját Izráel hegyein.

10 Olyan volt anyád, mint egy szőlőtő a szőlőskertben, amelyet víz mellé ültettek: termékeny volt, sok hajtása lett a sok víztől.

11 Erős vesszői nőttek, királyi pálcának valók, magas volt, kiemelkedett a fák lombja közül, kitűnt magasságával és sok levelével.

12 De a harag kiszaggatta, földre terítette, a keleti szél leszárította gyümölcsét, erős vesszői letöredeztek, és elszáradtak, tűz emésztette meg őket.

13 Most a pusztába van ültetve, a szikkadt és szomjú földbe.

14 Tűz csapott ki vesszőjéből, megemésztette hajtásait és gyümölcsét. Nincs rajta több erős vessző, királyi pálca. Siratóének ez, siratóének lett.

Ez. 20.

1 A hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén eljöttek hozzám néhányan Izráel vénei közül megkérdezni az URat, és leültek előttem. 2 Akkor így szólt hozzám az ÚR igéje: 3 Emberfia, szólj Izráel véneihez, és mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Azért jöttetek, hogy megkérdezzetek engem? Életemre mondom: Nem hagyom, hogy kérdezzetek! - így szól az én Uram, az ÚR. 4 Akarsz-e ítélkezni fölöttük, emberfia, akarsz-e? Akkor add tudtukra elődeik utálatos dolgait! 5 Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor kiválasztottam Izráelt, fölemelt kézzel tettem esküt Jákób háza ivadékainak. Megismertettem magam velük Egyiptom földjén, és fölemelt kézzel tettem esküt, amikor ezt mondtam: Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 6 Akkor fölemelt kézzel tettem esküt, hogy kihozom őket Egyiptom földjéről abba az országba, amelyet kiszemeltem nekik: tejjel és mézzel folyó föld az, minden ország ékessége. 7 Akkor ezt mondtam nekik: Vessétek el mindnyájan szemetek elől a förtelmes bálványokat, ne tegyétek magatokat tisztátalanná Egyiptom bálványisteneivel! Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! 8 De engedetlenek voltak velem szemben, és nem akartak hallgatni rám. Senki sem vetette el szeme elől a förtelmes bálványokat, és nem hagyták el Egyiptom bálványisteneit. Ezért azt mondtam, hogy kitöltöm rajtuk haragomat, és végzek velük haragomban ott, Egyiptom országában. 9 De mást tettem nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyek között éltek, és amelyek előtt megismertettem magamat velük. Kihoztam őket Egyiptomból. 10 Kihoztam őket Egyiptomból, és elvittem őket a pusztába. 11 Rendelkezéseket adtam nekik, és megismertettem velük törvényeimet, amelyek által él az ember, ha megtartja azokat. 12 A nyugalom napjait is nekik adtam, annak jeléül, hogy van közünk egymáshoz, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem őket. 13 De engedetlen volt velem szemben Izráel háza a pusztában: rendelkezéseimet nem követték, és törvényeimet megvetették, pedig ha az ember teljesíti azokat, él általuk. A nyugalom napjait is igen meggyalázták. Ezért azt mondtam, hogy kitöltöm rajtuk haragomat a pusztában, és végzek velük. 14 Mégis másként bántam velük nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. 15 De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy nem viszem be őket arra a földre, amelyet nekik akartam adni - tejjel és mézzel folyó föld az, minden ország ékessége - 16 mivel törvényeimet megvetették, nem követték rendelkezéseimet, és a nyugalom napjait meggyalázták, mert bálványaikhoz vonzódott szívük. 17 Mégis megszántam őket: nem pusztítottam el őket, és nem végeztem velük a pusztában. 18 De azt mondtam fiaiknak a pusztában: Ne kövessétek atyáitok szokásait, ne az ő törvényeikhez igazodjatok, és ne tegyétek magatokat tisztátalanokká bálványaikkal! 19 Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek! Az én rendelkezéseimet kövessétek, az én törvényeimhez igazodjatok, és azokat teljesítsétek! 20 Szenteljétek meg a nyugalom napjait annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudjátok, hogy én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek. 21 De a fiak is engedetlenek voltak velem szemben, nem követték rendelkezéseimet, nem tartották meg és nem teljesítették törvényeimet, pedig ha az ember teljesíti azokat, él általuk. A nyugalom napjait is meggyalázták. Ezért azt mondtam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és elbánok velük haragomban a pusztában. 22 Mégis visszavontam a kezemet, és másként bántam velük nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. 23 De fölemelt kézzel tettem esküt a pusztában, hogy elszélesztem őket a népek között, és szétszórom őket az országokba, 24 mivel törvényeimet nem teljesítették, rendelkezéseimet megvetették, a nyugalom napjait meggyalázták, és atyáik bálványain járt a szemük. 25 Ezért én is hagytam, hogy legyenek olyan rendelkezéseik, amelyek nem jók, és olyan törvényeik, amelyek által nem élnek. 26 Hagytam, hogy tisztátalanokká váljanak ajándékaikkal, amikor áldozatul elégettek minden elsőszülöttet; hagytam, hogy maguk is megrémüljenek, és megtudják, hogy én vagyok az

ÚR! 27 Ezért, emberfia, szólj Izráel házához, és mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Még azzal is megcsúfoltak engem őseitek, hogy hűtlenséget követek el ellenem. 28 Mert én bevezettem őket abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy nekik adom, ők azonban ahol csak láttak egy magas halmot vagy egy lombos fát, ott vágják le véresáldozataikat, ott bosszantottak áldozati ajándéukkal, ott mutatták be engesztelő illatáldozataikat, és ott öntötték ki italáldozataikat. 29 Akkor ezt mondtam nekik: Mire való az a halom, ahová áldozni jártok? Azért nevezik ezeket áldozóhalmoknak még ma is. 30 Ezért mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Őseitek módján teszitek tisztátalanná magatokat, és az ő förtelmes bálványainkkal paráználkodtok! 31 Tisztátalanokká teszitek magatokat, amikor ajándékot hoztok, és elégetitek áldozatul fiaitokat bálványaitoknak mindmáig! És én engedjem, hogy kérdezzesetek engem, Izráel háza? Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, nem hagyom, hogy kérdezzesetek!

32 Semmi sem lesz abból, amin ti gondolkoztok, amikor azt mondjátok: Legyünk olyanok, mint más nemzetek, mint a többi országok népei, akik fát és követ tisztelnek. 33 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy királyotok maradok erős kézzel és kinyújtott karral, de kiáradó, lángoló haraggal is 34 Kivezetlek majd benneteket a népek közül, és összegyűjtelek az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiáradó, lángoló haraggal! 35 Elvezetlek benneteket a népek pusztájába, ahol szemtől-szembe állva törvénykezem veletek. 36 Ahogyan őseitekkel törvénykeztem Egyiptom pusztájában, úgy törvénykezem veletek - így szól az én Uram, az ÚR. 37 Áttereltek benneteket pásztorbotom alatt, és beveszlek a szövetség kötelékébe. 38 Megtisztítlak benneteket az ellenem lázadóktól és hitszegőktől; és kivezetem őket abból az országból, amelyben jövevények voltak, de Izráel földjére nem fognak bemenni. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! 39 Ti azért, Izráel háza - így szól az én Uram, az ÚR -, kövessétek csak mindnyájan bálványaitokat, és tiszteljétek őket! De majd egyszer hallgatni fogtok rám, és többé nem gyalázzátok meg szent nevemet ajándékaitokkal és bálványaitokkal 40 Mert szent hegyemen, Izráel magas hegyén - így szól az én Uram, az ÚR -, ott fog tisztelni engem Izráel egész háza, mindnyájan azon a földön. Ott gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek. 41 Gyönyörködöm bennetek, mint a kedves illatú áldozatban, amikor kivezetlek a népek közül, és összegyűjtelek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és a népek szeme láttára bebizonyítom rajtatok, hogy szent vagyok. 42 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor beviszlek benneteket Izráel földjére, abba az országba, amelyről fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom. 43 Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek, és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól, olyan sok gonoszságot követtetek el. 44 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életek és romlott tetteitek szerint bánok így veletek, Izráel háza! - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 21.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia, vesd tekintetedet déli irányba, mondj szótátot dél felé, és prófétálj a déli vidék erdeje ellen! 3 Ezt mondd a délen fekvő erdőnek: Hallgasd meg az ÚR igéjét! Így szól az én URam, az ÚR: Én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden zöldellő fát és minden kiszáradt fát. Nem alszik el a lobogó láng, és megperzselődik benne minden arc déltől északig. 4 És látni fogja minden élő, hogy én, az ÚR, gyújtottam fel, nem is fog elaludni! 5 Én azonban ezt mondtam: Ó, Uram, URam! Ők azt mondják rólam: Ez folyton példázatokat mond! 6 Ezért így szólt hozzám az ÚR igéje: 7 Emberfia, vesd tekintetedet Jeruzsálem felé, mondj szótátot a szent helyekről, és prófétálj Izráel földje ellen! 8 Mondd Izráel földjéről: Így szól az ÚR: Én rád támadok, kihúzom kardomat hüvelyéből, és kiirtok belőled igazat és bűnöst. 9 Mivel ki akarok irtani belőled igazat és bűnöst, azért jön ki kardom hüvelyéből mindenki ellen déltől északig. 10 Akkor majd megtudja mindenki, hogy én, az ÚR, húztam ki kardomat hüvelyéből: nem is tér az vissza! 11 Te, emberfia, sóhajtozz! Roskadozó derékka, keservesen sóhajtozz a szemük láttára! 12 Ha majd megkérdezik tőled, hogy miért sóhajtozol, így felelj: Egy hír miatt, amely ha ideér, megdermed minden szív, elerőtlenedik minden kéz, elcsügged minden lélek, és minden térd vizes lesz. Íme, eljön és beteljesül! - így szól az én Uram, az ÚR.

13 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 14 Emberfia, prófétálj, és mondd meg! Így szól az én URam: Ezt mondd:

Kard, kard! Ki van köszörülve, ki is van fényesítve!

15 Ki van köszörülve, hogy vadul mérsároljon, ki van fényesítve, hogy villámokat szórjon. Örüljünk-e annak, hogy fiamnak királyi pálcája van, mikor minden fa megveti?

16 Odaadta azt, hogy kifényesítve kézbe fogják. Kiköszörült, kifényesített kard ez, arra való, hogy gyilkos kézbe adják.

17 Kiálts és jajgass, emberfia, mert ez történik népemmel, Izráel minden főrangú emberével: kardélre hányják őket népemmel együtt. Azért fájdalommal vedd a melledet!

18 Mert megvolt a próbatétel, de mit ér az? Ha van is még királyi pálca, megvetett az, nem marad meg! - így szól az én URam, az ÚR.

19 Te azért, emberfia, prófétálj! Csapd össze a kezedet! Kétszeres, sőt háromszoros erejű lesz a kard: sebeket osztó kard ez, nagy öldöklésnek a kardja, amely ott jár közöttük.

20 Azért, hogy kétségbeessék a szív, és sokan elessenek, minden városkapu ellen öldöklő kardot küldtem. Arra készült, hogy villámokat szórjon, ki van fényesítve, hogy öldököljön.

21 Vágj élesen jobb felé, fordulj, és vágj bal felé, amerre csak fordítanak!

22 Akkor én is összecsapom a kezemet, és lecsillapul lángoló haragom! Én, az ÚR, szóltam!

23 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 24 Te, emberfia, rajzolj magad elé két utat, amelyen feljön Babilónia királyának kardja: egy országból induljon ki mindkettő! Azután faragj útjelzőt; a város felé vezető út elágazásához faragj! 25 Rajzolj utat, amelyen jön a kard Rabbat-Ammón ellen, meg Júda és a megerősített Jeruzsálem ellen! 26 Mert odaáll Babilónia királya a válaszútra, a két út elejére, hogy jóslatasson, megrázza a nyilakat, megkérdezza a bálványokat, megnézze a májat. 27 A jóslat jobb felé, Jeruzsálem felé mutat. Faltörő kosokat helyez el, gyilkos parancsra nyitja a száját, nagy harci kiáltást hallat, faltörő kosokat helyez el a kapukkal szemben, sáncot emeltet, és ostromgépeket épített. 28 De ezt ők hiábavaló jóslatgatásnak tartják, esküvel is bizonygatják. Az ÚR majd emlékezteti őket bűnükre, és megfogja őket. 29 Ezért így szól az én URam, az ÚR: Mivel emlékezetben marad bűnötök, lelepleződik hűtlenségetek, és kiderül, hogy minden tettetek vétkes volt: mivel ez emlékezetben marad, kézre kerültök! 30 Neked pedig, te

gyalázatos bűnös, Izráel fejedelme, akinek eljön a napja az utolsó büntett idején, 31 ezt mondja az én Uram, az ÚR: Félre a süveggel, le a koronával! Nem marad úgy, ahogyan most van! Legyen a magas alacsony, és legyen az alacsony magas! 32 Rommá, rommá, rommá teszem, amilyen még nem volt ez; míg majd eljön, akié az ítélet, mert neki adom! 33 Te, emberfia, prófétálj és mondd meg! Ezt mondja az én Uram, az ÚR az ammóniakról és gyalázkodásukról: Így beszélj: Kard, kard! - amely ki van húzva, hogy öldököljön, ki van fényesítve, hogy megsemmisítsen és villámokat szórjon! 34 Mivel téged hiábavaló látomásokkal és hazug jóslatokkal ámítanak, hogy odatesznek téged a gyalázatos bűnösök nyakára, akiknek eljön a napja az utolsó büntett idején: 35 térjen vissza a kard a hüvelyébe! Teremtésed helyén, származásod földjén ítélekem fölötted! 36 Kiárasztom rád bosszús haragomat, viharként török rád haragom tüzével; vad indulatú emberek kezébe adlak, akik mesterei a pusztításnak. 37 A tűz eledele leszel, véredet fölissza a föld, nem is fognak rád emlékezni! - Én, az ÚR, megmondtam!

Ez. 22.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Akarsz-e ítélkezni, emberfia? Akarsz-e ítéletet mondani a vérontó város fölött? Akkor add tudtára minden utálatos tettét, 3 és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Ennek a vérontó városnak eljön az ideje, mert bálványokat készített a maga vesztére, és tisztátalan lett. 4 A vér, amelyet kiontottál, vétkessé tett, és bálványaid, amelyeket készítettél, tisztátalanná tettek. Te vagy az oka, hogy közel van már a napod, elérkeztél esztendeid végéhez. Ezért gyalázatossá teszek a népek előtt, és csúffá teszek minden országban. 5 Közel és távol levők csúfolni fognak téged, te rossz hírű, te sokat viszálykodó! 6 Íme, Izráel fejedelmei közül mindegyik annyi vért ontott, amennyit csak bírt. 7 Apát és anyát ócsároltak országodban, a jövevényt zsarolták, az árvát és az özvegyet nyomorgatták. 8 A szent dolgokat semmibe vetted, és a nyugalom napjait meggyaláztad. 9 Rágalmakat terjesztettek országodban, hogy vért onthassanak; a hegyeken bemutatott áldozatból ettek, galád dolgokat követtek el. 10 A fiúk apjuk feleségével háltak. Erőszakoskodtak a tisztulásban levő nővel. 11 Volt, aki a más feleségével követett el utálatos dolgot, volt, aki a saját menyét gyalázta meg galádul; olyan is volt, aki a húgával, saját apja leányával erőszakoskodott. 12 Hagyták magukat megvesztegetni országodban, hogy vért onthassanak. Uzsorát és kamatot szedtél, nyereszkedtél embertársaidon, zsarolva őket, engem pedig elfelejtettél! - így szól az én Uram, az ÚR. 13 Azért én összechapom a kezemet nyereszkedésed miatt, amelyet elkövettél, és a vérontás miatt, amelyet országodban elkövettek. 14 Lesz-e elég bátorságod, lesz-e elég erőd akkor, amikor majd elbánok veled? Amit én, az ÚR, mondok, azt meg is teszem! 15 Elszélesztelek majd a népek közé, és szétszórlak az országokba; véget vetek országodban a tisztátalankodásnak! 16 Gyalázatos leszel a népek előtt. Akkor megtudod, hogy én vagyok az ÚR. 17 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 18 Emberfia! Izráel háza salakká lett számomra: a réz, az ón, a vas és az ólom a kemencében ezüstsalakká lett. 19 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Mivel mindenestül salakká lettetek, összegyűjtelek benneteket Jeruzsálembe. 20 Ahogyan összegyűjtik az ezüstöt, a rezet, a vasat, az ólmot és az ónt a kemencébe, és tüzet fújtatnak alatta, hogy megolvasszák, úgy gyűjtelek össze benneteket lángoló haragomban, kemencébe raklak és megolvasztalak benne. 21 Összeszedlek benneteket, rátok fúvok haragom tüzével, és megolvasztalak benne. 22 Ahogyan megolvad az ezüst a kemencében, úgy olvadtok meg Jeruzsálemben. Amikor kitöltöm rajtatok haragomat, akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 23 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 24 Emberfia, mondd meg ennek az országnak: Tisztátalan föld vagy, amely nem kapott esőt a harag napján! 25 Prófétái összeesküvést szőnek, olyanok, mint az ordító, ragadozó oroszlán: embereket esznek, kincset és drágaságot harácsolnak, sok asszonyt tesznek özvegyé. 26 Papjai erőszakot követtek el törvényemen, és meggyalázták szent dolgaimat. Nem tettek különbséget a szent és a közönséges között, nem tanítottak a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére. A nyugalom napjaival nem törődtek, és gyalázatot hoztak rám. 27 Vezérei olyanok, mint a ragadozó farkasok: vért ontanak, embereket pusztítanak el nyereségvágyból. 28 Prófétái mázsolják a habarcsot, hiábavalóságot látnak, hazugságokat jósolgatnak nekik, amikor ezt mondják: "Így szól az én Uram, az ÚR..." - pedig az ÚR nem szólt. 29 Az ország népe szívtelenül zsarol, és lelketlenül rabol, a nyomorultat és a szegényt elnyomják, a jövevényt pedig törvénytelenül zsarolják. 30 Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállana a résre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam. 31 Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzével, fejükre olvasom tetteiket! - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 23.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Volt két asszony, egy anyának a lányai. 3 Ezek paráználkodtak Egyiptomban, már ifjúkorukban paráznák voltak. Ott nyomkodták a mellüket, ott szorongatták szűzi keblüket. 4 Az idősebbik neve Oholá volt, a hűgáé Oholibá. Aztán az anyéim lettek, és szültek fiaikat és leányokat. A nevük így értendő: Oholá Samária, Oholibá pedig Jeruzsálem. 5 Oholá azonban paráznává lett, noha a feleségem volt. Vágyra gerjedt szeretői iránt, az asszírok iránt, akik hozzá érkeztek 6 kék bíborba öltözve: helytartók és előljárók, kívánatos ifjak mindnyájan, lovasok, harci kocsin járók. 7 Paráználkodást folytatott velük, Asszíria válogatott ifjaival és mindazokkal, akik iránt vágyra gerjedt, és tisztátalanná tette magát bálványaikkal. 8 De az egyiptomiakkal folytatott paráználkodását sem hagyta abba, hiszen azok vele háltak már fiatal korában; ők is szorongatták szűzi keblét, és nagy paráználkodást folytattak vele. 9 Ezért a szeretői kezébe adtam, az asszírok kezébe, akik iránt vágyra gerjedt. 10 Azok leleplezték szemérmét, elvették fiait és leányait, őt magát pedig megölték fegyverrel, és hírhedtté lett az asszonyok között, amikor végrehajtották rajta az ítéletet. 11 Amikor látta ezt a hűga, Oholibá, romlottabb lett nála, mert vágyra gerjedt, és még rútabb paráználkodást űzött, mint a nővére. 12 Vágyra gerjedt az asszírok iránt: a helytartók és az előljárók iránt, akik gyönyörű ruhákban érkeztek hozzá, meg a lovasok iránt, a harci kocsin járók iránt, akik mindnyájan kívánatos ifjak. 13 Láttam, hogy tisztátalan lett; egyformák ők mind a ketten. 14 De ez még tovább ment a paráználkodásban, mert látott férfialakokat a falra vésve, a káldeusok képmását vörös festékekkel rajzolva. 15 Ezek övet viselnek a derekukon, kendős turbánt a fejükön; látszik mindnyájukról, hogy tiszték, hasonlóak a babilóniaiakhoz, akiknek Káldea a szülőföldje. 16 Amikor a szemébe tűntek, vágyra gerjedt irántuk, és követeket küldött hozzájuk Káldeába. 17 El is jöttek hozzá a babilóniaiak, hogy szeretkezzenek vele, és tisztátalanná tették paráznaságukkal. Amikor tisztátalanná lett miattuk, megundorodott tőlük. 18 Mivel nyíltan paráználkodott, és szemérmetlenül viselkedett, megundorodtam tőle, ahogyan megundorodtam nővérétől is. 19 De ő egyre többet paráználkodott, emlékezve fiatalkorára, amikor Egyiptomban paráználkodott. 20 Olyan szeretők iránt gerjedt vágyra, akiknek olyan a teste, mint a szamaraké, és olyan a tagja, mint a lovaké. 21 Vágyódott fiatalok galádságára, amikor még Egyiptomban szorongatták keblét, nyomkodták ifjú melleit. 22 Ezért Oholibá - így szól az én Uram, az ÚR -, én majd fölindítom szeretőidet, akiktől megundorodtál, és elhozom őket ellened mindenfelől: 23 a babilóniaiakat, az összes káldeusokat, a Pekódból, Sóából és Kóából valókat, meg az asszírokat velük együtt, a kívánatos ifjakat, a helytartókat és előljárókat mind, a tisztéket, a kiváló vitézeket és az összes harci kocsin járókat. 24 Jönnek ellened kerekeken gördülő harci kocsikkal, népek tömegével, folszerelve nehéz és könnyű pajzssal, sisakosan. Körülvesznek téged, és jogot adok nekik arra, hogy saját törvényeik szerint ítéelkezzenek fölötted. 25 Megéreztetem veled féltékenységemet, ők pedig haragjukban elbánnak veled: orrodat, füledet levágják; ami pedig megmarad belőled, az fegyvertől pusztul el. Elviszik fiaidat és leányaidat, akik pedig megmaradnak, azokat tűz emészti meg. 26 Lehúzzák rólad a ruhát, és elveszik ékszereidet. 27 Véget vetek galádságodnak és Egyiptomban elkezdett paráználkodásodnak. Nem tekintesz rájuk, és Egyiptomra sem gondolsz többé! 28 Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Odaadlak azoknak a kezébe, akiket meggyűlöltél, akiktől megundorodtál. 29 Gyűlöletükben elbánnak veled: elvesznek tőled mindent, amit szereztél, azután ott hagynak csupaszon, meztelenül, leleplezve parázna szemérmedet és galád paráznaságodat. 30 Így bánnak veled, mert paráználkodtál a népekkel, és tisztátalanná tetted magadat bálványaikkal. 31 Nénéd útján jártál, ezért az ő poharát adom a kezedbe!

32 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ki kell innod nénéd poharát, a mélyet és öblöset; kinevetnek és kigúnyolnak, mert sok fér bele!

33 Részeg leszel, gyötrellemmel tele, szörnyű borzalom pohara nénédnek, Samáriának a pohara.

34 Ki kell innod, ki kell ürítened! Még a cserepeit is rágni fogod, és téped a melledet. Megmondtam! - így szól az én Uram, az ÚR.

35 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel te elfelejtettél, és hátat fordítottál nekem, viseld hát galádságod és parázñaságod következményét!

36 Ezt mondta nekem az ÚR: Emberfia! Akarsz-e ítéletet mondani Oholá és Oholibá fölött? Akkor add tudtukra utálatos tetteiket! 37 Mert házasságtörők, vér tapad a kezükhöz; bálványokkal követték el a házasságtörést, azoknak áldozták oda eledelül még a fiaikat is, akiket nekem szültek. 38 Azt is megtették velem, hogy ugyanazon a napon tisztátalanná tették szentélyemet, és meggyalázták szombatjaimat. 39 Mert levágták fiaikat bálványaiknak, és még aznap elmentek szentélyembe, és meggyalázták azt: ezt tették. 40 Sőt elküldtek a messze lakó emberekért, követet küldve hozzájuk, és azok el is jöttek. A kedvükért megmosakodtál, kifestetted a szemedet, és ékszerekkel ékesítetted magad. 41 Vetett ágyra ültél, előtte terített asztal volt, és az én tömjénemet és olajomat tetted arra. 42 Vidám lárma hallatszott ott. Az embertömeghez még ivócimborákat is hoztak a pusztából. Ezek karperecet adtak a nők kezére, díszes koszorút a fejükre. 43 Akkor ezt mondtam: Még a kivénült asszonynak is házasságtörés kell? Most már az ilyen parázna személlyel is paráználkodnak? 44 Úgy jártak hozzá, ahogy parázna asszonyhoz szokás: úgy jártak Oholához és Oholibához, ezekhez a galád nőkhöz. 45 De majd igaz férfiak ítéleznek fölöttük a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, mert házasságtörők, és vér tapad a kezükhöz. 46 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Hívjanak össze ügyükben egy népgyűlést, és vessék őket prédára elrettentő például. 47 Kövesse meg őket a népgyűlés, és koncolják fel őket kardjukkal; fiaikat és leányaikat gyilkolják le, házaikat pedig gyűjtsák föl. 48 Megszüntetem a galádságot az országban, hogy okuljon belőle minden asszony, és ne kövessen el olyan galádságot, mint ti. 49 Így háritják rátok galádságotok büntetését, és viselni fogjátok bálványozásotok vétkének következményeit. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az ÚR, ÚR vagyok!

Ez. 24.

1 Így szólt az ÚR igéje hozzám a kilencedik évben, a tizedik hónap tizedikén: 2 Emberfia! Írd föl magadnak ezt a nevezetes napot, éppen a mai napot: Babilónia királya éppen a mai napon indított támadást Jeruzsálem ellen. 3 Mondj példázatot az engedetlen népről, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR:

Tedd föl a fazekat, tedd föl, vizet is tölts belé!

4 Rakj bele húsdarabokat, csupa jó darabokat, combot és lapockát, a legjava csontokkal rakd tele!

5 A nyáj legjavából vedd azt, és rakj alá körben fát! Főzd a húsdarabokat, míg csak meg nem főnek a csontok is benne!

6 Ezzel azt mondja az én Uram, az ÚR: Jaj a vérontó városnak, e rozsdás fazéknak, mert a rozsdája nem megy le róla! Szedd ki belőle egyik darabot a másik után válogatás nélkül.

7 Mert ott van benne a vér, melyet a csupasz kőre ontott, nem a földre öntötte, hogy a por betakarhatná,

8 így keltett haragot, így indított bosszúra. Én is kiontom a vérét a csupasz kőre, hogy ne lehessen betakarni!

9 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Jaj a vérontó városnak! Én is nagy máglyát rakatok:

10 hozzatok sok fát, gyűjtsatok nagy tüzet, főzzétek puhára a húst, hadd főjön szét teljesen, égjenek oda a csontok!

11 Hagyjátok üresen állni a parázson, hadd tüzesedjék át, legyen izzó a rézfazék, hogy megolvadjon benne a tisztátalanság, leégjen róla a rozsdá!

12 Kimerítő volt a fáradozás, mégsem ment le róla a sok rozsdá, a tűzben is rajta maradt a rozsdá!

13 Galád tisztátalanságodban akartalak ugyan tisztogatni, de nem tisztultál meg, Nem is tisztulsz meg tisztátalanságodtól, míg ki nem töltöm rajtad haragomat.

14 Én, az ÚR, megmondtam, be is teljesedik, mert véghezviszem! Nem engedek, nem szánakozom, és nem könyörülök! Aszerint ítélek el, ahogyan éltél, és amit tettél! - így szól az én Uram, az ÚR.

15 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 16 Emberfia! Én most elveszem tőled hirtelen halállal azt, aki neked kedves, de te ne gyászold, ne sirasd, könnyedet se hullasd! 17 Csak halkan sóhajtozz, ne gyászold úgy, ahogy a halottakat szokták! Tedd föl a fejdíszedet, és kösd a lábadra sarudat, ne takard el a bajuszodat, és ne edd a gyászolók kenyerét! 18 Elmondtam ezt reggel a népnek; estére meghalt a feleségem. Másnap reggel a kapott parancs szerint cselekedtem. 19 Ekkor a nép ezt mondta nekem: Magyarázd meg, hogy mit jelent az, amit előttünk csinálsz! 20 Ezt feleltem nekik: Így szólt hozzám az ÚR igéje:

21 Mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Én most meggyalázottá teszem szentélyemet, erősségeket, melyre büszkék vagytok, amely nektek kedves, amely után vágyódtok; fiaitok és leányaitok pedig, akiket ott hagyatok, fegyvertőlesnek el.

22 Azt fogjátok csinálni, amit én csináltam: nem takarjátok el bajuszotokat, és nem eszitek a gyászolók kenyerét. 23 Fejdísz lesz a fejeteken, saru a lábatokon; nem fogtok gyászolni, sem sírni, hanem elsorvadtok bűneitek miatt, és csak sóhajtoztok egymás közt. 24 Ezékiel pedig példa lesz számotokra: amit ő csinált, ugyanazt csináljátok ti is. Amikor ez bekövetkezik, akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, ÚR vagyok! 25 Hozzád pedig, emberfia, azon a napon, amelyen elveszem tőlük erősségüket, ékességüket, amelynek örülnek, amely kedves nekik és amely után vágyódnak, meg a fiaikat és leányaikat, 26 azon a napon egy menekült jön hozzád, hogy hírt hozzon neked. 27 Azon a napon megnyílik majd a szád, beszélni fogsz a menekülttel, és többé nem kell hallgatnod. Intő jel leszel számukra, és megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 25.

1 Így szól az ÚR igéje hozzám: 2 Emberfia! Vesd tekintetedet Ammón népére, és prófétálj ellene! 3 Ezt mondd Ammón népének: Halljátok az én Uramnak, az ÚRnak igéjét! Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel hahotáztál, amikor szentélyemet meggyalázták, amikor Izráel földje elpusztult, és amikor Júda háza fogságba került, 4 azért én a keleten lakók birtokába adlak. Tábort vernek országodban, ott készítik el lakásukat, megeszik gyümölcsödet, és megisszák tejedet. 5 Rabba városát tevék legelőjévé teszem, Ammón földjét pedig juhok delelőhelyévé. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR! 6 Bizony, ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel tapsoltál kezeddél, dobogtál lábaddal, és megvetéssel, szívből örültél Izráel földjének a sorsán, 7 azért én kinyújtom a kezemet ellened, zsákmányul adlak oda a népeknek, kiirtalak a nemzetek közül, és kipusztítalak az országok közül. Megsemmisítelek, és majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

8 Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel Móáb és Széír azt mondja, hogy Júda háza is csak olyan, mint a többi nép, 9 azért én most utat nyitok Móáb hegyoldalán a városok felé, végvárai felé, az ország díszei, Bét-Hajesimót, Baal-Meón és Kirjátaim felé. 10 Utat nyitok a keleten lakók előtt Ammón népe felé is, és birtokukba adom. Nem is emlékeznek többé Ammónra a népek körében. 11 Móáb fölött is ítéletet tartok, és majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR. 12 Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel Edóm kegyetlen bosszút állt Júda házán, és nagy bűnt követett el azzal, hogy bosszút állt rajta, 13 ezért - így szól az én Uram, az ÚR - kinyújtom a kezemet Edóm ellen, és kiirtok belőle embert és állatot. Romhalmazzá teszem, Témántól Dedánig fegyvertől esnek el. 14 Népem, Izráel által állok bosszút Edómon, és ők lángoló haragom szerint bánnak el Edómmal. Akkor majd megtudják, hogy én bosszút állok! - így szól az én Uram, az ÚR.

15 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel a filiszteusok bosszúból cselekedtek, és kegyetlen bosszút álltak, fennhéjázó lélekkel, örökös ellenségként pusztítva, 16 azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kinyújtom kezemet a filiszteusok ellen, kiirtom a krétaiakat, és elpusztítom a tengerparton lakók maradékát. 17 Nagy bosszút állok rajtuk, megfenyítem őket haragomban. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor bosszút állok rajtuk.

Ez. 26.

1 A tizenegyedik évben, a hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Tírusz ezt mondta Jeruzsálemről:

Haha! Összetört a népek kapuja, feltárult előttem! Gazdag leszek, mert rommá lett!

3 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, Tírusz, sok népet hozok ellened, ahogyan a tenger hozza hullámain.

4 Lerombolják Tírusz várfalait, és ledöntik bástyáit. Lesöpöröm róla még a port is, és csupasz sziklává teszem.

5 Hálók szárítóhelye lesz a tenger közepén. Megmondtam - így szól az én Uram, az ÚR - : a népek zsákmánya lesz!

6 A szárazföldön levő falvait fegyverrel irtják ki. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

7 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elhozom Tírusz ellen Nebukadneccart, Babilónia királyát, a királyok királyát északról, lovakkal, harci kocsikkal, lovasokkal és nagy tömegű hadinéppel.

8 A szárazföldön levő falvidaidat fegyverrel irtja ki. Ostromgépeket állít veled szemben, sáncot emel ellened, és pajzsok alatt tör ellened.

9 Faltörő kost szegez várfalaidnak, bástyáidat pedig lerombolja csákányaival.

10 Belep a por, amelyet felver tömérdek lova; megrendülnek várfalaid a lovasoknak és a kerekeken gördülő harci kocsiknak a zajától, amikor betör kapuidon, ahogy betörnek egy ostromlott városba.

11 Lovainak patái utcáidon tipornak, népedet fegyverrel gyilkolja le, hatalmas oszlopaid a földre zuhannak.

12 Zsákmányul ejtik gazdagságodat, és felprédálják áruidat; ledöntik várfalaidat, gyönyörű házaidat lerombolják, a köveket, a gerendákat, még a port is a tenger közepébe szórják.

13 Megszüntetem énekeid zaját, és citerád hangja nem hallatszik többé.

14 Csupasz sziklává teszek; hálók szárítóhelye leszel; nem építenek fel többé. Én, az ÚR, megmondtam! - így szól az én Uram, az ÚR.

15 Ezt mondja az én Uram, az ÚR Tírusznak: Megrendülnek a szigetek összeomlásod hallatára, amikor nyögnek a halálra sebzettek, és ott tombolnak a gyilkosok. 16 Leszállnak majd trónjukról a tengeri országok fejedelmei mind, leteszik palástjukat, és levetik tarka ruháikat. Rémségbe öltöznek, a földre ülnek, szakadatlanul rémüldöznek és szörnyülködnek rajtad. 17 Siratóéneket kezdenek, és ezt mondják rólad:

Jaj, de elpusztultál, te dicsőített város, mely a tenger közepén lakott. A tenger volt az erőssége neki és lakóinak, rettegésben tartották a környékükön lakókat mind!

18 Most, amikor elbuktál, rémség fogja el a szigeteket, megriadnak a tenger szigetei, hogy ilyen véged lett.

19 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Amikor romvárossá teszek, amilyenek a lakatlan városok, amikor rád zúdítom a mélység árját, és elborítanak a nagy vizek, 20 akkor letaszítalak a sírba roskadókhhoz, a hajdan élt emberekhez, és ott kell laknod a föld mélyében, az ősidők óta pusztá helyen, a sírba roskadóknál; lakatlan leszel, bár ékessé tettek az élők földjén. 21 Rettenetes véget adok neked, nem leszel! Keresni fognak, de nem találnak meg soha többé! - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 27.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Te, emberfia, kezdj siratóéneket Tírusról, 3 és mondd Tírusznak, amely a tenger kapujánál lakik, és sok sziget népeivel kereskedik: Így szól az én Uram, az ÚR:

Tírusz, te azt mondtad: Tökéletes szépségű vagyok!

4 A tenger közepén terül el birodalmad, tökéletesen szépnek építettek.

5 Szenír ciprusaiból készítették összes oldaldeszakadat, libánoni cédrust hoztak, abból csinálták árbocodat.

6 Bászáni tölgyfából készítették evezőidet, elefántcsonttal díszített fedélzetet ciprusfából készítették, mely a kittiek szigeteiről való.

7 Egyiptomi tarka vászonból volt a vitorlád, az volt a zászlód. Ponyvának Elisá szigeteiről való kék és piros bíbort használtál.

8 Szidón és Arvad lakói voltak evezőseid, Tírusz legügyesebb emberei voltak matrózaid.

9 Gebál legtapasztaltabb és legügyesebb emberei javígtatták sérüléseidet. A tenger minden hajója és hajósa megfordult nálad, hogy kereskedjék.

10 Perzsák, Lídek és pútiak voltak haderőd katonái, pajzsot és sisakot akasztottak rád: azok díszítettek.

11 Falaidon körös-körül arvádiak voltak seregedben, bástyáidon pedig gammádiak.

Pajzsait kiakasztották falaidra körös-körül, ezek tettek tökéletesen széppé. 12 Tarsís

sokféle árut vásárolt tőled, piacodra pedig ezüstöt, vasat, ónt és ólmot hoztak. 13 Jáván, Túbál és Mesek kalmárai élő embereket és rézeszközöket adtak cserébe áruidért. 14 Bét-

Tógarmából lovakat, lovasokat és öszvéreket hoztak piacodra. 15 A dedáni kalmárokkal

és sok szigettel voltál kereskedelmi kapcsolatban, elefántagyarakat és ébenfát hoztak

neked fizetségül. 16 Az arámok is vásároltak tőled sokféle készítményt, és türkizt, bíborszínű gyapjút, tarka szőtteseket, fehér gyolcsot, korallokat és rubint hoztak piacodra.

17 Júda és Izráel kalmárai minnítai búzát, fűgét, mézet, olajat és balzsamot adtak cserébe áruidért. 18 Damaszkusz is vásárolt tőled sokféle készítményt, mindenféle árut: helbóni

borért és hófehér gyapjúért. 19 Vedán és Jáván Uzzálból kovácsolt vasat, fahéjat és

illatos nádat hozott piacodra; ezeket adták cserébe áruidért. 20 A dedáni kalmárok

lótakarókat hoztak. 21 Arábiával és Kédár összes fejedelmével kereskedelmi

kapcsolatban voltál: bárányokkal, kosokkal és bakokkal kereskedtek veled. 22 Seba és

Ramá kalmárai a legfinomabb balzsamot, mindenféle drágakövet és aranyat hoztak

piacodra. 23 Hárán, Kanné, Eden és Seba kalmárai, Assúr és Kilmad kalmárai 24

árusítottak vásáraidon díszruhákat, kék bíbor köpenyeket és tarka ruhákat, színes

szőnyegeket és erősen sodrott köteleket. 25 Tarsís-hajók szállították áruidat.

Meggazdagodtál, tekintélyre tettél szert a tenger közepén.

26 Nagy vizekre vittek evezőseid, de összetört a keleti szél a tenger közepén.

27 Kincseid és piaci áruid, hajósaid és matrózaid, azok, akik javígtatták sérülésedet, akik áruiddal kereskedtek és összes katonád, a rajtad levő egész embertömeg elsüllyed a tenger közepén, összeomlásod idején.

28 Matrózaid jajkiáltásának hangjára megrendülnek a partvidékek.

29 A hajókból kiszáll minden evezős, a tengeri hajósok és matrózok mind a szárazföldre lépnek.

30 Jajszavukat hallatják miattad, és keservesen kiáltoznak, port hintenek a fejükre, hamuban fetrengenek.

31 Kopaszra nyíratkoznak miattad, és gyászba öltöznek, sírnak miattad keserű szívvel, siratnak keservesen.

32 Fájdalmukban siratóénekebe kezdenek, és így énekelnek rólad: Kicsoda pusztult el úgy, mint Tírusz a tenger közepén?!

33 Amikor piaci áruid a tengerről megérkeztek, sok népet elégtettél ki, kincset érő áruk tömegével gazdagítottad a föld királyait.

34 Most pedig hajótörött vagy a tengeren, a vizek mélyén, elsüllyedtek áruid és a rajtad levő egész embertömeg.

35 A szigetek minden lakója szörnyülködik rajtad, királyaikat rémület fogja el, eltorzul az arcuk.

36 A népek kereskedői fölszisszennek miattad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi!

Ez. 28.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje:

2 Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Felfuvalkodtál, és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten lakóhelyén lakom, a tenger közepén! Pedig csak ember vagy, nem Isten, csak te tartod magad olyan okosnak, mint amilyen Isten.

3 Biztosan bölcsőbb vagy Dánielnél, nem marad homályban előtted semmi!

4 Bölcsességeddel és értelmekkel szereztél gazdagságot, aranyat és ezüstöt szereztél kincstáraidba.

5 Nagy kereskedői bölcsességeddel gyarapítottad gazdagságodat, és felfuvalkodtál, mert meggazdagodtál.

6 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel olyan okosnak tartottad magad, mint amilyen Isten,

7 ezért én idegeneket küldök ellened, a legkegyetlenebb népeket. Kardot rántanak ellened bármilyen szép és bölcs vagy is, és véget vetnek fényűzésednek.

8 Sírba taszítanak, meghalsz halálra sebzetten a tenger közepén.

9 Mondhatod-e majd gyilkosaidnak: Isten vagyok én?! Csak ember vagy, nem Isten, kiszolgáltatva megölődnek!

10 A körülméletlenül módján halsz meg, idegeneknek kiszolgáltatva. Én megmondtam - így szól az én URam, az ÚR!

11 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 12 Emberfia! Kezdj siratóéneket Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az ÚR:

Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletesen szép.

13 Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

14 Fölkent kerúbót adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

15 Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

16 A nagyarányú kereskedés közben megteltél erőszakkal, és vétkes lettél. Azért száműztelek az Isten hegyéről, és elkergetett az oltalmazó kerúb a tüzes kövek közül.

17 Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fényűzés kedvéért. Ledobtalak a földre, látványossággá tettelek a királyok számára.

18 Sok bűnőddel, álnok kalmárkodásoddal meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet gyújtottam benned, és megemésztett téged, hamuvá tettelek a földön mindenki szeme láttára.

19 Akik csak ismertek a népek között, szörnyülködnek rajtad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi.

20 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 21 Emberfia! Vesd tekinteted Szidónra, és prófétálj ellene! 22 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR:

Ellened fordulok, Szidón, és megmutatom dicsőségemet rajtad. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor ítéletet tartok fölötte, és megmutatom, hogy szent vagyok!

23 Mert dögvészt bocsátok rá, és vérontást utcáira, hullanak benne a halálra sebzettek, mert fegyver tör rá mindenfelől. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR!

24 Szidón nem lesz többé Izráel háza számára szúrós tövis és fájdalmat okozó tüske azok között, akik körülötte laknak és akik megvetik. Akkor megtudják, hogy én, az ÚR, ÚR vagyok.

25 Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor összegyűjtöm Izráel házát a népek közül, amelyek közé szétszóródtak, akkor megmutatom a népek szeme láttára, hogy szent vagyok, mert a maguk földjén fognak lakni, amelyet szolgáltnak, Jákóbnak adtam.

26 Biztonságban laknak ott; házakat építenek, és szőlőket ültetnek, biztonságban laknak.

Amikor ítéletet tartok a körülöttük lakók fölött, akik megvetették őket, akkor megtudják, hogy én, az ÚR, vagyok az ő Istenük.

Ez. 29.

1 A tizedik esztendőben a tizedik hónap tizenkettedikén így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Vesd tekintetedet a fáraóra, Egyiptom királyára, és prófétálj róla és Egyiptomról.

3 Szólj és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR:
Én ellened fordulok, te fáraó, Egyiptom királya, te nagy szörnyeteg, aki ott heverészel a Nílus ágai közt, és ezt mondod: Enyém a Nílus, én alkottam!

4 Horgokat akasztok az álladba, pikkelypáncéloedhoz ragasztom a Nílus halait, és kirántalak a Nílusból, a Nílus halaival együtt, amelyek pikkelypáncéloedhoz ragadtak.

5 Kidoblak a pusztába a Nílus halaival együtt, sík mezőre esel, nem szednek föl, és nem temetnek el, a föld vadainak és az ég madarainak adlak eledelül.

6 Majd megtudja Egyiptom minden lakója, hogy én vagyok az ÚR. Mert olyan támasz voltál Izráel házának, mint a nád:

7 Ha kézbe fogtak, összetörtél, és végighasítottad vállukat, ha rád támaszkodtak, összeroppantál, és megroskaszottad derekukat.

8 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Íme, fegyvert hozok ellened, és kiirtok belőled embert és állatot. 9 Egyiptom földje pusztaság és romhalmaz lesz, mivel azt mondta: Enyém a Nílus, én alkottam! Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR. 10 Ezért én ellened fordulok és a Nílus ellen. Egyiptom földjét romhalmazzá, csupa rommá teszem Migdóltól Szevénéig, Etiópia határáig. 11 Nem jár arra ember, állat sem jár arra; lakatlan lesz negyven évig. 12 Egyiptom földjét pusztasággá teszem az elpusztult országok sorában. Városai a romvárosok sorába kerülnek, pusztán maradnak negyven évig. Az egyiptomiakat pedig szétszórom a népek közé, és elszórom őket az országokba! 13 De ezt mondja az én Uram, az ÚR: Negyven év múlva összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak. 14 Jóra fordítom Egyiptom sorsát; visszahozom őket Patrósz földjére, eredeti hazájukba, és ott alacsonyrendű királyság lesznek. 15 Alacsonyabb rendű lesz más királyságoknál, nem tud többé a népek fölé emelkedni. Kicsivé teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken. 16 Nem lesz többé Izráel házának a bizodalma, nem emlékeztet arra a bűnre, hogy hozzá fordultak. Akkor megtudják, hogy én, az ÚR, ÚR vagyok. 17 A huszonhetedik évben, az első hónap első napján így szólt hozzám az ÚR igéje: 18 Emberfia! Nebukadneccar, Babilónia királya nehéz munkát végeztetett haderejével Tírusszal szemben. Mindenkinnek belekopaszodott a feje, és feltört a válla, mégsem lett jutalma sem neki, sem haderejének azért a munkáért, amelyet Tírusszal szemben végeztek. 19 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én most neki adom Nebukadneccar babilóniai királynak Egyiptomot. Elveszi kincseit, zsákmányt ejt, és prédát szerez. Ez lesz haderejének a bére 20 azért a munkáért, amelyet végzett: neki adom Egyiptomot, mert nekem szolgált vele - így szól az én Uram, az ÚR. 21 Azon a napon újra megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 30.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Prófétájl, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az ÚR:

Jajgassatok! Jaj, milyen nap az!

3 Mert közel van a nap, közel van az ÚR napja! Borús nap lesz az, a népek ideje.

4 Eljön a fegyver Egyiptom ellen, reszketés lesz Etiópiában, hullanak a sebesültek Egyiptomban, elviszik kincseit, és földig lerombolják.

5 Etiópok, pútiak, lídek, mindenféle keverék nép, Kúb és a vele szövetséges ország lakói egyaránt fegyver által esnek el.

6 Ezt mondja az ÚR: Elesnek Egyiptom támogatói, lehanyatlík gőgös hatalma. Migdóltól Szevéniég fegyvertől esnek el a benne lakók! - így szól az én Uram, az ÚR.

7 Pusztává lesz az elpusztult országok sorában, és városai a romvárosok sorába kerülnek.

8 Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor tűzbe borítom Egyiptomot, és segítői mind összetörnek.

9 Azon a napon követeket indítok hajókon, hogy fölriasszák a gondtalan Etiópiát.

Reszketés jön rájuk Egyiptom napja miatt, mert jön már!

10 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Véget vetek Egyiptom népe tömegének Nebukadneccar babilóniai király által.

11 Elhozom őt és népét, a legkegyetlenebb népeket az ország elpusztítására. Kardot rántanak Egyiptom ellen, és megtöltik az országot megölöttekkel.

12 Kiszárítom a Nílus ágait, és gonoszok kezébe adom az országot. Idegenekkel pusztítatom el az országot és a benne levőket. Én, az ÚR, megmondtam!

13 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elpusztítom a bálványokat, kiirtom a bálványszobrokat Nófból, Egyiptomban nem lesz többé fejedelem. Félelmet keltek majd Egyiptomban.

14 Elpusztítom Patrószt, tűzbe borítom Cóant, ítéletet tartok Nó fölött.

15 Kiöntöm haragomat Színre, Egyiptom erős várára, és kiirtom Nó népe tömegét.

16 Tűzbe borítom Egyiptomot, kínjában vergődik Szín, Nó falain réseket törnek, Nófot fényes nappal ostromolják.

17 Ön és Pí-Beszét ifjai fegyvertől esnek el, s a többiek fogságba mennek.

18 Tahpanhészben sötét lesz nappal, ha összetöröm ott Egyiptom igáját. Vége lesz gőgös erejének, őt magát felhő borítja el, leányai pedig fogságba mennek.

19 Így tartok ítéletet Egyiptom fölött, és megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

20 A tizenegyedik évben, az első hónap hetedikén így szólt hozzám az ÚR igéje: 21

Emberfia! Eltörtem a fáraónak, Egyiptom királyának a karját, de nem kötözték be, hogy meggyógyítsák, pólyát sem raktak rá, hogy megerősödjék, és fegyvert foghasson. 22

Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Én a fáraó ellen, Egyiptom királya ellen fordulok, és mindkét karját eltöröm: az épet is, meg a már töröttet is, és kiütöm kezéből a fegyvert. 23

Szétszórom az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. 24

Babilónia királyának a karjait megerősítem, és kardomat adom a kezébe. A fáraó karjait azonban eltöröm, és keservesen fog nyögni előtte, mint akit halálra sebeztek. 25

Megerősítem Babilónia királyának a karjait, a fáraó karjai pedig lehanyatlanak. Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR, mert kardomat Babilónia királyának a kezébe adom, hogy azt Egyiptom ellen fordítsa. 26

Szétszórom az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 31.

1 A tizenegyedik évben, a harmadik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Mondd ezt a fáraóról, Egyiptom királyáról és népe tömegéről:

Kihez hasonlítsz nagyságodban?

3 Nézd, AsszírIA olyan volt, mint egy libánoni cédrus: szép ágú, árnyas lombú és magas növésű, a sűrű felhőkig ért a teteje.

4 VízTől nőtt meg nagyra, a mélység vize tette magassá, ennek a tövéhez árasztotta folyóit mindenfelől, csak patakjait bocsátotta a mező többi fáihoz.

5 Ezért lett magasabb növésű a mező többi fájánál: sok ága nőtt, és hosszú hajtásai lettek a sok víztől, mely feléje áradt.

6 Ágain fészket rakott minden égi madár, hajtásai alatt fiadzott a mező minden vadja, s árnyékában lakott mindenféle nép.

7 Szép volt nagyságával, hosszan kinyúló ágaival, mert gyökerei sok vizet kaptak.

8 Nem volt hozzá fogható cédrus az Isten kertjében, a ciprusoknak sem voltak hozzá hasonló ágai, és a platánoknak sem voltak olyan hajtásai, mint neki: Isten kertjében egy fának sem volt hozzá hasonló szépsége.

9 Széppé tettem őt dús lombú ágaival, irigykedett is rá Éden minden fája az Isten kertjében.

10 Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Mivel magasra nőtt, és teteje fölnyúlt a sűrű felhők közé, felfuvalkodott, mert magasra nőtt,

11 a népek urának kezébe adtam: tegyen vele, amit akar. Bűne miatt taszítottam el.

12 Kivágták az idegenek, ledöntötték a legkegyetlenebb népek. A hegyekre és a völgyekbe hullottak lombos ágai, hajtásai összetörve estek a földre, a patakmedrekbe. Árnyékából pedig elvonult a föld összes népe, és ott hagyta.

13 Ledőlt törzsére rátelepedett minden égi madár, hajtásain ott tanyázott minden mezei vad.

14 Azért ne nőjön túl magasra egy fa sem a víz mellett, ne nyújtsa tetejét a sűrű felhők közé! Ne bizakodjék el nagyságában senki, ha a víz táplálja, mert mindenki halálra jut, a föld mélyébe, azokkal az emberekkel, akik leszálltak a sírba.

15 Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor leszállt a holtak hazájába, gyászba borítottam miatta a mélység vizeit, gátat vettem folyóinak, és a víztömegeket elzártam. Feketébe öltöztettem miatta a Libánont, a mező fái is mind elepedtek.

16 Zuhanásának hangjával megrendítettem a népeket, amikor a holtak hazájába taszítottam a sírba leszállókkal együtt; és megvigasztalódott a föld mélyében Éden minden fája, Libánon válogatott szépsége, mindaz, amit a víz táplált.

17 Mert ezek is leszálltak a holtak hazájába, a fegyverrel megöltekhez, azokkal a népekkel együtt, amelyek hatalmának árnyékában éltek.

18 Kihez hasonlítsz dicsőségben és nagyságban Éden fáí között? Le kell szállnod Éden fáival együtt a föld mélyébe, ahol körülméletlenül közt fekszel, fegyverrel megöltekkel együtt.

Így jár a fáraó és népének egész tömege! - így szól az én URam, az ÚR.

Ez. 32.

1 A tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónap elsején így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Kezdj siratóéneket a fáraóról, Egyiptom királyáról! Ezt mondd róla: Oroszlán voltál a népek közt, de véged lett! Mint egy tengeri szörnyeteg, hullámokat vertél folyóidban, fölzavartad lábaiddal a vizet, és fölkavartad a folyókat.

3 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Kivetem rád hálómat; sok népet gyűjtve össze kihúzlak kerítőhálómmal.

4 Ledoblak a földre, sík mezőre vetlek, rád telepítek majd mindenféle égi madarat, jól tartok belőled minden földi állatot.

5 Testedet a hegyekre dobom, megtöltöm a völgyeket hulláddal.

6 Megöntözöm kifolyó véreddel a földet, egészen a hegyekig, megtelnek vele a patakmedrek.

7 Amikor kiműlsz, befedem az eget, és elsötétítem csillagait; a napot felhővel takarom el, a hold fénye sem világít.

8 Minden égitestet elsötétíték miattad, és országotat sötétségbe borítom! - így szól az én Uram, az ÚR.

9 Sok népet megdöbbsz, amikor eljuttatom összeomlásod hírét a nemzetekhez, azokba az országokba, amelyeket nem ismertél. 10 Rémületbe ejtek sok népet, királyaikat borzalom fogja el miattad, amikor kardomat suhogtatom előttük. Szakadatlanul rettegni fog mindenki a maga életéért összeomlásod idején.

11 Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Elér téged Babilónia királyának fegyvere! 12 Leterítlek tömegestül a hősök fegyverével, akik a népek közt a legkegyetlenebbek; elpusztítják Egyiptom büszkeségét, kipusztul népének egész tömege.

13 Kipusztítok minden állatot a nagy vizek mellől, többé nem zavarja föl azokat ember lába, állatok patája sem zavarja föl.

14 Akkor megtisztítom vizeiket, hogy olajként folyjanak folyóik! - így szól az én Uram, az ÚR.

15 Amikor pusztává teszem Egyiptomot, és mindenestül elpusztul az ország, amikor megverem minden lakóját, akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

16 Siratóének ez, sírva énekeljék a népek leányai, sírva énekeljék, Egyiptomról és egész tömegéről énekeljék sírva! - így szól az én Uram, az ÚR.

17 A tizenkettedik évben az első hónap tizenötödikén így szólt hozzám az ÚR igéje: 18 Emberfia! Sirasd el a népek leányaival Egyiptom népe tömegét, és küldd le az előkelőket a föld mélyébe, a sírba roskadókhöz! 19 Különb vagy-e bárkinél is? Menj, és feküdj a körülmetéletlenek mellé! 20 A fegyverrel megöltek közt fognak elesni! Fegyver martaléka lett, elvonszolták őt és egész tömegét. 21 Így fognak beszélni róla és segítőiről a hatalmas hősök a holtak hazájában: Leszálltak, itt fekszenek a körülmetéletlenek között, a fegyverrel megöltek között! 22 Ott van Assíria, egész népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzettek. 23 A legmélyebb sírban adtak neki helyet, ott van népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzettek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. 24 Ott van Élam, egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyver által estek el, halálra sebzettek. Körülmetéletlenül szálltak le a föld mélyébe, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba leszállókkal együtt. 25 A megöltek közt adtak fekvőhelyet neki, egész tömegének körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. Gyalázat a sorsuk a sírba leszállókkal együtt. A megöltek közé dobták őket. 26 Ott van Mesek és Tubal, egész tömegük körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. 27 Nem fehetnek együtt azokkal a hősökkel, akik a körülmetéletlenek közül estek el, de fegyverzetükkel együtt szálltak le a holtak

hazájába, és kardjukat a fejük alá tették. Büntetésük még a csontjaikra is ránehezedik, mert mint hősök, rettegésben tartották az élők földjét. 28 Te is összeomlasz a körülmetéletlenekkel együtt, és ott fekszel majd a fegyverrel megöltek között. 29 Ott van Edóm, királyaival és összes fejedelmével, akiket vitézségük ellenére a fegyverrel megöltek közé dobtak. A körülmetéletlenek és a sírba leszállók között fekszenek. 30 Ott vannak az északi uralkodók, és minden szidóni, akik leszálltak a megöltekkel együtt, rettegett vitézségük ellenére megszégyenülve. Körülmetéletlenül fekszenek a fegyverrel megöltek között, és gyalázat a sorsuk a sírba leszállókkal együtt. 31 Ha ezeket látja a fáraó, megvigasztalódik népe tömegének sorsán. Fegyver ölte meg a fáraót és egész haderejét - így szól az én Uram, az ÚR. 32 Rettegésben tartottam vele az élők földjét, de le kellett feküdnie a fáraónak és népe egész tömegének a körülmetéletlenekkel együtt a fegyverrel megöltek közé - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 33.

1 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi, 3 az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet, 4 akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, úgy a vére a saját fejére száll. 5 Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: a vére saját magára száll, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét. 6 Ha ellenben az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de vérét az őrállótól kérem számon. 7 Emberfia! Téged ilyen őrállóvá tettek Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! 8 Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! - és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de vérét tőled kérem számon. 9 De ha te figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet. 10 Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házában: Ti így beszéltek: Ránk nehezedenek bűneink és vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben? 11 Ezt mondd nekik: Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért hálnátok meg, Izráel háza 12 Te pedig, emberfia, mondd meg népednek: Az igazat nem menti meg igazsága, ha vétkekké válik; a bűnös sem bukik el bűne miatt, ha megtér bűnéből. Az igaz sem maradhat életben, ha vétkekké válik. 13 Ha azt mondom az igaznak, hogy élni fog, de ő elbizakodik igazságában, és gonoszságot művel, akkor igaz tettei nem kerülnek említésre, hanem meg fog halni, mert gonoszságot művelt. 14 Ha pedig azt mondom a bűnösnek, hogy meg fog halni, de ő megtér vétkeiből, törvény és igazság szerint él, 15 ha a bűnös visszaadja a zálogot, a rablott holmiért kártérítést ad, az életre vivő rendelkezéseket követi, nem követ el gonoszságot, akkor élni fog, nem hal meg. 16 Elkövetett vétkei nem kerülnek említésre. Követte a törvényt és az igazságot, tehát élni fog. 17 Néped ezt mondja: Nem következetes az ÚR! Pedig ők nem következetesek. 18 Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot művel, meghal miatta. 19 És ha a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, élni fog. 20 Mondhatjátok, hogy nem következetes az ÚR, én akkor is mindegyikötök a tettei szerint ítélem meg, Izráel háza! 21 Fogságunk tizenkettedik évében, a tizedik hónap ötödikén egy menekült érkezett hozzám Jeruzsálemből, és ezt mondta: Elesett a város! 22 Az ÚR pedig már a menekült megérkezését megelőző estén megragadott engem. De reggel megnyitotta számat, amikor a menekült hozzám érkezett. Megnyílt a szám, és nem voltam már néma. 23 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 24 Emberfia! Azoknak a romoknak a lakói, ott Izráel földjén, ezt mondogatják: Ábrahám egymaga volt, és örökségül kapta az országot. Mi sokan vagyunk, nekünk jutott örökségül az ország. 25 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Vérrel együtt eszitek a húst, fölnéztek bálványaitokra, vért ontotok, és ti akarjátok örökölni az országot? 26 Fegyveretekre támaszkodtok, utálatos dolgokat műveltek, egymás feleségét tisztátalanná teszitek, és ti akarjátok örökölni az országot? 27 Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy akik a romok között vannak, fegyvertől esnek el, akik a mezőn vannak, azokat a vadállatoknak adom eledelül, akik pedig erődökben és barlangokban vannak, dögvészben hálnak meg. 28 Sivárrá és kietlenné teszem az országot, vége lesz gögös erejének. Koparak lesznek Izráel hegyei, nem jár rajtuk senki. 29 Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor az országot sivárrá és kietlenné teszem, a sok utálatos dolog miatt, amit elkövettek.

30 Emberfia! Rólad beszélget néped a falak mellett és a házak kapujában. Így beszélgetnek maguk közt egymással: Gyertek csak, hallgassátok, miféle ige jön az ÚRtól!
31 Azután eljönnek hozzád, mintha népgyűlésre jönnének; odaül eléd az én népem, hallgatják beszédedet, de nem aszerint élnek. Pajzán dallá lesz az a szájukban, az eszük pedig nyereségen jár. 32 Csak ennyi vagy nekik: Pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek. 33 De ha majd beteljesedik - mert beteljesedik! - akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

Ez. 34.

1 Így szól hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Prófétálg Izráel pásztorairól! Prófétálg, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, az ÚR: Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyájat kell legeltetniük a pásztoroknak? 3 A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyájat nem legeltettétek! 4 A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk. 5 Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledelévé lettek, úgy szétszóródtak. 6 Tévelygett nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána járjon, nincs aki megkeresse. 7 Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét: 8 Életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -: Mivel prédává lett a nyájam, és mindenféle mezei vad eledelévé lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztor, pásztoraim nem jártak nyájam után, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, nem a nyájamat legeltették, 9 ezért, ti pásztorok, halljátok meg az ÚR igéjét! 10 Így szól az én Uram, az ÚR: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számon kérem tőlük a nyájamat. Véget vetek annak, hogy ők legeltessék a nyájat, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és nem esznek belőlük többé. 11 Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. 12 Ahogyan a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon. 13 Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre. Legeltetni fogom őket Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén. 14 Jó legelőn legeltetem majd őket, és Izráel magas hegyein fognak tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein. 15 Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet - így szól az én Uram, az ÚR. 16 Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérré és az erősre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell. 17 De köztetek is igazságot teszek, juhaim - így szól az én Uram, az ÚR -, bárány és bárány között, kosok és bakok között 18 Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit ott hagytok? 19 Azt legeljük az én juhaim, amit a ti lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a ti lábatok fölzavart? 20 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Majd én igazságot teszek kövér bárány és sovány bárány között. 21 Oldalattal és vállattal taszigáljátok, és szarvaitokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket. 22 De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot teszek bárány és bárány között! 23 Egyetlen pásztort rendelék föléljük, hogy legeltesse őket: szolgálómat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk. 24 Én, az ÚR, Istenük leszek, szolgálómat, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az ÚR, megmondtam! 25 Szövetséget kötök velük, hogy békéjük legyen: kipusztítom az országból a vadállatokat, biztonságban lakhatnak majd a pusztában, és az erdőkben is alhatnak. 26 Áldást adok nekik hegyem körül, esőt adok idejében: áldásos esők lesznek. 27 A mező fája megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, biztonságban élnek földjükön. Majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR, amikor darabokra töröm igájukat, és kiszabadítom őket azok kezéből, akiket szolgálnak. 28 Nem esnek többé zsákmányul a népeknek, és nem falják fel őket a vadállatok, hanem biztonságban lakhatnak, mert senki sem rémítgeti őket. 29 Híres ültetvényt sarjasztok nekik, nem hal éhen többé senki az országban, és nem kell tűrniük többé a népek gyalázkodását. 30 Akkor megtudják, hogy én, az ÚR, az ő Istenük, velük vagyok, és hogy ők, Izráel háza, az én népem - így szól az én Uram, az ÚR. 31 Mert

ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok. Emberek vagytok, én pedig Istenetek! - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 35.

1 Így szól hozzám az ÚR igéje: 2 Emberfia! Vesd tekintetedet a Széir hegyére, és prófétálj róla! 3 Ezt mondd róla: Így szól az én Uram, az ÚR:

Én most ellened fordulok, Széir hegye, kinyújtom kezem ellened, sivárrá és kietlenné teszek.

4 Városaidat romba döntöm, te pedig pusztává leszel, és megtudod, hogy én vagyok az ÚR.

5 Mivel örökösen ellenségeskedtél, és Izráel fiait fegyver martalékává tetted veszedelmük idején, a végső bűnhődés idején, 6 ezért, életemre mondom - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy vérbe borítlak, üldözni fog a vér! Te nem gyűlölted a vért, ezért üldözni fog a vér 7 Széir hegyét sivárrá és kietlenné teszem, és kiirtok onnan mindenkit, aki ott jár-ke.

8 Elborítom hegyeidet megöltekkel, halmaidon, völgyeidben és összes folyómedredben fegyverrel megöltek hullanak el. 9 Örökre pusztává teszek, és városaid lakatlanok lesznek. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 10 Mivel ezt mondd: Az a két nép és az a két ország az enyém lesz, birtokba veszem - pedig ott volt az ÚR - 11 azért így szól az én Uram, az ÚR: Életemre mondom, hogy ugyanolyan haragos indulattal bánok veled, ahogyan te bántál velük gyűlöletedben. Majd megismeresz engem, amikor ítéletet tartok fölötted. 12 Akkor megtudod, hogy én, az ÚR, meghallottam, mennyi szitkot szórtál Izráel hegyeire, amikor így beszéltél: Elpusztultak, nekünk jutottak martalékul! 13 Nagyszájúak voltatok, és sokat szidtatok engem. Én meghallottam! 14 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az egész föld örülni fog, ha pusztasággá teszek, 15 ahogyan te örültél, amikor Izráel házának birtoka pusztasággá lett. Így bánok veled. Pusztaság lesz a Széir hegye egész Edómmal együtt. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 36.

1 Te pedig, emberfia, prófétálj Izráel hegyeinek, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az ÚR igéjét! 2 Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel az ellenség hahotázva mondta rólatok: Az ősi halmok a mi birtokunkba kerültek! - 3 ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel rágalmakat terjesztő népek szájaára kerültetek, 4 azért, Izráel hegyei, halljátok az én URamnak, az ÚRnak igéjét! Ezt mondja az én URam, az ÚR a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép prédált és gúnyolt; 5 ezért tehát így szól az én Uram, az ÚR: Heves indulatomban beszélek a többi nép ellen és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat kárörvendő szívvel és megvető lélekkel, hogy elnéptelensség és fölprédálják. 6 Ezért prófétálj Izráel földjéről, mondd a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az ÚR: Haragos indulatomban beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett eltűrnötök. 7 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Fölemelt kézzel teszek esküt, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűnniük, hogy gyalázzák őket! 8 Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek. 9 Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket. 10 Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házát, városaitok benépesülnek, a romok újjáépülnek. 11 Megszaporítom rajtatok az embereket és az állatokat, sokasodni és szaporodni fognak. Úgy telepítem le őket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 12 Azt is megteszem, hogy emberek járjanak majd rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek. 13 Így szól az én Uram, az ÚR: Bár azt mondják, hogy emberevő föld vagy, mert el szoktad pusztítani a rajtad élő népeket, 14 nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket - így szól az én Uram, az ÚR. 15 Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell tűnöd többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket - így szól az én Uram, az ÚR. 16 Így szólott hozzám az ÚR igéje: 17 Emberfia! Amikor Izráel háza a saját földjén lakott, tisztátalanná tették azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a havi vérzés. 18 Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal. 19 Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük. 20 De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatosá tették szent nevemet, mert ezt mondták róluk: Az ÚR népe ezek, mégis ki kellett jönniük országából! 21 Ekkor szájalomra indultam szent nevemért, amelyet gyalázatosá tett Izráel háza a népek között, amerre csak járt. 22 Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: Nem tiétek cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyet gyalázatosá tettetek a népek között, amerre csak jártatok. 23 Megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatosá tettétek közöttük. Akkor megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR - így szól az én URam, az ÚR -, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy szent vagyok. 24 Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre. 25 Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítalak benneteket. 26 Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. 27 Az én lelkemet adom belétek, és azt művelem veletek, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. 28 Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek. 29 Megszabadítalak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Parancsolok a gabonának, megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget. 30

Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek. 31 Akkor visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. 32 Nem tiértetek cselekszem - így szól az én URam, az ÚR -, tudjátok meg ezt! Szégyenkezettetek, és piruljatok életeitek miatt, Izráel háza! 33 Így szól az én Uram, az ÚR: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnötöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok. 34 Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára. 35 Azt mondják majd: Ez a pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje. A rommá lett, elpusztult és lerombolt városokat pedig újból megerősítették, és újból laknak bennük. 36 Akkor megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az ÚR, építettem újjá a rombadőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az ÚR, megmondtam, és meg is teszem! 37 Így szól az én Uram, az ÚR: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy megsokasítom az embereket, mint a juhokat. 38 Úgy tele lesznek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal. Akkor megtudják, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 37.

1 Az ÚR megragadott engem; elvitt engem az ÚR lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. 2 Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak. 3 Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, URam, te tudod! 4 Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét! 5 Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni. 6 Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljete. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. 7 Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint profétálni kezdtem, hirtelen dörgő hang támadt, a csontok pedig egymáshoz illeszkedtek. 8 Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük. 9 Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltökbe, hogy életre keljenek! 10 Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt. 11 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. 12 Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Én felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. 13 Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem! 14 Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekre. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam - így szól az ÚR.

15 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 16 Te emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdái és a hozzá tartozó izráelieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, azaz Efraimé, és az egész hozzá tartozó Izráel házáé. 17 Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezekben! 18 Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! - 19 akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinállok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben. 20 Amikor szemük láttára kezekben lesznek azok a fadarabok, amelyekre írtál, 21 így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. 22 Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra. 23 Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobraikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük lesznek. 24 Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik. 25 Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre. 26 Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek. Örök szövetség lesz az. Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. 27 Hajlékom náluk lesz, Istenük lesznek, ők pedig népem lesznek. 28 Akkor megtudják a népek, hogy én vagyok az ÚR, aki megszenteltem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre.

Ez. 38.

1 Így szól hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Vesd tekintetedet Gógra a Mágóg országában, Rós, Mesek és Tubal fejedelmére, és prófétálj róla! 3 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened fordulok, Góg, aki Rós, Mesek és Tubal fejedelme vagy! 4 Megfordítalak, horgokat akasztok az álladba, kivezetlek téged és egész haderődet, a lovakat és a lovasokat, akik mindnyájan teljes fegyverzetet öltöttek, ezt a nagy sereget, amely nagy és kis pajzzsal és karddal van fölszerelve. 5 Perzsák, etiópok és pútiak vannak velük, pajzsa, sisakja van mindegyiknek, 6 továbbá Gómer minden csapatával, Bét-Tógarma a messze északról, minden csapatával - sok nép van veled! 7 Készülj, állj készenlében az egész sereggel együtt, amely köréd sereglett, és légy a vezérük! 8 Egy idő múlva rendelkezést kapsz, évek múltán behatolsz a fegyveres pusztítás után helyreállított országba, amelynek lakói a többi népek közül gyűltek össze Izráel hegyeire, amelyek sokáig pusztán álltak. Kihoztam őket a népek közül, és biztonságban laknak mindnyájan. 9 De te felvonulsz, betörsz, mint a fürgeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő. 10 Így szól az én Uram, az ÚR: Abban az időben rossz gondolataid támadnak, és gonosz terveket fogsz szőni. 11 Ezt gondold: Fölvonulok a védtelen ország ellen, rátámadok a békében és biztonságban lakókra, akik mindnyájan úgy élnek, hogy sem várfaluk, sem zárral ellátott kapujuk nincs. 12 Zsákmányt akarsz ejteni, prédát akarsz szerezni, hatalmaddal az újra benépesült romok ellen akarsz fordulni, a nemzetek közül összegyűjtött nép ellen, amely már jószágot és birtokot szerzett, és a világ közepén lakik. 13 Sebá, Dedán és Tarsís kereskedői és előkelői ezt kérdezik tőled: Azért jöttél, hogy zsákmányt ejts? Azért gyűjtötted össze seregedet, hogy prédát szerezz, hogy elvidd az ezüstöt és az aranyat, elvedd a jószágot és a birtokot, és nagy zsákmányt ejts?

14 Azért prófétálj, emberfia, és mondd meg Gógnak: Így szól az én Uram, az ÚR: Azon a napon, amikor megtudod, hogy népem, Izráel, biztonságban él, 15 eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő. 16 Úgy vonulsz föl népem, Izráel ellen, mint a földet beborító felhő. Az utolsó napokban hozlak el téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, amikor szemük láttára megmutatom rajtad, Góg, hogy szent vagyok. 17 Így szól az én Uram, az ÚR: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában szolgáim által, Izráel prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhozlak ellenük. 18 De majd azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izráel földjére - így szól az én Uram, az ÚR -, haragra lobbanok 19 Felindulásomban, heves haragomban így beszélek: Azon a napon nagy földrengés lesz Izráel földjén. 20 Megrettennek tőlem a tenger halai, az ég madarai, a mező vadai, meg a földön csúszómászó mindenféle állat és minden ember a föld színén. Leomlanak a hegyek, lezuhannak a sziklák, és földre dőlnek a várfalak. 21 Fegyverbe szólítok ellene hegyeim mindenkit - így szól az én Uram, az ÚR -, ember ember ellen támad fegyverével 22 Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre. 23 Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel, és megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR.

Ez. 39.

1 Te pedig, emberfia, prófétálj Gógról, és ezt mondd: Így szól az én Uram, az ÚR: Én ellened támadok, Góg, aki Rós, Mesek és Tubal fejedelme vagy! 2 Irányítlak és vezetgetlek, elhozlak a messze északról, és Izráel hegyeire viszlek. 3 Kiütöm az íjat bal kezedből, és kiverem a nyilakat jobb kezedből. 4 Izráel hegyein fogsz elesni valamennyi csapatoddal és a veled levő népekkel együtt. Mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül. 5 A harcmezőn esel el. Én megmondtam! - így szól az én Uram, az ÚR. 6 Tüzet bocsátok Magógra és azokra, akik biztonságban laknak a szigeteken, és majd megtudják, hogy én vagyok az ÚR. 7 Megismertetem szent nevemet népemmel, Izráellel, és többé nem hagyom, hogy gyalázzák szent nevemet. Akkor megtudják a népek, hogy én, az ÚR, Izráel Szentje vagyok. 8 Eljön ez, és megtörténik - így szól az én Uram, az ÚR -, ez az a nap, amelyről beszéltem. 9 Akkor Izráel városainak lakói kimennek, meggyújtják és elégetik a fegyvereket, a nagy és kis pajzsokat, az íjakat és a nyilakat, a buzogányokat és a dárdákat, és hét évig tüzelnek velük. 10 Nem kell fát hordaniuk a mezőről, az erdőből sem kell vágniuk, mert a fegyvereket használják tüzelőnek. Kifosztják fosztogatóikat, és prédát szereznek prédálóiktól - így szól az én Uram, az ÚR. 11 Azon a napon nevezetes sírhelyet adok Gógnak Izráelben, a Vándorok völgyét a tengertől keletre, és az elzárja a vándorok előtt az utat. Ott temetik el Gógot egész seregével együtt. Ezért fogják azt a Góg serege völgyének nevezni. 12 Hét hónapon át fogja őket temetni Izráel háza, hogy megtisztítsa az országot. 13 Temetni fog az ország egész népe, és az dicséretükre válik azon a napon, amelyen megmutatom dicsőségemet - így szól az én Uram, az ÚR. 14 Férfiakat választanak ki arra, hogy állandóan járják az országot, és temessék el azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy megtisztítsák az országot. A hét hónap elmúltával induljanak el keresni, 15 járják végig az országot, és ha valaki emberi csontokat lát, állítson mellé jelet, míg a sírásók el nem temetik a Góg serege völgyében. 16 Van ott egy Hamóná nevű város is. Így tisztítsák meg az országot. 17 Te pedig, emberfia - így szól az én Uram, az ÚR -, mondd ezt a madaraknak, mindenféle szárnyasnak és mindenféle mezei vadnak: Gyűjjetek össze, jöjjetek és gyülekezzetek mindenfelől az én véresáldozatom köré! Mert én nagy véresáldozatot készítek nektek Izráel hegyein: egyetek húst, igyatok vért! 18 Vitézek húsát eszitek, és a föld fejedelmeinek a vérét isszátok: Básánban hizott kosok, bárányok, bakok és bikák ezek mindnyájan. 19 Kövéret esztek a jóllakásig, és vért isztok a megrészegedésig az én véresáldozatomból, amelyet készítek nektek! 20 Jóllaktok majd asztalomnál lóval és lovassal, vitézzel és mindenféle harcossal! - így szól az én Uram, az ÚR. 21 Megmutatom dicsőségemet a népek között, és minden nép meglátja, hogy milyen ítéletet tartottam, és hogyan vetettem rájuk kezemet. 22 Izráel háza megtudja, hogy én, az ÚR, vagyok az ő Istenük attól fogva továbbra is. 23 A pogány népek pedig megtudják, hogy a bűne miatt kellett fogságba mennie Izráel házának, mert hűtlenné váltak hozzám, és én elrejtettem arcomat előlük; ellenségeik kezébe adtam őket, és sokan elestek fegyver által. 24 Tisztátalanságuk és vétkeik szerint bántam velük, amikor elrejtettem arcomat előlük. 25 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és irgalmas leszek Izráel egész házához, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért. 26 Akkor elfelejthetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem elkövettek. Biztonságban laknak földjükön, és senki sem rettentíti őket. 27 Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból, és így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy szent vagyok. 28 Majd megtudják, hogy én, az ÚR, Istenük voltam akkor is, amikor fogságba vittem őket a népek közé, mert összegyűjtöm őket földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit. 29 Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kiöntöm lelkemet Izráel házára - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 40.

1 Fogságunk huszonötödik évében, az év elején, a hónap tizedikén - tizennégy évvel azután, hogy bevették a várost - ugyanazon a napon megragadott, és elvitt engem az ÚR.

2 Isteni látomásban vitt el engem Izráel országába, letett egy igen magas hegyre, amelynek a déli oldalán egy városhoz hasonló építmény volt. 3 Odavitt engem, és én egy férfit láttam, amint állt a kapuban. Olyannak látszott, mintha ércből lett volna; kezében lenzsinór és mérőnád volt. 4 Ez a férfi így szólt hozzám: Emberfia! Nézd meg a szemekkel, halld meg a füleddel, és védd az eszedbe mindazt, amit mutatok neked, mert azért kellett idejőnnöd, hogy meglásd ezeket a dolgokat. Mindazt, amit látsz, mondd el Izráel házának!

5 A templomon kívül körös-körül várfal húzódott. A férfi kezében egy hatkönyöknyi mérőnád volt (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt). Megmérte az építményt: egy mérőnád széles és egy mérőnád magas volt. 6 Azután a keletre néző kapuhoz ment, fölment a lépcsőjén, és megmérte a kapu küszöbét: egy mérőnád széles volt, és a másik küszöb is egy mérőnád széles. 7 Egy-egy őrszoba egy mérőnád hosszú és egy mérőnád széles volt; az őrszobák közötti tér öt könyök, a kapu küszöbe pedig, a kapu csarnoka mellett, a templom felől egy mérőnád volt. 8 Megmérte a kapu csarnokát a templom felől: egy mérőnád széles volt. 9 Megmérte a kapu csarnokát: nyolc könyök volt, pillérei pedig két könyök vastagok voltak. A kapu csarnoka a templom felől volt. 10 A keleti kapunak mind az egyik, mind a másik oldalán három-három őrszoba volt, mind a három azonos méretű, és a pillérek is azonos méretűek voltak, mind az egyik, mind a másik oldalon. 11 Azután megmérte a kapunyílás szélességét: tíz könyök volt, a kaputér pedig tizenhárom könyök. 12 Az őrszobák előtt levő terület egy könyök volt, egykönyöknyi terület volt a másik oldalon is. Mindegyik őrszoba hat könyök volt az egyik oldalon, és hat könyök a másik oldalon is. 13 Azután megmérte a kaput az egyik őrszoba hátsó falától a másiknak a hátsó faláig: huszonöt könyök széles volt, ahol egyik nyílás a másikkal szemben volt. 14 Így járt el a csarnoknál is: húsz könyök volt az, és a kapu csarnokát udvar vette körül. 15 A bejárati kapu elejétől a kapu csarnokának a végéig ötven könyök távolság volt. 16 Az őrszobákon kőkeretes ablakok voltak, meg a pilléreiken is belül, a kapu felé körös-körül. Ugyanilyen ablakai voltak a csarnoknak is befelé körös-körül. A pilléreken pálmadisz volt. 17 Azután bevitt engem a külső udvarba, és ott kamrák voltak. Az udvarnak körös-körül volt egy kövezett része, harminc kamra volt a kövezett részen. 18 A kövezet a kapuk oldaláig ért, és szélessége megfelelt a kaputér hosszának. Ez volt az alsó kövezet. 19 Azután megmérte a szélességet az alsó kapu homlokzatától a belső udvar kapujának külső homlokzatáig: száz könyök volt. Amilyen volt keleten, olyan volt északon is. 20 Megmérte a külső udvar északra néző kapujának a hosszúságát és szélességét is. 21 Ennek is volt három-három őrszobája mind az egyik, mind a másik oldalon, továbbá pillérei és előcsarnoka, az első kapu méretei szerint: ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 22 Ablakai, pillérei és pálmadíszei is megfelelték a keletre néző kapu méreteinek. Hét lépcsőfok vezetett föl oda, ezek felől volt az előcsarnok. 23 Az északi kapuval szemben is volt a belső udvarnak egy kapuja, ugyanúgy, mint a keleti kapunál. Egyik kaputól a másikig száz könyök távolságot mért. 24 Azután déli irányba vezetett, ott volt a déli kapu. Megmérte a pilléreit és az előcsarnokát: ezek is ugyanolyan méretűek voltak. 25 Ennek is, meg az előcsarnokának is ugyanolyan ablakai voltak körös-körül, mint amazok az ablakok. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. 26 Följáratának hét lépcsőfoka volt, ezek felől volt az előcsarnoka. Pálmadíszek is voltak a pillérein mind az egyik, mind a másik oldalon. 27 A belső udvarnak dél felé is volt kapuja. Egyik kaputól a másikig dél felé is száz könyök távolságot mért.

28 Azután bevitt engem a belső udvarba, a déli kapuhoz, és megmérte a déli kaput: méretei ugyanazok voltak, mint a külsőknek. 29 Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának ugyanazok voltak a méretei. Ennek is, meg előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. 30 Körös-körül csarnokok voltak: hosszúságuk huszonöt könyök volt, szélességük pedig öt könyök. 31 A kapu előcsarnoka a külső udvar felől volt, pillérein pálmadíszek voltak, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt. 32 Azután elvitt engem a belső udvarban kelet felé, és megmérte a kaput: méretei ugyanazok voltak. 33 Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának is ugyanazok voltak a méretei. Ennek és az előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 34 Előcsarnoka a külső udvar felől volt, pillérein pálmadíszek voltak mind az egyik, mind a másik oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt. 35 Azután elvitt engem az északi kapuhoz, és megmérte: méretei ugyanazok voltak. 36 Ennek is voltak őrszobái, pillérei és előcsarnoka, ablakai is voltak körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 37 Előcsarnoka a külső udvar felől volt, pálmadíszek voltak a pillérein mind az egyik, mind a másik oldalon, és följáratának nyolc lépcsőfoka volt. 38 Volt egy kamra is, amelynek az ajtaja a kapu csarnokánál volt. Ott mosták meg az égőáldozatot. 39 A kapu csarnokának egyik oldalán is, meg a másik oldalán is volt két asztal. Azokon darabolták föl az égőáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot. 40 A külső oldalon, az északi kapu bejáratához vezető lépcsőnél két asztal volt, a kapu csarnokának másik oldalán is volt két asztal. 41 Egyik oldalon is, másik oldalon is négy asztal volt a kapu mellett, összesen nyolc asztal: ezeken darabolták föl az áldozatokat. 42 Az égőáldozat számára négy asztal volt faragott kőből: másfél könyök hosszú, másfél könyök széles és egy könyök magas. Ezekre teszik azokat az eszközöket, amelyekkel az égőáldozatot és a véres áldozatot földarabolják. 43 A peremük egytenyérnyi volt, befelé hajlóan odaerősítve körös-körül. Az asztalokra tették az áldozatra hozott húst. 44 A belső kapu mellett volt két kamra a belső udvarban, az egyik az északi kapu oldalán dél felé nézett, a másik a déli kapu oldalán észak felé nézett. 45 Akkor így szólt hozzám az a férfi: Ez a kamra, amely dél felé néz, azoké a papoké, akik a templomban teljesítenek szolgálatot. 46 Az a kamra pedig, amely északra néz, azoké a papoké, akik az oltárnál teljesítenek szolgálatot: ezek Cádók utódai. A lévíták közül ezek járulhatnak az ÚRhoz a szent szolgálat végzésére. 47 Azután megmérte az udvart: hosszúsága száz könyök, szélessége is száz könyök, tehát négyzet alakú volt. A templom előtt volt az oltár. 48 Azután bevitt engem a templom csarnokába, és megmérte a csarnok pilléreit: öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. A kapu szélessége pedig három könyök volt az egyik oldalon, és három könyök a másik oldalon. 49 A csarnok hosszúsága húsz könyök volt, szélessége tizenegy könyök, és tíz lépcsőfok vezetett föl oda. A pilléreknél oszlopok voltak, egy az egyik oldalon, egy a másik oldalon.

Ez. 41.

1 Azután bevitt a templomba, és megmérte a pilléreket. Hat könyök széles volt az egyik oldalon, és hat könyök széles a másik oldalon: ilyen szélesek voltak a pillérek. 2 A bejárat szélessége tíz könyök volt, a bejárat oldalfala pedig öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. Megmérte a templom hosszúságát is: negyven könyök volt, a szélessége pedig húsz könyök. 3 Azután bement a legbelső részbe, és megmérte a bejárat pilléreit: két könyök vastagok voltak, a bejárat hat könyök széles, a bejárat oldalfalai pedig hét könyök hosszúak voltak. 4 Megmérte a hosszúságát: húsz könyök volt, a szélessége pedig a templom felől húsz könyök. Akkor ezt mondta nekem: Ez a szentek szentje.

5 Ezután megmérte a templom falát: hat könyök volt. A templomot körülvevő oldalépitmény szélessége pedig mindenütt négy könyök volt. 6 Harminc oldalfülke volt, egyik fülke a másik mellett, három sorban egymás fölött. A templom fala lépcsőzetesen volt építve az oldalfülkék számára körös-körül, hogy erősen álljanak, de ne a templom falába legyenek erősítve. 7 Az oldalfülkék így emeletről emeletre szélesedtek, mert a templom fala lépcsőzetesen épült emeletről emeletre körös-körül: ezért lettek az oldalfülkék emeletenként szélesebbek. Az alsó sorról a középsőn át lehetett fölmenni a felsőre. 8 Láttam, hogy a templom mellett körös-körül kiemelkedő kövezet van, az oldalfülkék alapjától oldalra egy teljes mérőnádnnyira, vagyis hat könyöknyire. 9 Az oldalépitmény külső falának szélessége öt könyök volt. Volt egy szabad térség is a templom oldalfülkéi 10 és a kamrák között: ez húsz könyök széles volt mindenütt a templom körül. 11 Az oldalépitmény bejáratai a szabad térség felé nyíltak, az egyik bejárat észak felé, a másik bejárat dél felé. A szabad térségen körös-körül volt egy öt könyök széles fal. 12 Az elkülönített helyen, a nyugat felé levő melléképület hetven könyök széles volt; a melléképület fala öt könyök széles volt körös-körül, a hosszúsága pedig kilencven könyök volt. 13 Azután megmérte a templomot: száz könyök hosszú volt. Az elkülönített hely, a melléképület és annak falai száz könyök hosszúak voltak. 14 A templom eleje és az elkülönített hely kelet felé eső része száz könyök széles volt. 15 Megmérte a melléképület hosszúságát a mögötte levő elkülönített hely felől: a két oldalán levő falakkal együtt száz könyök volt.

A templom belseje és az udvari csarnok, 16 meg a küszöbök, az ablakkeretek és az ablakmélyedések is a bejáratral szemben három oldalon faburkolattal voltak ellátva körös-körül, a földtől az ablakokig, az ablakok pedig zárhatók voltak. 17 A bejáratától a templom legbelsejéig, meg onnan kifelé az egész falon körös-körül befelé és kifelé, egyforma méretű 18 kerúbok és pálmadíszek voltak készítve, úgyhogy minden pálma egy-egy kerúb közé került. Mindegyik kerúbnak két arca volt: 19 emberarc nézett az egyik oldalon levő pálmára, oroszlánarc a másik oldalon levő pálmára. Így volt ez elkészítve az egész templomban körös-körül. 20 A földtől a bejárat felső részének a magasságáig kerúbok és pálmák voltak készítve a templom falán. 21 A templom ajtófélfái négyszögletesek voltak. A szentély előtt pedig olyasmi látszott, 22 mint egy faoltár. Három könyök volt a magassága, két könyök a hosszúsága. Fából voltak a sarkai, az alapja meg az oldalai. Akkor így szólt hozzám: Ez az ÚR színe előtt álló asztal. 23 Kétszárnyú ajtaja volt a templomnak és a szentélynek. 24 Ezeknek az ajtóknak két szárnyuk volt, két lengő ajtószárny: kettő volt az egyik ajtón, és két szárnya volt a másik ajtónak is. 25 A templom ajtószárnyain ugyanolyan kerúbok és pálmák voltak készítve, amilyenek a falakon voltak. A csarnok előtt kívül fakorlát volt. 26 Kőkeretes ablakok és pálmadíszek voltak mind az egyik, mind a másik oldalon, a csarnok oldalainál. A templom oldalfülkéinél is korlátok voltak.

Ez. 42.

1 Azután kivitt engem a külső udvarba északi irányban, és odavitt azoknak a kamráknak az épületéhez, amelyek az elkülönített helyel szemben és a melléképülettel szemben északra voltak. 2 Hossza száz könyök volt, szélessége pedig ötven könyök; a bejárat északon volt. 3 A belső udvar húsz könyöknyi térségével és a külső udvar kövezett részével párhuzamosan egymással szemben teraszok voltak három szinten. 4 Belül a kamrák előtt tíz könyök széles, száz könyök hosszú járda volt; bejárataik észak felől voltak. 5 Az építmény felső kamrái rövidebbek voltak az alsó és a középső kamráknál, mert a teraszok elvettek belőlük. 6 Mivel három szinten voltak, és nem voltak olyan oszlopaik, mint az udvari oszlopok, azért kellett megrövidíteni az alsókhoz és a középsőkhöz képest, a földszinttől fölfelé. 7 Volt kívül egy fal, amely a kamrákkal párhuzamosan a külső udvar irányában húzódott a kamrák mentén, ennek a hossza ötven könyök volt. 8 A kamrák teljes hosszúsága a külső udvar felől ötven könyök volt, a templom felől pedig száz könyök. 9 Ezek alatt a kamrák alatt kelet felől volt a bejárat, ha valaki a külső udvarból ment be. 10 Az udvar falának szélességében dél felől is voltak kamrák, az elkülönített helyel és a melléképülettel szemben. 11 Előttük út volt, és ugyanolyanok voltak, mint az északi kamrák, ugyanolyan hosszúak és szélesek voltak, azoknak megfelelők voltak a kijárataik és a bejárataik is: 12 olyanok voltak, mint a dél felé levő kamrák bejáratai. Az út elejénél egy bejárat volt: ez az út a megfelelő fal előtt volt, amelyen kelet felől lehetett bemenni. 13 Azután ezt mondta nekem: Az északi kamrák és a déli kamrák, amelyek az elkülönített hely előtt vannak, szent kamrák. Ott ehetik meg a papok, akik az ÚRhoz járulnak, az igen szent áldozatokat. Ott helyezik el az igen szent áldozatokat: az ételáldozatot, a vétékáldozatot és a jóvátételi áldozatot, mert szent az a hely. 14 Ha a papok bemennek oda, nem jöhetnek ki addig a szent területről a külső udvarra, míg ott bent le nem rakják ruháikat, amelyekben a szent szolgálatot végzik, mert szentek azok. Más ruhába kell öltözködniük, úgy mehetnek a nép számára kijelölt helyre. 15 Miután befejezte a belső építmények megmérését, kivitt engem a kelet felé néző kapuhoz, és mérni kezdett körös-körül. 16 Megmérte a keleti oldalt mérőnáddal: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult, 17 és megmérte az északi oldalt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult, 18 és a déli oldalt is megmérte: az is ötszáz könyök volt, mérőnáddal mérve. 19 Azután a nyugati oldal felé fordulva megmérte azt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. 20 Mind a négy égtáj felől megmérte. Kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. Ez választotta el a szent területet a közönségestől.

Ez. 43.

1 Azután odavezetett engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely keletre néz. 2 És íme, Izráel Istenének a dicsősége közeledett kelet felől; zúgása olyan volt, mint nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől. 3 A látvány, amelyet láttam, olyan volt, mint az, amelyet akkor láttam, amikor a város pusztulása bekövetkezett. Olyan volt, mint az a látvány, amelyet a Kebár folyó mellett láttam. Akkor arcra borultam. 4 Az ÚR dicsősége pedig bement a templomba a kelet felé néző kapun át. 5 Ekkor fölemelt engem a lélek, bevitt a belső udvarba, és íme, az ÚR dicsősége betöltötte a templomot. 6 Hallottam, hogy a templomból szól hozzám valaki - az a férfi pedig mellettem állt - 7 és ezt mondja nekem: Emberfia! Ez az én trónusomnak a helye és lábaimnak a helye, ahol Izráel fiai között fogok lakni örökre. Nem szennyezi be többé szent nevemet Izráel háza, sem ők, sem királyaik paráznasággal, a királyok holttestével és áldozóhalmokkal, 8 meg azzal, hogy küszöbüket az én küszöböm mellé, és ajtófélfáikat az én ajtófélfáim mellé helyezték, úgyhogy csak egy fal volt köztem és köztük. Beszennyezték szent nevemet utálatos tetteikkel, azért elbántam velük haragomban. 9 Most azonban felhagynak a paráznasággal, és elviszik előlem a királyok holttestét, én pedig köztük fogok lakni örökre. 10 Te, emberfia, mondd el Izráel házának, hogy milyen ez a templom. Ők pedig szégyenkezzenek bűneik miatt, és azután mértékül vehetik ezt a mintát. 11 Ha majd szégyenkezni fognak mindazok miatt, amiket elkövettek, akkor ismertesd velük a templom tervezetét és elrendezését, kijáratait és bejáratait, egész tervezetét és előírásait, egész tervezetét és a rá vonatkozó törvényeket; rajzold le a szemük láttára, hogy jegyezzék meg egész tervezetét és előírásait, és azt valósítsák meg. 12 Ez a templom törvénye. A hegy tetején körülhatárolt egész terület igen szentséges. Íme, ez a templom törvénye. 13 Ezek az oltár méretei könyökkel mérve (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt): körülötte egy könyök mély és egy könyök széles bemélyedés volt, amelynek a szélén egyarasznyi szegély volt. Ilyen magas volt az oltár: 14 a földben levő bemélyedéstől az alsó tömb két könyök magas volt, ennek volt egy könyök széles pereme. A kisebb tömbtől a nagyobb tömbig négy könyök, egy könyök peremszélességgel. 15 Maga a tűztér négy könyök magas volt, és a tűztérből négy szarv emelkedett ki. 16 A tűztér hosszúsága tizenkét könyök volt, a szélessége is tizenkét könyök: a négy oldala négyzetet alkotott. 17 A felső tömb hosszúsága tizennégy könyök volt, a szélessége is tizennégy könyök, egyformán mind a négy oldalán. Egy félkönyöknyi szegély vette körül, a bemélyedés pedig egy könyök volt körös-körül. Az oltár lépcsője kelet felől volt. 18 Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Így szól az én Uram, az ÚR: Ezek az oltárra vonatkozó rendelkezések, arra az időre, amikor majd elkészül, hogy égőáldozatot mutassanak be rajta, és vért hintsenek rá. 19 A Cádók utódai közül való lévita-papoknak, akik elem járulhatnak a szent szolgálat végzésére - így szól az én Uram, az ÚR -, adj egy bikaborjút vétekáldozatul 20 Végy a véreből, és kend meg az oltár négy szarvát, a felső tömb négy sarkát, meg a szegélyt körös-körül. Így mutass be vétekáldozatot, és végezz engesztelést érte! 21 Azután vedd a vétekáldozatra szánt bikát, és égesd el azt a templomhoz tartozó kijelölt helyen, a szent területen kívül. 22 Másnap pedig vigyél egy hibátlan kecskebakot vétekáldozatul! Ugyanúgy mutassák be vétekáldozatul az oltárért, ahogyan a bikát bemutatták. 23 Miután megvolt a vétekáldozat, mutass be áldozatul egy hibátlan bikaborjút és egy hibátlan kost a nyájból! 24 Vidd oda azokat az ÚR színe elé, a papok pedig szórjanak rájuk sót, és mutassák be azokat égőáldozatul az ÚRnak. 25 Hét napon át minden nap készíts el egy kecskebakot vétekáldozatnak, továbbá egy bikaborjút és egy kost a nyájból; hibátlanokat készítsenek. 26 Hét napon át végezzenek engesztelést az oltárért, így tisztítsák meg, és így avassák föl! 27 Ezeknek a napoknak az elteltével a nyolcadik naptól kezdve készítsék oda a papok

az oltárra égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, én pedig kegyelmes leszek hozzátok -
így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 44.

1 Azután visszavitt engem a szent terület keletre néző külső kapujához, de az zárva volt. 2 Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ez a kapu zárva marad, nem nyithatja ki senki, és nem mehet be rajta senki, mert az ÚR, Izráel Istene ment be rajta, ezért marad zárva. 3 Csak a fejedelem tartózkodhat ott, mivel fejedelem, és étkezhet az ÚR színe előtt. A kapu csarnoka felől menjen be, és arra is jöjjön ki.

4 Azután bevitt engem az északi kapun a templom elé, és láttam, hogy az ÚR dicsősége betöltötte az ÚR házát, én pedig arcra borultam. 5 Az ÚR ezt mondta nekem: Emberfia! Jól figyelj meg, nézd meg a szemekkel, halld meg a füleddel mindazt, amit elmondok neked az ÚR házára vonatkozó előírásokról és törvényekről! Jól figyelj arra, hogy kik mehetnek be a templomba, és kiket kell eltávolítani a szent helyről! 6 Mondd meg Izráelnek, ennek az engedetlen népnek: Így szól az én Uram, az ÚR: Elég volt már mindenféle utálatos dolgokból, Izráel háza! 7 Hiszen idegeneket, körülmetéletlen szívű és testű embereket engedtetek bejönni; szent helyemen való jelenlétük meggyalázta házamat, amikor kenyeret, kövérjét és vért hoztatok nekem áldozatul. Ezzel megszegtetek szövetségemet, tetézve utálatos dolgaitokat. 8 Nem ti teljesítettetek szolgálatot szentélyem körül, hanem rájuk bízottam, hogy azok teljesítsenek szolgálatot helyettetek szent helyemen. 9 Ezt mondta az én Uram, az ÚR: Az idegenek, az Izráel fiai között élő körülmetéletlen szívű és testű idegenek, nem mehetnek be szent helyemre. 10 Azok a lévíták pedig, akik eltávolodtak tőlem, amikor tévelygett Izráel, tévelygett, mert a bálványokat követte, bűnhődjenek bűnükért, 11 és ők teljesítsenek szolgálatot szent helyemen: örködjenek a templom kapuinál, és szolgáljanak a templomnál! Ők vágják le a nép égőáldozatát és véresáldozatát, és álljanak szolgálatukra! 12 Mivel bálványaik előtt szolgálták őket, és ezzel bűnbe vitték Izráel házát, azért esküre emeltem kezemet - így szól az én Uram, az ÚR -, hogy bűnhődni fognak bűnükért. 13 Nem járulhatnak hozzám, hogy mint papok szolgáljanak nekem, és nem nyúlhatnak a nekem szentelt dolgokhoz, sem az igen szent áldozatokhoz. Szégyenkezve kell viselniük utálatos tetteik következményét. 14 Arra rendelem őket, hogy a templomnál teljesítsenek szolgálatot, végezzenek ott minden munkát és mindenféle teendőt.

15 De a Cádók utódai közül való lévita papok, akik szent helyemen teljesítettek szolgálatot, amikor Izráel fiai tévelyegtek, ők hozzám járulhatnak, hogy a szent szolgálatot végezzék. Ők állhatnak szíнем elé, hogy kövérjét és vért mutassanak be nekem áldozatul - így szól az én Uram, az ÚR. 16 Ők mehetnek be szentélyembe, és ők járulhatnak asztalomhoz, hogy ott szolgáljanak. Így teljesítsenek nekem szolgálatot! 17 Ha bemennek a belső udvar kapuihoz, vászonruhába öltözzenek. Ne viseljenek gyapjúruhát, amikor szolgálatukat végzik a belső udvar kapuinál és a templomban. 18 Vászonsüveget viseljenek a fejükön, és vászonnadrágot a derekukon. Ne öltözzenek úgy föl, hogy megizzadjanak! 19 Ha pedig kijönnek a külső udvarba a kint levő néphez, vessék le azt a ruhájukat, amelyben a szolgálatot végezték, és tegyék le azt a szent kamrákban. Öltözzenek másik ruhába, hogy a népet ne érintsék szent ruhájukkal! 20 Fejüket ne borotválják kopaszra, de hosszú hajat se növelesszenek, hanem egyenletesen nyírassák a hajukat. 21 A papok nem ihatnak bort, amikor a belső udvarba mennek. 22 Özvegy vagy elbocsátott asszonyt nem vehetnek feleségül, csak Izráelből származó hajadont; papnak az özvegyét azonban elvehetik. 23 Tanítsák meg népemet a szent és közönséges közti különbségtételre, és oktassák őket a tisztátalan és tiszta közti különbségtételre. 24 Peres ügyekben ők álljanak elő ítélni: az én törvényeim alapján ítéljezenek! Ünnepeimre vonatkozó minden törvényemet és rendelkezésemet tartsák meg, és szombatjaimat szenteljék meg! 25 Halotthoz nem mehet, nehogy tisztátalanná válják. Csak apjáért, anyjáért, fiáért, leányáért, testvéréért vagy nővééréért, ha az még nem volt férjnél, vállalhatja a tisztátalanságot. 26 Megtisztulása után számoljanak hét napot. 27 És amikor

újra bemegy a szent helyre, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutasson be vétekáldozatot - így szól az én Uram, az ÚR. 28 Lesz nekik örökségük: én leszek az örökségük! Ezért ne adjatok nekik birtokot Izráelben: én leszek az ő birtokuk! 29 Az ételáldozatból, a vétekáldozatból és a jóvátételi áldozatból fognak élni, és övék lesz mindaz, amit Izráelben esküvel szentelnek az ÚRnak. 30 Minden első termésnek és minden felajánlásnak a legjava, bármiből ajánljátok fel, a papoké lesz. Az először örölt lisztet adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házatokon! 31 Sem döglött, sem széttépett madarat vagy állatot nem ehetnek a papok.

Ez. 45.

1 Ha majd sorsvetéssel felosztjátok az országot birtokrészekre, ajánljatok fel szent ajándékkul az országból az ÚRnak egy huszonötezer könyök hosszú és húszezer könyök széles területet! Az így körülhatárolt terület szent. 2 Ebből a szent helyé lesz egy ötszázszor ötszáz könyöknyi négyzet, körülötte pedig ötven könyök szélességű legelő lesz. 3 Ebből a megmért területből mérj ki egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles területet: ezen lesz a szent hely, amely igen szent. 4 Az ország szent területe ez: a papoké, a szentély szolgáláié lesz, akik a szent szolgálat végzésére járulnak az ÚRhoz. Itt lesz hely a házaik számára, és itt lesz a szentély szent területe. 5 Huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles hely pedig a lévítáké lesz, akik a templomnál teljesítenek szolgálatot. Ez lesz a birtokuk és lakóhelyük. 6 Adjatok a városnak birtokul egy ötezer könyök széles és huszonötezer könyök hosszú területet a felajánlott szent terület mentén! Izráel egész házáé lesz ez. 7 A fejedelemé lesz a föld a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán a felajánlott szent terület mellett, meg a város birtoka mellett a nyugati szélétől nyugat felé, a keleti szélétől kelet felé. Hosszúsága olyan lesz, mint az egyes törzsek osztályrészeié, a nyugati határtól a keleti határig. 8 Ez a föld lesz a fejedelmek birtoka Izráelben, és többé ne nyomorgassák népemet. A többi földet pedig adják át Izráel háza törzseinek. 9 Így szól az én Uram, az ÚR: Most már elég volt, Izráel fejedelmei! Hagyjatok fel az erőszakkal és a bántalmazással, törvény és igazság szerint járjatok el! Ne űzzétek ki többé népemet örökségéből! - így szól az én Uram, az ÚR. 10 Hiteles mérleget, éfát és batot használjatok! 11 Az éfá és a bat azonos űrtartalmú legyen. A bat a hómernak egy tizedrésze legyen, és az éfá is a hómernak egy tizedrésze legyen; a hómert kell alapul venni. 12 A sekel húsz géra, az ötsekeles öt sekel súlyú legyen, a tízsekeles pedig tíz sekel. A mina ötven sekel súlyú legyen nálatok. 13 Adományként ajánljatok föl minden hómer búzából egyhatod éfát, és minden hómer árpából egyhatod éfát. 14 Az olajból rendelt rész, battal mérve az olajat, ez: minden kór olajból egytized bat. Tíz bat tesz ki egy hómert, ahogyan tíz bat tesz ki egy kórt is. 15 Izráel nyájaiból minden kétszáz juh után adjatok egy bárányt, ételáldozatnak, égőáldozatnak és békeáldozatnak, hogy engesztelést végezzenek velük - így szól az én Uram, az ÚR. 16 Az ország egész népe járuljon hozzá ehhez az adományhoz, amely Izráel fejedelmét illeti. 17 A fejedelem kötelessége pedig az lesz, hogy égőáldozatokat, ételáldozatot és italáldozatot vigyen az ünnepeken, újholdkor és szombatoként, meg Izráel házának valamennyi ünnepén. Ő készíttesse vétekáldozatot, égőáldozatot és békeáldozatot, hogy engesztelést végezzenek Izráel házáért. 18 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Az első hónap első napján végy egy hibátlan bikaborjút, és mutass be vétekáldozatot a szentélyért! 19 A pap vegyen a vétekáldozat véréből, és kenje meg a templom ajtófélfáját, meg az oltár felső tömbjének négy sarkát és a belső udvar kapujának ajtófélfáját. 20 Így kell tenni a hónap hetedik napján a tévedésből vagy tudatlanságból vétkezők miatt, és így végezzetek engesztelést a templomért! 21 Az első hónap tizennegyedik napján ünnepeljétek meg a páskát! Az ünnep hét napján kovásztalan kenyeret kell enni. 22 A fejedelem készíttesse azon a napon egy bikát vétekáldozatul önmagáért és az ország egész népéért. 23 Az ünnepnek mind a hét napján készíttesse hét hibátlan bikát és hét hibátlan kost égőáldozatul az ÚRnak, hét napon át mindennap; vétekáldozatul pedig naponként egy kecskebakot. 24 Ételáldozatul készíttesse egy éfá lisztet bikánként és egy éfát kosonként, olajból pedig egy hint minden éfá liszthez. 25 A hetedik hónap tizenötödik napján, az ünnepen ugyanúgy készíttesse vétekáldozatot, égőáldozatot, ételáldozatot és olajat, mint ezen a hét napon.

Ez. 46.

1 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: A belső udvar keletre néző kapuja legyen bezárva a hat munkanapon, de szombaton és újhold napján legyen nyitva. 2 Ha a fejedelem a kapu csarnokán át kívülről bemegy, álljon oda a kapunak az ajtófélfájához, és míg a papok elkészítik égőáldozatát és békeáldozatát, ő imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki; de a kaput ne zárják be estig. 3 Az ország népe is ennek a kapunak a bejáratánál imádkozzék szombaton és újholdkor az ÚR színe előtt. 4 Az az égőáldozat, amelyet a fejedelem mutat be az ÚRnak a nyugalom napján, hat hibátlan bárány és egy hibátlan kos legyen. 5 Az ételáldozat legyen egy éfá liszt a kos mellé, a bárányok mellé pedig adjon annyi ételáldozatot, amennyit akar; továbbá egy hín olajat minden éfá liszthez. 6 Újhold napján adjon egy hibátlan bikaborjút, hat bárányt meg egy kost; ezek is hibátlanok legyenek! 7 A bika mellé egy éfá lisztet, a kos mellé is egy éfát készítsen ételáldozatul, a bárányok mellé pedig annyit, amennyit akar; továbbá egy hín olajat minden éfá liszthez. 8 Ha bemegy a fejedelem, a kapu csarnokán át menjen be, és ugyanazon az úton távozzék. 9 De ha az ország népe megy be az ÚR színe elé az ünnepeken, akkor aki az északi kapun át ment be, hogy imádkozzék, az a déli kapun át távozzon; aki pedig a déli kapun át ment be, az az északi kapun át távozzon. Ne azon a kapun át térjen vissza, amelyen bement, hanem a szemben levőn át távozzon. 10 A fejedelem pedig ugyanakkor menjen be, amikor azok bemennek, és akkor távozzon, amikor azok távoznak. 11 A különféle ünnepeken legyen az ételáldozat egy éfá liszt egy bika mellé, egy éfá egy kos mellé, a bárányok mellé annyi, amennyit akar; az olajból pedig egy hín minden éfá liszthez. 12 Ha a fejedelem önkéntes áldozatot készített, akár égőáldozatot, akár békeáldozatot mutat be önkéntes áldozatul az ÚRnak, akkor nyitassa ki a keletre néző kaput, és úgy készíttesse el égőáldozatát vagy békeáldozatát, ahogyan a nyugalom napján szokta elkészíttetni. Amikor távozik, zárják be a kaput utána. 13 Készíttessen naponként egy egyéves hibátlan bárányt égőáldozatul az ÚRnak; minden reggel készíttesse el. 14 Ételáldozatul készíttesse hozzá minden reggel egyhatod rész éfá lisztet és egyharmad hín olajat, hogy azt a lisztbe keverjék. Az ÚRnak szóló ételáldozat ez, örök érvénnyel, állandóan. 15 Így készítsék el a bárányt, az ételáldozatot és az olajat minden reggel, állandó égőáldozat ez. 16 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha a fejedelem ajándékot akar adni a tulajdonából valamelyik fiának, az a fiáé lehet, mert az ő tulajdon birtokuk az. 17 De ha az egyik szolgájának ad ajándékot a tulajdonából, csak a felszabadítás évéig lehet azé, azután visszaszáll a fejedelemre, mert az ő tulajdona az, és a fiaié lesz. 18 A nép tulajdonából azonban nem vehet el a fejedelem, hogy ki ne szorítsa őket birtokukból. A maga birtokából adjon részt a fiainak, nehogy elszéledjen népem a maga birtokáról. 19 Azután bevitt engem oda, ahol a kapu mellett a papoknak rendelt szent kamrák voltak, amelyek északra néztek. Volt ott a nyugati szélén egy helyiség. 20 Ezt mondta nekem: Ezen a helyen főzzék a papok a jóvátételi áldozatot meg a vétékáldozatot, és ott süssék az ételáldozatot, mert nem szabad kivinniük a külső udvarba, hogy a nép meg ne érintse a szent dolgokat. 21 Azután kivitt a külső udvarba, és odavezetett az udvar négy sarkához: az udvar mindegyik sarkában egy-egy kisebb udvar volt. 22 Negyven könyök hosszú és harminc könyök széles kisebb udvarok voltak az udvar négy sarkában, egyforma méretűek voltak mind a négy sarokban. 23 Mind a négyet kerítés vette körül, a kerítések mellett pedig tűzhelyek voltak készítve körös-körül. 24 Azt mondta nekem: Ezek a konyhák; itt főzik a templom szolgálói a népnek jutó részt az áldozatból.

Ez. 47.

1 Azután visszavitt engem a templom bejáratához. Ott víz fakadt a templom küszöbe alól kelet felől, mert a templom keletre néz. A víz a templom déli oldala mellől, az oltártól délre folyt tovább. 2 Azután kivitt engem az északi kapun át, és körülvitt kívül a keletre néző külső kapuhoz. A víz ott folydogált a kapu déli oldalánál. 3 Azután ő kelet felé ment mérőzsínórral a kezében, lemért ezer könyököt, és átvezetett a vízen: a víz bokáig ért. 4 Ismét lemért ezret, és átvezetett a vízen: a víz térdig ért. Újra lemért ezret, és átvezetett: a víz derékig ért. 5 Amikor újabb ezret mért, már nem tudtam átkelni a patakon, mert annyira megnőtt a víz, hogy úszni kellett volna benne: a patakon nem lehetett átgázolni. 6 Akkor ezt mondta nekem: Láttad-e emberfia? Majd visszavezetett engem a patak partján. 7 Visszafelé menve láttam, hogy a patak partján innen is, túl is igen sok fa van. 8 Ezt mondta nekem: Ez a víz a keleti vidék felé tart, a pusztán folyik keresztül, és a tengerbe ömlik, a sóssá vált tengerbe, és meggyógyul tőle a víz. 9 Élni fog benne mindenféle élőlény, ami csak nyüzsög; és ahová csak eljut a patak, igen sok hal lesz. Eljut oda ez a víz, és meggyógyul. Élni fog benne minden, ahová csak eljut a patak. 10 Halászok állnak majd ott és Éngeditől Én-Eglaimig hálók szárítóhelye lesz. Olyan sok hal lesz benne és annyiféle, mint a Nagy-tengerben. 11 De a tócsák és pocsolyák nem gyógyulnak meg: sósak maradnak. 12 A patak partján innen is, túl is mindenféle gyümölcsfa nő majd. Levelük nem hervad el, gyümölcsük nem fogy el: havonként új terem, mert a szentélyből folyik oda a víz. Gyümölcsük eledel, levelük pedig orvosság lesz. 13 Így szól az én Uram, az ÚR: Ez lesz a határ, amelyen belül osszátok fel az országot Izráel tizenkét törzse között; de Józsefnek két rész jusson! 14 Ugyanannyit osszátok az egyiknek, mint a másiknak. Fölemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom, most pedig rátok száll ez az ország örökségül. 15 Ez lesz az ország határa: az északi határvonal a Nagy-tengertől Hetlónon át Cedád felé haladva, 16 Hamát, Bérótá és Szibraim, amely a Damaszkusz és Hamát közti határon van, Hácér-Hattíkón, amely Haurán határán van. 17 Ez lesz tehát a határ a tengertől Hacar-Énónig: Damaszkusz határa és Hamát határa északra esik. Ez az északi oldal. 18 A keleti oldal Haurán és Damaszkusz közé esik. Azután a Jordán a határ Gileád és Izráel földje között, egészen a keleti tenger mellett levő Támárig. Ez a keleti oldal. 19 A dél felé eső oldal Támártól a Kádésnél levő Meribá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. Ez a dél felé eső oldal. 20 A nyugati oldal a Nagy-tenger a déli határtól a Hamát felé vezető útig. Ez a nyugati oldal. 21 Ezt a földet fogjátok felosztani Izráel törzsei között. 22 És amikor elosztjátok az örökséget magatok közt, a köztetek élő jövevényeknek is adjatok, akiknek fiai már nálatok születtek. Olyanoknak tekintsétek őket, mint akik Izráel fiaival egyenlő jogúak, veletek együtt ők is osztozzanak Izráel törzseinek örökségében. 23 Abban a törzsben adjátok ki az örökségüket, amelyben jövevényként élnek! - így szól az én Uram, az ÚR.

Ez. 48.

1 Így következnek a törzsek név szerint: az északi határszélről kiindulva, amely a hetlóni út mentén halad Hamát felé Hacar-Énónig úgy, hogy Damaszkusz határa észak felé esik, Hamát mellett; a keleti oldaltól a nyugati oldalig Dáné lesz egy rész. 2 Dán határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Áséré lesz egy rész. 3 Ásér határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Naftálié lesz egy rész. 4 Naftáli határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Manasséé lesz egy rész. 5 Manassé határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Efraimé lesz egy rész. 6 Efraim határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Rúbené lesz egy rész. 7 Rúben határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Júdáé lesz egy rész. 8 Júda határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig lesz az a terület, amelyet fölajánlotok: szélessége huszonötezer könyök, hosszúsága pedig annyi, mint egy-egy részé a keleti oldaltól a nyugati oldalig. Ennek a közepén lesz a szent hely. 9 Az a terület, amelyet az ÚRnak fölajánlotok, huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles lesz. 10 A fölajánlott szent terület így oszlik meg: a papoké északon huszonötezer könyök hosszú, nyugaton tízezer könyök széles, keleten tízezer könyök széles, délen huszonötezer könyök hosszú. Ennek a közepén lesz az ÚR szent helye. 11 Ez a Cádók utódai közül való fölszentelt papoké lesz, akik nekem szolgáltak, és nem tévelyegtek, mint a lévíták, amikor tévelygett Izráel. 12 Övék lesz ez, mint az országból fölajánlott igen szent terület, a lévíták határa mellett. 13 A lévítáké lesz a papok határa mentén egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles terület. Az egésznek a hosszúsága tehát huszonötezer könyök, szélessége pedig húsz ezer könyök. 14 Nem szabad ebből semmit sem eladniuk, sem elcserélniük, és nem szállhat át másra, mert az az országnak a legjava, az ÚR szent tulajdona. 15 Az az ötezer könyöknyi terület, amely a huszonötezer könyök szélességből még hátra van, a város közönséges területe lesz, lakóhelyül és legelőül. Ennek a közepén lesz a város. 16 Ezek a méretei: északi oldala négyezer-ötszáz, déli oldala négyezer-ötszáz, keleti oldala négyezer-ötszáz, és nyugati oldala is négyezer-ötszáz könyök. 17 A város legelője észak felé kétszázötven, dél felé kétszázötven, kelet felé kétszázötven és nyugat felé kétszázötven könyök lesz. 18 Ami megmarad a szent terület hosszúságából - keletre tízezer könyök, nyugatra tízezer könyök - az ott lesz a szent terület mellett, termése pedig legyen a város dolgozóinak a kenyere. 19 Ami pedig a város dolgozóit illeti, Izráel minden törzséből valók fognak ott dolgozni. 20 Az egésznek a területe huszonötezerszer huszonötezer könyök. Ez a négyzet, amelyhez hozzátartozik a város birtoka is, legyen szent terület! 21 A megmaradó rész a fejedelemé: a szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán, a huszonötezer könyöknyi területtől a keleti határig, és nyugat felé a huszonötezer könyöknyi területtől a nyugati határig, a törzseknek kiosztott részek közé eső terület lesz a fejedelemé. Ennek a közepén lesz a fölajánlott szent terület, a szent hely és a templom. 22 A lévíták birtoka és a város birtoka a fejedelem birtokai közé esik. A fejedelem birtoka Júda területe és Benjámín területe közt lesz. 23 A többi rész így következik: a keleti oldaltól a nyugati oldalig Benjámíné lesz egy rész. 24 Benjámín határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeoné lesz egy rész. 25 Simeon határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Issakaré lesz egy rész. 26 Issakár határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Zebuloné lesz egy rész. 27 Zebulon határa mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Gádé lesz egy rész. 28 Gád határa mellett a dél felé eső oldalon a határ Támártól a Kádesnél levő Meribá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. 29 Ezt a földet kell sorsvetéssel elosztani, és így részesednek belőle Izráel törzsei! - így szól az én Uram, az ÚR.

30 Ezek lesznek a város kijáratok a négyezer-ötszáz könyök hosszú északi oldalon kezdve. 31 A város kapui Izráel törzseiről kapják a nevüket. Három kapu van északon: Rúbené egy kapu, Júdáé egy kapu és Lévié egy kapu. 32 Négyezer-ötszáz könyök

hosszú a keleti oldal, és három kapu van rajta: Józsefé egy kapu, Benjámíné egy kapu és Dáné egy kapu. 33 Négyezer-ötszáz könyök hosszú a déli oldal, és három kapu van rajta: Simeoné egy kapu, Issakaré egy kapu és Zebuloné egy kapu. 34 Négyezer-ötszáz könyök hosszú a nyugati oldal, és három kapu van rajta: Gádé egy kapu, Áséré egy kapu és Naftálié egy kapu. 35 A város kerülete tizennyolcezer könyök. A város neve pedig ez lesz: Ott van az ÚR!